

جایی پانزدهم

عہ زیز نہ سین

گیلہ پیاو

وہ رگیرانی

عہ بدولای حصہ سمن زادہ

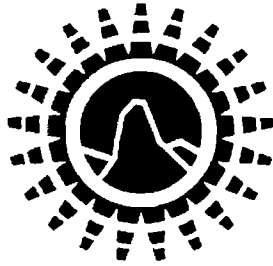
گٹلہ پیا و

عہزیز نہ سین

وہ رگیرانی

عہ بدولت لای حہ سن زاده

۲۰۱۳

دهزگای چاپ و بلاکودنه‌وهی

روژهلآت

خاوه‌نی ئیمتیاژ

که‌ژال ره‌فیع

سه‌رنووسه‌ر

حه‌سه‌نی دانیشفه‌ر

Email: rojhalatpress@yahoo.com

Mob: ۰۷۵۰ ۴۴۹ ۳۵۶۱

مه‌ولێر - (۱۰۰) مه‌تری ریزی شه‌قامی کارگهی ده‌رمانی ئاوامیدیکا

گناہِ بیاہ

- ♦ ناوی کتیب : گیله پیاو
- ♦ ناوی نووسەر : عەزیز نەسین
- ♦ وەرگێڕانی : عبدالله حسن زاده
- ♦ دەرھێنانی ھونەری ناوھ و ھو بەرگ : خەلیل ھیدایەت مام شیخ ٤٩٢٤٢٦٣
- ♦ لە بەرپۆھ بەرایەتی گشتی کتیبخانە گشتییەکان ژمارە ی سپاردن (٦٤٧) سالی ٢٠٠٩ .
- ♦ نرخ : (٥٠٠٠) دینار
- ♦ تۆرە ی چاپ : چاپی یانزەھەم 2015
- ♦ شوێنی چاپ : چاپخانە ی رۆژمەلات-مەولێر

بەرپۆھ بەری ھونەری دەزگا

سەلام محەمەد رەسول

شوێنی دا بەشکردن:

ناوھندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنەوھ

با زۆر لەسەر ئەو نەپۆین کە چۆن تووشی بەندیخانە بووم. ھەرچونئیک بوو کە وتە داوو ھەر ئەو نەندەم زانی لە پلیکانەکان بردیانمە خوارو بە (ئاخ...تف) و مۆرە مۆرەو و ئێنەیان گرتەم و پەنجەمۆریان پێ کردەم و دایانکردمەو بەندیخانە !! نازانم ئێو ھەش ئەم دیمەنەتان دیتو ھەیان نا؟ جاران منداڵی شەیتان و قوماریان پشیلە یەکیان داویشتە ناو تورە کە یەك و ماو یەك لەسەر سەری خۆیان ھەلێان دەسووراند. ئەمجار دەریان دینا و مشکێکیان بۆ فێرێ دەدا. پشیلە ی بەستە زمان ئەو نەندە گێژو کاس دەبوو تا ماو یەك تەنانەت ئاو پریشی لە مشکە کە نە دەدا یەو. ئەو پۆژە ی چوومە دالانی بەندیخانە راست خۆم وەك ئەو پشیلە دەھاتە بەرچاوی. ئەو نەندە گێژو و پر بووم تەنانەت گویم لە دەنگی ئەو دووسێ کە سەش نەبوو کە لە دەورم ھالابوون و دلخۆشییان دەدامەو، بەلام چونکە مرقۆف لە بەرامبەر پێشھاتەکان دا زۆر نەرمە و زوو خۆ بە دەستەو دەدا، منیش زۆر لەو ھە ی بیرم لێ کردبوو زووتر پراھاتم. بەتابیەتی پووداویکی تازە زیاتر بوو بە ھۆی ئەو گۆرانیەم.

وەك ھەتیوان ئامیزم بە ئەژنۆی خۆم دا کردبوو، بە خەم و خەفەتی خۆمەو خەریک بووم، لە پر ھەراو ھۆریا یەك لە دالانەکان بەرز بوو و کۆمەلێك لە بەندیەکان بەرەو دەرگای دەری غاریان دا. ھێندیک بە پێکەنین و ھێندیک

به ته وس وپلار هر که سه شتیکی ده گوت. له و ناوۀ دا من ته نیا له وشه ی " گیلۀ پیاو " حالی ده بووم. نه وۀ نده تیگه یستم که گرتوویکی تازه یان هیناوه، زږبه ی کورۀ کان ده یناسن. هر که سه قسه یه کی ده کرد... کورینه "گیله پیاو" یان هیناوه.

– نؤی، بړوانه سهر و گوتلاکی!

– بۆته چۆن پیاویک!

– هیشتا جیگا که ی کل نه کراوه ته وه هاته وه!

– به وه ی ده لئین پیاوی ته واو.

– ته ماشای کاکي موه ندیس!

خه م وخه فته ی خۆم له بیر چۆوه، ویرای خه لکه که چوومه به رده رگا و چاوه پړئ بووم بزانه نه و "گیله پیاوه" کتیه که کورۀ کان وا به گهرمی پیشوازی لئ ده که ن. "سوله یمان دایکی خۆفروش" به ده نگتکی به ماناوه گوتی: بزانه نه مجار چی کردوه؟

"مراد وړج خنکین" له پشته وه وه لامی دایه وه: یان بۆته قایمقام یان بۆته پاریزگار.

"گیله" تازه که یشتبووه جئ "بابا زه که ریا" خه ریک بوو گیرفانه کانی ده پشکنی. به تانوته وه گوتی: سه گباب کوپړا پړیشتی و کوپړا هاته وه؟. "گیله" به و ته شک و دیمه نه تاییه تبه ی خۆیه وه قاقایه کی کیشا: به پاستی بی ئیوه ناژیم.

یه کیک له مووچه خۆره کان له پشت میزه که یه وه هه رای کرد: – بلیتی نه م سهر نه و سهری کریبوو!!.

..... گیلەپیاو

"بابا زەكەریا" پشكنینهكەى تەواو كرد. كاتىك پارهكەى ئەژمارد بە
مۆپەيكەو گوتى: - ئەمە ھەمووى سەد لىرەو دە پازدە قپوشە!
- ھەر ئەو ھەى لە بەر چاوانە.

- سەگباب ئەو ھەى تەرت لەكۆى داناوە؟

- بەخوا ھەر ئەو ھەندەىە.

- واديارە ئەمجارە ھىچت بۆ دەداو نەكەوتو!

"بابازەكەریا" جزدانەكەى دایەو دەست "گیلە" و بردیە ژوور!!

كەسێك "گیلە" ى نەناسیبا دەىگوت پیاویكى تەواو! بە پالتۆى تووكە وشترو
دەستەوانەى قايش و چاكەت و پانتۆلى پەش و كەوشى برىقەدارى ھەر
و ھەمیلۆنئىران دەچوو.

كاتىك گەيشتە ژوورى بەندىخانە دەستى دەناو دەستى كۆپەكان ناو چاك و
چۆنى لەگەڵ كردن و پاشان وەك لە سەفەرى ھاتبێتەو ەكسەر چوو
ھۆدەكەى خۆى جلەكانى داكەندو چوو ھەمام!!!

من ھەروا لە قوژىنىك دانىشتبووم و سەبرى ئەو دىمەنەم دەكرد. زۆرم پىخۆش
بوو بزانم بۆ بەو پیاو دەلێن "گیلەپیاو" بەلام سەرم لى دەرنەدەچوو.

"گیلە" وەك تازە زاوا بە تاس و لووسى لە ھەمام ھاتەدەرو لەكاتىك دا بە
سەرلەقاندن چاك و خۆشى لەگەڵ كۆپەكان دەكرد پاستەپى چوو چاخانەى
بەندىخانە. ھەر وەك موقناتیس پامكىشى، پۆيشتم بۆ چاخانە. "گیلە" لە
ناو ھەستى كۆپەكان دا دانىشتبوو، سەرى قىت پاگرتبوو و زۆر بە مەندىو
سەنگىنى چای دەخواردەو بەسەرھاتى دووسى پۆزى بەرەلابوونەكەى بۆ
دەگێرپانەو. لەناكاو چاوى بە من كەوت. نازانم بە چىم تىگەيشت كە بە
زمانىكى تايبەتى و بە ئەدەبەو بانگى كرد:

گڼله پياو
.....

– کاکه فەرموو بۆ ئێره.

هه موو به نديه كان ته ماشايه كيان كردم، منيش وهك منداڵ نامۆييم ده كردو له
قوژينيك راوه ستابووم نهم ده زانی چبكه م. "گڼله" به دهنگيكي به رزتر بانگی
کرد:

– فەرموو کاکه ! لێره هه موومان براین... وه ره لای ئێمه... بۆچی نامۆييمان
لێ ده که ی؟

خهريك بووم بگه پێمه وه شویننه که ی خۆم، به لام کوپه کان قۆلیان گرتم و
بردیانه لای گڼله. ئه ویش به په پۆزیکه وه فەرمانی دا:
– "قه دری" چایه کی جوانی بۆ بێنه.

دوايه رووی کرده من:

– تۆ تازه هاتووی بۆ ئێره؟

له سه ره خۆ وه لامم دایه وه:

– به... لێ.

یه کێک له کوپه کان به پێکه نینه وه گوتی:

– هیشتا نه کی به نديخانه ی نه کردوه!

کوپه کان دایانه قاقای پێکه نین و گڼله به چاوه چکۆله کانی مۆپه یه کی لێ کردن
و له منی پرسى:

– کارت چیه؟

بۆخۆم بێدهنگ بووم به لام یه کی تر وه لامی دایه وه:

– پۆژنامه نووسه.

گڼله به چاری گا کپین سه بیرکی سه رتا پای کردم و له گه ل کوپه کان که وته
قسه:

..... گیلەپیاو

وختی شیوخواردن گیلە منی برده هۆدهکە ی خۆی و دووبەتانی و سەرىنێکی
له برادهرهکانی بۆ وەرگرتم.

به کورتی ئەوەندهی دڵنەوازی کردم که ئێش و ئازاری بهندیخانەم له بیر چۆوه،
کاتیك دوو جگهرەى بۆنداری داگیرساندو یهکیکی دایه دەست من، بێ سێ و دوو
کردن لێم پرسى:

– جه نابت بۆ گیراوى؟

– له سەر شامی که باب!

نۆدم پێ سەیر بوو، گیلە قاقا پێکەنى و گوتى:

– به پاستیمه، تهواوى به دبهختی و چاره پەشى من له چەند دانە شامی که بابەوه
دەستى پێ کردوه!!

نۆر له میژو سزای ئەو شامی که بابانە دەچێژم، پێنج شەش سالا خۆم لى ون،
بووه، هەر پۆژه و هەر هەفتە دەچمه که ولێکه وه. ئێستاش که له گەڵ تۆ
دانیشتووم نازانم کێم. پۆژێک بوومه پشکنەر (مفتش)، وهختیک بوومه پزیشک،
ماوهیهک موهەندیس بووم. به کورتی بوومه هەموو شتێک خۆم نه بێ. ئەگەر
یهکێک له پشتمه وه بانگ بکا عەلى، ئەحمەد، حەسەن، من پێم وایه له گەڵ
منیهتى، چونکه سەد ناوم هەیه.

به سەرسوپمانه وه پرسیم:

– یانى چى؟

– وه لامى ئەم پرسیاره هەروا سووک و هاسان نادریتته وه، ده بێ سەرەتایهکی
دووو درێژی بۆ دابنێن. به کورتی چاره نووس پیاوی تووشی نۆر بێنه و به ره
دهکا. کهس نازانێ سبهینێ چى به سەردێ. ده بێنی به پێگادا ده پۆین، له ناکاو
له بهردێک هەڵ دەنگوین یان له جۆگه له یهک ده کهوین و هەر ئەمه له پیشهاتێکی

گیله پیاو

گه وره پزگارمان دهکا. به یانی له مال دینه دهره وه وه دواى کارىكى خومان دهکەوین، له ریکا تووشى برادرىک ده بین و ده مانباته جىگایه که له وئ ناشقى کیزىكى جوان ده بین ده یخوازين. به باوه پى تق پیاو ده توانى ئەمه ناو بنى چى؟ ها؟ ئەگەر له بهرده که هه لئه نگوتباين، یان ده جۆگه له که نه که وتباين؟ یان ئەو برادره مان لى پهیدا نه بوايه ژيانى ئیمه جۆرىكى تر ده بوو. به سه رهاتى منیش شتىكى له و بابته یه و له سه ر خواردنى چەند شامى- که بابىک پوو پى ژيانم وه رگه پا.

ورده ورده له و سه رهتايه وه رەز ده بووم و ده مویست زووتر ده ست به گيرانه وهى به سه رهاته کهى بکا! گيله مژىكى توندى له جگه ره کهى داو گوتى: — ئەو دهم له قوتابخانهى ناوه ندی عه سکه رى بووم.

له ناكاو بیده نگ بوو چارى بریه میچی خانووه که. له پووکاریدا دیاربوو که بیرکە وتنه وهى ئەو به سه رهاته زۆرى نازار ده دا. هه ناسه یه کی هه لکیشاو له سه ره خۆ گوتى:

— له وماوه یه دا چیم به سه ر هاتوه و له کوپوه و گه یشتوومه کوئ؟! داخى به جهرگم لاویتی و نه قامى به رۆكى گرتم و به ده ستى خۆم قوڤم وه سه رى خۆم کرد. هه ر مه پرسه چەند قوتابیه کی زرينگ بووم. هه موو سالىک یه که م یان دووهم دهرده چووم. له وه رزش دا هاوتام نه بوو. سالى دوايم بوو، پاش مانگ ونيویکی دیکه ده چوومه کولىجى عه سکه رى.

ئەو دهم ئیمه نۆره ئیشکمان هه بوو، هه رشه و یه کێک له قوتابیه کان ده بوو ئیشک بگرئ. ئەرکى ئیشک گره کان چاوه دپیری دابه شینی خوارده مه نى بوو. هه ر وه ختیک خواردنى باشمان شک بردایه هه ولمان ده دا به هه رجۆر بووه یه کێک له هاواله کانمان ئیشک بگرئ.

..... گڼله پياو

"چنگل شاهين" ناويکمان تيدا بوو، هرکاتېک نوره نيشکې بووايه هه موومانى
خه نى ده کرد. به لام من به پېچه وانهى هه موو کوپه کان له وېشه دا
دهست وپېسپى بووم و هه روختېک ويستېام قاپه چيشتېک پاشقول بدهم
هه موو گيانم ده له رزى، په ننگم ده بزپکاو نارهق به مووره گه ي پشتم دا ده هاته
خوار. هر له بهر نه وهش ناويان نابووم "گڼله پياو" و هه روخت که يفيان ساز
بووايه سهریان داويشته سهرم و گالته يان پې ده کردم. شه وې کاتى خوتن يه کيک
به تانى لى ده رفاندم، يه کيک تنوک که مى داده کيشا. "بورهان شه پيوورى"
گوپى پر له ناو ده کردو به سه روچاويدا ده کردم، به کورتى نه ونده يان نازار
ده دام که ناچار بووم منيش ناكارى نه وان په چاوکه م. شه وېک که نوره نيشکې
من بوو کوپه کان داويان ليکردم که بچه مه تبه خ و خواردنى زيادى يان بويتم.
نمه نه و کاره بوو که من لى ده ترسام. گوتم:

– کوپنه نه مشه و "هه قى باليوژ" نه فسه ر نيشکه، به راستى شتى وام له دهست
نايه. کوپه ههست پې بکا پيشه م ده ردېنى. به لام نه وان وازيان لى نه هيتام
"هرکه س هه يه به جه هه ننه م".

– "نه گه ر ده ترسى ده ننگ بکه". هه رچونېک بوو وهسه ر ته له يان په پاندم.
هه رچه نده ده مزانى "هه قى باليوژ" پياويکى تووپه و توسنه پويشتم بولاى
مه تبه خ. "هه قى باليوژ" نه فسه ريکى کونه کار بوو. له گه ل نه وهش که
خوينده وارى که م بوو، به لام له بهر نه وهى پياويکى کارامه و دنيايدده بوو
کوپه کان زراويان لى چووبوو.

سه رو سيمايه کى سه يرى هه بوو، له سه ر گوناي کونه بريڼک هه بوو هينده ي تری
به سام کردبوو. له ناكارى سووک به تاييه تى پېکه نينى قوتاييه کان زور رقى
هه ل ده ستا. هه ميشه ناموزگارى ده کردين "سه رباز ده بى هه موو وهختېک

گنله پياو
.....

نۆچاوانى سىيەر بكا". ئو ھەرگىز لە قوتايىبەكانى نەدەدا، بەلام ھاوار بۇ ئو
رۆژە كە تووپە بوايە. سالى دوووسى جار تووشى ئو نەخۆشى يە دەبوو، لە
ھەر كەس تووپە بايە ئەندامى ساخى لە لەشى دا نەدەھىشت.
جاريكيان ئەو ەندى لە "بورھان شەپپورى" دابوو بەستە زمان وەك تۆپ لەم
ديوار بۇ ئەديوار ھەل دەبەزيەو.

لیم پرسى:

– ئو برادەرەت بۆچى ناوى "بورھان شەپپورى" بوو؟

"گنله" بەدەنگىكى بەرز پىكەنى و گوتى:

– ھەر كام لە ئىمە ناويكى ھەبوو. ھەمووى ئو ناوانەش ھۆى تايىبەتى خويان
ھەبوو. بورھان شەپپورى ھەمىشە گوتى بۆشەپپورى نان خواردن
ھەل دەخست.

ئەمجار نەختىك پامو گوتى:

– ئو ئەفسەرەى ئىمە خاسىيەتلىكى باشىشى ھەبوو. ھەر كەسى تەمبىي كىردايە
لە كۆتايى سالدا بە ھەرفىل و تەلەكەيەك با دەرى دەچواندو لىدانەكەى بۇ تى
ھەل دىنايەو.

"صالح شەمە" لە دەرسى جەبردا لە پاش بوو. ھەمىشە سەرى داويشتە سەر
نەقىب، بەلكو لىدانىكى بەركەوى و نمرەى تاقىكردنەو كەى بۇ مسۆگەر بى.
بەلام "ھەقى بالىوز" فىلى لى نەدەكرا. صالح شەمە لە پىشتەو خۆى
لى دەشاردەو وەك كارىلە دەپھىراند بەلكو نەقىب تووپە بى، بەلام ئو
و سەر خۆى نەدىنا.

رۆژىكيان نەقىب تووپە بوو، صالح شەمە لە خۆشيان شاگەشكە بوو، واى زانى
ئىستا لىدانىك دەخواو نمرەى تاقىكردنەو كەى مسۆگەر دەبى، بەلام نەقىب

گيلەپياو

بالىوز ئەمبارىش لىتى نەدا، گونچكەي گرت و بردىە ژوورى عەمبارودەرگاي
لەسەر داخست. ئىمە ھەموومان لە پشت دەرگا ۋە ستابووين دەمانەويست
بزانين لە ژورەو ە چ باسە؟

ورتە لە ژورەكە نەدەھات، يەككە لەكۆرەكان گوتى "پىم وايە كوشتى".
پاش چەند دەقىقەيەك صالح شەمەھاتە دەرى، سەرى بە ھەنيسكانەو
ھەل دەگىرا. گوتمان چ بوو؟ بە گريانەو گوتى: "ھەرچى كردم وكراندەم لىتى
نەدام".

گيلە دوو جگەرەي ترى داگىرساندو گوتى:

بۆ نەگبەتى شەوئىك نۆرە ئىشكى من ھات كە ئەو "ھەقى بالىوز"
ئەفسەرئىشك بوو. خۆ ئەگەر ھەستى كردبا لە مەتبەخ خواردنى زياد پاشقول
دەدەم بۆھوت پشتمى ئاقل دەكردم.

بەلام چار نەبوو نۆرە ئىشكەم ۋەرگرت، ھاۋال ئىشكى من لاۋىك بوو بەناۋى
"بصرى كتفى" ئەو ناۋەمان بۆيە لىتنبوو، چونكە لە كاتى تووپەبوون دا شانى
چەپى ھەل دەتەكاند. "بصرى" تەمبەلى رۆژگار بوو. ھەر چۆنىك بوو
ژورەكانمان خاۋىن كوردەو ۋە بىرپارمان دا ئەو ئاگاي لە بەشى ناوخۆيى بىو
منىش بەسەر مەتبەخ پابگەم و شەش دانە شامى كەبابىشى سەرپا بدەمەو!
بەم چەشنە رىك كەوتىن ۋە ھەر كەس چوۋە سەر كارى خۆى.

دەلەين بەرد لە ئاسمان بەر بىتەو ۋە سەرى پىاۋى كۆلۆ دەكەۋى. ھىشتا پۆژ
ئاۋا نەببوو خەبەريان ھىناكە ئەفسەرىكى گەرە ھاتو ە بۆ پشكنين.

دەسبەجى كۆرەكان چوونەو پۆلى خۇيان و منىش چوۋە مەتبەخ. ئەو
ئەفسەرە گەرە لە پايتەختەو ھاتبوو، لە بەرئەو ەي زۆر ماندووبو چاۋىكى

گيلہ پياو
.....

به ولات دا گيتراو بريا دردا نه و شه وه به سيته وه به ياني کاره کاني جي به جي بکا.

"که مال زهنگوله" هاته لام گوتي:

– ده زاني نه و نه فسه ره چهند وهك تر ده چي؟ له پيشدا باوه پرم نه کرد، به لام دوايه که "شاهين" و "برهان شه پيوړي" و چهند براده ري ديگهش باسيان کرد زانيم به پاستيانه.

ته نانهت يه کيک له نه فسه ره کانيش ليی پرسيم: "تو خزمايه تيت له گهل نه م ژهنراله هه يه؟" نه م قسانه نه وه نده يان خورته خورت خسته دلته وه که خه ريک بووم به و شه وه بچم چاوم به ژهنرال بکه وي. شه پيوړ لي دراو هه موو قوتابيه کان له حوشه ي کزبوونه وه.

ره نيس "ته حسين" بانگي کرد:

– "ره نيس عوره فا ئيشك بيته ئيره؟".

ده سبه جي چوومه پيش، پرسى: "کاره کانت پک خستوون؟".

– "به لي سهره رم".

– "باشه زوونان ساز بکن".

پاش نان خواردن قابله ميه کي پر له شامي که بابم ههل گرت و پويشتم بق لای کوپه کان. دلنيا بووم نه فسه ريئيشك خه وتوه، به لام ديسان تيبي نيم کردو به بن ديواره که دا پويشتم، ده مه ويست له ده رگای پشته وه بچمه ژوور. نه و ده رگايه پيگای هاتوچوی کوپه کان نه بوو، پيم وانه بوو له و کاته درهنگه دا تووشی که س ده بم. ئيتر چووزانم نه و ريگا گورينه ري بازي زيانم ده گورې!

..... گیله پیاو

ئەگەر بە پلیکانەکانی پێشەویدا چوویام ئیستا لە جیاتی دزیکی بەناوبانگ
ژەنرالێك دەبووم. گیلە بێدەنگ بوو، خەمییکی قوول دایگرت. وەك كچۆلەیهك
كە بووكە شووشەكەى لى ستێندرایى تووڕە بوو. من بۆدڵخۆشى دانەوێ گۆتم.
– ھەر كەس چارەنووسیكى ھەیە، پاشەپۆژ لە دەست خۆمان دا نیە. بەلام دیار
بوو گیلە ئەم جۆرە قسانەى بە گۆی دا ناچى، بریسكەیهك لە چاوەكانى
ھەلساوا سەرى ھەلێنا قسە بكە. منیش كە دیتم باسەكەمان كەشتۆتە شوێنى
زۆر ناسك پێشەدەستیم كردو پرسیم:

– باشە، دوايە چ بوو؟

– كاتێك گەشتەم دالانەكە دیتم یەكێك بەرەو من دى.

كوڕەكان ھەقیان نەبوو پاش شەپوورى خەو لە ژوورى خۆیان دەرکەون.
لەو ھەرا زانیم یەكێك لە ئەفسەرەكانەو بە تايبەتى لە سپرەى چەكمەكانى پا
زانیم نەقیب بالیوزە.

بەجۆرێك سەرم لى شێوا وەك مشكێك پشیلەى دیتبى لە جیگای خۆم وشك
بووم. تەنگانەیهكى گەورە بوو، ئەگەر نەقیب بەشامى كەبابەو دیتبامى كارم
تەواو بوو.

لەو گێژى و سەر لى شێواویدا لە ناکاو بەسەرم دا ھات كە ئەو دەرگاى
تەنیشت خۆم بکەمەو و بچمە ژوور. لەدیوى ژوورەو دەرگام لەسەر خۆم
داخست. ھەستى پێى نەقیب ھەروا نزیك دەبۆو كە گەشتە دەرگا
پاوەستا.

بەندى جەرگ و دلم پسا "خوایە ئەگەر منى دیتبى و بێتە ژوور تەگبیرم چى؟"
ئەوى دوعاى دەمزانی خویندەم و فووم لەخۆم كرد كە لەدەستى نەقیب پرگار

بم. دوعایه که م گرتی، پاش ماوه یه که نه قیب ورده ورده دور که و ته وه له کۆلم بۆوه.

کاتی که هۆشم هاته وه بهر، گویم له پرخ و هۆپێکی سهیر بوو که ههتا نه ودهم له بهر په رتی و په ریشانی خۆم گویم لێ نه ببوو. که ئاوړم دایه وه دیتم یه کێک له سه ر قه ره ویله که نوستوه وده ستێک جل و بهرگی ژه نرالی ش له سه ر کورسی نیزی که قه ره ویله که دانراوه.

هه ناسه یه کی ساردم هه ل کیشا "توخوا وه ره له م رۆژ ره شی یه ! ئاخو من چی و ئی ره چی؟".

پرخ و هۆپه که ی ده تگوت تیپێکی چل که سی موسیقایه و ریکخستنی ئاههنگه که ی له ده ست به رتیه به ره که ده رچوو. گویم به ده رگا که وه نا، ده مه ویست بزانه نه قیب بۆ کام لاجوو. ده مزانی سه رێکی به شی ناوخوا یی ده داو پاش چه ند ده قیقه ده گه پێته وه. من ده بوو تا نه وکاته ی نه قیب کارهکانی ته واو ده کاو ده چیته وه ژوو ره که ی خۆی له و هۆده دا بمیتمه وه.

زۆر ده ترسام: "خوایه گیان! نه کا ژه نراله خه به ری بیته وه؟". به نه سپایی قابله مه که م له سه ر کورسی یه که دانا. وه ره بمکوژه له و به ده ختی و مال و وێرانی- یه دا پێکه نیتم به لیقه که ی ژه نراله ده هات. کاتی که هه ناسه ی ده هات لیقه که ده پازده سه نتمه تر به رز ده بۆوه و ده ختی که هه ناسه ی هه ل ده کیشا وه که هه مبانه ده مه ی کون ده پوو کا یه وه.

نازانم چ نه گبه تی یه که به پۆکی گرتم که له خۆوه به دلّم دا هات جلهکانی ژه نراله له بهر یکه م. لێکم دا بۆوه نه گه نه قیب سه ری ئه م ژوو ره بداو من به جل و بهرگی ژه نرالی یه وه ببینی نازانی مه سه له چیه و وا تی ده گا ژه نراله خۆی به خه به ره و

..... گیله پیاو

خه ریکی خویندنه وه یه. به په له جله کانم داکه ندو جله کانی ژهنرالْم له بهرکرد، کالوکه شم له سه رناو جله کانی خۆم له ژژر کورسی یه که دا شارده وه. خه ریک بووم کالوکه کم له سه ر ده کرد که نه قیب بالیوز به نه سپایی ده رگای کرده وه و سه ری به ژووره که دا گرت. که چاوی به من که وت سلْمیه وه، ده رگاکی به ره لا کردو سلوویکی سه ریازی لی کردم. ده رگا وا به توندی پیوه درا ته قه ی گه یشته نه و سه ری دالانه که "نه ی دادو هاوار! نه م به دب ختی یه چون چاره سه ر بکم؟".

نه قیب هه روا دهستی به حه واوه گرتبوو ژژر به نه ده به وه پرسى:
- نه مریکتان هه یه؟

نه م ده زانی چی جواب بده مه وه، نه گه ر ژورمان قسه کردبا هه م ترسی نه وه م هه بوو بمناسیته وه وه هه م ده ش ترسام ژهنرالْ خه به ری بیته وه. هه روا به سه رله قانندن تیم گه یاند که کاری ده ره وه م هه یه وه ده سبه جی وه ده ر که وتم. پویشتم بۆ نه و سه ری دالانه که وه نه قیب به دوامدا .

مه پرسه چه ند ته نگاو بوو. نه قلم له کار که وتبوو، هه رچیم ده کرد نه م ده زانی چون خۆم ده ریاز بکم. نه قیب که لای وابوو کاری ناویم هه یه، به دالانه که دا غاری داو گورج ده رگای ناودهسته که ی کرده وه:

- ئیره یه قوریان!

هیچ گویم نه دایه وه هه روا به توندی چوومه پیش. بۆ نه وه یی باشت به سه رها ته که تی بگه ی نه خشی قوتا بخانه که ت بۆ باس ده کم.

قوتابخانه‌که مان له ناوه‌راستی چوار دیواریکی گه‌وره‌دا به‌شکلی شه‌شگۆشه دروست کرابوو. له هه‌موو به‌شه‌کانی‌دا دالانی گه‌وره گه‌وره هه‌بوون که له هه‌ر چوار لاره به پلیکانیکی کورتدا ده‌چوونه ده‌ری.

ئه‌م به‌ر ئه‌و به‌ری دالانه‌کان ژووری قوتابه‌یه‌کان بوو. نه‌قیب کاتیڤ دیتی من به‌ره‌و به‌شی ناوخرۆیی ملم پتۆه نا وا تیگه‌یشت به‌و نیوه‌شه‌وه نیازی پشکنینم هه‌یه. پرسپاری کرد:

– قوریان ته‌شریفت ده‌چیته به‌شی ناوخرۆیی؟

ئه‌م ده‌زانی چی جواب ده‌مه‌وه‌و چۆنی خۆ له‌ده‌ست پرگار بکه‌م؟ ده‌مزانی ئه‌گه‌ر بکه‌ومه داوی ده‌ردیکم ده‌داتێ تامام له نه‌خۆشخانه‌دا بکه‌وم "خوابه خۆت پۆحم پێ‌بکه". هه‌روا به‌ده‌م پێگا پۆیشتنه‌وه خه‌ریک بووم نه‌خشم ده‌کێشا. بێجگه له‌ئیمه که‌س له دالانه‌کان دا نه‌بوو، ده‌مزانی کوپه‌کان هه‌موو خه‌وتوون یان خۆیان ده‌خه‌و کردوه.

کاتیڤ به‌ره‌و دالانی لای چه‌پ وه‌رسووپاينه‌وه بیرم کرده‌وه که گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگای ژووره‌که‌ی خۆمان خۆی تیپراکه‌م و له بن به‌تانیه‌که‌م دا خۆم بشارمه‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ش نه‌ده‌کرا، چونکه کوپه‌کان وه‌خه‌به‌ر ده‌هاتن و کاره‌که پیستر ده‌بوو "خوابه چ بکه‌م؟! خۆ ناکرێ تا به‌یانی له‌م دالانه‌دا پاوێچکه بکه‌م!".

له‌پر ته‌گبیریڤم بۆ هات، چۆنه دووباره بچمه‌وه ژووری ژهنپال و ده‌رگا که له سه‌رخۆم دا به‌خه‌م! له‌وێ نه‌قیب له‌ کۆلم ده‌بیتته‌وه. ئه‌مه ته‌گبیریکی باش بوو. له‌راست خۆم بام دایه‌وه بۆ لای ژووری ژهنپال.

به‌ئه‌سپایی ده‌رگای هۆده‌که‌ی ژهنپال کرده‌وه‌و له‌ که‌لێنی ده‌رگاوه سه‌یریڤم کرد. به‌لام وه‌ك شوولم له‌ لووت بدرێ پاشه‌وپاش کشامه‌وه و ده‌رگا که‌م پتۆه‌دا.

..... گیلەپیاو

ژەنرال وەخەبەر ھاتبوو و دانیشتبوو شامی کەبابی دەخوارد، ھەر بۆیەش ھەستی نەکرد. ئەگینا جافر لە کارەکە دەریا.

دوو یارە نەقیب بالتۆز کەوتە دوام و دیسان بە پێگای خۆم دا گەپامەو. سەرلەنوێ نەقیب دەرگای ئاودەستەکەی کردەو. نەختیک پێم ھەڵینایەو. ئەویش توندی کرد. خێراتر پۆیشتم، ئەویش توندتری کرد.

لە ناکاو نازانم لە چی وەشک کەوت، دەستیکی خستە سەر شانم. ئیتەر وەك ماسیی لووس لەبەر دەستی دەرپەپیم و پام کرد. ھەر من غارم دەداو نەقیب بە دوام دا. لەو غار غارینەدا جلەکانی ژەنرال داکەندو بۆ ئەم لاوە وافریم دەدان. لەو ھەلاوھەنگامەدا کوپەکان وەخەبەر ھاتبوون و لە بەر دەرگا کۆبیونەو.

یەكێك دەيگوت:

– ژەنرال چی کردووە کەوا نەقیب راوی دەنی؟ ئەوی تر دەيگوت:

– ژەنرال و نەقیب بالتۆز میا و میاوی دەکەن.

ھەتا یەكێك لە جلەکانی ژەنرال داکەند وافریم دەدا. نەقیب دادەھاتەو. ھەلی دەگرتهو، بۆیە توانیم مەودایەکی زۆری بەجی بهێلم. لە ترسان ئەوەندە پەشۆکا بووم هیچ بیرم لەوە نەکردبوو کە ھەتا کەوشەکان دانەکەم شەلوارەکەم بۆ داناکەندرێ.

بەدەم غاردانەو. دوگمە شەلوارەکەم ترازاندو لەپەر شەلوارەکەم دەلینگان کەوت، بەلام لەبەر کەوشەکانم بۆم فرێ نەدراو لەپەر و پووکی و تەم، نەقیبیش کە بەتاو بە دوام دا پای دەکرد لە من ھەلەنگوت و سێ چوار میتەر ئەواتر زەمە لە ھەردی ھێنا. ھەر چۆنیک بوو شەلوارەکەم داکەندو پێش ئەوێ نەقیب

وه خوځكه وئې پاست بوومه وه و تېم ته قاند. نه ختيځكش به تنوكه وه پام كړدو وهك
باكوت خوم به ژورېدا كړدو چوومه ناو جيگاوه به تانيه كه م به سرخوم ه لكيشا.
چهند ده قيقه پاشتر له كاتيكدان نه قيب جل ه كاني ژه نړالي هر به ده سته وه
بووځي كوتايه به شي ناوځي يه وه. هر له دهره وه پا هاواري كړد:

– نه وه كئ بوو؟

ده مزاني كوپه كان پاستيم لئ نالين، به لام ديسانيش حه جمينم نه بوو.

– نه قيب پرسپاره كې دوپاته كړده وه:

– زووبن دهنگ بكن!

كه س مته قې نه كړد، ده تگوت زه لامي به خه به ري تېدا نيه. نه قيب جاريكي
تريش پرسپاره كې دوپاته كړده وه. هه موومان باش شاره زاي ناكاري بووین.
نه گهر كابرا پاست و په وان له گه لي هاتبايه پيش هر تاوانتيكي كړدبايه لي
خوش ده بوو به لام به كيك درزي له گه ل كړدبايه هه تا دنيادنيايه له كولي
نه ده بوو. چهند جار بوم ده هات به تانيه كه له سرخوم لادم و پاست و په وان
بليم من بووم، به لام تاوانه كه م له وانه نه بوو ليم خوش بي. بويه زياتر سهری
خوم ده برده وه ژير به تانيه كه و هه ولم ددها هه ناسه شم نه يه ته دهر.

نه قيب چهند جنپويكي ته پو تازه ي بؤ دايك و باوكي ژه نړالي ساخته به پي كړدو
پاشان بؤ دوزينه وه ي تاوانبار ده ستي كړد به پشكنيني قهره وي له كان. به ندي
چهرگ و دلم پسا، هه موو گيانم ده ستي كړد به له رزين، زياتريش خوم له بن
به تانيه كه دا كوكړده وه. (باصري بي ميشك) له سر ته خته كې ته نيشتم

خه وتبوو، نه قيب لي پرسى:

– ديت كئ بوو؟ باصري به ده نكي به رزوه لامي دايه وه:

– نا گهره م نه وه لا نه مديت!

..... گیلەپیاو

بۇ بەدبەختى فرىا نەكە وتىبوم كە وشەكانم داكەنم و لەبەر نەگبە تىش لاقىكم لە
بەتانیەكە دەرچوو بوو. بۆیە كلکم بەتەلەوہ بوو نەقىب لاقى گرتم و توند پرای
كىشا:

– ھەستە بزانم ھەى داىك سەگ!

بەتوئى تنۆكە و فانیلەوہ لەبن بەتانیەكە ھاتمەدەر، كوپرەكان پىكەنن
گرتبوونى، بەھەزار زەحمەت خۆيان بۇ راگىر دەكرا. نەقىب نەپاندی:
– جلەكانت لەبەرکە.

– جلم نىە.

– يانى چى؟ جلەكانت لە كوئىن؟

– لە ژوورەكەى ژەنرال بەجى ماون!

چاوەكانى نەقىب لە پقان ھەر ھىندەى كونە سووژنىكيان لى مابۆوہ، ھاوارى
کرد:

– نەگبەت! بۆچما ژوورى ژەنرال شوئىنى خۆگۆرپنە!؟

مەقم لەخۆم برىبوو، سەرم داخستبوو و چاوەپوانى سزايەكى زۆر سەخت
بووم!

نەقىب ھەتا ھىزى تىدا بوو تفىكى لى کردم:

– تفوو ھەى...! وەرە بە دوام دا!!!

ئەو فەرمانەى ئەوئەندە توندو عەسكەرىيانە بوو بۆنى خوئىنى لى دەھات.

چارنەبوو ئاوپىكى پر لە ناھومىدیم وەسەر كوپرەكان دا كە سەريان لە
بەتانیەكان ھىنا بووہ دەرو بە پەرۆشەوہ سەريان دەکردم لە پاشان كەوتمە
دواى نەقىب تا بزانم چارەنووسم چ دەبى؟

گیلەپیاو

بەپراستی دنیا سەیرە، چەند دەقیقە لەمەوبەر نەقیب سالاوی عەسکەری لەمن دەکردو بە ئەدەب بە دوام دا دەپۆیشت، کەچی ئیستا من ناچار بووم دواى ئەو بکەوم.

یەكسەر چووینە ژوورەكەى خۆى. لەسەداسەد دەمزانى بە كوشتن لىم دەدا. بیرم كردهوه لەبەرى بپارێمەوه، بەلام دىتم سوودی نیه، بۆ خۆم شاپەزای خوو و پەوشتى بووم، هەتا زیاتر پارابامەوه پترى لى دەدام، قسەى خۆمان بى پارانەو هەش لەو سەرو سیمایەى من نەدەو شایەوه.

خوا خوام بوو كاتى لیدانهكە زوو بى هۆش بم و زۆر ئازار نەچێژم. پشتم بەدیوارهكەوه دابوو پەق پراوەستا بووم نەقیبیش تاویك لە ژوورەكەدا پیاسەى كردو لەناكاو ئاورپێكى لى دامەوهو مۆپەیهكى لى كردم. مۆپەكەى ئەوەندە دپندانەو بەپقو كینه بوو لە پشتم بەرەژێرم مرد! "خۆزگە زووتر لى دەدام و پزگارىم دەهات!"

نەقیب بە دوو لۆق خۆى گەيانده من وهەردوو دەستى وەك دوو كۆتك هەلێنانەوه بەلام فریا نەكەوت دایان وەشێنى. بەپەلە پەل لە دەزگایان داو بى ئەوهى نەقیب بلێ فەرموو ئەفسەرى ئیشك بە پەشوكاوى وەژوور كەوت و بە شاكە شاكەوه گوتى:

گەورەم ژەنپال. ژەنپال.

بالتۆز هەقى پیاویكى زۆر مەندو لەسەرەخو بوو، تائىستا هیچ كەس پەشوكانى پێوه نەدیتبوو. بەلام ئەوجارە هەر بەبیستنى ناوى ژەنپال بەجۆرێك تێك چوو كە زمانى گۆى نەدەكرد:

– ژەنپال چى؟ چ بووه؟

– حالى زۆر شپە.

..... گیله پیاو

بالتیوز هه قی نهی هیشت ئه فسهر ئیشك قسه كهی ته واو بكا، وهك كیچ ده رپه پریو چوو ده ر.

دهنگی هاتوچوی كز مه لیکم له سه رپلیكانه كان و له ناو دالانه كه دا گوئی لی بوو، نه م ده زانی ته گبیرم چیه؟ هه ر له وی پاره ستم تا نه قیب دیته وه؟ بچه وه ژووره كهی خۆم؟ یان منیش وه دوا یان كه وم؟! ده ترسام هه رچی بكه م نه قیب پتر پیی تو ره ده بی.

نه ختیک پاره ستم، پاشان سه رم له ده رگا كه هینایه ده ره وه و سه یرێکی دالانه كه م كرد، دیتم هیندیک هه روا تیکه وه داوین و به م لاو نه ولادا پاده كن.

هاتمه دالانه كه و له پلیكانه كان وه سه ر كه وتم. دوكتو رێکی تهنگه نه ستوورمان هه بوو دیتم به غاردان دهیه وی خوی بگهیه نیته ژووری ژهنرا ل. منیش به دوا ی دا پۆیشتم، دیمه نێکی سه یرم دی، خه ریک بوو له پێكه نینان بپسیم.

ژهنرا ل به تویی کراس و ده رپێیه ک راکشابوو، زگی به قه ده ر ده هۆلێک ئاوسا بوو ده ی نالاند. له دلی خۆم داگوتم "مردووت مرئ! کایه كه هی خۆت نه بوو کادینه كه هی خۆت بوو". نه قیب بالتیوز كه به په له چاره پوانی دوکتو ر بوو، هه ر كه چاوی به من كه وت گوێچكه ی گرتم و پای کیشام بۆ ده ره وه:

– بۆهاتوویه ئیره باوكم!

– جله كانم لیته ن! له بن کورسیه كه به جی ماون. نه قیب جله كانی بۆ فیر دام:

– بړی لاچۆ له به ر چاوم، به یانی وه ره کارم پیته.

خوا مالی ژهنرا ل ئاوه دان کا كه به و نه خۆش كه وتنه گیانی منی پزگار كرد. هه رچه ند نیوه شه و بوو به لام کو په كان هه موو به خه به ر بوون و چاره پوانی منیان ده كرد، له گه ل چوومه ژوور هه موویان ده وره یان دام، هه ر كه س پرسیا رێکی ده كرد:

گیله پیاو
.....

– چۆن ده رچووی؟

– زۆری لئی دای؟

– به چی لئی دای؟

– هیچ بابە! به ختی من ژه نپال نه خوش كهوت و پزگارم بوو. بورهان

شه پیووری پرسى:

– ژه نپال بۆ نه خوش كهوت؟!

– نازانم.

پاشان به سه رها ته كه م له سیر هه تا پیواز بۆ گێرانه وه. ئه وهنده پى كه نین
هه موویان كه فه زگ بوون.

به یانی كه له خه وه ستام وهك نه بام دیی و نه باران هه موو شتیكم له بیر
چوو بۆوه. له پاش مه شقى به یانیان سه عاتیك پشوو دانمان هه بوو.

هاوړیكانم هه ریه كه خه ریکى کارىك بوون، منیش خه ریک بووم نامه یهك بۆ باوكم
بنووسم. دایك ویا بم له قه یسه ریه بوون. بام له پێشدا له به شى ده فته ردارى
سوپا کارى ده كرد، به لام له میژ بوو خانه نشین کرابوو. بێجگه له من كهوت
مندالى ترى هه بوون، له بهر ئه وهى من له هه مووان گه ورتو تر بووم هه موو چاویان
له ده ستى من بوو كه زووتر پى بگه م و به خێویان بگه م!!!

بام هه موو مانگیك سه د لیره ی بۆ ده ناردم. هه رچه ند ئه مه پاره یه كى كه م بوو،
به لام باشم ده زانى ئه وهنده شى چه ند به گران له سه ر ده وه ستی. بۆیه
هه موو جارێ كه نامه ی ده نووسى زۆرى ئامۆزگارى ده كردم كه زۆر تى بكۆشم و
ئاكارو كردارم باش بى!

منیش به درێژى وه لام بۆ ده نووسیه وه دلنایام ده كرد كه شه ووړۆژ خه ریکى
خویندتم! و زۆر خۆم ماندوو ده كه م بۆ ئه وهى له تاقیكرنه وه (امتحان)

..... گیله پیاو

دەرچم! تهنانت چەند جار بۆم نووسیوو که دلتیا بئی له تاقیکردنه وهی

کۆتایی سالدا یه کهم دەرده چم!!!

خهریک بوو نامه کهم ته وای بئی چزه یه که له پشت ملم ههستا وام زانی زهرگه ته یه

دهستم بۆ پشت ملم بردو (شرینگ ها شهقه زله یه کهم له خۆمدا):

قاقای پیکه نینی کوپه کان بهرز بۆوه، تازه تئگه یستم که (صالح شهمع) له

ته نیشت قهره ویله که یه وه سیمیکی درێژ کردوه و له پشت ملی پاکردووم. ئه وه

باو بوو هه وهخت یه کێکمان زۆر بهشتیکه وه خهریک بووایه کوپه کان سهریان

داویشته سهرو ماوه یه که به کەیف و پیکه نین راماڤ ده بوارد.

نازانم ئه و رۆژه بۆچی هینده تووپه بووم، وهک شیرێک که بیچووین له بهر

هه لگرتبئی دهرپه ریم و نامبازی (صالح شهمع) بووم. دهنگی هادان و

بیکوته بیکوته ی کوپه کان له هه موو لایه که بهرز بۆوه:

– هه ی روحم بئی!

– ئافهرین پاله وان!

– بیکۆژه!

صالح له پێشدا که مێک پیکه نی، به لام دوايه که زانی من به راستیمه لیم راست

بۆوه. له ناوه راستی ژووره که دا ده گزێک پاچووین، هه موو هیزی خۆم کۆکرده وه و

به که یفی خۆم صالحم به دیواره که دادا.

نێستا من له سه ره وه بووم و کوپه کان هانیان ده دام.

له و کاته دا یه کێک خهریک بوو دەرگا که بکاته وه، به لام صالح شهمع پالی به

دەرگا که وه دابوو نه ی ده هیشته بکریته وه.

من هه روا له بیرى دەرگا که دا بووم صالح شه پیکى لى دام و هه ردوو کمان وهک

دارێک پڼوو لیتی دابی له ناوه راستی ژووره که دا مه لاسی زه وی بووین.

گیله پیاو
.....

هه روا به پشته وه كه وتبووم و صالح له سه ر سنگم دانیشتبوو كه له سه ر شانی صالح پا روخساری قه لاس و قول و سووره لگه پاوی نه قیب بالئوز هه قیم به ر چاو كه وت. دهنگی هات و هاواری كوپه كان به جارێك كپ بوو، ده مه ویست راست بمه وه، به لام صالح شه مع كه نه ی ده زانی مه سه له چیه نه ی ده هیشته هه ستمه وه.

له و گێژه و كێشه دا صالح شه لواره كه می گرت و پای كێشاو به جارێك هه موو دوگمه كانی ترازاند و شه لواره كه م ده لینگان كه وت!!
نه قیب به نووکی چه كه كه ی شه پێکی وای له پشته ی صالح دا كه وهك ته پاله به هه ر دیه وه پان بژوه.

صالح ئاوپی دایه وه و كاتێك چاوی به نه قیب كه وت له سه ر سنگی من هه ستاو منیش دوگمه كانم داخسته وه و هه ستامه سه رپێ. نه قیب گوێچكه ی صالحی گرت و وهك جلکی شۆراو پای پازنی. دیتم كار كه خه ركه پیس ده بی، گوتم:

– گه ورم!

پرسی: "چیه؟".

سه رم داخست و به سپایی وه لامم دایه وه:

– صالح تاوانی نیه، نه و خه ریکی ده ر سه كانی بوو، من ئازارم دا.

نه قیب گوێچكه ی صالحی به رداو هات بۆلای من!

– نه تقه ت نابیه بنیاده م.

هیچ ده نگم نه كرد، چاوه پێ بووم راست و چه پێكم تی سه ره وینێ. به لام لێی نه دام، ددانه كانی ده چیره وه بر دو گوتم:

– وه ره به دوام دا.

نه قیب وه ده رکهوت و پۆیشت بۆ دالانه که . منیش وهک مه حکومێک که بجیته بن داری ئیعدام به سپایی و بیده نگ وه دواى که وتم . هر خوا بزانی له ریگادا حاله چۆن بوو . قهت نه دیبوو نه وهنده تووپه بێ . که چووینه ژووره که ی خۆی ده رگا که ی توند داخست و گوتی :

— بۆچی وات کرد ؟ شهوێ ئه وهسته گولته به ئاو داداو نه مهش ئاکاری ئه مپۆت ! من هه روا بیده نگ بووم نه قیب نه پاندی :

— بۆچی لال بووی ؟

— بلێم چی ! به دببختی به روکی گرتووم .

— ئاخه بۆ وا ده که ی کوپم ! ؟

له وشه یه " کوپم " سه رم سوپما . یه که م جار بوو نه قیب به م زمانه قسه له گه ل یه کێک بکا ، به سپایی سه رم هه لپری و سه یرێکی سه روچاویم کرد . چاوه کانی پر ببوون له فرمیسک . وده م هاته به رو گوتم :

— شه یتان فریوی دام ، نه مزانی !

— دوینێ شه و شه یتان فریوی دای ، ئه مپۆ چی ؟

نه م ده زانی چی جواب بده مه وه وه نه قیب ژۆر هیادی و له سه ره خۆ گوتی :

— ژۆرم هه ول دا به ریوه به ری قوتابخانه پازی بکه م لیت ببوورێ ، به لام به داخوه نه کراو له قوتابخانه ده ریان کردی . سه رم گێژبوو ، تاریکاییم به چاوان دا هات ، ده تگوت خانوه که م به سه ردا روخواوه . ئیتر گویم له قسه کانی ئه ویش نه ماو هه رچی ده ی گوت تی نه ده گه یشتم .

له پر له بانگی گریانیم دا . نه قییش گریان به ری ئه وکیی گرتبوو ، به ده م گریان وه گوتی :

..... گیلہ پیاو

— تو ئه فسهریکی پاش ده بووی، به لام به داخه وه ژه نرالیش مه سه له که ی زانیوه و تازه پینه نا کرئ.

پهنگه کاری چاره نووس بئ، ئیستا هه تا نامه که ت ته واو ده بئ بپۆ که ل و په لی خۆت کۆبکه وه.

گه پامه وه بۆلای هاوړیکانم، هه موویان به بیستنی مه سه له که زۆر تیك چوون و هه ریه که به جۆرێك دلخۆشی دامه وه. ئه گه ریه کێك ته رفیعی بۆ بئ، لانی که م دووسئ هه فته ی پئ ده چی تا پئی پاده گه یه نن، که چی حوکی ده رکردنی من دووسئ سه عات زیاتری نه خایاندو ئه وه نده ی بلئی یه ک و دوو هه موو شتیك ته واو کراو له کاتیك دا دایک و بابم چاوه پئ بوون پاش مانگ و نیویکی تر کوپه که یان بجیته زانستگای ئه فسهری، خه ته کانیاں لئ کردمه وه وه ده ریاں نام:

"پیاو هه تا نه مرئ نازانی چی به سه ر دئ".

لیره دا گیله به چه شنیك دلی پرپوو که نه ی توانی دریزه به قسه کانی بدا. جگه ره یه کی له گیرفانی ده ره ئینا، دایگیرساندو بۆ ماوه یه ک بیده نگ بوو. ده نگي "قه دری" له دالانه که وه به رز بۆوه:

گیژی نه فام! هه ر به ره که ی پئنسهد لیره دینئ. یه کیکی تر هاواری کرد:

— من به دووسهد "دار" موشته ریم، ئه گه ر که س نه ی کپی ده ستیشت ماچ ده که م.

ده رگای ژووره که ی ئیمه کرایه وه "قه دری" پالتویه کی که به سه ر ده ستی دا دابوو، بۆ گیله ی فری دا:

— سه د لیره زیاتری پئ ناده ن.

..... گیلە پیاو

گیلە که حەزی نە دە کرد من لە مەسە لە که تێ بگەم زۆر تێک چوو بە
بێ موبالاتیە وە کوتی:

– داینی کاکە، بۆخۆم پترم کار پێیە !

"قەدری" لیچیکی لێ هەڵ قەرچاند:

– ترخینەیی لە سەر هەڵخەیی باشترە. پاشان توند دەرگاکی پێوە داو
دەرکەوت. گیلە بە ناپرە حەتیە وە کوتی:

– ئەمانە زۆر بێ ئەخلاقن، هەموویان نەخۆشن، هەر لەبەر ئەوەی که چەند
پۆژتیک زیاتر نامینمە وە ویستم پالتویە کەم بفروشم.

تیگە یشتم زۆر ناپرە حەتە، ویستم باسە کە بگۆڕم:

– باشە، تۆ لەو گەپێ، بە سەر هاتە کەت بگێرە وە.

– بە لێ، دایک و بابم چاوە پێ بوون کۆرە کە یان بە جل و بەرگی ئەفسەریە وە
بگەرێتە وە ! کەچی خۆشە ویستە کە یان دیت کە تەنانەت دەستێک چاکەت و
پانتۆلیشی نیە !!

لە و کاتە دا شیویان هێنا. من و گیلە جیرە مان نە بوو، شەوی یە کەم هیچ
بەندییە ک جیرە و نانی نیە.

گیلە پێشنیاری کرد بچینە "بوفیە" بەندیخانە شتێک بخۆین. منیش داوای
لێبووردنم کرد چونکە نە برسی بووم و نە حەزیشم لە خواردنەکانی بوو. گیلە
چوو و دەری و چەند دەقیقەیە ک بە و بیرە ئالۆزە وە بە جێی هێشتم. کاتێک
هاتە وە بە چیلکە ددانی دەکۆلیە وە. دەیه ویست وای بنوێنی کە گۆیا گوشتێکی
قەلەوی خواردووە. بەلام من دانیای بووم کە هەر خۆپانانە، ئەگینا هیچی بەر
ددان نە کەوتووە. ئەمجار داوای دوو قاوەی کرد و کوتی:

– دواي نان خواردن قاوہیە ک خراب نیە !

گيلەپياو گيلەپياو

منيش حەزم دەکرد قاۋەيەك بخۆمەۋە نەختىك دەمارەكانم بحەسەنمەۋە.

گيلە لەسەر بەسەرھاتەكەى پۇيشت و گوتى:

– ديارە داىك و بابم بەم خەبەرە زۆر تىك چوون، بەلام ھەر چۆنىك بوو ددانيان بە جەرگى خۆيان داگرت و كەوتنە دلخۆشى دانەۋەى من "پۆلە دنيا سەرى بە پووش نەگىراۋە، خۆ ھەموو كەس ناپىتە ئەفسەر، بۆ پىت واپە ئاسمان پوخواۋە؟ دەتوانى كارىكى تر پەيدا بكەى. ئىستا كاسبى لە ھەموو كارىك باشترە" چار نەبوو، ھەردەبوو بلىم واپە! لەدىلى خۆم دا گوت "ئىستا كە لە قوتابخانەى عەسكەرى دەركرام، دەبى لە قوتابخانەى ژيان دا دىپلوم ۋەرگرم". بىيارم دا لە مالى بابم بپۆم ۋەتا لە قوتابخانەى ژيان دا خويندەنەكەم تەۋاۋ نەكەم نەگەپۆمەۋە.

دووسى زۆر دواتر بەو نيازەۋە بارى سەفەرم تىك ناۋ ئەستەمبول بگرەۋ ھاتم. پۇژىكى بەھارى بوو، تازە دار سەۋز دەبوون و شار دىمەنىكى زۆر جوانى پۇشپو.

ماۋەيەك لە شەقامەكان دا خولامەۋە، دەمەۋىست كارىك پەيدا بكەم، جا ھەر كارىك بى. بىستبووم زۆر كەس لە ھىچەۋە بوونە ھەموو شتىك. بۆ من چىم لەۋان كەترە؟ ئەگەر نەش بوومە ژەنپال خۆ دەتوانم بىمە مىليۇنير! كاتىك بە بەردەم خانوبەرەكان دا تى دەپەپىم لە دلى خۆمدا دەمگوت: "پۇژىك ئەمانە ھەموو ھى تۆ دەبن!"

ھەروا دەستم لە گىرفانم نابوو بە فیتوۋ لىدان شەقام و كۆلانەكانم دەپىۋاۋ بىرم لە دۋاپۇژى خۆم دەكرەۋە. لە برسان دلم پىك دا دەھات، بەلام ھومىدم ۋەبەر خۆم دەناۋ لەبەر خۆمەۋە دەمگوت: پياۋ دەبى بۆ گىشتن بە ئامانجى خۆى ھەموو جۆرە ناپەھەتەك بچىژى. گەيشتمە بەر دوكانىكى گەۋرە قەلەبالخ. بە

..... گیلہ پیاو

دلما هات راسته پئی بچمه لای خاوه نه که ی و بلیم کاریکم بده یه، به لام ده سبه جی به شیمان بوومه وه "بابایه کی نه دیو نه ناسیاو کی کاری ده داتی؟". بهو حاله ش چوومه بهرده رگای چیشتخانه یه ک (مطعم)، ده مه ویست له وی کاریک بدوزمه وه، هر کاریک بی قاپ شوشتن، گه سک لیدان، کاشی سپین، هر نه وهنده نانیکم ده ست که وی. به لام هرچی ده مکرد لاقم له دوا نه ده هاتن. دووسه عات له پشت جامخانه که وه راوه ستام و سهیری خوارده نه کانم کرد، هه تا ده مه ویست بچمه ژووری قه له می ده ست و پیم ده شکا. سه ره نجام برپارم دا. "یا گال دی یا په مق". چوومه ژووری چیشتخانه که، شاگرد به ده نگیکی بهرز هاواری کرد:

"فهرمرون!"

هینده ی نه مابوو له قاقای پیکه نینی بده م، ده مزانی شاگرده که به موشته ریم تی که یشتوه. ویستم حالی بکه م به لام ده ره تانی نه دام، وه پیشم که وت له ناوه راستی سالونه که دا میزکی پی نیشان دام. نه ده کرا بلیم کاکه به هه له چووی من هاتووم کاریک بق خوم په یدا بکه م؟. خوم وبه ختم له پشت میزه که دانیشتم. شاگرد سه ریکی دانه واندو گوتی:

– چ ده فهرمرون؟

"خوا کویرت کا، چ بفهرموم!" شاگرده که دووباره ی کرده وه:

– چ نه مر ده که ی؟

پرسیم:

– چیتان هه یه؟

– سوپ، که باب، تکه، کفته، قووزی.....

گیله پیاو
.....

ئەو ناوی خواردنەکانی بۆ ھەڵدەدام و منیش چاوم بە نرخەکان دا دەخشاندو
لەگەڵ پارەکی گیرفانم پێکم دەگرتن. تەنیا سەدو حەفتا قەرۆشم پێبوو. لەبەر
ئەوێ دەمێک بوو پاوەستا بوو گۆتم:

– جاری سووپێک بێنە. دواوەش کەفتەیک و دەورییەک شیرنیات. لە دلی خۆم دا
گۆتم با زگی خۆم تێرکەم، بۆ پارەکەش خوا کەریمە.

کاتیەک نانەکم خواردو زگم تێربوو کەوتمە بیری ئەوێ کە چ بکەم؟ پارە
خواردنە کە حەوت ھەشت لیرە دەگرت و منیش نە ھەر ئەو پارەم نەبوو،
چاکەت و پانتۆلە کەشم فرۆشتبان ئەو ھەندە نە دەگرتەو!!

زۆر دانیشتم دەمەویست چیشخانە کە چۆڵ بێ. کاتیەک ھەموو پۆیشتن
شاگردە کە ھات بۆلام. بە جارێک دڵم داتەپی و لەبەر خۆمەو دەستم کرد بە
دوئاخویندن "خواوە خۆت پوحمم پێ بکەو ئابرووم بپاریزە". لە لێدان
نە دەترسام، پێم خۆش بوو بە بێدەنگی چینیکی باشم بکوئن و بە پێم بکەن،
بەلام کوا؟

شاگرد لەبەر دەم میزە کە پاوەستا وەك ئەوێ بۆنیکی کردبێ، نەختیک
بەتەوسەو گۆتی:

– قوریان دای دەخەین.

– کاکە من چاوەپوانی برادەرێکم پارەم بۆ بێنی.

شاگرد قاقایەکی کێشا سەد جینیوی دینا. دووسی جاری سەر پاوەشاند، دیار
بوو زۆری ئەو فرت و فیلانە دیتبوو "ھێلکە لە قەلی نادزیی". چاوەپێ بووم
پاست و چەپ دووسی زلەم لێدا، بەلام ناپیاو نەیکرد، دەستی خستە سەر
میزە کەو سەری ھینا پیشەو گۆتی:

– سەعات و ئەنگوستیلە و قوتوو جگەرەشمان دەوێ. ئەمجار نۆرە ی من بوو
پێ بکەنم:

..... گىلەپياو

— ھە... ھە... ھە...

قورپە سەرە نەيدە زانى جەلەكانى بەر خۆشم بفرۆشم پارەى نيو پۆژەكەى ئەوى تىنابى. بە دەنگىكى لەرزۆكەو گۆتم:

— كاكە راست و پەوان پىت بلىم نە پارەم ھەيە نە شتى بابى دار. ھەموو مووى لەشى بوونە نەشتەرو بەسەرىدا نەپاندم:

— كەوا بوونا ماقولت كرد ھاتىە ئىرە.

— وەللآ من ھاتبووم كارىك پەيدا بكم، تۆ ناچارىت كردم نان بخۆم.

— چما ئىرە مالى پوورته؟ بەسپايى گۆتم:

— مەردى خوا بە ئابرووم مەبە، سبەو دوويكى پارەكەت بۆ دىنم.

— چ دىنى كوپى باش. ئەگەر ھەموو پۆژى دووسى ميوانى وەك تۆمان ھەبى قازانچ سەرى مايەى دەخوا.

— دلىيابە لەو جۆرە كەسانە نىم. ئامادەم لە جياتى پارەكە كارتان بۆ بكم.

كابرا دەيزانى تازە نانەكەم خواردووەو كار لەكار ترازاوە گۆتى:

— ھەستە وەرە پىشانىت بدەم نانى خۆپايى تامى چۆنە!

وەك بەرخى دەستەمۆ دواى كەوتم. نەم دەزانى چ نەخشەيەكى بۆ كىشاوم.

دلەكوتەم گرتىبوو "خوايە گيان! نەكا بەلایەكم بەسەر بىنى؟!".

لەو سەرى چىشتخانەكە چووينە ژوورىكى تاريك و بۆگەن. بۆنى گۆشتى كۆن مېشكى سەرى گۆتم. دووسى كەس لەپشت ئاورگەكە خەريك بوون چىشتيان بۆ موشتەرىيەكان ساز دەكرد. شاگردەكە بردمىە لای پياويكى قەلەو كە خەريك بوو برنج وگۆشتى تەسلىمى مەتبەخ دەكرد. گۆتى:

— ئەم پياوۋە نانى خواردووەو پارەى نىە. دەيەوئى لە جياتى پارەكە كارمان بۆ بكا.

گیله پیاو
.....

خاوهن چیشتخانه که سه یزکی قه لافه تی منی کردو پاشان ده فرو ئامانیکی
زۆری پیشان دام گوتی: زووک، خه ریک به. پیت و ابو لیتره له تووکی قوودا
ده خه وی؟ ولاته که ش خاوین بکه وه، جا دوايه پیت ده لیم.

زۆر دلم خۆش بوو که شته که به خۆشی بپایه وه، بپارم دا ئه وهنده گورج و گۆل
بم که خاوهن چیشتخانه کاریکم بداتی.

ده فره کانم وا خاوین کرده وه هه ر ده بریسکانه وه. مه تبه خه که شم شوشه و
وشکم کرده وه.

بۆ نه گبه تی لای ئیواره لۆری یه ک برنجیان هینا، منی قورپه سه ریش بۆ نه وه ی
نیشان بده م که له هه موو کرێکاره کان ئازاترم، له گه ل ئه وه موو ماندوویی و
شه که تیه دا به شی زۆری گونیه برنجه کانم له چوارده پلیکان وه سه ر خسته و له
عه مباری له سه ریه کم دانان.

رۆژ ئاوا بوو تاریک داهات، ئیتر کاریک نه مابوو بیکه م. چوومه لای خاوهن
چیشتخانه که گوتم:

– قوریان کاره کان ته واو بوون. به پیکه نینه وه ته ماشایه کی کردم و به ده نگیک
به رزه وه گوتی:

– ئافه رین نانه که ت هه لال کرد.

زۆر سوپاس قوریان! ئه گه ر رێگا بده ن هه میشه ئاماده م لیتره خزمه ت بکه م.
وه ک قسه یه کی خراپم کردبێ، خاوهن چیشتخانه پیکه نینه که ی خوارده وه
وچاوی لی ده رپه پاندم:

– ئی، ئه وه بۆیه وه ک سه گی هاهايه هه ل ده سووپای! دیاره تامی نانی نیوه پۆ
هه ر له بن ددانت دا ماوه؟!

– قوریان! من بیکارم، هه ر کاریک بێ ئاماده م بیکه م.

..... گیلەپیاو

– نا، بابە، بۆڭ خوا پزقت بدا، ئۆمە جیگامان نیە، ئەوانە ی لێرەشن زیادین. بەخێرچی، خوات لەگەڵ.

ماندوو مردوو سەیریکی چڕوچاویم کردو لەدلی خۆم دا هەزار جانیوم پێدا "حەیف بۆ ئەو هەموو خۆماندوو کردنە، تفوو هە ی، بێشەرەف".

لە چێشتخانە کە دەرگەوتم و لە شەقامەکان دا دەستم بەپیاو کرد "خوایە گیان! بچمەکوێ؟ چ بکەم؟ شەو لە کوێ بخەوم؟".

هەروا دەسوورامەو لە کۆلانیك دا تووشی کارگەیهکی گەورە ی خانوو دروست کردن بووم. دووسەد سیسەد کرێکارو وەستا دەستیان لە کار هەڵگرتبوو، وەك میشت هەنگوین لە دەورە ی حیسابدارە کە ئاپۆریان داوو.

ماوێهەکی زۆر پاووەستام و سەیرم کردن، هەر لەبیرم نەما بوو دەبێ زووتر مشووریك بخۆم کاریك بدۆزمەو جیگایەك بۆخەوتن پەیدا بکەم. کرێکارەکان پارەیان وەردەگرت و بە پێکەنینەو بەرەو ماڵ دەبوونەو. لەبەر خۆمەو گوتم: "پەنگە لێرە کاریکم دەست کەوێ". پاستەپێ چوومە ئەو ژوورە ی ئەندازیارو باش وەستایەکانی لێبوون. ئێرە وەك چێشتخانە کە نەبوو کە شاگرد فەرمووم بکاو تووشی چەرمەسەری بم. خانووبەرە کە دوو دەستە کرێکاری هەبوو، دەستەیهك بە پۆژ کاریان دەکردو دەستەیهك بە شەو. هەر لەو کاتە دا کە دەستەیهك پارەیان وەردەگرت و دەپۆشتن لە دەرگایەکی ترەو شەوکارەکان دەهاتنە ژوور.

لە ژووری مەکتەبە کە دا هەموو سەرقال بوون، کەس سەری هەڵنەبێ تەماشای من کا. ماوێهەك پاووەستام، نەم دەزانی بە کامەیان بلییم هاتووم کار بکەم. لەو کاتە دا ئوتومبیلیکی ناخەر مۆدیل لەپێش دەرگای مەکتەب پای گرت، هەموو ئەندازیارو مووچە خۆرەکان کەوتنە جموجۆڵ و لە پشت میزەکانیان پاست بوونەو.

شۆفیڤر بە پەلە دەرگای ئوتومبیلەکی کردەووە پیاویکی تەپۆش کە تەمەنی دەوری ۵۰ سالی دەبوو دایەزی و هات بۆ مەکتەبەکە.

ئەندازیارو وەستایەکان سەریان بۆ دانەواندو یەکیکیان کە دیار بوو سەرۆکیانە هاتە پیش، نەخشەیەکی گەورەیی لەسەر میزی ناوەپاستی ژوورەکە پان کردەووە بۆ ئەو میوانە تازەیی لێک دایەووە. من هەروا پراوەستایووم و سەیرم دەکردن، لەپەرئەو پیاووە سەری هەلبێی و پرسى:

– تۆ چ کارەیی؟

– هیچ.

– چۆن هیچ؟

– عەززم کردی هیچ.

– کەوابوو لێرە چ دەکەیی؟

– هیچ ناکەم.

کابرا زۆر تووڕە بوو، لای وابوو گالتەیی پێدەکەم. رووی کردە سەرۆکی ئەندازیارەکان و پرسى:

– ئەو کێیە؟

ئەویش وەک جنۆکەیی دیتبێ ئاویکی بۆ لای من دایەووە تاویکی چاک تێمەووە پام.

کە دیتم کارەکە خەریکە پیس دەبێ بەترس و لەرزەووە گوتم:

– گەورەم، بەگم هاتووم کارێکم پێبسیڤێن. کابرای سەرۆکی هەموان پرسى:

– چ کارێک دەزانی؟

– هەر کاریک بێ.

– ها؟ دیارە زۆر پیاویکی خۆپێی کە ئامادەیی هەموو کارێک بەکەیی!

سەرم داخست و دەنگم نەکرد. پرسى:

..... گیله پیاو

– خوئنده واریت هه یه؟

– به لئ.

رووی کرده سه روکی ئەندازیاره کان و گوتی:

– له جینگای وهسلّ نووسه که ی پیشووی دابنن، کوپکی خراپ دیار نیه!

– به سهر چاو. سه روکی ئەندازیاره کان چاوی له یه کێک داگرت و کابراش

به سرتە به منی گوت:

– وه ره به دوامدا.

کاتێک ده رکه وتین له خۆشیان خه ریک بوو بالّ بگرم، به سهر ئەو خیزو چه وه دا

هه روا بازبازنیم به دواي کابرا دا ده کرد. کاری شه وکاره کان دهستی پئ کردبوو

خه ریک بوون به ته ناف چیمه نتۆی گیراوه وه یان هه لّ ده کیشا.

یه کێک له سهر تاقه که راوه ستا بوو فره مانى به کرێکاره کان ده دا. کابرای که

منی بردبوو به سهر کرێکاره که م بناسیتى هه ر له خوارى را بانگی کرد:

– وه ستا هه سن! ئە مه ئاغا نار دوویه تی. وه ستا هه سن بئ ئه وه ی ئاوڤ

بداته وه پرسی:

– کاری چیه؟

– له جینگای وهسلّ نووسه که ی جارانی دابنن. هه روا به ده م فره اندانه وه

گوتی:

– ها! نۆڤر باشه، با بئ خه ریک بئ!

کابرای چاوساغم چۆوه مه کتەب و منیش چۆومه لای وه ستا هه سن. وه ستا

بئ ئه وه ی هه ر ته ماشام بکا، پرسی:

– تا ئیستا ئەو جۆره کارانه ت کردوه؟ ده مزانی ئەگه ر بلییم نا، وه رم ناگرن.

بۆیه بئ سئ دوو گۆتم:

– به لئ چه ند سالتیک وهسلّ نووس بووم.

گیله پیاو

- زۆر باشه، كه وایی ئهركی خۆت باش ده زانی. هه ر شتیکی دیته كارگه وه سلێکی بۆ ده نووسی ده ی نێریه لای عه مباردار.
- به ئێ ده زانم. پاشان وه ستا له نه كاو نه پاندی:
- ها سه گباب! قالبه كهت به هه له هه ل گرت، ئه و قالبه هی ئه و ئی نیه.
- حیساب باش ده زانی؟
- به ئێ قوریان.
- لیستی پۆزانه ی کرێکاره کانیش ده بی خۆت بینووسی.
- به سه رچاو.
- ئه مجار بای داوه سه ر کرێکاره کان و قیژاندی:
- هۆی جاشه کهر! قالبی ژماره چوارته له کوێ دانا؟ بپۆ ئه ویه ر، نه که و ی، ئه تۆش وریا به به هه له نه چی.
- له بهر ئه وه ی هیچ ئاوپی نه دایه وه نه مزانی له گه ل منیه تی یان فه رمان به کرێکاره کان ده دا. پرسیم:
- له گه ل منتان بوو؟!
- به ئێ، پۆله گیان به شاول کار بکه.
- پێم وابوو شاول ناوی یه کێک له کرێکاره کانه له وه لام دا گوتم:
- به سه رچاو.
- له گه ل تۆم نیه، هۆی له گه ل تۆمه، ته ناهه کهت بسوو پێنه. ئه تر ده بی حیسابی ته واوی ئه و که ره ستانه پابگری که دینه ئێره!
- من؟
- ئه ولانا هه تیو، بۆ ئه م لای بسوو پێنه. خه ریک بوو شیته بم، سه رم له قسه کانی ده رنه ده چوو. لێم پرسى:
- چ بسوو پێنم؟

..... گیلہ پیاو

– له گه لټ توم نيه. تُو ده بڼې حيسابې چيمه تنق و خشت و گټې به جيا جيا پابگرۍ.

– هژى كوپه به كره كه پاكښه. نه وهى دى له لايه كى تر. له ولانا هه تيو!

– نهى له كام لای بنووسم؟

بڼ په كم جار توو په بو، رووى كرده لای من و گوتى:

– بڼچى له تُو به ولاوه زه لامى لى نيه؟

– ببوره پيم و ابو له گه لټ منته!

– نا، بڼ زووتر ده ست به كار بكه.

نهم ده زانى زو پو له كوئ بكم "خوايه، پاش نه وه موو چرمه سهره نه مه چ كارټك بوو ده ستم كه وت؟".

وه ستا حه سمن رووى ده لای كړيكاره كان بوو، خهريك بوو فه رمانى ده دا:

– قالبه به توونه كان بنيرنه خوارى. كوپه هيشتا پاو هستاوى؟ ديسان نه مزانى

له گه لټ منيه تى يان له گه لټ كړيكاره كان هه روا بيدهنگ پاو هستام.

وه ستا حه سمن نه پاندى:

– زوكه چاوى خوت دهرينه، بڼ خهريك به. پرسيم: بچمه كوئ؟

– بڼ عه مبارئ، ده فته ره كان وه رگره. له خوار خوارى. وه پئ كه وتم بڼوم،

دهنگى وه ستا حه سمن به رز بڼوه:

– گيژى نه فام بڼ كوئ ده چى؟ كه پامه وه بزائم بڼ جنپوم پئ ده دا، به لام ديتم

له گه لټ كړيكاره كان به تى.

پښيستمه عه مبارو خوم به عه مباردار ناساند. نه ویش قاقايه كى دريژى كيشاو

گوتى:

– كئ توى ناردوه؟

– وه ستا حه سمن.

گټله پياو
.....

– بولای نه و کئ ناردی؟

– ناغا.

– خزمی ناغای؟!

بریا زمانم لال بایه و وه لآم نه دابایه وه. نه گهر نه زمانه سه گباب خټوه نه ختیک به ولادا گه پاباو دروټی کی به سوودی خټم کردبا نیستا چاره نووسی من شتیکی تر بوو. له بهر بی نه قلی پاست و پوهان گوتم:

– نا، باب، به زهیی پټمدا هات و فهرمانی دا کارنکم بدریتئ. هر که نه مهی بیست ده سبه جئ تامی زاری گزړاو زږر به سووکایه تیه وه گوتی:

– بړق هو له ویی دهفته ره کانت هه لگره خه ریک به. دهفته ره کانم هه لگرت، به لآم هیچ سرم لټیان دهر نه چوو، لټم پرسئ:

– نه م دهفته رانه می چین؟ به تانوته وه پټکه نی:

– باب، وه لآلا جوانه! بړوانه نیتمه له گه ل می چټن پټوه ده بین: کوپی چاک وادیاره تازه له قوتابخانه دهرچووی! گویم نه دا تانوت وته شه ره کانی، گوتم:

– نا، دلنیا به، زږر باش سرم له و حساب و کیتابه دهرده چئ!

دهفته ره کانم له بن هه نگلم ناو له عه مبارئ وه دهر که وتم:

"خوایه چار چیه؟ باشه چټن بوو نه وانه بی پاسپاردهی که س کاریان دا به من؟ نه کا که له کټکم بږ دروست که ن. به پاستی، بږچی مووچه ی منیان دیاری نه کرد؟ نه مه به جټکای خټی، چټن بوو باوه پریان پی کردم؟".

به و بیرو خه یا لانه وه خه ریک بووم، وه که سرخو شان دلم ده شیواو سرم ده سوړپا. هه ستم ده کرد نه م ماسته بی موو نیه "خوایه ناخری خټر بی".

سهرله نوئ چوومه وه لای وه ستا هه سن. نه و هه روا خه ریک بوو فهرمانی ده دا. ماوه یه که پاره ستام و له دهرفته ټک دا که وه ستا هه سن ده می له کالان که وت گوتم:

..... گیله پیاو

– قوریان! ئیستا چ بکه م؟ دیسان بی ئه وهی ئاوڤ بداته وه وه لامی دامه وه:
– له سبه یینێ پا خه ریکی کاری خۆت به، سه عات هه وت و نیو ده بی لیره بی،
وریا به هه لئه خلیسکی.

ته ماشایه کی به رپیتی خۆم کرد، هه چی وای لی نه بوو هه ل خلیسکیم. به وه پا زانیم
له گه ل کرێکاره کانیه تی. نه م ده زانی ته گبیرم چیه، جیگایه کم نه بوو تا به یانی
لیی بحاویمه وه. هه روا بیده نگ پاوه ستا بووم، له پڕ وه ستا هه سه ن نه پاندی.
– چیه بۆ پاوه ستای؟

نه م ده زانی له گه ل منیه تی یان له گه ل کرێکاره کان. نه ش ده وێرام پرسپاری
لی بکه م. ئه مجار توندتر قیراندی:

– له گه ل تۆمه گێژه! به ترس و له رزه وه گوتم:

– چ جیم نین بیان چم.

زۆد توپه بوو، وه رسووپایه وه بۆ یه که م جار ته ماشای کردم و له بن لیوانه وه
گوته:

– له گه ل تۆم نیه، له گه ل کرێکاره کانمه. پاشان رووی کرده وه ئه ولای گوته:

– بۆ له زمانی منه وه به عه مبادار بلێ جیگایه کت بداتی لی بخه وی.
تیگه یه شتم ئه مجاره یان له گه ل منیه تی. به خۆم و ده فته ره کانمه وه چووومه لای
عه مبادار. کابرا به مۆپه یه کی پڕ له سووکایه تی وه دالانیکی درێژ و تاریکی پی
نیشان دام:

– بۆ له وی له ته نیه شت کرێکاره کان درێژ به.

دالانه که شه دار بوو. ده پازده که س له کرێکاره کان هه ر یه که دووسی له تکه دارو
ته خته یان دانابوو له سه ریان پاکشابوون. ده نگی پرخ وه پریان می شکی پیای
ده برد: "خوایه گیان! منێک که تا ئیستا هه ر له جیگای گهرم و نه رم دا
نوستووم چۆن له سه ر ئه مانه خه وم لی ده که وی؟". سه رما له لایه ک و نا په هه تی

گٽلھ پياو
.....

و پرڻ و هڙي ڪري ڪاره کان له لايه ڪي تر نه وهند هيان نازار دام هه تا مه لا به نگدان
چاوم ليڪ نه نان. بهو حالهش له به يانيه وه دهست به ڪار بووم.

ڪاري من راگرتني حيسابي خيزو چه وو چيمه ننتو نه و جوره ڪاره ستانه بوو ڪه
له عه مباره وه ته سليمي وه ستاگان ده ڪران. بڙ هه ڪامه ي دهفته ريڪي تايبه تيم
هه بوو. بيچگه له نووسيني چه شن و پاده ي ڪاره سته کان، له گوازنه وه ي
گووني به کان و ڪيسه چيمه ننتو گيچه کان و نه و جوره شتانهش دا يارمه تي
ڪري ڪاره کانم ده دا. سه ره پاي نه مانه ده بوو ليسته ي ڪري ڪاره ڪانيش بگرم و
پڙاني شه ممه هه قده سته ڪه يان بده مي.

به هه ڪو پره وه ري و چه رمه سه ري يه ڪ بوايه ڪاره کانم پاده په پانده به ره به ره له
ڪاره ڪم دا سه ر پاست ده بووم و خه لڪيشم ده ناسي. پڙي شه ممه مووچي
نه وهفته يان دام ي ڪه پڙي دووليره و نيو بوو.

هه ڪه سيڪي ديڪه له جيگاي من بوايه له داخان ده ته قي، به لام من باکم
نه بوو. هه نه و پڙه له دلي خرم دا ده مگوت: "به زويي نيوه ي
خانوبه ره ڪاني نه م شاره ده بن به مي تو".

برپارم دا هه ره و پاره يه رڙي په نچا قرورش پاشه ڪوت بڪم. شه وانه
ده چومه سهريان و پاره ورده کانم ده ژماردو له وي پاشه يري ديمه ني شارم
ده ڪردو نه خشه م ده ڪيشاو خيال پلاوم ده ڪرد. سي ههفته بوو، ڪارم ده ڪرد.

پاشه ڪه و ته ڪم ڪه يشتبوه چارده ليره. به دلم دا هات ڪه و ته هشت ليره يه ڪ
بڙ دا يڪم بنيرم و باسي خرمي بڙ بنووسم. پاش نيوه پڙ چومه لاي وه ستا
حه سهن و نيو سه عات ئي جازم داوا ڪرد.

وه ستا حه سهن له دووره وه ڪه چاوي پيم ڪه و ته رووي وه پگي تراو له گه ل
ڪري ڪاره کان ڪه و ته نه په و گوره:

..... گیله پیاو

– کوپه ئه و ئاسنانه چهند سانتی میترن؟ سیمه کان توند بیهستن! له چی ده گهری؟

تیگه یشتم ئه و پرسته ی دوایی له گه ل منه، نه گه یشتم جوابی بده مه وه که دیسان به سه ر کرێکاره کانی دا نه پاند: کوپه ئه و ئاسنه ی باش جۆش بده ... سه ری ئاسنه که بقرتینه، ده بلێ! بۆ قسه ناکه ی؟

دیسان مۆله تی نه دام قسه بکه م که رووی وه پگیپا. ئه وه نده م پق هه ستابوو که وه ک میژۆک هه ل ده له رزیم، به غاردان چوومه به رده می و ویستم قسه بکه م که چی دووباره پشتی تی کردم. "وه ره ته خته هاتوه وه ری بگه ر".

لۆری یه کی پڕ له دار له بهر ده رکی عه مبارێ پاگیرابوو، قۆنته راتچی داره کانی ش له ته نیشت لۆری یه که پاره وه ستابوو. ده سه به جێ پام کرد ده فته ره که م هینا.

قۆنته راتچی به پێکه نینیکی تایبه تیه وه هاته لام و گوته ی:

– وه سلێ بیست و چوار میتری شه ش گۆشه م بۆ بنووسه. من له کاره کانم زۆر ورد بووم. چونکه نه م ده ویست شتی که م بیته وه سه رو ده ر بکریم. گوتم:

– رێگا بده بیان پێم، به سه ر چاو.

قۆنته راتچی به قیکی هاته وه بهر:

– پێوانی چی؟ جه نابت هاتووی قانونمان بۆ دروست بکه ی، زوویه وه سه له که م بۆ بنووسه با پێم.

قامه که کانی به چه شنیکی تایبه تی رێک خشاندن که مه به ستی به رتیل دان بوو. به لام من وه سه ر خۆم نه هینا و ام نیشان دا که حا لی نه بووم گوتم:

– ئه ندازه گرتن کارێک نیه، هه ر ئیستا ته واو ده بی! پاشان بی ئه وه ی ته ماشای چروچاوی بکه م ده ستم کرد به پێوان.

– دیاره تق باوه رت به ئیمه نیه؟

– خوا نه کا، بۆچی باوه رم پێتان نیه؟

گیله پیاو
.....

- نهی بۆچی داره کان ده پتویه وه؟
- چونکه ده بئێ ته سلیمی عه مبارئیان بکه م.
- خه نجه رت لئ دابا خوینی لئ نه ده هات، به ته وس و پلاریکه وه گوتی:
- نه مه مندالی دوینی به، کئ هیناویه ته ئیره؟
- من جواب نه دایه وه. کاتیك داره کانم پئوا ههژده میتر بوون، واته شەش میتری شەش گۆشه یان که م بوو.
- قۆنته راتچی تووڤه بوو چوو له لای عه مبادار.
- ده مه ویست دووباره بیان پتومه وه که عه مباردارو قۆنته راتچی پیکه وه هاتنه لام. عه مباردار به زمانیکی خوش و دۆستانه گوتی:
- بۆچی خۆت ماندوو ده کهی، وه ریان گره و وه سلێ بۆ بنووسه.
- سه رم هه لئناو چاوم بپیه چاوی عه مباردار:
- وه سلێ چی بده مئ؟ شەش میتری شەش گۆشه یان که مه.
- به مه له چووی، حه تمه ن ته واون.
- باشه پاوه سته بیان پتومه وه.
- زه حمه ت مه کێشه وه سلێ بده یه با بپوا.
- ناخر بیست و چوار میتر نیه، که می به کهی له کئ بستینم؟
- نه من قبولمه.
- یانی تۆ وه سلێ بیست و چوار میتر ده دهی به من؟!
- به لئ نه رئ وه للاً!
- راستیشی ده کرد، پێشتریش هه رچی له منی وه رگرتبایه حیساب و کیتابیك نه بوو، چه ندیم گوتبایه قبولی ده کردو وه سلێ ده دامئ. دیاره له وان دلتیا بوو، به لام نه مه یان چی؟ قۆنته راتچی ده لیره یی به کی بۆ پاداشتم و گوتی:
- ها بگره باب، کاره کهی گه رده مه که. تۆ زۆر زوود دانت هات.

..... گێله پیاو

عه مباردار دهستی کرد به پیکه نین و به قۆنته راتچی به که ی گوت:

– به ریکه وت زۆر کوپێکی باش و به گوئی به !

من هه روا پهب قاپوه ستابووم و ته ماشام ده کردن. قۆنته راتچی دهستی به

پاره که وه به هه واوه پاگرتبوو. عه مباردار گوتی:

– ئاغا دهستی پاگرتوه، وه ری گره. نه ختیك کشامه وه گوت:

– زۆر سوپاس (شیرنی) ناخۆم. ده سبه جیش دهستم کردوه به پێوانه وه ی

داره کان.

عه مباردار به چپه به قۆنته راتچی به که ی گوت:

– پیم وایه ده لیره ی پێ که مه، بۆیه وه ری نه گرت. قۆنته راتچی به مانایه که وه

وه لایمی دایه وه:

– دیاره زۆر له مه مانان زینگتره ! نه مجار ده لیره ی تریشی خسته سه را!

– ها وه ره، ده رنگ هاتووی و دیاره ده ته وی زووش برۆی.

– کاکه پاره وه رناگرم، لیم که پێ داره کان بپێومه وه.

– کوره زۆر گرانت بۆ ته واو ده بێ.

دیسان گویم نه دایه و خه ریکی پێوانی داره کان بووم. نه م جاره یان قۆنته راتچی

به پهب و توو په بیه کی تونده وه گوتی:

– مادام وایه هۆبالی خۆت به نه ستوی خۆت.

پاشان هه رای کرد...

– وه ستا حه سه ن تا ئیره وه ره.

وه ستا حه سه ن ده سبه جی کاره که ی به جی هیشت و به غاردان هات بۆلای ئیمه.

قۆنته راتچی وه ک ده ست بۆ سه گ پادپیری منی پێ نیشان داو گوتی:

– نه م دیاری به تان له کوپوه هیناوه، چما بنیاده م قات بوون؟ وه ستا حه سه ن

پشتی کرده من و گوتی:

گیله پیاو
.....

– بۆچی، کاریکی خرابی کردوه؟

دلتیا بووم وهستا حهسن ئاگای له مهسهله که نیه و نه گهر تی بگا لایه نی من ده گری و قۆنته راتچی به گوری بابی دا ده پیه نی!
ویستم زۆر به شانازی وه مهسهله که ی بۆ باس بکه م، به لام قۆنته راتچی مه و دای نه دام:

– نازانم مه به سستی چیه؟ بۆچی گیروگرفتمان بۆ ده تاشی؟ وهستا حهسن پشته هه ده لای من بوو پرسى:

– باشه بۆچی نه وته ختانه وه رناگری؟

– زۆریان که مه، هه ژده میتری هیناوه و وهسلای بیست و چوار میتری ده وئى.

– گیرى مه که، زووبه وهسله که ی بۆ بنوسه.

پیم وابوو پشته ده لای من بووه و له قسه که م حالى نه بووه، به دهنگیکى بهرز گوتم:

– وهستا که می به که ی له کوئى بینم؟

– نه تر هه قه نه بى، ته سلیمی عه مبادارى بکه و وهسلای بیست و چوار میتى وه رېگره!

وهك مهستان سهرم ده سوورپاو سهرم له و قسانه ده رنه ده کرد. ده مزانى که له کێك له گوپى دایه، به لام نه م ده زانى زیانه که ی بۆ کئیه.

تووشى وه زعیکی سهیر ببووم. منێك که تا دوئى ناوى دزى و فزیم بیستبا مووره گه ی پشتم ئاره قى ده کرد و هه ره سه ره وهش کوپه کان ناویان نابووم (گیله پیاو) ئیستا ده بوو بۆ خۆم بیمه ده سکىسى دزى و فزى خه لکی ترو سه نه دیشیان بۆ ئیمزا بکه م:

– وهستا حهسن! من مه سنوول ده بم، ناتوانم شتى وا بکه م.

..... گیله پیاو

– مه سنوولی چی کوپی باش؟ تو وه سلی چند دده ی وه سلی ئه و نده ش له
عه مباردار وهرده گری.

– وه ستاگیان! ئه ی ئه وشه ش میتر ته خته یه چی لی دئ؟ وا توپه بوو گوتم
هر ئیستا دوو سیخورمه تئ ده کوتئ، به و حاله ش گوتم:

– نای نووسم، ویزدانم قبول ناکا فیل بکم. دیار بوو ئه مجاره زور له دلی گران
هات. نه ختیک دهنگی نزم کرده وه:

– رۆله گیان به توچی؟ لیتره کهس زهره ر ناکا. بیست و چوار میتری شه ش
گوشه هاتوه و بیست و چوار میتر شه ش گوشه ش ده چیته ده ری، ئیتر زهره رو
زیانه که ی له کوئ دایه؟!

گوتم: ناتوانم وه سلی بده مئ.

– هه تیوه پئ له کهری شه یتان بینه خوارئ، دهرت ده کهم.

– ئه منیش ده چمه لای ئاغا شکایه ت ده کهم!

– ئیستا ئاغا یه کت نیشان ده دهم تیت بگه یه نئ.

قۆنته راتچی و وه ستا حه سه ن به په له چوونه ژووری ئه ندازیاره کان.

عه مباردار ده تگوت له سه ر ته رمی بابی پاوه ستاوه، سه ری به لاوه نابوو و له بهر
ده رگای عه مبار پاوه ستا بوو. کاتیک ئه وان پویشن گوتی:

– کاریکی باشت نه کرد به قسه ی وه ستا حه سه نت نه کرد. سه ره پای ئه وه ی

بیست لی ره که ت له کیس چوو، لی ره شت ده رده کهن. پیاو نابئ هینده که لله په ق

بئ، ئه و به سته زمانه ش ناچاره ده رخواردی هه مووان بدا. دیسانیش پیاویکی

باش و دل و ده روون فراوانه که بیست لی ره ی دا به ت.

لیم پرسى:

– باشه، له و ناوه دا کئ زهره ر ده کا؟

– هیچ کهس.

گیله پیاو
.....

— قسه ی چاک بکه، بابہ گیان چۆن شەش میتر دار بە نێو قامکان دا
بەردەبێتەووە کە سیش زەرەر ناکا؟!

— تەنیا یەکیک زەرەر دەکا، ئەویش تۆی کە هەم بیست لیرە کەت لە کیس خۆ
داو هەم لێرەشت وەدەر دەنێن. لەوکاتەدا کرێکارێک هات و گوتی:
— ئاغا کاری پێتە!

زۆرم دال پێ خۆش بوو. ئێستا هەمووشت روون دەبێتەووە ئاغا زۆری پێ خۆش
دەبێ کە لاویکی وەک من پاک و پاست لە دەزگایەکی دا هەیە قازانجی ئەوی
لەبەرچاوه. حەتمەن مووچە کەم بۆ زیاد دەکا و بەرە بەرە رێگای سەرکەوتنم بۆ
دەکرێتەو! بە پێکەنینەووە چوووە ژووری. وەستا حەسەن و قۆنتەراتچی
لەوێ بوون. ئاغا مۆپەیهکی لێ کردم و پرسى:

— بۆچی وەسلێ ئەو دارانە نادەى؟

— قوریان هەژدە میتری شەش گۆشە دارى هێناووە وەسلێ بیست و چوار
میتری دەوێ. ئاغا زۆر لەسەرەخۆ گوتى:

— باشە بە تۆ چى؟ تۆ وەسلێ بدەیه و هەر ئەو دارەش تەسلیمی عەمبار بکە و
وەسلێ بیست و چوار میتر وەریگرە! زۆرم پێسەیر بوو، هەرچی دەمکرد بۆم
نەدەچۆوه سەریەک:

"کۆپە خۆ ئەمیش هەروا دەلێ". تەم قووت دایەووە و گوتم:

— ئاغا پێم وایە نەتوانی مەسەلە کەت باش عەرز بکەم. هەژدە میتری شەش
گۆشە دارى هێناووە. شەش میتری کەمە، وەسلێ ئەویشی دەوێ.

— تێدەگەم کۆپى باش... وەک تۆ کەرنیم... پێم گوتى تۆ هەقت نیه...
وەسلێ بدەیه با بپوا!

دیسان نەم دەتوانی قبول بکەم کە ئەو کارە عەیبی نیه.

گوتم:

..... گیله‌پیاو

- ریگا دده‌دن بۆتان روون بکه‌مه‌وه؟ ئاغا نه‌پاندی:
- زۆر چه‌نه لێ‌ده‌ده‌ی. ده‌لێم وه‌سلێ بده‌یه، بلی به‌سه‌رچاو و بپایه‌وه. له‌و گیزی و سه‌رسوپمانه‌دا هێنده‌ی نه‌مابوو بچمه‌ ژێربار. به‌لام ده‌سه‌بجی هاته‌مه‌وه سه‌رخۆم و گوتم: "قوربان ناخر..."
- ئاغا پێکه‌نینی به‌گیزی و نه‌زانی من هات:
- بپۆ به‌خۆپایی کاره‌کان مه‌وه‌ستینه‌ وه‌سلێ بیست و چوار میتری بۆ بنووسه. دوايه‌ش هیه‌چ نابێ:
- قوربان شه‌ش میتره‌ که‌می به‌که‌ی چی لێ دێ؟
- ئه‌مجار ئاغا به‌تووپه‌بیه‌وه هاواری کرد:
- که‌وجه به‌تۆ چی؟ چما ئه‌تۆ هاتووی لێره‌ فزووێ بکه‌ی؟. تا ئێستا بنیاده‌می وا شیت و په‌تیاره‌م نه‌دیوه. پاشان رووی کرده وه‌ستا سه‌ن و گوته‌ی:
- ئه‌مه‌تان له‌کوێ په‌یدا کردوه؟
- ئێمه‌ په‌یدامان نه‌کردوه، خۆتان ناردووتانه‌!
- من! قه‌ت شتی وا نه‌یه! وه‌سل نووسه‌که‌ی پیشوو زۆر کوپێکی باش بوو. قۆنته‌راتچی که‌ هه‌تا ئه‌و کاته‌ بیده‌نگ بوو، هاته‌ قسه‌:
- هه‌تا ئه‌مپۆش هێنده‌ به‌د ئه‌خلاق نه‌بوو. ئه‌مپۆ نازانم بۆچی جتۆکه‌ له‌سه‌ری داوه‌!
- تێکه‌یشتیم که‌ تا ئێستا کلۆم چۆته‌ سه‌رو خیزو چه‌وو چیمه‌نتۆیان زیاده‌ حیساب کرده. ئاغا پرسی:
- ناوت چیه‌؟
- فه‌رید.
- خوێنده‌واریت چه‌نده‌؟
- پۆلی پێنجی ناوه‌ندیم خوێنده‌وه.

گیله پیاو
.....

– نهی بۆچی ناوه ندیت تهواو نه کردوه؟ چونکه فیر نه بووم درۆ بکهه هه موو به سه رهاته کهه هه ره له سپر هه تا پیواز بۆ گێرپایه وه.

ئاغا گوتی: "ها... دیاره زۆر ناپه سه نه بووی، بۆیه له قوتابخانه ده ریان کردووی". پاشان رووی کرده وه ستا هه سه نه:

– کێ به ئێوه ی گوتوه نه دیو و نه ناسیاو ئهه دزه ساخته چیه پابگرن!! ئههه چون جینگای متمانه یه؟ ویستم قسه یه که بکهه، به لام ئاغا پێشم کهوته وه:

– برۆ لاجۆ له پێش چاوم. تۆ بۆ کارکردن ده ست ناده ی.

– قوربان ئاخه...

نه راندی:

– برۆ لاجۆ له بهر چاوم هه تابه شه ق وه ده ره نه ناوی...

تێگه یشتیم ئیتر راوه ستان بێ سووده. چوومه وه عه مبار که جل و بهرگ و که لوپه له کهه هه لگرم و برۆم، عه مباردار پرس ی:

– ها... چ بوو؟

– ده ریان کردم.

– تۆ به و که له په قیه له هیچ کۆی ناتوانی کار بکه ی! له عه مباردارم پرس ی:

– وه ختێک هه رچی بێته عه مبارو برواته ده ره حیساب و کیتابیکی نه بێ، که وا بوو منتان بۆ دامه زراند؟ عه مباردار قاقایه کی درۆژی کێشاو گوت ی:

– بوونی وه سلّ نووس هه ره بۆ پوالت بازی یه!

پرسیم:

– له شتیکی تریش نه گه یشتیم. ئاغا ده یگوت: "ئێمه پیاوی باوه رپێکراومان ده و ی". که سێکی هه موو شتێک بێ پێوان و کێشان وه ریکرێ چون جینگای

باوه ره؟ وه لام ی دامه وه:

– گالته به من ده که ی، یان به راستی ده ته و ی راسته قینه ت بۆ ده رکه و ی؟

..... گیله پیاو

– وه لالا دهمه وی پاستیه که ی بزانه.

– پیاوی باوه ریپکراو نه وه یه که هیچ کاریک بی ناگاداری له خوی به ره ژورتر نه کا. له وه تا نه م خانوو به ره دهستی پی کراوه نو وه سل نووسیان گورپوه.

ههشت که سیان دز بوون و توش نه قام ده رچووی!

– ده بی ببووری پرسیاریکی دیکه شم هه یه.

– بپرسه بزانه.

– له و بیته و به ره ی داره کان دا که منی له سه ر ده رکرام کی زهره ر ده کا؟

– هیچ که س!

– وه خته شیت ده بم، نه ی شهش میتداریه که چی لی دی؟ له و کاته دا ده نگه وه ستا حه سه ن له پشتمه وه به رز بقوه که ده ی نه پاند:

– تو هیشتا لی ره ی؟ یاللا شتوومه که کانت هه لگروه لاجو له به ر چاوم!

به عه مبارداریشی گوت:

– زوو نه م سه گه بکه نه دهره وه!

کراس و ده ریپیه کی زیادیم هه بوون له ریژنامه یه که مه وه پیچان و وه بن هه نگه ی خۆم دان و وه دهر که وتم. بی نه وه ی بزانه ده چمه کوئی ملی کوچه و کو لانه م گرت. له لایه ک بیرم له به دبختی و ناواریه ی خۆم ده کرده وه له لایه کیش هه ر لیکم ده دایه وه که شهش میت ته خته که چی لی دی!

چهند سال دواتر وه لایه ی نه و پرسیاره م بق دهرکه وت. نه وه ی له و ناوه دا زهره ری ده کرد ته نیا ده ولت بوو. ناغا قۆنته راتچی گوره بوو که نه و خانوو به ره ی به قۆنته رات له ده ولت وه رگرتبوو.

ته وای نه و پیژستانه ی ده هاتنه عه مبار و وه سلیمان بق ده نووسرا، له سه ر ده ولت حیساب ده کران و پاره که یان وه رده گیرا. جه نابی قۆنته راچی سه رده سته ی دزه کان بوو، له کاتیک دا رازی نه بوو هیچ که س نه وه نده ی

گيلەپياو
.....

سەرەموويەك لەو ھەموو دزیەى ئو بدزێتەو. پاش چەند سال تىگەيشتم دزە
گەرەكان دزى بچووك پەرورده دەكەن، بەلام ئەگەر لەو پادەيەى بۆيان
ديارى دەكەن زياتر بدن جىگای متمانە نين!

لەدالانئ دەنگى ئەفسەرى ئيشك بەرز بۆو:

"بچنەو ژوورى خۆتان"

ھەستى پێى بەندىەكان بەرز بۆو، دەنگى خشپەخشپى كەوشى ھىندىكان كە
بە ئەنقەست دەيانەويست كەوشەكانيان لە زەوى بخشين گوتى بنيادەمى زۆر
نازار دەدا.

"ياللا زوبين دەمەوئ بەسەرتان كەمەو."

تاويك ھەراو ھوريا دامرکا، بەندىەكان چوونەو قاوشەكانيان. ئەفسەرى ئيشك
و مەئموورى قاوشەكان خۆيان بەژوورەكان دا دەكرىو دواى ئەو ھەموويان
دارژمير دەكرىن مەئموورەكە بەتەشەرەو دەيگوت "خوا ھەمووتان رزگار
بكات!". كاتيك ئەفسەرى ئيشك ھاتە ژوورەكەى ئيمەو چاوى بە "گيلە" كەوت
قاقايەكى كيشا:

– ليتان پيرۆز بى جوان ريك كەوتون. دەلێى بۆيەكتر تاشراون !!!

(گيلە) سەرى ھەلپى:

– چ بکەين بەگم... ئەمە ژيانە، پياو دەبێ بىگوزەريئى. مەئموورى قاوشەكە
بەشيۆەيەكى زمان لووسانە گوتى:

..... گىلەپياو

– ئاڭات لەوزاتە بىن نەيەلى نارەحت بىن، ئەمجا ورياش بە (پەتە) ت نەكە وئتە سەر ئاو. خۆت دەزانى كاڭم رۆژنامە نووسە و رۆژنامە نووسە كانىش... بەلى... ھە... ھە...!!

لەجياتى ئەو ەى قسەكەى تەواو بكا پىڭەننىڭكى تايىبەتى كىردو من قسەكەم بۆ تەواو كىردو گۆتم:
– فزولن:

– نا، بېوورە، من بىن ئەدەبىى وا ئاكەم. ئەفسەرى ئىشك و مەئموورى قاوشەكەمان چوونەدەرو بەجىيان ھىشتىن.

گىلە لەسەر قەرەوئەكەى راكشا، چاوى بېرە تابلۆيكە كە بەدىوارەكەو ھەلواسرابوو و بەخەتتىكى ناخۆش نووسرابوو "خوایە رىڭگارم بکەى" و كەوتە ئاو دەرياي بىركىردنەو. دلم نەھات لىى تىك دەم، منىش لەسەر قەرەوئەكەم درىزىووم و دەھۆشەو چووم. خەرىك بوو خەوم لىى بکەوئى گۆيىم لەھاوارىك بوو، تىك رابووم و لە جىڭگاگەم دەرىپەرىم. دىتم دەنگى گىلەيە، تومەز خەونىڭكى سامناكى ديوەو لەترسان قىژاندوويەتى.

بۆخۆشى زۆر نارەحت بوو، لىم پرسى:

– چ بوو!

– ھىچ، خەونىڭكى ناخۆشم دى و زۆر ترسام. بۆئەو ەى نارەحتىكەى لەبىر بەرمەو گۆتم: پاشماو ەى بەسەرھاتەكەت بۆ باس نەكردم.
گىلە ئاوپىڭكى لىدامەو:

– وادىارە دلىاي كە سبەينى بەردەبى و دەتەوئى ئەمشەو ھەمووت بۆ بگىرپمەو.

– بەدەست خوایە! گىلە ھەناسەيەكى ساردى ھەل كىشا:

گیله پیاو
.....

– خۆزگەم بەخۆت کە هیوات بەژیان هەیه. بەلام منی قورپەسەر چی کە ئەگەر بەریشم بدەن پاش هەفتەیک دەبێ بێمەوێ ئێرە... چونکە چ جێم نین بیان چمێ. کۆلە گروویەکی قورسی لەئەوێ گێرابوو گۆم:
– باشە بەسەرھاتە کەتم بۆ یاس بکە.

– بەلێ، هەروا کە سەرم بەردابۆوێ بێ ئامانج لە کۆلانەکان دا دەخۆلامەوێ
لەپشتەوێ گۆیم لەیەکیک بوو کە بانگی دەکردم "هۆی فەریدە گێل".
نۆدم پێسەیریوو، دەبێ کێ بێ و لەقەبی من دەزانێ؟ کاتیکی ئاوێم داوەوێ
لەپەردەستی کردە ئەستۆم. ناسیمەوێ، "نەجدەت" کۆنە هاوایی قوتابخانەم
بوو کە پێکەوێ لەپۆلیکی بووین، بەلام سالیکی پێش من لە قوتابخانەیی عەسکەری
دەورکابوو. جل و بەرگیکی پاک و تەمیزی دەبەردا بوو. هێندەم پێسەیر بوو
حەپەسام.

نەجدەت رزقی سوارو خۆی پیادە بوو، قەت نەیدەتوانی بچێتە سینەما. لەبەر
نەبوونی و هەژاری رۆژەکانی پشوو دانیش هەر لە قوتابخانە دەمایەوێ. ئەو نەو
دەزگایەوێ ئەم ئۆتۆمبیلە ناخە مۆدیلەیی لەکوێ هێناوێ؟
نەجدەت دەستی خستە سەر شانم و پرسى:

– فەرید خەریکی چی؟

هەموو بەسەرھاتی خۆم بەکورتی بۆ گێراپەوێ، نۆر پێکەنی پاشان قۆلی گۆم و
گۆتی:

– باش بوو پەکترمان گرتەوێ! گۆی مەدەیه، خەفەت مەخۆ. رایکیشام بۆلای
ئۆتۆمبیلەکەیی، سواربووین و پێی پێوێنا. لەرێگا من هەر قسەم بۆ دەکردو
ئەویش بێپسانەوێ پێدەکەنی! لەیەکیک لەشەقامە گەورەکان دا لەبەر دەرگای
خانوو بەرەیهکی دوو قات رایگرت.

..... گیله پیاو

ئۆڤرە مالى برادره كه م بوو، له جوانى كه لوپه لى ناوما له كهى سهرم سوپما بوو. خواردنه وه يه كى بۆ هينام كه ناويشم نه ده زانى. له برسان وهخت بوو به لادا بيم و نه و خواردنه وه پتريشى شپريزه كردم. به ديواره كه وه تابلويه كم دى، كاتيك لىتى ورد بوومه وه دىتم شه هادهى كۆلىجى حقوقه. هيندهى ديكه سهرم سوپما. له دلى خۆم دا گوتم "نه جدته پاره كه له ناوه ندى دهركرا، چۆن نه مسال زانستگاي ته واو كرد؟".

نه جدته كه ديار بوو تيم گه يشتبوو به فيزيكه وه گوتهى:

— ديوته ! نه وه شه هاده كه مه ؟

— باشه چۆن به سالتيك زانستگات ته واو كرد؟

نه جدته به گالته وه بيم پيكنى و گوتهى:

— به يانى شه هاده يه كى ناماده ييش بۆ تو وهرده گرم !!!

ههروهك بيههوى پياله ماستيك له دوكاندار بكري، وابوو. له گه ل نه وهى هه ره له و ژووه دا نمونه كهى له بهر چاوم بوو، ديسان نه م ده توانى باوه پيكم كه راست دهكا. نه و شه وه نه جدته له گه ل خۆى بردمى بۆ گه پان، به ليشاو پارهى خه رج ده كرد. به تاييه تى ده يه ويست ده وه له مهندي خۆى به من نيشان بدا. تا نه و شه وه من نه چوو بوومه نه و جۆره جيگايانه و نه و ژنه ناسك و نازدارانه م نه دييون.

نه وه ندهى ناگام به خۆم بوو پينچ شهش "بار" مان پشكنى. دوايهش كه ناگام له خۆم برابوو، بردبووميه هوتيليك وخه واندبوومى.

به يانى كه له خه وه ستام زۆرم پي سه ير بوو. پاش چه ند مانگ نه مه يه كه م جارم بوو له سه ر دۆشهك بنووم. هينده گيژو كاس بووم، بۆم نه ده چۆوه سه ريهك له كويم و له چ حال دام. چه ند ده قيقه يهك خۆشحال بووم. دووسى جار

گیله پیاو
.....

خۆم خاویکیش کردو له نه کاویک وشیار بوومه وه. تیک پابووم و له جیگا که ده ریپیم: "نیره کوئییه".

که سه رنجم دایه ده و روپشتی خۆم هوتیلکی ده رجه یه ک بوو. به ره به ره هاته وه بیرم که دوینئ شه و له گه ل نه جدته بووم و دیاره پاش ئه وهی تیک چووم هیناومیه نیره: "به لام فکری کری یه که ی چیه؟". هه مووخوشی و رابواردنه که ی دوئ شه و یم له بیر چۆوه: "ئیتستا ته گبیرم چیه؟". به سه رکه ردانی و په ریشانی وه ک داوه لی سه ر خه رمان له سه ر جیگا که م دانیشتبووم له ده رگایان دا.

به جاریک به ندی جه رگ و دلانم پساو خۆم بۆ مل به مله له گه ل خاوه ن هوتیل ناماده کرد. که چی نه جدته بوو، به خۆشحالی و پتکه نینه وه هاته ژووو هاواری کرد:

– هیشتا هه ر خه وتووی؟

– چما سه عات چه نده؟

– نیزیک نیوه پۆیه، هه سته زوو خۆت سازکه با برپۆین. کاتیک له هوتیل ده رکه وتین نه جدته پرسى:

– دوو وینه ی چکوله ی خۆت پئ هه یه؟!

– بۆچیتن؟

– شه هاده که ت سازه، هه ر وینه لیدانی ماوه.

– نه وه لاا وینه م پئ نیه.

له کۆلانیك خیرا چه ند وینه یه کمان گرت و چووینه وه مالی نه جدته.

شه هاده که م ناماده بوو، له به ر چاوی خۆم خیرا وینه که ی لى داو مۆریکی پتوه ناو ئیمزای کرد:

..... گیله پیاو

– فرموو، ئەم شەهادەیه هەموو گریئ کوێرەیه ک دەکاتەو. ئیستا هەموو
دەرگایە ک بۆتو کراوەتەو. تا ئێرە ئەرکی من بوو، بەلام لێرە بەدواوە دەبی
بۆخۆت بجووتییهو!

– زور سوپاس ئەجدەت! ئەو زەحمەتە ی ئەدەویست. ئەجدەت قاقایەکی
کێشا:

– ئەکا بە شەهادە ی ئامادەیی رازی نەبی و داوای شەهادە ی کوللیەم لێبکە ی؟
– نا، شتی وانیه، راستیەکی ئەوێه لەو چۆرە کارانە دەترسم. دەمەوێ
بەسەرپەرز ی بژیم و پارووە نانێکی حەلال پەیدا بکەم. ئەجدەت بە
سەر سوپمانێکەو تێمەو پاما:
– بەپاستیتە دەترسی؟!

– ئەرێ بەگیانی تۆ. دەمەوێ لە ژیانم دا کاری خەراپ نەکەم. شانێکی
هەلتەکاندو بەگالتەو پێم پێکەنی:

– زۆر باشە، بۆخۆت دەزانێ. ئیشەللا سەر دەکەوی. ئەوێندە بەساردی قسە ی
دەکرد کە لە رووم نەهات نەختێک پارە ی لێ قەرز بکەم:
– خواحافیز ئەجدەت.
– بەخێر چی.

ئەجدەت رێگایەکی بۆ دۆزیبوومەو هەر کەسیکی دیکە بایە قبوڵی دەکرد،
بەلام من نەمویست ئەو رێگایە بگرم. دەمەویست دەرگا داخراوەکان بەهێزی
شان و باهوێ خۆم بکەمەو و بچمە پیش...

دوو سێ رۆژ بێکارو سەرگەردان سووپامەو و لەبەر ئەوە ی کەس ئامادە نەبوو
کارم بداتێ بپارم دا حەمبالی بکەم. ئەم کارە نە دەسمایە ی دەویست و نە
کەرەستە ی کیشی پێویست بوو. جانتا و باری موسافیرەکانم لە لەنگەرەو
دەبردە ناو کەشتی و بارەکانم دادەبەزاندو پارە ی شیوو نیوە رۆیە کەم پەیدا

گیله‌پیاو
.....

ده‌کرد. به‌داخه‌وه زوو نه‌و ریځایه‌شم لی‌به‌سترا. حه‌مباله‌کان لیم وه‌خو که‌وتن و نه‌یان‌ه‌یشت حه‌مبالی بکه‌م.

دووسئ روژ شه‌ره چه‌قم له‌گه‌ل کردن، دیتم سوودی نیه. له‌م ولاته‌دا حه‌مبالیش پټویستی به‌ واسیته‌ هه‌یه‌و به‌بی ئیجازه‌ حه‌مبالی کردن قه‌ده‌خیه!!

ئیواره‌ی نه‌و روژه که‌ زور به‌ناره‌حه‌تی له‌ ته‌نیشت له‌نگه‌رگا که‌ راوه‌ستا بووم و بیرم له‌ دواړوژنی تاریکی خوتم ده‌کرده‌وه، چاوم به‌لاپه‌ره‌ی روژنامه‌یه‌که‌ که‌وت، هه‌لم گرت و خویندمه‌وه. له‌لاپه‌ره‌ی (اعلانات)دا نوسرابوو فلانه‌ بانک پټویستی به‌ چهند موچه‌خوړ هه‌یه. ویستم بچم و ئیمتیحان بده‌م به‌لام جلکی باشم نه‌بوو و به‌و سه‌رو سیمایه‌شه‌وه که‌س وه‌ری نه‌ده‌گرتم. چوومه‌ مالی نه‌جده‌ت گوتم: "ده‌ستیکم جلك به‌ نه‌مانه‌ت بده‌یه ده‌چم ئیمتیحان ده‌ده‌م".

نه‌جده‌ت دیسان پټم پیکه‌نی. نه‌پاندم:

– به‌چی پټده‌که‌نی؟

– به‌ساویلکه‌یی تو!

– بۆچی؟ چ‌بووه؟ ئیمتیحان دان ساویلکه‌یی نیه!!

– نه‌وانه‌ی وه‌ک تو بیرده‌که‌نه‌وه نه‌ک هه‌ر ساویلکه‌، شپ‌تیشن. کاکه‌ گیان! له‌و ئیمتیحانانه‌ دا که‌س قبول نابئ. هه‌موویان له‌پیشدا دیاری کراون.

– نه‌ی بۆچی له‌ روژنامه‌ دا بلالویان کردوته‌وه؟

– چاوه‌که‌م، نه‌وه هه‌مووی چاوبه‌ستننه. به‌خوړایی خو‌ت ماندوو مه‌که‌. پټم وابوو بۆیه‌ وا ده‌لئ که‌ جلکه‌کانم وئ‌نه‌دا. گوتم:

– قه‌یدی نیه. خوا حافیز. ویستم وه‌ده‌رکه‌وم بانگی کردم:

– بۆ کوئ؟ وه‌ره هه‌ر جلک‌یک‌ی ده‌ته‌وئ ببیه‌و تا‌قی بکه‌وه، بزانه‌ من راست ده‌که‌م یان تو.

..... گڼله پياو

شەش دەست جلگى لە كەنتۆره كەى دا بوون يەك لە يەك باشتەر. دەتگوت
هەموويانى دوينى لە بەرگدروو وەرگرتۆتەو.

دەستىك كرده بەرو چوومه بانك. لە رۆژى ئىمتيحان و شەرتەكانى
بەشداربوونم پرسىياركرد. بۆم دەرگوت پاش دە رۆژى دىكە ئىمتيحانە.
بەراستى چاكەى نەجدهتم لەبەر ناچى. ئەو دە رۆژە بەخەرجى ئەو لە
هوڤلايىكى باش مامەو، شەو رۆژ خەريك بووم. ئەگەر لە قوتابخانە وەك ئەو
دە رۆژە خەريك بام سالى دووپۆلم دەبرى.

رۆژى ئىمتيحان ئەو نەجده خەريك ببووم وەك گيژم لى هاتبوو. بۆخۆشم نەمزانى
چيم لە وەرەقەى ئىمتيحان نووسى. شەوى نەجدهت لى پرسیم:

– ئىمتيحانەكە چۆن بوو؟

– پىم وايە خەراپ نەبوو.

پاش پازدە رۆژ لەگەڵ نەجدهت چووين بۆ وەرگرتنەو، ئەنجامەكان. ئەو
فەرمانبەرەى نەتيجه كەى دەدانەو هەر كە چاوى پىم كەوت. گوتى:

– كاكە زۆر بە داخەو.

هيندەى نەمابوو بگريم. دەتگوت خانووەكەم بەسەردا رووخاوه. گريان بەرى
قورپگى گرتم. نەجدهت چاويكى لى داگرتم: "با بپۆينه دەرى". لە دالانەكە دا
گوتى:

– لێرە راوەستە هەتا ديمەو.

پاش چارەكە سەعاتىك بەپىكەنينەو هاتەو گوتى:

– پىرۆزبايىت لى دەكەم، لە ئىمتيحان دەرچووى. گيژو ويژ بووم. لەپيشدا پىم
وابوو گالتم پى دەكا، بەلام راستى دەكرد.

لە سەدكەس تەنيا حەوت كەس دەرچووبوون كە من حەوتەميان بووم. بەلام
چۆن بوو ناوى من كەوتە ناو لیستەى دەرچووەكانەو جارێ ئەو م نەدەزانى.

گیله پیاو
.....

ههفتهیهك دواتر به پاره ی ئه ودهم مانگی به ۱۸۰ لیره له بانك دامه زرام. ئه وهنده به دلگه رمیه وه کارم ده کرد که له ماوه یه کی که مدا سه رنجی هه موو سه رۆکانی بانکم بۆلای خۆم راکێشا. ئیستا سالتیکم ته واه نه کردبوو. بووم به سه رۆکی یه کێك له دایره کانی بانك.

له سه رۆکی گشتیه وه بگره تا یارمه تی ده رو به رێوه به ری گشتی هه موویان ده یان ناسیم و خۆشیان ده ویستم، به تایبه تی جیگری ژمیریاری گشتی که پیاویکی پیرو به ویقار بوو، زۆر له وانی دیکه ی زیاتر روو ده دامی و دووسی جاریش بۆ نان خواردن بانگهێشتنی کردم بۆ مالی خۆیان.

وام هه ست ده کرد زۆری پێ خۆشه بمکا به زاوای خۆی. دووکی قهیره ی هه بوون. رۆژێکیان که چووبومه مالیان رووی تێ کردم و گوئی:

– فهرید مزگینیت لی بێ، نیازیان هه یه له لایه ن بانکه وه بقتیرن بۆ ئه وروپا.
له خۆشیان وهخت بوو گه شگه بم. ئاواتم ئه وه بوو نه جده ت لێره بایه و ئه نجامی کارو تیکۆشان و راستی و دروستی بۆ ده رکه تبايه. هه تا ئه وروژه له گه ل یه کێك له که کانی جیگری ژمیریاری گشتی زۆرم نێوان خۆش بوو. هه موو که س پێی وابوو به و زووانه ده بیینه ده زگیران و زه ماوه ند ده که یین.

به لام کاتێك خه به ری چوونی ئه وروپام بیست و زانیم ده بێ سال و نیوێك له وێ ده وره ی تایبه تی بانکداری ببینم، به جارێك ئه وینی کچی جیگری ژمیریاری گشتیم له سه ر چوو ده رو هه وای ناسک و نازه نینه کانی ئه وروپا له سه ر دام.

شه وو رۆژ خه ونم به ئه وروپاوه ده دی و هه میشه له خه وو بیداری دا له گه ل که کانی ئه وێ سرتو و خه لوه م ده کرد. بۆیه چه ند رۆژێك نه چوومه مالی جه نابی جیگرو ته نانه ت دووسی جاریش بانگهێشتی کردم داوای لی بوو دیم کرد.

..... گیله پیاو

هه میسه خه ریکی رۆک و پۆک کردنی کاره کانم و ئاماده کردنی کهل و پهلی سه فەر بوم. دواى ههفتهیهك به رۆبه رى گشتی بانگی کردمه ژوره کهى خۆی و گوتی:

– ده مهوئ له پهکێک له قهزاگان دا لقیکی تازه بکه مه وهو بۆ ژمیریاری ئه و لقهش کهسى له تۆ باشتیمان نیه.

دووکێ له کهله سه رم هاته ده ر. ئه من بارگه وینه م بۆ ئه و روبا تیک نابوو، ئیستا چۆن بچمه قهزایه کی چکۆله. سه رۆکی بانک که نا په حه تی منی بۆ ده رکه وتبوو گوتی:

– زۆر له وئ نامێنیه وه. حه وت هه شت مانگ کار کردنی ئه وئ تاقی کردنه وه ت زیاتر ده کاو پاشان ده چی به ئه و روبا. دوو رۆژ دواتر که وتمه پۆ. له و شار ه بچو که دا هیچ شوینی حه سانه وه و گوزه رانندن نه بوو. سه رۆکی ئیداره کانی ئه و شار ه هه موویان مووچه خۆری بچو وکی وه زاره ته کان بوون که ته نیا دلایان به ناوی سه رۆکایه تی خۆش بوو و له و بوودجه ی له ده ستیشیان دا بوو چاپو گووپیکیان ده کرد. به لām بۆ من که ئه هلی دزی و به رتیل و شتی وا نه بوم مانه وه ی ئه وئ له جه هه نده میس خه راپتر بوو.

له وئ له گه ل ئه فسه ریکی سوپا بوومه ئاشنا. کوپیکی خه راپ نه بوو. به شی زۆری پێکه وه تاو له مان داده ناو یاریمان ده کرد، یا باس و وتووێژمان بوو. شه وێک پاش نان خواردن گوتی:

– من ئه مشه و بۆ جیگایه ک بانگ کراوم. باش نیه به به رگی ئه فسه ریه وه بچم. جلکه کانی خۆتم بده یه.

– به سه ر چاو، بایه خی چیه؟

هاته ژوورئ جلکه کانمی له بهر کردو پۆیشتم. به یانی زوو له خه وه لستام و سه یرنکی ژوره که یم کرد دیتم هیشتا نه هاتۆته وه، سه عات بوو به نۆ،

گیله پیاو
.....

نه هاته وه. بوو به ده نه هاته وه... به ره به ره ناره حهت ده بووم. وهختی ئیداره درهنگ ببوو منی چاره پره شیش وهك (رۆسته م) ته نیا ده ستیك چه كم هه بوو. نه مده زانی ته گبیرم چیه.

هیچ چاره م نه بوو جگه له وهی له قوژینیکی هۆده كم دانیشتم و چاو بپریمه ده رگاكه. سه عات یازده فرمانبه ریکی بانك به دوام دا هات گوتم:
"بلی نه خۆشه".

شه وو رۆژی دواتریش ئه و دۆسته م سقراغی نه بوو. بۆ به یانی بپریم دا جلكه كانی ئه و له بهر بكه م و وه ده ركه وم. چوومه بانك دیتیم هه ر ئه و رۆژه كه نه چوومه ئیداره راپۆرتیان داوه به ئهسته مبول. هیشتا چه ند ده قیقه بوو گه یشتبوومه بانك كه برووسكه یهك له ئهسته مبوله وه هات داوا كرابوو ده سه به جی بگه مه ئه وئ.

نه م ده توانی به بهرگی ئه فسه ری یه وه بپۆم، ده ستووری ئیداره ش نه ده كرا وه دوا بخه م. گوتم: "كاتیك له قه تار دابه زیم ده سه به جی ده ستیك جلك ده كرم" بئخه بهر له وهی به ده ختی یه کی تازه چاوه پێمه.

له قه تاردا له گه ل ژنیك ببوو ناسیاو كه له جوانی دا هاوتای نه بوو. جیگاكه ی له سه ر كورسی یه كه ی به رامبه ری من بوو.

هه ر له و كاته وه كه چوومه ژوو چاوی لی نه ترووكاندم. زۆرم هه ول دا ته ماشای نه كم... به تاییه تی سه رم له په نجه ره كه ده برده ده ری و ته ماشای دیمه نه كانی ده ورو به رم ده كرد. ژنه كه لی پی پرسیم:

– تق ئه فسه ری سوپای؟

منیش خۆ نه م ده توانی راستی مه سه له كه ی پی بلیتم. به چاوی كویزیه وه دهیدی بهرگی ئه فسه ریم له بهردایه، كه چی نه خۆشیی بوو دهیه ویست قسه یهك له زمانی من ببیستی. به ناچاری بئنه وهی درێژه به باسه كه بده م گوتم:

..... گیلەپیاو

– بەلێ.

خودا کوێری کا، ئەگەر ئەو پرسیاوی نەکردباو ئەو زمانە سەگباب خێوێ
منیش هیئە "هەرزەوێ" نەبۆیە ئیستا فەرمانبەرێکی پایەبەرزو ئەو وروپا
دیتووی بانک بووم.

خاتوون کۆلی نەدەداو پەیتا پەیتا پرسیاوی لێدەکردم. بەهەزار سوێندو
قورعان دەیهوێست ئیستات بکا کە حەز لە ئەفسەران و لە جل و بەرگی
ئەفسەری دەکا.

ئەو نەدەو لە سەر رۆیشت کە بە سەر تەلێ پەپاندم. هەتا ئەستەمبۆل وەك
دوودۆستی چەند سالا خەریکی قسەویاس بووین و بە کەیف و ئاھەنگ رامان
بوارد.

کاتێک گەیشتی نەستەمبۆل دنیا تارێک ببوو، منیش نەدەکرا بچمە بانک و
ناچار بووم تا بە یانی پراوەستم. "ژنە" بانگ هیشتنی کردم بۆ مائی خۆیان. ئەو
بۆمن دەرفەتێکی باش بوو، ئەگەر نەچووبام لەوانەبوو دوايە نەیدۆزمەو.
چوومە مالا کەوێ. هەروەك لە قەتاری دا باسی کردبوو بۆ ئەو ژن بوو.

مێردە کەوێ دوو سال پێشتر عومری درێژی بۆ ئێو بەجێ هیشتبوو.

ئەمە یەكەم ژن بوو کە من لە گەلی ببوومە ئاشنا. ئەو نەدەم لە زەت لێدیبوو
کە قەرارمان دانا چەند رۆژێکی دیکە زەماوەند بکەین ئەو پابواردنە کاتی یەو
ئەو شەو بەکەینە هەمیشەیی!

بەو خەیاڵە شیرنەو نووستم. لەخەوم دا دەچوومە مانگی عەسەل کە
بەدەنگێکی سەیر خەبەرم بۆو.

ژوورە کە تارێک و تنۆک بوو. شۆقێک هەل بوو و کوژایەو دەنگی دەمانچە یەك
هات و ئیتر ئاگام لە هیچ نەما. کاتێک چاوم هەلێنا لە نەخۆشخانە بووم، ئەویش
نەخۆشخانەیی سوپا!

گیله پیاو
.....

هه لبت پئیان وابوو نه فسر م و هینا بویانمه نه خۆشخانه ی عه سکه ری. شانی
چه پم بریندار بوو زۆریش ده یه شا. وهك سیستهره كان بۆیان باس کردم دوو رۆژ
بوو بۆهۆش بووم. به لام بۆبریندار بووم و چ قه و ما بوو نه مده زانی. له كه سێك
ده كه پام نه سلی مه سه له كه م بۆ باس بكا.

رۆژی سیه م كه وه هۆش خۆم هاتمه وه ته حقیقات له من ده ست پئی کرا:
- له چ به شێك دا خزمه ت ده كه ی؟! نه مده زانی چ جواب بده مه وه. سه رۆکی
نه خۆشخانه پرسیاره كه ی دووپاته كرده وه:

- له چ به شێکی سوپا دای؟

- بلێم چی؟ من؟ من؟

ئاخره كه ی تی گه یشتن نه فسر نیم. ده سه به جی گرتیانم و له سه ر قه ره ویلێ
نه خۆشخانه را ته سلیمی گرتووخانه یان کردم.

فایلیکی نه ستور دروست بوو و چه ند تاوانی گه وره یان دایه پال من "كه لك
وه رگرتن له به رگی نه فسه ری!! ده رچوون له قانونه كانی ولات! ده ستریزێ
بۆ نامووسی خه لك! كه لك وه رگرتن له شه هاده ی ساخته !! و هه لبه ستنی
نیمزای پیاوه گه وره كان."

زۆر درهنگ هه موو راستی به كام بۆ ده ركه وت به لام تازه سوودی چ بوو؟
ئه من له نیمی تیحانی بانك قبوول نه ببووم، نه جدته به هۆی كارتی پیاویکی
گه وره و به ناویانگه وه كه هه میشه چوار پینجیکی له گیرفانی دا بوون كاره كه می
جوور كرده بوو و شه هاده یه کی ساخته شی به ناوی منه وه دروست كرده بوو و
دابوو به بانك.

ئو ژنه ش كه ئو هه موو به لایه ی به سه ر من هینا، پووری كچی جه نابی جیگری
ژمیریاری بانك بوو كه له سه ر نه وه ی له هینانی برازیه كه ی په شیمان ببومه وه
به و جۆره ته مبیی کردم.

..... گیله پیاو

ته وای ئه و شتانه دواى ئه و شه وه ئاشکرا بوون و بوونه هوى پووخانى من.
مه حکووم بوونی من هر له سه ره تاوه پوون بوو، به گه وره ترين سزا مه حکووم
کرام و به ندکرانه که م قه تعی بوو.

یه که م جار که پیاو ده گیرئ زۆر ده ترسئ! به لام پاش چه ند رۆژو هه فته خوو به
به ندیخانه وه ده گیرئ. ئه و چوونه به ندیخانه بۆمنیش بوو به ده رسیکی گه وره.
زۆر شت فێربووم که هه تا ئه و رۆژه نه مده زانی.

رۆژێک که له به ندیخانه هاته مه ده ر پیاویکی به ته جره به و دنیا دیتوو بووم! پێتان
وا نه بئ بریارم دابوو به ساخته بازی و فرت و فیل بچمه پیش، نا، قه ت نیازی وام
نه بوو. دیسان هومیدم هه بوو که به راستی و کارکردن له ژيان دا سه رده که وم.
به لام ده تگوت هه موو ده رگایه کم لئ داخراوه و ته نیا ئه و کونه کراوه ته وه که
منی بۆ زه لکاوی به دب ختی و چاره په شی راکیش ده کرد.

بۆئه وه ی که سانی وه ک من تووشی ئه و ریگایه نه بن ده سته و دامینی زۆر که س
ده بین و به ده ست و پئ یانیانه وه ده نوسیئن، به لام ئه وان له جیاتی ئه وه ی
یارمه تیمان بده ن به شه ق ئیمه به ره و ئه و ریگایه پال پێوه ده نئین.
لێره دایه که هیندیک که س بئ ئه وه ی بۆخویان هه ز بکه ن تووشی هیندیک کارو
ریگای خه راپ و نا په وا ده بن. ئه و پووداوه ی بۆمن هاته پیش یه کیک له و
به دب ختی یانه بوو.

له ده رسی (فیزیا) دا قانونیک هه یه به ناوی ATAİET. به پئی ئه و قانونه
هه ر شتیک بۆئه وه ی به ره و پیش بجمئ ده بئ له پیش دا نه ختیک به ره و دوا
بگه رپته وه و هه رچی بۆ پیشه وه چوونه که شی خیراتر بئ به ره و دوا گه رانه وه که ی
زۆرتره. له قه تاردا به تایبه تی ئه و قانونه جوانترو به رچاوتر خوی ده نوئینئ.
ئیمه ش هه ره وخت بمانه وئ به سه ر کۆسپیکى گه وره دا باز بده ی بۆ بازدا نه که
ده بئ بگه رپینه وه دواوه.

ماوه‌ی به‌ندکرانی منیش راست وایوو. بۆمن که ده‌مه‌ویست تۆله‌ی مه‌ودای دوکه‌وتووایی ژیاانی خۆم بکه‌مه‌وه ئه‌و به‌ره‌ودوا گه‌پانه‌وه‌یه پێویست بوو. خواش ئاگاداره بۆ برینی ئه‌و مه‌ودا زۆره به‌هیچ جۆر نیازی کلاوسازیم نه‌بوو. ته‌نیا ده‌لیره‌م له‌گیرفان دا بوو. بۆنه‌وه‌ی ئه‌ویش خه‌رج نه‌بێ هه‌رچه‌ند برسێشش بووم دلم نه‌ده‌هات هیچ بخۆم!! هه‌روا به‌زگی برسی و سه‌رتکی پر له‌هیواو ئاواته‌وه له‌کۆلانه‌کان دا بۆ کار ده‌گه‌پام. نه‌م ده‌ویست بچه‌ی لای که‌س داوای کار بکه‌م. چونکه‌ تاقیکرنه‌وه‌یه‌کی تالم له‌و کاره‌ هه‌بوو. بۆیه ده‌مه‌ویست هه‌ر به‌و ده‌لیره‌یه‌ کارێک ده‌ست پێ بکه‌م و داهااتیکی لی هه‌لوه‌رینم.

له‌و خه‌یاله‌دا بووم گه‌یشتمه‌ بازاری ماسی فرۆشان. کاروباره‌که‌یان زۆر باش بوو و هه‌ر کامه‌ ژماره‌یه‌کی زۆر موشته‌ری‌یان له‌ ده‌وره‌ راوه‌ستابوو. "بۆچی نه‌منیش ماسی نه‌فرۆشم. چ له‌وه‌ی باشته‌ره!"

به‌لام زۆر زوو تێگه‌یشتم که به‌ده‌لیره‌ دوکانی ماسی فرۆشی دانانرێ. "ئه‌دی چ بکه‌م. چ بکه‌م؟" بپیارم دا پرته‌قال فرۆشی بکه‌م. ئه‌و کاره‌ بۆمن له‌بارتر بوو. بیستبووم جووله‌که‌یه‌ک له‌و رێگایه‌وه‌ بۆته‌ میلیۆنێر. کابرای جووله‌که‌ پرته‌قاله‌کانی به‌نرخێ کپین ده‌فرۆشته‌وه‌و سندوقه‌ داره‌که‌ی بۆ ده‌مایه‌وه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رزانیشی ده‌فرۆشتن رۆژی سێ چل سندوقی ده‌فرۆشت و هه‌ر سندوقه‌ به‌تاله‌ی به‌ سێ لیره‌ حیساب بکه‌ی رۆژی ۱۲۰لیره‌ داهااتی بوو.

ئه‌و مه‌سه‌له‌ هه‌رچه‌ند چیرۆکه‌ به‌لام راستی‌یه‌ک به‌ئێمه‌ نیشان ده‌داو منیش بپیارم دا پرته‌قاله‌کانم به‌قازانجی که‌م بفرۆشم.

گیله پیاو

رۆژیکى ههتا ئیوارى له گه‌ڵ چه‌ند پرته‌قال فروش قسه‌م کردو رۆ و شوینه‌که‌ى
باش فی‌ربووم. تى‌گه‌یشتم ده‌بێ به‌یانی زوو بچه‌ مه‌یدانی میوه‌فروشان بۆ
ئه‌وه‌ى بتوانم پرته‌قال بکړم.

چونکه‌ چ جیم نه‌بوون بچم و له‌لایه‌کیش ده‌ترسام به‌یانی زوو نه‌گه‌مه‌ مه‌یدانى،
به‌یارم دا شه‌وێ له‌ مه‌یدانى بنووم. قوژبنیکم په‌یدا کرد هیندیک پووش و
په‌لاشم کۆکرده‌وه‌و له‌سه‌ریان پاکشام. هه‌ر بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ ده‌بێ بیه
میلیونێر، به‌لام داخه‌که‌م له‌ پیشه‌هاتی رۆژگار بێ‌خه‌به‌ر بووم. به‌ری به‌یانی
له‌سه‌رمان وه‌خه‌به‌ر هاتم. هه‌راو هۆریای فروشیارو کړپار تازه‌ ده‌ست پێ‌کړابوو.
ئه‌وى دوعای ده‌مزانی خویندم و فووم له‌خۆم کردو له‌جیگا، بی‌وون له‌ناو
پووش و په‌لاشه‌که‌م هاتمه‌ده‌ر:

– خواجه به‌هیوای تو نه‌ک به‌هیوای خه‌لکی ئه‌و زه‌مانه‌.

پۆیشتم بۆلای پرته‌قال فروشه‌کان. له‌به‌رده‌م هه‌ر کامیکیان چه‌ند ده‌قیقه
پاده‌وه‌ستام و نرخى سندووقه‌ پرته‌قاله‌کانم ده‌پرسی.

نرخى هه‌ر سندووقیک سێ تا سێ لیره‌ونیو بوو. هه‌ر سندووقه‌ی چه‌ند پرته‌قالی
تیدا بوو، ئه‌مه‌م نه‌ده‌زانی. به‌لام چونکه‌ هه‌موو که‌س ده‌یکړى منیش سێ لیره‌و
سێ قروشم داو سندووقیک پرته‌قالم وه‌رگرت. چووم له‌ قوژبنیک سندووقه‌که‌م
له‌بن دیواری داناو بۆخۆشم له‌ته‌نیشتی هه‌لتروشکام...

سندووقه‌ پرته‌قاله‌که‌ له‌به‌ر چاوم شتیکی زۆر به‌نرخ و گرتگ بوو. ئه‌مه‌ هۆیه‌ک
بوو که‌ به‌زویی ده‌رگای ده‌وله‌مه‌ندبوونی بۆ کرده‌مه‌وه‌و له‌و دلۆپ دلۆپانه‌وه
به‌ زویی ده‌بوومه‌ خاوه‌نى ده‌ریایه‌ک پاره‌.

پرته‌قال فروشه‌کان به‌په‌له‌ سندووقه‌کانیان هه‌ڵ‌ده‌پچړی و خه‌ریکی هاوار کردن
و فروشتن ده‌بوون. به‌لام ئه‌من وام نه‌کرد. ده‌بێ حیسابی بکه‌م داخۆ پرته‌قالی

گیله‌پیاو
.....

چەند دەکەوئ، پاشان بەو پێیە نرخیان لەسەر دانیم و بیان فرۆشم. زۆر لەسەرەخۆ سندووقە کەم هەڵبچری. هەولم دەدا نەوێک سندووقە کە خەرابێ. پرتەقالەکانم ژمارد سەدوشەست و هەشت دانە بوون و ئەمنیش سیسەدوسی فرۆشم پێدا بوون. دەسبەجێ دەرۆ قەلەم لە گیرفانم دەرھێناو دەستم کرد بەحساب. هەر پرتەقالە ی دوو فرۆش شتێک کە مەتر کەوتبوو. ئەگەر دانە ی بە دوو فرۆشم دابایە کە مێک قازانجی دەکردو سندووقە بەتالە کەشم بۆ دەمایەو.

ئەوێ دەزانێ کە کاسبکارو بازرگان وەختێک پێش دەکەوئ کە حساب و کیتابی راست بێ، منیش ئێستا دەمتوانی لە پاشەرۆژی کاری خۆم دانیابم. سندووقە کەم لەسەر شانم داناو هاتم بۆلای بازاری ماسی فرۆشان. زۆرم برسی بوو. ویستم کە مێک نانی و شک بکرم و بیخۆم بەلام دلم نەهات. بیستبووم کاسبکار قەت نابێ لە دەسمایە کە ی بخوا. دلخۆشی خۆم دایەو کە پراوەستم تا پرتەقالەکان دەفرۆشم ئەو دەم لە قازانجە کەم نان بخۆم.

مەیدانی ماسی فرۆشان زۆر جەنجال نەبوو. جێگایەکی لەبارم پەیدا کردو سندووقە کەم دانا. پرتەقالەکانم زۆر جوان لەسەر یەک دانان چاوەڕێی موشتەری بووم.

پاش تاوێک چەند فرۆشیاریکی دیکەش هاتن و هەریەکە لە سووچێک دەزگایان دامەزراند. سەرئەنجام دانێ بزائە ئەوان پرتەقالەکانیان بەچەند دەفرۆشن. دیتم هەموویان هاوار دەکەن جووتی پێنج فرۆش. چوومە لای یەکیکیان لێم پرسى:

– سندووقی بەچەندت کەپوێ؟

– دوولێرە و نیو.

لەمنی هەرزاتر کرێبوو. بەلام پرتەقالەکانی من چاکتر و گەورەتر بوون. لێم پرسى:

– سندووقە کەت چەند پرتەقالی تێدا بوو؟

..... گیله پیاو

– نازانم دووسه د سئسه دیک ده بی!

له هه موو پرته قال فرۆشه کانم پرسى هه موویان وایان گوت. پیم سه یریوو:

– باشه چۆنتان حیساب کردوه که جووتی به پینچ قرۆش ده ده ن؟

– نرخه که ی دیاره.

بۆم ده رکه وت بۆچی هیندیک که س له هیچه وه ده ست پی ده که ن ده بنه

میلیۆنیر. رۆژی هه زاران که س ده ست به کاسبی بازرگانی ده که ن، ئه دی بۆ

هه ریه کیکیان ده بیته میلیۆنیر و ئه وانی تر له ناو ده چن؟

هۆی ئه وه یه که ئه وان حیساب و کیتاب نازانن، ده نا هه موو ئه و پرته قال

فرۆشانه ده بوو بینه میلیۆنیر!

به باوه پیکى پته و به سه ر که وتنه وه هاوارم کرد:

– ئای یه کی دوو قرۆش پرته قالى باش. وه ره ته ماشای بکه ! دووسى یه ک

له پرته قال فرۆشه کان ئاوپیان دایه وه ده ستیان به سه رته و خه لوه کرد:

– ئه وه کئیه ئه مپۆ لیتر په یدا بووه ؟

– قه لافه تی ببینه ده لئى لولینه یه . ئه وان سى چوارىک پیکه وه ده ستیان به

هاواره اوار کرد:

– پرته قالى باش جووتى پینچ قرۆش. ئه من توندتر هاوارم کرد:

– وه ره ئیتره هه رزانم کرد پرته قالى که وه دانه ی دوو قرۆش.

موشته رى یه کان به ده نگى من پا ته ماشایه کی پرته قاله کانیان ده کرد وه رۆیشتن

بۆ لای ئه وان و سه ودايان ده بوو.

"یانی چى، بۆچی ئه و خه لکه وایه. خۆ پرته قاله کانى من که وه ترن،

هه رزانتریشیان ده ده م. ئه دی بۆ که س لیم ناکړی و هه موو ده چنه لای ئه وان؟"

گیله پیاو
.....

هەرچی ده مکرد بۆم نه ده چۆوه سه ریه ک. ژنیک ئه و مه ته له ی بۆ هه لێنام. پاش
ئه وه ی هه موو پرته قاله کانی هه لگوشی و ئیمتیحانی کردن و گوتی:

– دیاره ئه وانه سه رما هه نگاوتوونی و خه راپ بوون بۆیه هه رزانیان ده فروشی.
– ببوره خاتوون وه للا هه یج عه یببیا نیه، بپوانه له ه ی ئه وانه گه وره تریشن و
هه رزانتریشن. به لام خاتوون نه چوو ژێریار. رۆشته لای ئه وان پرته قالی خۆی
کپی. منیش له داخان و بۆ ئه وه ی تانوتیک له و ژنه بده م به قه و هاوارم کرد:
– پاره ی حه لالیان ده وێ ئه و پرته قالانه.

له و لاه یه کێک له ماسی فروشه کان هاواری کرد:

– له سه رخۆ کوپی باش ئه و نه په نه په ت له چه یه. مێشکی سه رت بردین. که
ئاویم دایه وه ده بینم کابرایه که چاوی سوور هه لگه پاون و سمیلی له بنانگوئیان
گرێ داونه وه.

له ترسان گوتم "به چاوان".

پاشان که وتمه بیرو به رژه وه نده وه. هیندیک کار له پیش چاوی پیاوی زۆر
هاسانن، به لام که ده چیته ناویانه وه ده بینم نه خه یر هینده ش هاسان نین.
هه موو کارێک پێ و شوینی خۆی هه یه، ده بینم چاچییه تی کارێکی به داها ته و
پیتی وایه چایخانه دانانیش کارێکی ساکاره به لام... نه خه یر.

سێبه رێک له بهر ده م پاره ستاو که م که م خۆی لێ سووروشین هه لگێرام و
هه ودا ی خه یاله که می ئالۆز کرد:

– کوپه به ئیجازه ی کێ لێره دوکانت داناوه؟

له پیش دا که مێک سه یرم کرد، ویستم بڵێم "جابه تو چی؟ ئه تو چ کاره ی؟"
به لام کابرا مۆله تی نه دام. قوڵی گرتم و به یه که ته کان فرپێ دامه ناوه ندی بازا ر:

..... گیلەپیاو

– مەگەر ئۆتۈرە تەۋىلەيە ھەركەس لە دايكى زوير بوو دى سىندووقىك پرتەقال

دەكپى و لەبەردەمى خەلك (دوكان) دادەنئ...؟

لەپاشان پووى لە دووسى فەرمانبەر خۆل مال كەرد كە بەدوايەو بوون و زۆر

بە سىمايەكى سەرۆكانەو گوتى:

– زوو ئەم پەتیارەى بەرنە شارەوانى سزای بدەن!

تازە تىگەيشتم كە جەنابى فەرمانبەرى شارەوانىيە. ھەتا ئەوى رۆژى

سەرۆكارم نەكەوتىق شارەوانى، بەلام ئەو ھەموو چىرۆكە سەيروسەمەرەى

بىستىبوم بەس بوو بۆ ئەوەى بەجارتىك زراوم بچى.

كەوتمە پاپانەو:

جەناب بىكە بەخاترى خوا بەرەلام بكە. سەھووم كەرد، (....)م خوارەد. جارىكى

تركارى واناكەم.

– قسەى خۆپايى مەكە. قانون رىگا نادا. خۆ قانون كەشك نى:

– جەناب وەللا ئەوە يەكەم پۆژمە. نەمدەزانى.

– با جەزات لى بىستىن دەبيە وەستا.

يەكەك لە فەرمانبەرەكان كە لەپشتەو ەراوەستابوو بەزەيى پىم دا ھات. بەچاو

ھالى كەردم كە شتىك بدەم و گيانى خۆم دەرباز بكەم.

تازە تىدەگەيشتم ئەو ھەويەرە چەند ئاوەل دەگرئ. بەپاستى ئەمنىش

زەلامىكى گىژو خۆلم، ھەردەسبەجئ دەستم لەگىرفانم ناو زۆر بەدل فرەوانى

لەرەيەكم دەرھىناو لەدەستى جەنابى پشكەنەرى شارەوانىم كەرد. بەوجۆرە

قانون تەواو بوو و منىش ئىجازەم درا خەرىكى كارى خۆم بم.

گیله پیاو
.....

ئەمجارە تۆ گەیشتم بۆچی نرخى پرتەقال جوتى پىنچ قىرۇشە. ئەمنىش ناچار
بووم ئەو لىرە شىرنىش بخەمە سەرمايەى پرتەقالەكان و جوتى بەپىنچ
قىرۇشيان بدەم.

بۆيە ناچار بووم پتر تۆ بگۆشم تا ئەو پارەيەى داومە تۆيى ھەلئىنمەو. بەھەموو
قەوەتى خۆم ھاوارم کرد:
- پرتەقالى باشمان ھەيە.

ھىشتا قسەكەم تەواو نەببوو و زارم پىكەو ھەنەبۆو كەيەككە لەپرتەقال
قىرۇشەكان وەك بەورى بۆران پەلامارى دام و مستىكى لە چەنەگەى دام و وەك
تۆپى لاستىك بەدىوارەكەى دا دام و ئىتر ئاگام لە ھىچ نەما.
بۆسبەينى پا لە نەخۇشخانە چاوم ھەلئىنا. لەتەواوى دارايىيەكەم شەش تەقەلى
سەر پوومەتم بۆ مابۆو.

تەنانەت چاكەت و پانتولنىكى پزىوم ھەبوون ئەوانىشيان بردبوو. ئىستاش
نەمزانى كابرە كۆبوو، چيان لى كىردو سىندووقە پرتەقالەكەم كۆبردى؟
بەكورتى، پاش ھەفتەيەك لە نەخۇشخانە دەريان كردم و دەستىكيان جلگى
مردەزۆ لەبەر كردم.

چاكەتەكەى بۆ من زۆر تەنگ بوو بەلام پانتولەكەى ئەوئەندەى بۆلنى درىژ بوو،
گۆيا رەحمەتىيەكەى خاوەنى پياويكى كەلەگەتى پەقەلە بوو ھەيچ شىوہى
منى نەكردو.

سەرلەنوئى لەسەر ساجى عەلى دانىشتم. دەست لەگونان درىژتر گەرامەو ھەنىو
كۆمەل بۆ ئەوہى كارىك پەيدا بكەم و نان و ئاويك وەدەست بۆنم. پەنگە پىتان
سەير بۆ ئەگەر بۆلیم ھىشتا ورم بەرز بوو.

..... گټله پياو

هېشتا هر دلتيا بووم كه پوژنك سهرده كه وم! و هېشتا هر دمه ويست
به راستي و دروستي و داوین پاكي كار بكم و بچه پيش.

هر روا به بې ثامانچ له شه قامه كان دا ده گه پام. له پشت جامخانه ی دوكانی
قوماش فروشيك چاوم به كاغه زنك كه وت نووسرابوو "مندالیکمان پیویسته بڼ
كاروباری سهرپی یی".

چند ده قيقه به له پيش دوكانه كه راوه ستام. له لايه كه ده مگوت بابچم بلیم
هاتوم كارتان بڼ بكم، له لايه كيش لاقم له دوا نه ده هاتن.
له دلی خوم دا ده مگوت:

"كه وجه نه وانه مندالیان ده وی نه ك زرته زه لامیكي وهك تو".

ئاخره كه ی برپارم دا بچه ژوړی. له پستی جامخانه كه وه چوارپینچ كه س ژن و
پياو شتوومه كیان ده فروشت و كاروباری موشته ری یه كانیان راده په راند.
كه چاویان به من كه وت وایان زانی موشته ریم گوتیان:

- هر موو. یه كیكيان بولام هات و هر مووی كردم. گوت "كارم به ناغایه".

پیاوړی پیریان پېنیشان دام كه له نیوه پاستی كوكا كه دا له پشت میزنك
دانیشبوو خریكي روژنامه خویندنه وه بوو چوومه لای و گوت:

- ببوړه. وایانم نیوه پیویستیان به شاگردنك هیه؟

- به لی. منداله كه ت بینه بی بینم، دوايه قسه ی لی ده كه یین:

- مندالیک له گورپی دا نیه بوخوم دمه وی بېمه شاگرد.

خاوهن كوكاو فروشیاره كان پیم پیکه نین و ناغا گوتی:

- نیمه له مندالیک ده گه پین.

منیش وهك پال وانیكي سهر كه وتوو كه له مهیدانی شهردا قسه بكا وه لامم
دایه وه:

گیله پیاو
.....

— هرچی بئ من زۆر له مندالێك باشتتر ده توانم كار بكهم. ئاغا له پشت
چاویلکه كانیه وه سهیرێکی کردم و به گالته پێکردنێکه وه گوتی:

— ئاخو ئیمه ههفته ی ههوت لیره ده دهین به مندال تو به و پاره چیت بۆ
ده کری؟

— به سمه !

— زۆر باشه برۆ ده ست به کار به .

له گهڵ دهستم به و کاره کرد دیسان مه سه له ی میلیونێره کانم هاته وه به رچاو.
له باسی یه کێکیان دا خوێندبووومه وه که وه ختێك بۆ کار پهیدا کردن ده چیت
کارخانه یهك، کاری نادهن.

كوپه كه به ناهومیدی له کارخانه دیته دهر. له بهردهرگا چاوی به ده رزیه
سپیلکه یهك ده که وئ ده سه بجئ دادیته وه وه لئ ده گرتیه وه .

خاوه نی کارخانه له په نجه ره وه چاوی لئ ده بی، ده سه بجئ بانگی ده کاو
له کارخانه که ی دا دای ده مه زینئ.

كوپه گه نجه که له کارخانه دا به دلسۆزی کار ده کاو به ماوه یه کی کورت ده بیته
به پێوه به رو پاشانیش ده بیته شه ریکێکی کارخانه که . نه منیش ده مه ویست
ئاغای تازهم تئ بگه یه نم چهند پیاویکی به مالداریم.

هر هه وه ل پۆژ که خه ریکی خاوین کردنه وه ی کوگا که بووم نه م ده زانی ئاغا
له بنه وه چاوی لیمه، قوتوویکی به تال له وئ بوو هه لم گرتیه وه ده گیرفانم نا.

ده مه ویست ئاغا بزانی نه من قوتوویکی ناقابیلیش فرئ ناده م وه لئ ده گرم.
به لام ئاغا که فکرێکی خه رابی له من کرد بۆوه بانگی کردم و بئ نه وه ی رێگا بدا
زمانم بگه پئ گوتی:

— نه تق که به سه ر قوتووه به تالێکه وه ناچی چۆن ده کری باوه رت پئ بکه ین.

..... گیلەپیاو

پاشانیش زۆر بەی حورمەتی لەپیش چاوی فرۆشیارەکان لەکۆگاکی
وە دەرفام.

دیسان لە مەیدانی ژیان دا تاك و تەنیا مامەو. هەموو دەرگاكانم لێ داخربوون.
تەنیا شتێك ئەمنی راگرتبوو و هانی دەدام بۆپیشەو. ئەویش هومێد بوو.
هومێدێك كە لە پادە دەرچوو بوو و گەیشتبۆ سنووری خەیاڵپەرستی.
بێگومان دەزانن هەرشتێك لە پادە چوو دەرزیانی هەو هێندێك جار
مەترسێشی لێ دەکری.

خەیاڵپەرستیش لەو نەخۆشییە خەراپانەییە کە پاشەپۆژێکی زۆر دژواریان
هەو. بەشی زۆری ئەوانەیی خەیاڵپەرستن یا شیت دەبن یان ئەگەر
دەمارەکانیان بەهێز بێ دەبنە کە لە کبازو کلاوسازیکی ترسناک.
دیارە خەیاڵپەرستەکانیش لەپیشەو نیازیکی خەراپیان نیە بەلام بیانەوی و
نەیانەوی رێگاکیان تووشی ئەو قوناخەیان دەکا.

من بۆخۆم لەوانە بووم کە پێم وابوو هەرکەس بەراستی و دروستی بژی
سەردەکەوی. ئەوکاتە لە وەزعی کارەکانی، بۆگەنی کۆمەل، بنیادەمە گورگ
پیشەکان و هەزاران دەرەو بەلای دیکە بێخەبەر بووم. دڵنیا بووم کە
ئاخەرەکەیی رۆژێک بەرھەمی راستی و دروستی خۆم وەدەگرم.

هەر بۆیەش بە هەموو هەول و توانامەو چوومە پیش و لە ماوەی دووسێ
هەفتەدا چەند کاری جۆراوجۆرم ئەنجام دان و سەرئجام رێم کەوتە مەکتەبی
پاریزەرێک.

ئاغا تازەکەم پاریزەرێکی بەناوبانگ بوو. قەرارمان کرد شیوو نێوہ پۆم لەسەر
ئەو بێ شەوانەش هەر لەوی بنووم.

گیله پیاو
.....

شانس له وه باستر نه بوو. هر نه و نه د شپو و نپوه پویه کم دابین بوايه نه وی تر ده متوانی له بهرنامه ی ژيانم کم بکه مه وه.

رؤژه کانی پيشدا کاری من ته نيا گه سک ليدانی ژوړه کان بوو. پاش دووه فته ته ره قيم کړدو کاروباری شت کړینی مال وه و به چې گه يانندی فرمانه کانی خاتوونيشيان به من سپارد.

له دوايه ش بوومه پيشخزمه تی بهر دهرکی ژوړه که ی ناغاو ناخره که ی شانازی (سکریتی) م ده ست که وت. که م که م ناغا له گه ل خوی دهر دمه نپرو نه وی و هیندیک کاری بچووی به من ده سپاردن.

جه نابی پاريزهر زوری خوش ده ويستم و ده یگوت:

– نه تو له داهاتودا ده بی به پاريزه ريکی زور هه لکه وتوو. به بیستنی نه و قسه یه که یفم ده هات. نه و دلخوشکړنه هانی ددهام زیاتر کار بکه م. ته وای قانونه کانی جه زایی و حقوقیم وه ک ناو له بهر کړدبوو.

رؤژتکیان که ناغا چووبووه دادگاو من به ته نيا له مه کتبه له گه ل یه کیک له وه کیل گر هکان که قاچاچی تریاک بوو قسه م ده کړد دووکس وه ژوړ که وتن. له بهریان هه لستم و گوت:

– فرمون چ فرمایشتیکتان هه یه؟

یه کیک له وان تاویک ته ماشای سهر و گوپلاکی منی کړدو پاشان له کاتیک دا به گالته پیکردنه وه پیده که نی پرسى:

– توناوت (فرید) نیه؟

– به لئ!

– چاکت خو لیره قایم کړدو هه؟!؟! له قسه کانی زور نارپه حهت بووم و گوت:

– نه تو چ که سی و چیت ده وی؟؟

..... گیلەپیاو

– بەزویی تى دەگەى. ئىستا ھەستە ۋەرە با پىت بلىم.

– بۆكۆى بىم؟!

– بۆ پۆلىسخانە!!

پۆلىسەكان ۋە پىش خۆيان دام. ھەرچەندى گوتىم "بابە پراۋەستىن تا ئاغا دىتەۋە" نەيان بىست.

لە پۆلىسخانە بردىانمە ژورنىك. پىاۋىكى بەسالداچوۋ لە پىشت مىزىك دانىشتىبوۋ و ژنىكىش نەختىك لەولاتر لەسەر كورسىيەك دانىشتىبوۋ. دوو پۆلىسەكان بەئەدەبەۋە بە پىاۋەى پىشت مىزەكەيان گوت:

– ھىئامان.

ئەمن دلىيا بوم كە بەسەھوۋ چوون و زوۋ تى دەگەن! گوتىم "قورىان ۋا دىيارە لىتان گۆراۋە"

ئەۋ پىاۋەى لە پىشت مىزەكەى بوۋ مستىكى لە مىزەكەى داۋ بەتوۋرەى و گالتەۋە گوتى:

– بەلى جەنابت فرىشتەى! پاشان ۋەرسوۋپا بۆلاى ژنەكەۋ پرسى:

– خاتون ئەمەيە!؟

بەترس و لەرزەۋە تەماشايەكى سەروچاۋى ھەلامسار و چاۋى سوۋرەلگەپراۋى ژنەتيوم كرد، خەرىك بوۋ لكى دەسمالەكەى بەددانەكانى دەجۋىۋ ژۆر بەدلىيايىيەۋە گوتى "بەلى خۆيەتى!"

كابراى پىشت مىزەكە بەتانووت و تەشەرەۋە گوتى "پىف ئەدى نەت دەگوت لىتان گۆراۋە!"

– قورىان ئەمن ئىستا نازام مەسەلە چىيە. چاۋەكانى ھىندە لى دەپەرپاندەم كە لەپىش چاۋى من ھەر بىۋوۋە دوۋچاۋى گەرە! پرسى:

گیله پیاو
.....

– ئه وژنه ی ده ناسی؟ زۆر به سه رنجه وه ته ماشایه کی ژنه تیوم کرد:

– نه خیر نای ناسم!

ژنه به جارێک وهك به پوو به پووم دا ته قیه وه له جیگا خۆی راست بۆوه:

– ئه ی نایاك! ئیستا نامناسیه وه!

پاشانیش له پرمه ی گریان ی داو پچرپچر له سه ر پۆشت:

– به چ زمانێك قسه ت له گه ل ده كردم. چه ندم به قوربان و سه ده قه بووی هه تا

هه لته خه له تاندم. ئیستاش ده لێی ناتناسم! ده تگوت هه موو هیزو توانامیان

له له ش ده ركردووم. لاقم ده ستیان به له رزین كرد. زۆر به زه لیلی كه وتمه

پارانه وه:

– خاتوون تكات لی ده كه م بوختانم پێ مه كه. من پیاویکی خاوه ن ئابپووم.

پاش ماوه یه کی زۆر ده ربه ده ری تازه کاریكم ده ست كه وتوه. باشم ته ماشا بكه

تا دلتیا بی به هه له چووی.

ئاخر نه من كه ی تۆم دیوه و كه ی هه لم خه له تاندووی؟

خاتوون به شیوه یه کی ناشق كوژانه ته ماشایه کی كردم:

– چۆن ئاوا؟! ئه تۆ نه بووی هه یوان! چ نه فامێك هه موو رۆژی ده هاته ماله كه ی

من؟

– خاتوونی به ریز وه لالا، به خودا لیت گوپاوه.

ژنه تیو به جوړێك ده گریا و هه نیسکی ده دان كه من خه ريك بوو نا په حه ت ده بووم.

من هه ر له جییدا بنیاده میکی دل نه رم بووم:

– خاتوون تكات لی ده كه م مه گری. كار نیه خوا چاکی نه كا. تۆ مه به هۆی

ئابپوچوونی من و بلی كه به هه له چووی. رهنگه كا برا وهك من بچێ. خوداش

پێی خۆش نیه ئه من عه یب دار بكه ی.

..... گیلە پیاو

کابرای لە پشت مێزە کە دانیشتبوو هاواری کرد:

– بێ دەنگ بە کلاوچی دز! پاشان رووی لە ژنە کە کرد:

– کچم تۆ هەستە بچۆوه مائی خۆت. ئەمن خەمی ئەو سەگبابەیی دەخۆم و
هەموو پارە کە تی لێ دەستینمەوه.

وام سەر لێ شۆرابوو هەرچەندی کردم نەمتوانی قسە یەک بە ژنە کە بڵێم.
دەتگوت قسە کردنیشم لەبەر چۆتەوه. ژنە کە لەوکاتەدا کە لەسەر کورسی یەکە
هەڵدەستا گوتی:

– (غەدییری) بۆچی وات کرد؟

لەخۆشیان دەسبەجێ زمانم کرایەوهو هاوارم کرد:

– بزانه جەناب ئەو ژنە بە کەسیکی ترم تێگەیوه! ئەمن ناوم "فەرید"ەو
تەنانەت هاوالەکانم پێم دەلێن (گیلە).

ئەو قسەم زۆر بوو بەهۆی ناپەرەحتی ئەو جەنابە، نەپاندی:

– کوپی باش ئەمن بیست و چوار سالا پۆلیسم ئیستا ئەتۆ دەتەوێ کلام
لەسەر بنی؟

دیشان ژنە کە هاتەوه نێو قسەکان!

– جەنابی سەرۆک نەکا ئازاری بدەن! پاشان لەنەکاوەردووک دەستی
هاویشتە ئەستۆی من:

– غەدیر بۆچی بەزەبیست بەمن دا نەهات. بۆچی هێلانەیی ئەوین و بەختەوهری
ئیمەت تێک دا؟ زالم، زۆردار!

وەک پەیکەریکی بێگیان لە ناوهرپاستی ژوورە کە راوهرستابووم و نەم دەزانی
وەلامی ئەو بەلا لەنەکاوه چ بدەمەوه. سەرۆک زەنگی لێ دا، پۆلیسیک هاتە
ژوور:

گیله پیاو
.....

– ئەمەى بەرنە خوارئ.

دلم داته پی. ئەمن لە وشەى "خوارئ" بیرە وەری تالم هەبوو. دەستم کرد بە پارانە وە: ناغا مۆلەتم بەدەن لە گەڵ ئەو ژنە قسە بکەم و پیتی بسەلمینم بە هەلە چوو. بەلام کەس گوئی نەدام.

منیان برده "خوارئ" بۆ گرتوو خانە. لە تاریکایی یە کەدا گویم لە دەنگی چەند کەستیک بوو کە دەیانگوت "بە خێر هاتی". کاتیکی چاوم بە تاریکایی پاهات دیتم پرە لە ئینسانی جۆر بە جۆر. چەند کەس لە دەورەم هالابوون و هەریەکە پرسیاریکی دەکرد:

– چیت کردووە؟

– تاوانت چیە؟

پێم وابوو ئەگەر کارەساتە کەیان بۆ باس بکەم نە جاتم دەبێ:

– بە خودای من بۆ خۆشم نازانم چ گوناھیکم کردووە.

– ئەدی بۆچی هاتووێ "خوارئ"؟!؟

– ژنیک ئەمنی لە گەڵ "غەدیر" هەکی لێ گۆرا بوو، هەرچی هاوارم کرد بابە ناوی من فریدەو لێت گۆراوە نەى سەلماندا! کابرایەك بەرامبەر من چوارمیزیلکە دانیشتبوو مستیکی لە سنگم دا:

– دەتەوێ درۆ لە گەڵ ئێمەش بکەى قوماربازا!

بروانە ئەو بەدبەختیە، بەندى یەکانیش باوەریان بە قسەى من نەدەکرد. دیتم قسەکردن سوودی نیە بێدەنگ بووم.

پاش دووسەعات بە دوام دا هاتن. هەناسە یەکی ئاسوودەم هەلکشاو بەو چوار پێنج کەسەى دەور بەرم گوت:

– دیتان راست دەکەم و بێ تاوانى یەکەم دەرکەوت؟

..... گیله پیاو

دووفه رمانبهر منیان برده ژووری سه رۆك. له ژووره كه دا ژنێكى تریشى لى بوو كه زۆر له دایكم پیرتر بوو ده تگوت دێله مەیموونه له وێ هەلتووتەكاوه. هەر چاوی پێم كهوت گوتی:

— مەزلووم گیان! ناخ مەزلوومی خۆشه ویست بۆچی روحمەت بە من نەکرد؟ بۆچی بە جێت هێشتم؟ ئه من چ خهراپه یه كم بۆتۆ هه بوو؟

— وام سه ر لى شىوا بوو كه دهنگم ده رنه ده هات و زارم هه لته ده پچرا. وهك په يكه رێكى به رد له سووچێكى ژووره كه راوه ستابووم و ته ماشای ئه وانهم ده كرد.

پیریژن له جیى خۆی هه لستا هاته لای من و سه رى به سنگمه وه ناو ده سستی كرد به گریان. منیش وهك كه سێك كارها بیگرێ ته كانێكم له خۆم داو ژنه تیوم تووڕه هه لدا:

— پووڕێ مەزلووم كێیه...؟؟ چاو هه لێنه لیت گۆپاوه؟ جەنابی سه رۆكى پۆلیس كه بیست و چوار سال رابردووی هه بوو به گالته وه گوتی:

— حه تمه ن ئه م ژنه ش هه ر نانا سى. دياره ئه مه ش هه ر بوختانت پێ ده كا؟! به ناچارى هه رچى سوێندی ده مزانی خواردم:

— به خودا، به پیغه مبه ر، به ئیمام به قورعان ئه من هه چ كامێکیان نانا سم. پیریژنی پیره كه متیار هه تا زار ده با پری كرد له تف و به سه رو چاوانی دا كردم. ته واوی سه رو چاومی له لیکادا خووساند:

— تفوو هه ی درۆزنى بێ شه ره ف. هه چ نه بێ له كاره كه ت شه رم بکه. ئه من سه کرتێرى پارێزه رێك بووم، ئه وه ش كارێكى هێنده گرنه نه بوو كه خه لك باسى بکا. سه رۆكى پۆلیس كه له رقان سه مێله كانى ده جوی نه پراندی (ملازم)!

گیله‌پیاو
.....

مه‌زلوم شهرت بئ کارئکت پئ بکه‌م هه‌تا ماوی نه‌توانی به‌رگی نه‌فسه‌ری له‌به‌ر
بکه‌یه‌وه! له‌وقسانه‌ی سه‌رۆک سه‌رم سوپما. نه‌وانه ده‌لئین چی؟
دوباره نارديانمه وه "خوارئ". نه‌و رۆژه تا ئیوارئ منیان به‌بیست ژن نیشان
دا که هیچیانم نه‌ده‌ناسی.

یه‌کئک پئی ده‌گوتم "کازم گیان"، یه‌کئک ده‌یگوت "موزه‌فهری خۆم"، یه‌کئک
تفی ده‌پووان ده‌کوتام، یه‌کئک داوئینی ده‌گرتم و ده‌پاراپیه‌وه. نه‌منیش بئ نه‌وه‌ی
بزانم مه‌سه‌له‌ چیه‌ سه‌رم لئ شئوایوو که خواجه نه‌وه‌ چ به‌دبه‌ختی‌یه‌که به‌رۆکی
گرتووم! ئیوارئ شه‌ش حه‌وت وئنه‌گره‌اتنه‌ گرتووخانه بۆ نه‌وه‌ی وئنه‌و
ریپۆرتارژ ناماده بکه‌ن. ده‌ستم به‌پیش چاومه‌وه گرت بۆ نه‌وه‌ی وئنه‌که‌م
ده‌رنه‌چئ، به‌لام دوو فه‌رمانبه‌ر ده‌ستیان گرتم و فه‌رمانبه‌ریکیش چه‌نه‌گه‌می
راست راگرت و یه‌کی دیکه‌ش سه‌رمی راگرت.

به‌و ته‌شک و دیمه‌نه‌وه وئنه‌گره‌کان خیرا خیرا ده‌ستیان کړبه وئنه‌گرتنم. بۆ
به‌یانی بوومه‌ یه‌کئک له‌به‌ناوبانگترین لاهه‌کانی ولات! ته‌واوی گۆشارو
رۆژنامه‌کان وئنه‌و ریپۆرتارژیان له‌ باره‌ی منه‌وه له‌ لاپه‌ره‌ی یه‌که‌م دا چاپ
کردبوو:

"پاوچی ژنان له‌داو که‌وت"، کوپئکی لاهه‌که‌ به‌که‌ک وهرگرتن له‌ جل و به‌رگی
نه‌فسه‌ری و به‌ناوی وهرگیراوه‌وه (موسستعار) ۵۴ ژن و کچی فریو دابوو
ده‌ستگیر کرا".

نه‌گه‌ر تاوانبارئکی سامناک یان چه‌ته‌یه‌کی گه‌وره‌ گیرابایه‌ موهاکه‌مه‌که‌ی چه‌ند
مانگ و به‌لکه‌ چه‌ند سال درئژه‌ی ده‌بوو! به‌لام هئشتا هه‌فته‌ ته‌واو نه‌بیوو که
کۆبوونه‌وه‌ی دادگای من پئک هات و منی هه‌ژاریان به‌ناوی کلاوسازئکی پیشه‌یی
له‌پشت میزی موهاکه‌مه‌ راگرت.

گیله پیاو

له دادگا ۲۴ ژن و کچ که شکایه تیان لی کردبووم ناماده بوون. هه مووشیان ناماده بوون نه گهر ماره یان بکه م واز له ده عواکانیان بینن.

یه کیك ده یگوت "دوگمه و دۆلابی منی فروشتوه و خواردوویه تی"، یه کیك ده یگوت "فریوی داوم" و یه کیك ده یگوت "کالوی له سهر ناوم و پاره که می بردوه" و یه کیك ده یگوت "خشل و گۆبه رۆکی منی فروشتوه و خواردوویه تی".

ده کهس له وانه ی شکایه تیان لی کردبووم کیژۆله ی که متر له بیست سال بوون، شه شیشیان له نیتوان بیست تا چل سال دا بوون، هه شت که سیشیان له چل به ره ژوور بوون و بۆ به دبختی دووسی یه کیان په نجا شه ست سال ده بوون!

سه رۆکی دادگا پیاویکی باش بوو بۆخۆشی تیگه یشتبوو من بی تاوانم، به لام رابردووه که م که به فایله که مه وه لکابوو ده ست و بالی ئه ویشی شکاندبوو و له وه زیاتر که مه حکووم بکا ریگایه کی نه بوو.

پاریزه ره که م پیشنیاری کرد که له گه ل شکایه تکه ره کانم زه ماوه ند بکه م! هه مووشیان ناماده بوون، به لام من وا به ترسه وه سه یریکی سه رۆکی دادگام کرد که هه موو دانیشتوان له قاقای پیکه نینیان دا. سه رۆکی دادگا تیگه یشت که من ناماده م پازده سال زیندان بکیشم به لام خۆم تووشی ئه و به دبختی یه نه که م! خوا مالی سه رۆک دادگا ئاوه دان کا که ته نیا دووسالی حوکم دام.

هه موو رۆژی چوار پینجیکیان ده هاتنه سهر دانم و دیاری یان بۆ دینام، ده تگوت رقه به ری یه کتر ده کن، وه ی له وه ی زۆرترم دیاری بۆبینی. هه مووی هه ولی ده دا سه رنجی من راکیشی بۆ ئه وه ی پاش به ره للابوون زه ماوه ندی له گه ل بکه م.

به لام ئه وه عه ییکی هه بوو، زۆر وه خت پیکه وه به شه پ ده هاتن و ده ستیان له پرچی یه کتر ده نا. هیشتا نه مده زانی ئه وانه چ فروفیلکیان به ده سته وه یه.

گیله پیاو
.....

رۆژنکیان که یه کێک له شکایه تکه ره کانم به ناوی (عطیه) هاتبو چاوپێکه وتنم
بپیارم دا ئه و مه سه له پوون بکه مه وه ...

"عطیه" چل په نچا سال ده بوو، زۆریش ئێسک گران بوو، به پاسستی له ناحهزی دا
لینگه ی نه بوو، گوتم:

— عطیه خان تو ئه و خودایه راست برۆ کهنگی من تۆم فریو داو کلاوم له سه ر
نای؟ عطیه پێکه نی:

— سویندم مه ده ئه وه ی کلاوی له سه ر من ناوه تو نی. "کازم" ناویک بوو
سویندی ده خوارد که ده م هینئ. هه رچی بووم ونه مبوو، سی هه زار لیره پاره و
ده سه تبه ندو گواره ی زێر هه مووم وئ دان. هه لی گرتن و لیتیدا رۆیشت. ئه منیش
شکایه تی پۆلیسم کرد. وینه ی هه مووخاوه ن رابردووه کانیا ن پئ نیشان دام و
چونکه وینه که ی تو له هه مووان جوانترو باشترو بوو گوتم "خۆیه تی".

ئه وه نده م پق هه ستابوو خه ریک بووم به مستان ده م و لووتی تیک بشکینم.
به سه رم دا نه پاند:

— پیریژنه سه گسار چ خوا هه لده گری لایکی بی تاوان تووشی ئه و به ده ختی به
بکه ی؟!

— یه کی دیکه منی به ده بخت کردبوو، منیش چاره م نه بوو، ده مه ویست
سه رپۆشیک بۆ ئابروو چوونه که م په یدا بکه م. هیوادار بووم تو ئاماده بی
زه ماوه ندم له گه ل بکه ی. له داخان پێکه نینم هات. تو خودا ته ماشا، هیندیک
که س چه ند گه وچ و بی شه رفن. یه کی دیکه کلاوی لی پفاندوون، که چی
هه رکه سیان به رده ست که وئ به رۆکی ئه و ده گرن. هاوارم کرد:

— برۆ لاجۆ له پێش چاوم بی قیمه ت. "عطیه" ده ستی به گریان و پارانه وه کرد:

..... گیلەپیاو

– ئوینی من رەت مەكەو. دووسەد لیرەى تریشم هەیه. ئامادەم بەهەموو چەشنێك نازت بکێشم، بەو مەرجە بەلێن بدەى پاش نازادبوونت زەماوەندەم لەگەڵ بکەى! پێکەوێ ژيانێكى خوش دروست دەکەین، منداڵمان پەیدادەبن. نەم هێشت قسەكەى تەواو کا قۆلم گرت و وەدەرم نا. "حسنیه"ش روژێك ئێو قسانەى کردن. لەویشم پرسى "بۆچى وات کرد" ئەویش هەر گوتى "کە وێنەكەتم دى ئاشقت بووم، عیشقى تۆ بەرى چاوى گرتەم و نەمزانی دەلێم چى؟" ئەویشم هەر وەدەرنا.

"حسنیه"ش گریاو گوتى:

توخودا ئازارم مەدە. ئەمن کچم، تانیستا دەستى نێرینەم وئى ئەکەوتو. پارەیهكى زۆرىشم هەیه و ئامادەم کە...

نەپاندم:

– بۆ لاچۆ پیرەسەگ. ئیشەللا هەتا دەمرى هەر کچ دەبى!!! لەهەمووان خوشتر شکایەتى کچێكى جوان و خنجیلە بوو کە زۆرىش رێك و پێك و لەبار بوو. ئێو بەستەزمانە ئەکەس فریوى دابوو، ئەکەس کللوى لەسەر نابوو، بەلام لەبەر ئەوەى پاش هەول و تەقەلایەكى زۆر مێردێكى بۆ دەداو ئەکەوتبوو کاتێك باسى منى لەروژنامەدا خوێندبۆو گوتبووى وا چاکە منیش سەرى خۆم لەو قالمە قالمە پراکەم، بەلککو زوێلە چەرمێکم پێبپێ.

تازە تێگەیشتم کە ژنان بۆچى هێندە حەز لە بەرگى ئەفسەرى دەکەن. دەستێك جلکى ئەفسەرى لەبەر کۆتەرەدارێك بکەى هەرچى کچ و ژنە چاوى پێبکەوئى دۆخىنى بۆ دەپسێ. کاتێك حوکمەکەم تەواو کردو لە بەندیخانە هاتمەدەر سەرلەنوئى بۆپەیداکردنى کارێكى باش وەپەلەقاژە کەوتەم. ئێو

گیله پیاو
.....

پووداوانه ی به سهرم هاتیبون بۆ من بیبونه دهرس و هومیډم زۆر بوو که له
ژیانم دا سهرکه وتوو بم!

به لام نه و (رابردوو) نه حله تییه وهك داخ به نیو چاوانمه وه دیار بوو
، نه ی ده هیشته ئاسووده بم. بۆیه بریارم دا له نهسته مبول و ده دهرکه وم و بچه
شاریکی بچوک و دووره دهست، ههتا کهس نه مناسی.

به دوا ی چاره نووس دا زۆر جیگام پشکنین. له هه موو شاریک دووسی زۆر
ده مامه وه سهرم ده هه موو کون و قوژینیک هه ل ده کیشا، به لام کار دهست نه
ده که وت. به ره به ره خهریک بوو نا هومیډ بم. به دوا پاره ی گیرفانم سواری قه تار
بووم و بی نه وه ی بزانه بۆ کوئ ده چم وه پئ که وتم. پاش ئه وه ی شه ویک له
ریگادا بووم له یه کیك له نیزگه کانی ناوه راستی ریگادا دابه زیم. شار نیزیکه ی
چوار پینچ کیلومیت له نیزگه ی قه تار دوور بوو، منیش قوژشیکم له گیرفان دا
نه بوو، به پئیان به ره و شار که وتمه ری. شار به ره به ره له خه و هه ل ده ستا.
کاسبکاره کان یه که یه که دوکانیان ده کرده وه. نه مده زانی بچه کوئ و چ
بکه م!؟

له بهر مانه دوی و برسیه تییش لاقم له دوا نه ده هاتن. له ریگادا تووشی مزگه وتیک
بووم. چوومه حه وزخانه که ی سه رو چاوم شوتن و چووم له قوژینیک دانیشتم و
له گز خه یالان راچووم. خواجه ته گبیرم چیه. چ بکه م؟ نازانه چه ند له وئ
دانیشتم بووم. خه وم لی که وتبوو.

له دنیا ی خه ودا خهریک بوو خه ونم به پلاو گزشت مریشکه وه ده دی که له نه کاو
دیتم دنیا له رزی، دیواره کان و حه وزخانه که وهك بی یه که بای به قه وه ت لی
ده دا ده له رزین و تیک با هه ل ده دران، ده نگیک ی وهك گرمه ی هه وره تریشقه
له گویم دا زینگیه وه. له ترسان چاوم هه لیان دیتم یه کیك شانم پاده تله کینئ.

..... گێله پیاو

- ئۆی سلام علیکم

پیره پیاویکی ریش دار بوو ته مەنی په نجا شه ست سالیك ده بوو. له بهر ئه وهی ژۆر ناره حەت و ماندوو بووم جوابم پێ نه درایه وه. ئه و دووباره به دهنگیکی بهر زتر گوتی:

- سلام علیکم براگه م. دیسان هیچ نه گوت. ئه م جار به توو پرەیی هاواری کرد:

- بۆچما که پێ. سلۆم کرد...

دیسان هیچ نه گوت. یه کی دیکه هاته ژووری و له پیاوه ریش داره که ی پرسى:

- له گه ل کێ قسه ی ده که ی؟

- نازانم کێ یه لیتره ئوستوه. وادیاره لاله قسه ناکا!

راستیشی ده کرد له برسان و له بهر ماندوویی خۆم زمانم شکابوو قسه م بۆ نه ده هات. ئه و کابرای هاتبوو قامکی له گویم پا کردو هه تا تینی تیدا بوو هاواری کرد:

- ئۆهۆی ئامۆزا.

وهخت بوو په رده ی گویم بدپێ بۆ ئه وه ی له کۆلم بنه وه و وه دوا ی کاری خۆیان که ون وهك ئه و نه کته رانه که له سینه ما دیتبوومن گوتم "یا".

- له کۆی پا هاتووی؟

دیسان گوتم: "یا".

ههردووکیان له قاقای پێکه نینیان داو چه ند که سی دیکه ش موسلمان که بۆ نوێژ هاتبوون له ده وره م کۆ بوونه وه!

- ئه وه کێ یه؟!

- چ خه به ره؟!

گیله پیاو
.....

کابرای ریش دار وهك فره مانبه ری باخی ئاژه لّ (حدیقه الحیوانات) که ده یه وی
حه یوانیکی تازه به ته ماشاچی به کان نیشان بدا گوتی:

– نازانم. قسه ی ناکا. هر "یا... یا" یه تی!

یه کێک له نێو خه لکه که هه لی دایه:

– نه کا ئه لمانی بی. ئه وان هه می شه ده لێن "یا... یا". له پاشان پوو ی کرده
پیاویکی پشت کوو پ:

– وانیه حوسین ئۆن باشی؟

ئه ویش به زه حمه ت سه ری هه لێناو ته ماشایه کی به ژن و بالای منی کرد که
له سه ر زه وی پان پابووم:

– به لێ ئه گه ر بلێ "یا... یا" له و بیدینه یه.

یه کی دیکه گوتی:

– به جله کانیشی پا دیاره ئه لمانی یه.

کاره که زۆر قوول ببوو، منیش ناچار بووم یان خۆم که پو لال که م یان به پاستی
بیمه ئه لمانی.

کالوێکی (کپ)م له سه ر بوو شالوارێکی مه خمه ری کۆنم له به ردا بوو، به ته واوی
وهك بێگانان ده چووم.

یه کێک لێی پرسیم:

– تو ئه لمانی؟ سه رم بۆ له قاند: "یا... یا".

کابرا رووی له ئاپۆرایه که کرد که هه روا زۆر ده بوو:

– به لێ ئه لمانی یه. یه کێک نیه ئه لمانی باش بزانی؟ کابرای ریش دار قوولی مام
حوسینی گرت:

..... گیله پیاو

– ئه تۆ نه تده گوت زه مانى شه پ له گه ل ئه لمانى يان كارت كردوه . ده باشه قسه

بكه بزانه . لىي بپرسه بۆ هاتۆته ئيره ؟

دلم داته پى . نه گه ر شتىكم لىي بپرسى ته گبىرم چيه ؟ نه گه ر خه لك بزانه درۆم

كردوه چ ده دردىكم ده ده نى . خواو راستان مام حوسىن ئه لمانىي له بىر

چووبۆوه .

رهنگه هه ر له پيشداش نه ي زانىبى و به درۆ له لاي خه لكى خۆى پتوه پانابى . له و

كاته دا يه كىك له دوكانه كانى نه و به ره وه به غاردان هاته مزگه وت و هاوارى

كرد :

– لىي وه كشىن . بۆچى نه و به سته زمانه ي ئازار ده ده ن .

يه كىك وه لامى دايه وه :

– ئاخىر پيسه هاتۆته ژوورى مزگه وت . باش نيه .

– نا . بابه موسولمانه . بۆخۆم به يانى زوو كه دوكانم هه ل ده گرت چاوم لىي بوو

له سه ر حه وزه كه ده زنويزى هه ل ده گرت .

خوا مالى ئاوه دان كا به و شايه تى به گيانى منى پزگار كرد . ديار بوو نه و كاته ي

نه من خه ريكى دهم و چاو شوتن بووم و ئاوم ده خواردوه وه نه و پياوه له دووره وه

چاوى لىم بووه و پىي وابووه ده زنويز هه ل ده گرم . يه كىك له نۆو خه لكه كه

پرسيارى كرد :

– مام ره جه ب نه و كابرايه نويزيشى كرد ؟

– به لىي . دياره وه ك نويزى ئيمه نه بوو ... به لام ...

كابراى ريش دارى هه وه لىي گوتى :

– رهنگه هاتىي موسولمان بىي ! مام ره جه ب وه ك له گه ل ئه لمانى يه ك قسه بكا

گوتى :

– تۆ... تۆ... موسولمان... ده‌بی؟!

چاك پتوه ببووم . نهم ده‌توانی بلیم بابە منیش هاوولاتی خۆتانم. ناوم
"فهرید" هو موسلمانیشم.

مام ره‌جەب دیسان پرسیاره‌که‌ی دووپاته‌ کرده‌وه:

– تۆ... موسولمان؟!

گوتم: "یا"

له‌گه‌ل ئه‌و وشه‌یه‌م له‌زاری ده‌رپه‌ری له‌پێشدا مام ره‌جەب و دوایه‌ش ئه‌وانی
دیكه‌ باوه‌شیان پێدا کردم و ده‌ستیان کرد به‌ماچ کردنم. ئاپۆرای خه‌لکی
ده‌قیقه‌ به‌ده‌قیقه‌ زیاتر ده‌بوو و خه‌لك بۆ رۆزگرتن له‌ براه‌یه‌کی ئایینی نۆ
موسولمان پالیا‌ن به‌یه‌کتره‌وه‌ ده‌نا. هێنده‌ی نه‌ما‌بوو له‌به‌ر پێ‌یان دا‌ پان
بیمه‌وه‌.

مام ره‌جەب قۆلی گرتم و به‌ زه‌حمه‌ت له‌نێو خه‌لکه‌که‌ی بردمه‌ ده‌ری و وه‌ك
ئه‌وه‌ی من باش له‌زمانی حا‌لی بم گو‌تی:

– فهرموو بچینه‌ ما‌له‌ بچو‌وکه‌که‌ی ئێمه‌. پیاوه‌ ریش داره‌که‌ خێرا هاته‌ پێش و
ده‌ستی به‌سنگی مام ره‌جەبه‌وه‌ نا:

– نایه‌لم بی‌به‌یه‌وه‌. ده‌بی بیته‌ ما‌لی ئێمه‌. له‌پشته‌وه‌ چه‌ند که‌سی دیكه‌
هاواریان کرد:

– ده‌بی شیوو نیوه‌پۆیه‌کیش ئێمه‌ گه‌وره‌ بکه‌ن:

– ئێمه‌ ده‌بی خێری‌کمان پێ بپێ. مامه‌ ره‌جەب وه‌ك شتیکی (عه‌نتیکه‌)ی
ده‌ست که‌وتبێ توند قۆلی گرت‌بووم و پای ده‌کێشام. رۆش‌تین بۆ‌لای
دو‌کانه‌که‌ی، به‌ ده‌نگی‌کی به‌رز بانگی کرد:

گیله پیاو

- "زه کی" نه من میوانیکی خوښه ویستم هیه ده چمه وه مالی ناگات له دوکانی
بی. له کولانه ته نگ و باریکه کانه وه گه یشتینه هه ورازیک. هینده ی نه مابوو
له برسان ببوریمه وه. له ریگایه مامه ره جبه ده یه ویست شتیکم پی بلای، به لام
بوی نه ده کرا. ناخړه که ی به نه دایه کی تایبه تیه تی یه وه پرسى:

- ترو... ناو... چی؟

هیچ ناویکی نه لمانیم وه بیر نه هاته وه وام تی که یاند که حالى نه بووم... زور
ناړه حهت بوو که نه یتوانی مه به سته که ی له من حالى بکاو له کاتیک دا خیرا خیرا
ده سحیه کانی ده گیرا گوتی:
"ده بی فیری تورکی بکه ین".

وه ختیک هه ورازه که ته واو بوو و گه یشتینه سهر ته پوښکه که مامه ره جبه له بهر
دهرگای خانویکی گه وره که باخچه یه کی زور جوانی هه بوو راوه ستاو
دووسى جار چه کوچه که ی توند له دهرگا راکیشا. له ژوروی پا ده ننگیکی ژنانه ی
زور ناسک بهر ز بڼه وه:

- کی یه؟!

- بیکه وه کچم. دهرگا کرایه وه. چونکه که سم له پشت دهرگا نه دی تیگه یستم
له سه ری پرا، به ته ناف کردیانه وه.

مامه ره جبه (بسم الله) یه کی به قهوی کردو چوه ژوروی خو لقی منیشی کرد،
به لام چونکه وام نواند تیی نه گه یشتووم و پیکه نینیک له سهر لیوه کانی وشک
بوو...

که له باخچه که تی په رین گه یشتینه به ردهم خانویه ره یه کی خشتی سووری
زور گه وره. مامه ره جبه دووسى جار کړخى و به ده نگی بهر ز گوتی:
- که س له وی نه بی میوانم هیه.

گیله‌پیاو
.....

که‌گه‌یشتینه قاتی دووهم چووینه ژووریکه‌گه‌وره. نیتو ژووره‌که‌ مافووره‌ی
که‌وره‌گه‌وره‌ی تیدا پاخابوون. مامه ره‌ج‌ب ئیشاره‌ی بۆمن کرد دانیشم و
بۆخۆشی چوو ده‌رئ. له‌دالانئ گویم له‌ده‌نگی بوو گوتی:

– کچی خۆم ناسیه! خواردنیکه‌گه‌رم بۆ میوانه‌که‌مان دروست که.

ئو رسته‌یه بۆمن مزگینه‌یه‌کی خۆش بوو. به‌لام بریا له‌جیاتای خواردنی گه‌رم
که‌ ماوه‌یه‌کی پێ‌ده‌چئ تۆزێک نانی وشکیان دابامئ. به‌هر جۆر بوو ددانم
به‌جهرگی خۆم دا گرت تا نان ساز بوو. کوپیکه‌گه‌نج سینی‌یه‌کی گه‌وره‌ی هینا
له‌پێشی دانام و رۆیشه‌ده‌ر. بۆنی شیرێ کولیوم به‌به‌ر هه‌لاهات نه‌ختێک
هاته‌وه‌ سه‌ره‌خۆ. به‌په‌له‌ ده‌ستم دريژ کرد که‌ پیا‌له‌ شیره‌که‌ی هه‌ل‌بگرم به‌لام
بۆ به‌دبه‌ختی مامه ره‌ج‌ب په‌رده‌که‌ی هه‌ل‌دایه‌وه‌ هاته‌ ژوو. خه‌را ده‌ستم
کێشایه‌وه‌، مامه‌ره‌ج‌ب که‌ دیار بوو تێ‌گه‌یشه‌بوو پێکه‌نینیکه‌ دريژی کردو
گوتی:

– فهرموو براگیان! شه‌رمی ناوئ. قابیلی نیه. ئێره‌ مالی خۆته. من هه‌روا
ته‌ماشام ده‌کرد.

مامه‌ره‌ج‌ب ده‌ستی بۆ زاری خۆی بردو به‌ ئیشاره‌ حالێ کردم که‌ نان بخۆم.
منیش سه‌رێکم بۆ له‌قاند "یا... یا" و ده‌ستم برد پیا‌له‌ شیره‌که‌م هه‌ل‌گرت.
مامه ره‌ج‌ب ده‌ستیکه‌ له‌ شانم دا:

– تق... ئاسوده... من ده‌رۆم.

ئو له‌ ژوورئ وه‌ده‌رکه‌وت و منیش وه‌ک گورگی برسی پێ وه‌ربووم.
هه‌نده‌شیان خواردن بۆ دانا‌بووم نه‌م ده‌زانی له‌ کامه‌ی بخۆم.

..... گیله پیاو

په نیری پیستی، پونه کهره، هه نگوین، شیر، شامی که باب. وهختیک زکم تیر بوو و هاتمه وه سهره خق که و تمه بیرى نه وهى چاره یه ک بدوزمه وه و خقم له و ته له یه نه جات بدهم.

"نه گهر نه مانه تی بگه ن دروم له گه ل کردوون و فریوم داوون به زمیکم پی ده که ن نه و سهری دیار نه بی. چاک وایه زووتر بیه جنوکه ی بیسمیل کراوو هه تا کاره که پیس نه بووه بقی ده رچم."

هه ستامه سه ری پی که خقم توندکه م و برقم، له پر په رده ی ژوره که لادراو مامه ره جبه به خقی و مه لایه کی جه مال پاک و نوورانی یه وه وه ژورکه وت.

نه وه نده ده سته پاچه بیووم که هینده ی نه مابوو به پرده له سه ره تیوان هه ل ده مه وه و به زمانی خومان به خیراتنی ماموستای بکه م! به لام ده سبه جی خقم کوکرده وه و ده سته کانم وه ک خاچ به سنگمه وه گرت و سهرم بق دانه واند. مام مه لا که زوری نه و کرده وه ی من پی خۆش بوو چه ند جومله یه کی عه ره بی گوتن که باشیان تی نه گه یشتیم. پاشان له کاتیک دا به ره و من ده هات رووی کرده مامه ره جبه و گوتی:

– له پیش دا ده بی بزانی نه و نه لمانی یه چه کاره یه؟

– جه نابی ماموستای نه و نه لمانی یانه یان سه ریازن یان زانان. دیاره نه و پیاوه مرۆفیکی تیگه یشتوو یه که موسولمان بووه.

جه نابی ماموستای چه ند ورده کوخه یه کی کرد:

– دیاره زانستی نه مانه وه ک هی ئیمه نیه و ناگه نه پله و پایه ی ئیمه ! نه مانه سه رتاسه ر بق مادیات کار ده که ن و سه روکاریان له گه ل معنویات نیه.

مامه ره جبه سه ریکی بق له قاندو فه رمایشتی ماموستای سه لماند:

– راسته.

گیله پیاو
.....

هیندهی نه مابوو به قسه و رهفتاری نه وانه پیکه نینم بی. هه رچونیک بوو خۆم
پاگیر کرد تا بزانم داری ده که وی بهری به کوئی دایه.

جه نابیی مامۆستای جاریکی تر سهیری قه دو قه واره ی منی کرده وه:
— ئیستا که نه و پیاوه موسولمان بووه ده بی له و مه سه له یه زۆر که لک وه رگرین
"خوایه بۆ خۆت ساحیب روحمی".

منی قوربه سه ر له کۆلکی رهوی بوومه وه به سه ر به رازی دا که وتبووم. نه م
ده زانی مامۆستا چ ته گیریک بۆ کردووم و ده یه وی چۆنم که لک لی وه رگرئ.
مامه ره جه ب خه ریک بوو قسه یه ک بکا، که جه نابیی مامۆستا پیشه وهری
لی دایه وه گوئی:

— ده بی وینه یه کی زۆری لی هه لگرین و به هه موو ده وله تان پا بگه یه نین که
نه لمانی یه ک موسولمان بووه. به بیستنی نه و قسه یه ته زوو یکم له بهری پی یانه وه
هات له ته پلی سه رم چوو ده ر:

"ئه ی دادو هه ی بیداد من هاتمه ئه م شاره دوور که وتوو که بشارتمه وه، که چی
نه وانه خه ریکن دووباره سه رم ده گۆمی پاکه ن". مامه ره جه ب قسه که ی
مامۆستای ته واکردو گوئی:

— به لی ده بی وینه ی له هه موو روژنامه کانی خۆشمان دا بلۆ بکه ینه وه.
ده تگوت کوتکیان له سه ری داوم، واتی که پابووم که نیزی که بوو سه کته بکه م.
ئه گه ر وینه م له روژنامه کان دا چاپ بکری باش باش جافر تی ده پی. خواو
پاستان مامۆستا نه و پیشنیاره ی په سند نه کرد:

— نه وه ده لیتی چی بی قه زا بی... مه رکه ز پی بزانی که سیکی وایره یه
ده سه به جی دی ده ی با. به خۆم نه بوو سه ریکم بۆ له قاندو پیکه نینیکم بۆ کرد،
به لام خوا روحمی کرد که جه نابیی مامۆستا و مامه ره جه ب چاویان لی نه بوو،

..... گڼله پياو

نه گينا کاره که پيس ده بوو. مامه ره جهب جگه ريه کی بۆ پاداشتم، هيندهی نه مابوو بلایم "جگه ره کیش نیم" گوتم "ج... جج" وه بیرم هاته وه. تازه پیتی (ج) یشم گوتبوو نه ده کرا قسه که م قووت ده مه وه گوتم: جر. فان در. هیزن.

جه نابی مامؤستا و مامه ره جهب به سهرسورمانیکه وه ته ماشایان کردم: - به سته زمانه که س نازانی ده لئی چی! ده بی زوو ته رجومانیک په یدا بکهین. به جاریک ده ست و پیتی خۆم لئی ون بیوو، ده ست و سهری خۆم به جۆریک جوولاند ده مه ویست ههر چۆنیک بی سهرو کلکی مه سه له که پیک بگرم، مامه ره جهب قاقایه کی کیشاو ده ستی وه بن لاچاوی خۆی داو پرسى: - نه تو. خه. پتویست؟ - یا... یا.

مامه ره جهب رووی کرده جه نابی مامؤستا: - هه قیه تی هه قیره زۆر به ریگادا هاتوه ماندوو بووه هه رموو بچینه نه و ژووردهی تر. با بۆخۆی ئیسراحت بکا. هه ستانه سهرپئ جه نابی مامؤستا گوتی: - ده بی له پیشدا سوننه تی بکهین. دوايه کارکی بۆ ده بینینه وه. مامه ره جهب بۆی له ملی دا:

- دیاره ئهرکی سهرشانمانه یارمه تی بدهین. برایه کی دینیمان لئی زیاد بووه. له دللی خۆم دا گوتم "دیاره برای دینی که م بوون... سه دان هه زار برای دینی به هه ژاری و نه داری و برسیه تی و بیکاری ده ژین که س بۆیان به خه م نیه. جه نابی مامؤستای به لوتفه وه ته ماشایه کی کردم: - به لئی. ده بی ژنیکی باشیشی بۆ بینین.

گیله پیاو
.....

نه و نه ده دهری ببوم خه ریک بوو ده ست له و گه پچارو پواله ت بازی په هه لکرم و هه رچی به زارم دا دئ پییان بلیم. "ناخر تو خودا تئ فکرن نه و هه موو موسولمانه به هه ژاری و به دبه ختی ده ژین که س به خه یالی دا نایه، به لام بؤ مه سیحی په که که موسولمان بووه چه ند دلسؤزن.

ئیسنا نه گه ر بلیم کاکه نه من نه نه لمانیم و نه مه سیحی، برایه کی دینی خوتان و خه لکی ولاتی خوتانم دیسان ناماده ن یارمه تیم بده ن؟ بی گومان نا! "

پیکه نینیکي بیکاریم هی نایه سه ر لیوان، جه نابی مامؤستاو مامه ره جه ب وده درکه وتن، کوپږکی میړ مندال دهسته نوینیکي بؤ هی نام. مامه ره جه ب هاته وه ژوور جیگایه که ی پی نیشان دام، دهستی وه بن سه ری داو چاوی لیک نان. سه ری کم بؤ له قاندو گوتم "دؤن گشؤن" واته سوپاس. ئیسنا نه م وشه په له کوئ فیړ ببوم بؤ خوشم نه م ده ژانی. مامه ره جه ب به ده نگیکی به رز گوئی: - نه گه ر شتیک پیویست... بانگ بکه... تئ گه یشتی؟...

دیسان سه رم بؤ له قاند: "یا".

نه و نه ده ماندوو بووم هه ر که مامه ره جه ب چوو ده ری وه ک سپیداریکی به ری پانیشتم:

"خودایه... بؤخوت نه جاتم بده... سبه ینی به یانی ته گبیرم چیه؟ نه گه ر ته رجومانی نه لمانی په یدا بکه ن بلیم چی؟! نه گه ر بیان وهی سوننه تم بکه ن چ بکه م؟؟!"

ده لئین بنیاده م ژیانی خزی دروست ده کا...!! ره نکه خه لکی دیکه بتوانن ژیان بؤ پیاوی دروست بکه ن. به لام نه و که سانه له ژیان دا زیاتر سه رده که ون که له سه ر پیی خویان رابوه ستن و به هه ستنیکي پته وه وه به ره و نامانجی خویان

..... گیله پیاو

ههنگاو هه لێتن... به پوالت ئهم قسانه هه موو راستن به لام ئايا به راستيش وایه؟!!

راسته كه من هه له يه كم كردو له ناوه ندى عهسكهرى دهريان كردم. به لام داخوا له بهر كردنى بهرگى ئهفسهرى، بوون به مووچه خۆرى بانك و وهرگرتنى له قهبرى راوچى ژنانيش بۆخۆم ويستم... به دهستى خۆم بوو...؟! نا...! به خه ياليشم دا نه هاتبوو هيچ كام له و كارانه بكه... هيچ كه يغم به و شتانه نه ده هات. ئيستاش كه منيان وهك ئه لمانى يهك خستۆته داو و خوا ده زانى ناخره كه ي به كوئى دهگا هيچ دهسه لاتی خۆمى تیدا نيه... نا... ئه مجار ته سليمى چاره نووس نايم و بۆخۆم بناخه ي ژيانى خۆم داده نيم... ئه مشهو لێره ده بم و سبه ينێ به يانى زوو هه لديم.

كارى ئاوده ستيم هه بوو...

له گه ل ده رگام كرده وه شتێك به هه موو گرانا يى خۆيه وه كه وته ژووره كه و قیژه يه كى دريژ له دالانه كه دا دهنگى دايه وه...

دلم داته پى و ئاره قىكى ساردم به له شى دا هات... ئه و جوانه مه رگه كچى مامه ره جه ب بوو كه گۆيا خهريك بوو له كه لێنى ده رگا كه وه ته ماشاى منى ده كردو كه من ده رگام لى كرده وه خۆى پى پانه گيراو له په وپوو به ديوى ژوورێ دا كه وت و قیژاندى...

له گه ل ئه وه ي ژۆر تر سابووم و له وه ش تۆ قيبووم كه نه كا له و كاته دا مامه ره جه ب و ئه وانى تر بيته وه و ئابرووم بچى، به لام نه متوانى ته ماشاى ئه ندام و روومه تى "ئاسيه" نه كم كه چارشى وى له سه ر وه لا كه وتبوو "خوايه... له و به ژن و بالا يه، له و رهنگ و روخساره، له و مووه جوانانه و له و چاوه بادامى يانه

گیله‌پیاو
.....

ده تگوت ئاسکه و که وتۆته ته له وه، چاره نه فسووناوی به کانی حاله تیکی سه یریان مه بوو.

له شه زمان روومه تی وه ک گولی مه ناری سوور هه لگه پابوون و دلۆپه ئاره ق به سه ر کۆلمه جوانه کانی دا ده خزین.

کاری راست بێ له و کاته ئاسکه دا پێش نه وهی ده رگای ژووره کانی دیکه بکریته وه و مامه ره جهب و دایکی ئاسیه بینه ده ری کچه که خۆی له سه ر خشتی دالانه که درێژ کرد. نه منیش خیرا ده رگا که م پتوه داو به لینکه له رزه له پشت ده رگا راوه ستام و گویم بۆ قسه کانیان هه لخت.

مامه ره جهب هاواری کرد:

– چ بوو کچی؟ ئاسیه وه ک هونه رمه ندیکی کارامه به گریان وه وه لایمی دایه وه:

– پێم هه له نگوت و که وتم. ئای. وهی. ده نگیکی ژنانه پرسى:

– زۆرت ئازار که یشته؟

– پێم وایه لاقم له جی چوو. ئای مردم. مامه ره جهب به توو پره یی و ئاره حه تی گوتی:

– به جه هه نده م. وه ک بنیاده مان به پێ دا برۆ. بێده نگ به نه و میوانه وه خه به ر دی.

ده نگیکی ژنانه گوتی:

– بچۆ بزانه هه لته ستاوه.

دیسان به لایه کی دیکه. خه ریک بووم بچه وه سه ر جیگا که م مامه ره جهب ده رگای کرده وه چاوی لێ کردم. بۆ نه وهی و نیشان بده م تازه وه خه به ر ها تووم باویشکیکم هیتایه خۆم و دهستم به ئه لمانی گوتن کردو هه رچی به زمانم دا ها ت گوتم.

گیله‌پیاو

مامه ره‌ج‌ب پی‌که‌نی:

– نه‌تر پی‌ویست بنووی؟

منیش بۆم سه‌لماند: "یا".

دووباره ده‌رگای ژووره‌که پی‌وه درا. هیشتا ده‌نگی گریان و هاواری ئاسیه له دالانه‌که دا هر ده‌هات.

نه‌وه‌نده ته‌بیعی ده‌گریا پی‌م وابوو به پاستی له‌گه‌ل که‌وتنه‌که ده‌ست و لاقی ئازار دراوین.

مامه ره‌ج‌ب و ژنه‌که‌ی ئاسیه‌یان برده ژووری خۆیان و دنیا بیده‌نگ بوو. به‌لام به‌لایه‌کی تازه بۆم هاته پیش. هه‌ستم کرد دلێك نا هه‌زار دل ئاشقی ئاسیه بووم.

ئه‌ی نه‌حله‌ت له‌و شانسه. نازانم بۆچی بنیاده‌م که تی‌ری خوارد هه‌وه‌سی ده‌بزوئی؟

به‌لام نه‌وه‌ش هر به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو و بئ نه‌وه‌ی بۆخۆم ئاگام لئ بئ عیشقی‌کی له‌ناکاو له‌سه‌ری دام.

ده‌زنوێژم زۆر گران ببوو، به‌ته‌واوی تاوی دا‌بووم. چاك گویم هه‌ل‌خست، کاتێك زانیم هه‌موو نوستوون به‌سپایی وه‌ده‌ر که‌وتم. دالانه‌که نه‌ختێك پووناك بوو. له‌وه‌سه‌ری دالانه‌که له‌به‌ر ده‌رگایه‌ك خاوی‌یه‌کی چووک به‌بزماړی دا کرابوو.

پی‌م وابوو ئه‌و خاوی‌یه‌ نیشانه‌ی نه‌وه‌یه که ئه‌وێ ده‌ستش‌رو ئاوده‌سته. ده‌سته گیره‌که‌م با‌داو و ده‌رگا‌که کرایه‌وه. زی‌ره‌ی ژنێك و ده‌نگی جنی‌ودانی پیاوێك وه‌ك تۆپ له‌میشکم دا ته‌قینه‌وه. وه‌ك کاره‌با لێی دا‌بم له‌وێ له‌پاست خۆم وشك بووم.

گیله پیاو
.....

ئیره ژووری نوستنی مامه ره جەب بوو. گزیا ئەو و ژنه که ی به بۆنه ی ئەو
خیره وه که له موسولمان بوونی مه سیحی یه که به نسیبیان ببوو جه ژنیان
کردبوو!!

ئە ی نه حەت له و شانسه. بۆیه ده لێ "دزی ناشی روو له کادینی ده کا" ئیستا
چ بکه م؟

ئەو گووکاری یه ی چۆن پینه بکه م؟

ئەوه نده دهسته پاچه ببووم که تاویکی چاک هه رهق راوه ستام و هیچم بۆ
نه کراو وه که په یکه ریکی بێ گیان یان وه که مه حکومێک که له بن داری ئیعدام
راوه ستا بێ جوولم لێ برابوو چاوه پوانی چاره نووس بووم.

له نه کاو دهنگی زیره یه کی ترسناک له ژووره که ی ته نیشتم بهرز بۆوه و مامه
ره جەب که وه که ورچی بریندار له جیی ده ره په پیبوو که دم و ددانم تیک بشکیتنی
یان لیس ترینم بکا. ته مبی کردنی منی له بیر چۆوه مستیکی توندی له سنگم داو
له بهر ده رگا که ی لا بردم و غاری دا ژووره که ی ته نیشتم. که زیره ی ئاسیه ی
لیوه ده هات:

- چته کچێ بۆ ده قیزینێ؟

- دز. دز هاتوه.

- کوا دز؟!

- له دالانی بوو.

- گه وچه ئەوه میوانه که مان بوو. پاشان تی گه یشتم ئاسیه که سه رتاسه ر
وریای من بووه به تایبه تی ئەو پۆله ی یاری کردوه.

پاش تاویک مامه ره جەب به توو په یی و ناره حه تی هاته ده ری و به رقه وه به سه ر
منی دا نه راند:

..... گیلەپیاو

– بەملى شكاوت لە چى دەگەرتى؟

بى ئوھى گوتى بىدەمە ئوھى زمانى نازانم دەستم لەسەر دالم داناو نالاندم:

– ئاخ در. هيزن.

مامە رەجەب رەكەى نىشتەوھو چوھ ژوورئ بەخيزانى گوت:

– فەقيرە پىم وايە خواردنەكانى ئىمەى پىنەكەوتوھو ژانە زگى گرتوھ...

ژنەكەى دەستى كرد بە بۆلەبۆل:

– ئەتۆش سەگت بۆ بەديارى هيناوين!

– وست بە كچى. ميوان خۆشەويستى خودايە. بەتاييەتى ئەمە خىرەكەى دوو

چەندانەيە. هەستە نەختىك ئاوانەباتى گەرمى بۆ دروست بكە.

– ئەو زەحمەتى بۆخۆت بكيشەو خىرەكەشى بۆخۆت.

مامە رەجەب لەژوورئ ھاتەدەر، دەستىكى بۆلاى ژوورەكەى من راداشت:

– ئەتۆ. پىويست. ژوور. ئىستا من دىم ژانەزك. چاك دەكەم.

ئوھەندە تەنگەتاو بووم وەخت بوو بتەقم. ھاوارم كرد:

– ئەمن. پىويست. تەوالىت.

– ئىستا چ وەختى تەوالىت؟ نىرەكەرە بەو نيوەشەوھە ھەوەسى تەوالىتى

بزووتوھ.

لىرەشدا ھەرئاسيە فريام كەوت كە دياربوو لەپشت دەرگاوه گوتى

لەقسەكانمان راگرتبوو. بەدەنگىكى بەرز گوتى:

– بابە دەيەوى بچىتە ئاودەستى.

– چاوى خۆت دەريئە بەستەزمان. ئەمن چووژانم چ غەلەتەك دەكەى.

پاشان بەدەست حالى كردم كە بچمە ئەو سەرى باخچەكە.

ژنەكەى لە ژوورئپا ھاواری كرد:

گٺله پياو
.....

– مه سينه که ی گلاو نه کا.

– نا بابو، فەقيرە موسولمان بوو.

کاتێک هاتمه وه سه ره خۆو گه پامه وه بۆ ژوره که ی خۆم تازه حه وشه ی به سه فاو
پردارو ده رختی مامه ره جه بيم به چاکی ده هاته به رچاو:

"چەند مالتیکی خۆشه. خۆزگەم بەخۆیان کە باخێکی وایان هەیه."

له ژوروی فکرم ره حەت بوو، ده بوو نه خشه یه کی رێک و پێک بکیشم.

بوونه میلیۆنێرم له بیر چوو بۆوه. ئیستا هەر نه وه ندهم ده ویست له جیگایه ک

بتوانم بێ ده دردی سه ری و کوێره وه ری بژیم و له و ته له یه رزگارم بێ.

باشترین رێگای که به نه قلم دا هات نه وه بوو که ده ست له و چه ورو شیرینی به

هه لگرم و به یانی زوو پێش نه وه ی خه لکی مالتی له خه وه لستن رابکهم و له و

شاره ش نه مێنم و برۆمه قوژبنێکی دیکه.

نازانم که نگیم خه و لێ که وتبوو، به ده نگی که له بابی به یانی وه خه به ر هاتم و

له په نجه ره وه ته ماشایه کی ئاسۆم کرد.

تازه به یان نه نگوتبوو. خێرا جلکه کانم له به ر کردو بۆ نه وه ی که س وه خه به ر

نه یه به حال په نجه م ده گه یانده زه وی، به سپایی وه ده رکه وتم. هه ر له

پلیکانه کان به ربوومه وه ده نگی زیڤه ی ئاسیه وه ک زه نگی مردن ده نگی

دایه وه:

– بابو نه لمانی به که خه ریکه ده روا. بابو غارده. گه یشته کلانێ! له ترسی نه و

به لا تازه یه هه موو گیانم ده له رزی:

– ئه ی دانو بێداد... نه گه ر نه مجاره بگێریمه وه چ قوڤێک وه سه ری خۆم که م؟!

که مێک پێم هه لێنایه وه.

..... گیله پیاو

له کولانی تاك و ته را خه لکم ده دی که بۆ چه مام یان مزگه وت ده ریشتن. نه گهر توانی بام له شاری بچه دهر نه وه که ی تری هاسان بوو. له پشتمه وه گویم له دهنگی مامه ره چه ب. - هۆی! هۆی! کاکه.!

توندترم کرد، هینده ی نه مابوو بکهومه نه رمه غار. به لام هه تا ده هات دهنگی مامه ره چه ب نیزیکتر ده بۆوه و پتری هاوار ده کرد. دیاره نه ویش به غار به دوام دا ده هات و بی پسانه وهش بانگی ده کردم: - هاوپۆ. هۆی براکه م. برای دینی.! بۆکۆی ده چی؟! به سپایی بپۆ هه ناسه م گیرا. راوهسته بزانه نه لمانی.!

که م که م خه لکمان تی گه یشت. خه یال هه لی گرم: "رهنگه مامه ره چه ب وا بزانی شتیکم لی دزیوه؟". نه گهر راده وه ستام عه بییکی هه بوو، نه گهر ده ریشتن عه بییکی تر. "خوایه ته گبیرم چیه؟"

کاتیك له سه ره وژی ره که ی هاتمه خوارو چاوم به مزگه وت که وت فکریکی باشم کرده وه. چوومه بیلایه مزگه وتی و له ته نیشت به لووعه ئاوه که راوه ستام دهستم کرد به ده زنوێژ هه لگرتن.

مامه ره چه ب که هه ناسه بپکه ی وئ که وتبوو و به غار به دوام دا ده هات که دیتی نه و په له په له م له بهر خاتری نوێژه که م بووه قاقایه کی درژی کیشا: - بابا گیان، گوته بات ده چم نوێژی ده که م. خۆ ئیمه ت تۆقاند!

پاشانیش هه ر بۆخۆی گوتی: "هه رچه ند فه قیره زمانیش نازانی".

گیله‌پیاو
.....

ئه‌من خه‌ریکی کاری خۆم بوو مامه‌ره‌جه‌ب نووسێ جار به‌سپایی ده‌ستی له
پشتی دام:

– مه‌رحه‌با. ئافه‌رین. خوا چ رووناکایی به‌کی خستۆته‌ دلی ئه‌م ئه‌لمانی‌یه‌وه،
له‌ئیمه‌ش موسوڵمان تر بووه به‌یانی زوو هه‌ڵ ده‌ستێ تا نوێژه‌که‌ی وه‌دره‌نگ
نه‌که‌وێ!

مامه‌ ره‌جه‌ب له‌ مزگه‌وتی راوه‌ستا تا نوێژه‌که‌ی من ته‌واو بوو (دیاره‌ وه‌ک
نوێژی موسوڵمانانیش نه‌ده‌چوو). پاشان قۆلی گرتم و بردمیه‌وه‌ ماله‌.
تێگه‌یشتم وا به‌هاسانی ناتوانم له‌و ماله‌ رابکه‌م. به‌لام ته‌گبیرم چیه‌؟
نه‌مه‌زانی.

خۆم دایه‌ ده‌ستی چاره‌نووس و جله‌وم دا ده‌ستی کاره‌سات. چه‌ند سه‌عاتێک
پێ چوو جه‌نابی مامۆستا له‌گه‌ڵ پێنج شه‌ش که‌سی دیکه‌ ته‌شریفيان هێنا.
مامۆستا چه‌ند جومه‌له‌یه‌کی عه‌ره‌بی گووتن و منیش دووپاته‌م کردنه‌وه‌و به‌
هێنانی شاده‌و ئیمان به‌ ره‌سمی بوومه‌ موسوڵمان.

دیاره‌ ئه‌مه‌ دووه‌م جارم بوو که‌ موسوڵمان ده‌بووم. جه‌نابی مامۆستا پرسى:
– ناوت چیه‌؟ خۆم لێ گێل کردو جه‌نابی مامۆستا فه‌رمووی:

– زوو به‌کێکتان بچن مامۆستای زمانی فه‌ره‌نسه‌یی قوتا بخانه‌که‌مان بێتن.

پاش چه‌ند ده‌قیقه‌ مامۆستای زمانی فه‌ره‌نسه‌یی هات. وادیار بوو هه‌موو شتی که‌
تێگه‌یوه‌.

پرسیاری کرد:

– برا ئایینی به‌که‌مان ئه‌مه‌یه‌؟

جه‌نابی مامۆستا جوابی دایه‌وه‌:

..... گیله پیاو

– بهائی. قسه ی له گه ل بکه. بزانه کئی یه و له کوئی پرا هاتوه! ماموستای زمانی
فهره نسه یی گوتی:

– نه مانه زمانی فهره نسه یی تی ناگه ن.

بۆم ده رکه وت فهره نسه یی گوتنی کاکیشم هر وهك ئه لمانی گوتنه که ی منه.
ئه وه ی چاک بوو له قوتابخانه نه ختیک فهره نسه یی فیڕ ببوووم.

جه نابی معلم به دېډۆنگی یه وه هاته پېش و گوتی:

– پارلی شوو فهره نسه؟!

– وی.

گویا ده یویست لیم بېرسی ناوت چیه، به لام به هه له چوو پرسى:

– کێلئ فوترۆ نومرۆ؟ یانی "نمره ت چه نده؟"

ئه من پێکه نیم و بۆخۆشی تی گه یشت گوتی:

– پارډۆن. پاشان پرسى "ناوت چیه؟"

گوتم "کارل".

کاکم رووی کرده جه نابی ماموستا و گوتی:

– هه روهك فهره مووتان ئه و پیاوه یه کێک له زانایانی گه وره ی دنیا یه و ده لئ من

له هه موو ئایینه کانم کۆلیوه ته وه و تی گه یشتووم که ئیسلام له هه مووان باشته ر.

ئیمه ته نیا دوو قسه مان پێکه وه کردبوو ئه و جه نابه ئه و هه موو شه رح و

ته فسیره ی له سه ر قسه کانم کرد. ئه و خه لکه ساکاره ی له ویش بوون سه ریان له

فهره نسه یی زانینی کاکی ماموستا سوپما بوو:

– ئافه رین ئه فهندی چه ند جوان به فهره نسه یی قسه ده کا!

– بارک الله بۆ خوینده واریت. یه کێک له دانیشتوان که دیار بوو پیاوێکی فزووله

پرسی:

گیله پیاو
.....

– ئیوه ته نیا دوو قسه تان پیکه وه کرد، چۆن ئو هه موو مانایه ی هه بوو؟!

کاکی مامۆستا هیچ له روو نه چوو، وه لامي دایه وه:

– ئه مه پێوه ندی به ئه قل و تی گه یشتنی بنیاده مه وه هه یه. زمانی فهره نسه یی وه ک زمانی ئیمه نیه ئو هه موو درێژ کردنه وه ی هه بی. هه ر وشه ی کۆلێک مانای هه یه. زمانه بیگانه کان وه ک سابوون وان ده بیینی کۆته سابوونیکێ چکۆله دنیا یه ک که ف ده کا.

توند توند ددانم به جهرگی خۆم دا گرتبوو هه تا پیکه نینم نه یه.

مامۆستای قوتابخانه که دیاربوو زۆر قوما ربازه ده ستی به خوێندنه وه ی یه کێک له و چیرۆکه کورتانه کرد که له پۆلی دووه می فهره نسه یی دا چاپ کراون و وه ک بلبل پێیدا پڑیشت:

"ژان کیه که ی هه لگرت، دایکی ماچ کردو پڑیشت بۆ قوتابخانه. ژانتیش دراوسێ یان بوو. له رێگا تووشی یه کتر بوون و ده ستیان کرد به قسه و گالته کردن. کاتی که گه یشتنه قوتابخانه زهنگی پۆله که یان لێ درابوو."

پاش هه موو جومله یه کیش ته ماشایه کی منی ده کردو ئه منیش بۆ ئه وه ی کاره که زیاتر پیس نه بی سهرم بۆ ده له قاندو په یتا په یتا ده مگوت:

– وی. وی. مۆسیق.

کاتی که چیرۆکه که ته واو بوو کاکی مامۆستا چی له جانتای دا نه ما، رووی کرده دانیشتوان:

– گویتان لێ بوو؟

جه نابی مامۆستا که به قامکه کانی ریشی دادینا گوتی:

– کا که ئه تر زمانی ئو فهره نگی یانه زۆر باش ده زانی!

..... گیله پیاو

– بهائی... ئەمن جارێکیان لە گەڵ کابرایەکی فەرەنسیسی قسەم دەکرد کابرا زۆری پێ سەیر بوو تەنانەت فەرەنسیسی بەکانیش دەستم لە گەڵ ناکەنەو. کە سێک دەتوانی لە گەڵ من قسە بکا کە فەرەنسیسی زۆر باش بزانی. ئەم پیاووە ئەلمانییەو باش ناتوانی بە فەرەنسیسی قسە بکا...

جەنابی مامۆستا قسەکانی ئەفەندی تصدیق کردو گوتی:

– باشە ئیستا ناوی ئەو خارجییە چیە؟

– کارل.

– زۆر باشە، کەوابوو دەتوانین ناوی بنێین "کامل".

هەموو دانیشتوان ئافەڕین یان بۆ ئەقل و تیگەیشتنی جەنابی مامۆستا ناردو ئەمنیش سەرلەنوێ نۆکم بپاواو نام لێنرا "کامل".

پاش ئەو بەزەمە سەرلەنوێ شیرینی خواردن دەست پێکراو دەوری پەرلەشیرنی و مەرەبا بە مەجلیس وەرپوون.

هەروا لەسەری سەرەووە لە تەنیشت مامۆستا دانیشتبووم خەیاڵ هەلی گرتم: "بۆچی ئەو هەموو موسوڵمان و برای دینی بە لە ولاتی ئێمەدا کەوتوون هیچ کەس گوتی یان ناداتی، بەلام بۆمن کە پێیان وایە بیگەنەم و تازە موسوڵمان بووم ئەو هەموو خەرج و موخاریجە دەکەن و جێژن و بەزم و بیساتم بۆ دەگێژن.

خوا بکا فەقیرو هەژاری ولاتانی دەرەووە ئەو خەبەرەیان پێ نەگا. ئەگینا لێشای سۆالکەر و لێقەوماوی بیگەنە روو لە ولاتە کەمان دەکا و گێروگرفتێکی تازەش دەبێتە سەرباری ئابووری و بازرگانی شەق و شەپی ئێمە. ئەو دەم هەژارترین کەس لە ولاتی ئێمە پانتۆڵە کە یی دادەکەن و لە پێی تۆموسوڵمانە

گیله‌پیاو
.....

بیگانه‌کانی ده‌کا! پیم سه‌بره چۆن هه‌تا ئیتستا فه‌ره‌نگی‌یه‌کان ئه‌و فه‌کره‌یان نه‌کردوه که بێن موسولمان بن و ئه‌و هه‌موو قازانجه‌یان ده‌ست که‌وێ.

ئه‌گه‌ر بلاین له‌و مه‌سه‌له‌ بێ‌خه‌به‌رن راست نیه. زۆر جارمان بیستوووه و دیتومانه که هه‌روه‌خت یه‌کێک له‌ ئیمه‌ له‌ وچخانی ماله‌که‌ی دا قسه‌یه‌کی نه‌یتی له‌گه‌ڵ ژن و منداله‌که‌ی بکا دووسێ زۆر دواتر له‌ رادیۆو رۆژنامه‌کانی ئه‌وان دا بلآو ده‌کرێته‌وه ئه‌دی بۆچی له‌و باره‌وه ده‌ست به‌کار نه‌بوون؟!

دیاره‌ هۆیه‌کی گرنگی هه‌یه که ئیمه‌ تا ئیتستا ئاگامان لێ‌نیه. به‌کورتی مامه‌ره‌جه‌ب هه‌موو کاروکاسبی‌یه‌کی وه‌لا نابوو ته‌نیا خزمه‌تی منی ده‌کرد. باشترین جل و به‌رگی بۆ ساز کردبووم. باشترین خواره‌مه‌نی بۆ دروست ده‌کردم و شه‌وو رۆژ یان خۆی یان "ئاسیه"ی کچی ئاگاداری من بوون!

ئه‌منیش ئه‌و جینگه‌نه‌یی جارام نه‌ما‌بوو. به‌پاستی نه‌ ده‌مویست و نه‌ ده‌شمتوانی ئه‌و ماله‌ به‌جێ‌بێلم. له‌لایه‌ک رێگای هه‌لاتنم لێ‌گیرابوو، له‌لایه‌کی تریش باش که‌وتبوومه‌ داوی ئاسیه‌خانه‌وه.

تکام ئه‌وه‌یه قسه‌که‌م جۆرێک لێک نه‌ده‌نه‌وه. خۆشه‌ویستی من ئه‌وینێکی پاک و پوومانتیکی بوو. چونکه هه‌ردوو‌کمان ده‌مانزانی هه‌ل و مه‌رج بۆ زه‌ماوه‌ندی ئیمه‌ زۆر ئاماده‌یه درێژه‌پێدانی ئه‌و خۆشه‌ویستی و دۆستایه‌تی‌یه هه‌یچی تێدا نه‌بوو.

له‌هه‌موو ره‌فتارو کرداری مامه‌ ره‌جه‌ب ده‌رده‌که‌وت که هه‌ز ده‌کا به‌مکاته زاوای خۆی.

هه‌ریۆیه‌ش زۆر له‌ سوننه‌ت کردنه‌که‌م به‌په‌له‌ بوو. ئه‌و رۆژه پاش شیرینی خواردنه‌که دیسان مه‌سه‌له‌که‌ی هه‌تیایه‌ گۆپێ و پرپیار درا به‌یانی "سوننه‌ت بکریتم".

گیله پیاو

"خوايه بۆخۆت لهو به لایه رزگارم بکهی".

بۆ سبهینێ خۆم نه خۆش کرد. مامه رهجهب دوکتۆری هێنا. (ناسیه) و دایکی که منیان به زاوای خۆیان دهزانی بێهیچ شهرم و شکویهك دهستیان به خزمهتی من کرد.

خودا بیگری ههركاتیک چاوم به چاوهکانی ناسیه دهکهوت قهلهمی دهست و پێیانم دهشکا. ئه ی خوايه لهو چاوانه! پێستی بهدهنی دهتگوت په لکی گولۆکه، مووی سهری عهینهن دهتگوت هاوڕیشمی خاسه رهنکه.

کاتیک له بنهوه ته ماشای دهکردم شهرمیکی کیژانه دای دهگرت، لێوه خونهچییهکانی ئهوهنده جوان و دلگیر دهبوون که پیاو به خۆی نه بوو خهريک دهبوو په لاماری بداو ماچیان بکا.

باوهرم پێکهان ئهگه ره بهر خاتری ناسیه نه بوايه حازر نه بووم یهك دهقیقهش لهو ماله نه حهتی به بمێنمهوه. به لام ئه و ئه وینه بێ ئه مانه بوو که منی لهوێ گیر کردو بوو به هۆی به دبختی و چاره په شیم!

سات به سات زیاتر هۆگری ئه و ناسکه کتوی به ده بووم. هه رچی ده مکرد نه مده توانی عیشقی ناسیه له سهرم به رمه ده ر.

راسته که گووتویانه ئه وینیش جۆره نه خۆشی به که. ئه من تووشی ئه و نه خۆشی به ببووم.

خۆم دایه دهستی چاره نووس و چه رخی ژیانم وه دهست قه زاو قه ده ر دا: "هه رچی ده بێ بڵا بێی. له گه ل ناسیه زه ماوه ند ده که م. پێنج شه ش مندالمان ده بێ. ژیانیکێ ئابروومه ندانه پێك دێنن. پاش حه وت هه شت سال رابردووه که م له بیر خه لك ده چێته وه. پیلی ژن و منداله که م ده گرم و ده چمه وه ئه سته مبول و ژیانیکێ ئاسووده ده ست پێ ده که م".

گیله پیاو
.....

چ خه یال پلاوځکی شیرن بوو؟ مه یهو؟

چه ند رۆژنیک پی چوو. ئیتړ له وه زیاتر نه مده توانی خۆم نه خۆش که م. ناخر نه تام مه بوو، نه پښتگ و رووم تنیک چوو بوو.

به کورتی. هه رچه ندی دوکتوره کان هم دیو نه ویدیویان کردم و دهر و ژورویان تاقي کردم وه بچو و کترین شوینه واری نه خۆشی یان له له شی من دا نه دۆزیه وه. به دبختی لیږه دا بوو که نه و خۆنه خۆش کردنه نه که هه به قازانچ ته و نه بوو، به لکه کاره که ی پیستریش کرد. مامه ره جهب برپاری دا مه جلیسیکی که وړه بق (سوننه ت کردنی) من رنیک بخا.

ته نانه ت کارتی ده عوه تیشیان چاپ کردو رۆژه که شیان دیاری کردو وه ستای سوننه تانی شیان خه به ردار کرد.

نه و وه ستایه له و شاره بچو و که دا هه مه کاره بوو. دوکانی سه رتاشی یه ی هه بوو، که له شاخی ده گرت، کاروباری کپین و فروشتنی ملکه کانی راده په پاند. جار جاریش سه نه دی کپین و فروشتنی ده نووسی.

وه ختی که نه ووم ناسی توژنیک دلم خۆش بوو. دلنیا بووم نه و جوره که سانه به پاره هه موو کارنیک ده که ن. له و ماوه یه ش دا مامه ره جهب هه موو رۆژی هیندیک پاره ی له گیرفانی جله کانم هاویشتبوو. منیش برپارم دا په نجا لیږه یه ک کو بکه مه وه به به رتیل بیده م به وه ستای سوننه تان بق نه وه ی چاره یه کم بق بدۆزیته وه!

به و جوره کاره که مان به خیر ده گوزه راو به زمی زه ماوه ندی من و ناسیه سه ری ده گرت و نه گه ر دوا یه ش وه ستا راستیه که ی به خه لک گوتبا که س برپوی پی نه ده کرد.

..... گیلہ پیاو

رؤئی جیژنی سوننہت کردنی من هه نگامه یه کی سهیر بوو ده تگوت هه موو
خه لکی شاریان بانگه یشتن کردوه.

"خوايه نه و جه نجاليه تووشی کویره وه ریم نه کا".

ده مه ویست نکا له مامه ره جه ب بکه م کاره که ی هینده گه وره نه کا، به لام به چ
زمانیک؟ نه م ده توانی. ده ترسام کاره که زیاتر پیس بی.

مه نه له پلاوی گه وره گه وره یان وه سه ر نابوون. به رخی قه له ویان له شیش
ده دان و دوو که لی گوشت برژاندن ولاتی داگرتبوو.

میوانه کان له پینچ شش هژده دا خه ریکی به زم و شیرینی خواردن بوون.
وه ستای ده لاکیش له ژوورکی گه وره دا خه ریک بوو نامرازی کاری خوی ساز
ده کرد.

مامه ره جه ب به په له و به ئاره ق پشتن وه ژوور که وت گوتی:

– پیاویک له ئه سته مبوله وه هاتوه کاری به تویه.

وه که کیتویکم به سه ردا به رده نه وه به جاریک له جیی خۆم وشک بووم "نه وه کئی به
له ئه سته مبوله وه هاتوه کاری به منه، ناکا به لایه کی تازه بی".

مامه ره جه بی فه قیر که پیی وابوو له ترسی سوننہت کردن وا وشک بووم، زؤری
به زهیی پیم دا هاته وه:

– وادیاره ئه تۆ زؤر له سوننہت کردن ده ترسی!؟

– نا، هیچ نه.

پرسی:

– نه و پیاوه بی؟

نه وه نده ترسا بووم جوابم پی نه درایه وه، سه ریکم بق له قاند یانی با بی.

گیله‌پیاو

مامه ره‌ج‌ب رۆیشت و منیش سه‌رێکم له‌په‌نجه‌ره‌ برده‌ دهر ده‌مه‌ویست رابکه‌م. به‌لام چۆن؟ به‌کوئ‌دا؟ کار له‌ کار ترازابوو، تازه‌ چار نه‌ما‌بوو. هه‌تا (کابرا) هاته‌ ژوور نیوه‌ی گۆشتی له‌شم بوو به‌ ئاو. پیاویکی گه‌نج بوو. جل و به‌رگیکی رێک و پێکی ده‌به‌ردا بوو. له‌ پێکه‌نین و رووخۆشی‌یه‌که‌ی را زانیم پۆلیس نیه‌ و هه‌ختێک ئارام بوومه‌وه‌. به‌لام دیسان قسه‌م نه‌کرد. راوه‌ستام بزانه‌م چ کاریکی پێمه‌. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو گوتی:

– ئه‌من په‌یامنی‌ری گۆشاری (عصر)م.

ئه‌گه‌ر گوتبای عیزرائیل ئه‌وه‌نده‌ نه‌ده‌ترسام. ئه‌مه‌ ئه‌و به‌لایه‌ بوو که‌ شار به‌شار له‌به‌ری هه‌لده‌هاتم.

"خودایه‌ بۆ خۆت له‌چنگ ئه‌و هه‌والنوسانه‌م رزگار بکه‌ی".

وام نیشان دا که‌ حاالی نه‌بووم. ئه‌ویش به‌ده‌ست حاالی کردم:

– ئه‌من هاتووم له‌ موسولمان بوون و سوننه‌ت کردنی تۆ وینه‌و رێپۆرتاژ ئاماده‌ بکه‌م. وه‌ک بێگانان جوابم دایه‌وه‌:

– من، باش، تورکی، نازانی.

خواهره‌ستان جه‌نابی هه‌والنوس له‌ زمانی زگماکی به‌ولاوه‌ هیچ زمانێکی دیکه‌ی نه‌ده‌زانی و به‌لاسا‌کردنه‌وه‌ی من پرسى:

– ئه‌تۆ. چ ئیختیراع و که‌شف. گه‌وره‌ کرده‌وه‌؟

زۆرم پێ‌خۆش بوو به‌زمانی خۆمان راست و ره‌وان وه‌لامی بده‌مه‌وه‌و بلێم:

"ئه‌وه‌م که‌شف کردوه‌ ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ هه‌وه‌له‌وه‌ موسولمان بوون که‌س گۆییان نادات. به‌لام بۆ موسولمانێکی به‌ درۆ موسولمان هه‌زاران گه‌وجی وه‌ک تۆ وه‌خت و پارهی خۆیان سه‌رف ده‌که‌ن".

به‌لام هه‌ر چۆنێک بوو ددانم به‌ جه‌رگی خۆم دا گرت و جوابم دایه‌وه‌:

..... گیلەپیاو

— ئەمن زۆر كەشف. ماتقۇپى فرۇكەى بېدەنگ، كەشتى بىن دووكەل كېش.
ئوتومبىلى بىتايەر!

هەۋالئەنوس ھەر چاۋىكى بېو بە چوارچاۋ. لىكدا لىكدا سەرى رادەۋەشانو
"بارك اللەو ئافەرىن" ى ۋەك بارىزە لەزارى ھەل دەۋەرىن.
لەۋ كاتەدا دووكەس ھاتنە ژوۋو بە دەست ھالى يان كىردم كە بچم بۇ ژوۋى
سوننەت كىردن.

بەگورج ۋ گۆلى رۇيشتەم بۆلای ژوۋەكە ۋ ھەر لە فەكرى ئەۋەش دا بىووم چۆن
لەگەل ۋەستای دەلاك دەست بەقسەكەم ۋ سەروكلكى مەسەلەكە پىك بگرم.
كاتىك ۋە ژوۋو كەۋتم دەبىنم بېجگە لە ۋەستای دەلاك ھەوت ھەشت كەسى مل
ئەستوۋر ۋ سەمىل بابرىش لەۋى دانىشتوۋن. بەجارىك زەندەقم چوۋ. لە
ۋەستای دەلاك پىرسى:

— ئەمانە. لىرە بۇچى؟

— دەبىن لىرە بن دەست ۋ لاقت بگرن. سەيرىكى دەركام كىردو بەپەلە ۋەپى
كەۋتم.

ۋەستای دەلاك پىرسى:

— بۇ كۆى؟

— بەدەست تىم گەياند كە لەدەرى كارم ھەيە.

ۋەستای دەلاك دىاربوۋ دوۋسى يەكى لەۋ پىاۋانە لى دەنگ دابووم. ۋەك
پالەۋانى زۆرخانە لىم دەرىپەرىن، دەستيان گىرم ۋ توند رايان گىرم.
ۋىنەگىرپاشىپىش خىرا خىرا خەرىكى ۋىنە گىرتن بوۋ، مەنىش ھەر تەقەلای ئەۋەم
دەدا خۇمىيان لە دەست دەرباز بگەم. بەلام كۆپەكان ۋەك مەپى كەۋل كەن
لە ھەرزىان ھەلپىم.

گیله‌پیاو
.....

له سیمایان وا دهرده کهوت که ده یانه وئ هر له وئ له نیوه پاستی ژووره که دا سوننه تم بگن. ده ستم به هاوار کرد.

خه سووم به په له پرووزه وه ژوور کهوت کوتی:

- مه ترسه. هیچ نیه. وه ستا دهستی زور سووکه. هر ئیستا نه جاتت ده دا!
که نه کان به راکیش راکیش بردیام بۆلای ته ختیک که له سووچیکی ژووره که دانرابوو. ئه من له ههوا په له قازم ده کردو وه ستای ده لاکیش دلخوشی ده دامه وه:

- تا ئیستا چل په نجا نر موسولمانم سوننه ت کردوه، نایه لم هر ناگا بکه ی.
هیندهم له بهر دهستی گه نه کان دا په له قازم کرد بیهوش بووم و یه ک به مهیدانی لئی که وتم. له و بیهوشی و بیخودی به دا گویم له غلده غلديک بوو هر نه وهنده حالی بووم چه ند که سیک هاواریان ده کرد "سبحان الله"، "جل الخالق"!

هه موو بۆلای ده وئ رایان ده کرد، منیش نه م ده زانی مه سه له چیه. هه موو هوش و بیرى خۆم خسته کار به لکوو شتیکی لئ هه لکړینم.

له پشت ده رگا کابرای ده لاک بۆی باس ده کردن:

- ئه و کابرایه "په ری بره" زگ ماك سوننه ت کراوه.

خه زوورم له خوشیان هاواری کرد:

- خوايه زور شوکور.

یه کی دیکه هاواری کرد:

- بۆچی شتی وا هه یه ؟!

- به ئی.

..... گیلہ پیاو

زۆرم دل پئی خوش بوو که وا بهاسانی لهو خه تهره رزگار بووم. هه روا فیکه ی
سمیلانم دهات. به لام بۆچی بنیاده می فزول دیلئی کهس هه ناسه یه کی ره حهت
هه لکیشی. کابرایه کی هه لال زاده راست بۆوه گوتی:

– رهنگه جووله که بی!

ئهو جووله وهك تۆپ له میشکم دا ته قیه وه. به تاییه تی چونکه چه ند کهسی
دیکه ش بۆیان نه ستانده وه:

– به لئی پهنگه.

ديسان خوا مائی کابرای دهلاك ئاوه دان کا که جوابی دانه وه:

– ئه من ئیستا هه موو شتیك روون ده که مه وه.

تی گه یستم ديسان خه ریکن هیرش بیئنه وه. پیش ئه وه ی بیئنه ژووری خۆم
ده خه و کرد.

ئه مجاره کابرای دهلاك به ته نیا هاته ژوور. دیتم له وه زیاتر ناکرئی راوه ستم.

به زمانی خۆمان و ژۆر له سه ره خۆ گوتم:

– تكات لی ده کهم ده رگا که توند پیوه ده، ده نگمان نه چیتته ده.

کابرای دهلاك گێژو کاس بوو. هه قیشی بوو، که سیکی تا ئیستا ئه لمانی بوو و

زمانی تورکی نه ده زانی، له پڕ گۆرپا بوو. خه ریک بوو له به رم هه لئی، بانگم کرد:

– مه ترسه باب، خۆ ناتخۆم. وه ره پیش کارم پیته.

پاشان زوو ئه و په نجا لیره ی بۆم وه لا نابوو له گیرفانم ده رهیتناو بۆم راگرت:

– وه ره ئه م پارهی به گره و په پۆیه کیشم پی را به سته و کارت به کاری من نه بی.

کابرای دهلاك زه رده یه کی هاتی:

– ئه ی قوماریاز. باشت رێگا که دۆزیه وه.

پاره که ی خسته گیرفانی:

گيلەپياو
.....

– دەبىي نەختىك ھاوار كەي تا وا بزانن سوننەتت دەكەم. لەسەرەخۇ قىزاندىم.

– نەبوو. بەقەوەتت.

ھەتا قەوەتم تىدا بوو نەپاندىم:

– ئەي بابەپۇز مردم!

لەسەر جىگاكەم درىژ بووم و كابراي دەلاكىش دەركاي كردهو:

– تەواو بوو.

ويتەگرو ھەوائىوسەكان بەژوورى ھەريوون و فلاش دەستيان بە بريسكە بريسك
كرد. ژور پرسىياري سەير سەيريان دەكرد خۇم بېھۇش كردو ئەسلەن جوابم
نەدانەو.

بەو حالەش خەبەرەكە وەك تۆپ لەشارىدا دەنگى دايەو. پىم وانىبە قەت
ھىندەي ئەو رۆژە رۆژنامە فرۇشرايى.

ويتەكانى منيان لە لاپەرەي يەكەم دا چاپ كوردبوو و تىترى سەيرو
سەمەرەشيان نووسىبوون:

" لاويكى ئەلمانى موسولمان بوو". " جىژنى سوننەت كردنى پروفىسورى
بەناوبانگى ئەلمانى بەخۇشى و شادمانىيەو تەواو بوو". " بزووتنەو يەكە
گەرەكە لە دنياي ئىسلام دا رووى داو".

بەو جۆرە خەريك بوو چەرمەسەرىيەكى گەرە بۆمن پىك دەھات و سات
بەسات چاوەپوانى ئەو بەدبەختىيە تازەيە بووم. ھىشتا رۆژئاوا نەببوو كە
چەرمەسەرىيەكە دەستى پىكرد. چوار پۇلىس ھاتنە مالەكەو لەمنيان پرسى.
ھەر لەگەڵ ھاتنە ژوورەكەي من ھىندىكيان گالته پىكردم و بە پىكە نىنەو:

– ھەستە پى!

– زووكە جلەكانت لەبەرەكە!

گیله پیاو

که له پچه یان له دهستی کردم و له پیش چاوی پر له سه رسو پمانی خه زوورم و
ناسیه و دراوسی کان بردیانه ده ری.

ناسیه پالی وه دیوار دابوو و له سه ره خۆ ده گریا، خه زووریشم وه ک کاره با لیتی
دابې وشک هه لاتیبوو. دراوسی کانیش که وتیبوونه سرت و خورت:

– رهنگه جاسوس بووی.

– نه من هه وه ل رۆژ زانیم.

– سه گبابانه کاری چۆن ده که ن!!

– درۆی کردوه ئەلمانی نه بووه.

– به لئ حه تمه ن ئینگلیزی به.

یه کسه ر بردیام بۆ پۆلیس خانه و چونکه وهخت درهنگ بوو بئ لئ پرسین له
ژووریکی ته رو تاریک فریایان دام.

سبه یئ به یانی بۆ لئ پرسینه وه ی من هه راو هه نگامه یه کی زۆر ساز ببوو.
دیشان وینه گرو هه و آلنو و سه کان باسیکی باشیان وه ده ست که وتیبوو. وینه گرتن
ده ست پئ کراو هه رچی هه ولم ده دا سه روچاوم بشارمه وه پۆلیسه کان
چه نه گه یان ده گرتم و سه ریان راست راده گرتم.

سه رۆک لیتی پرسیم:

– سه گی سه گباب نه و که له کبازی یانه چین ده یان که ی!

– نه من خه تایه کم نیه.

سه رۆک جووته زلله یه کی لئ دام که گر شهینکه م له چاوان هه لستا.

– نه دی کئ خه تاباره؟ سه گبابی که له کباز بۆچی خۆت به ئەلمانی به و خه لکه

نیشان دا بۆچی؟! ها؟

– جه نابی سه رۆک مه گه ر ئەلمانی بوون له قانون دا تاوانه.

گیله پیاو
.....

سه رۆك شته كەى به كورتى برپه وه. دووكهس له لای سه ره وه دانیشتبوون
دهستى بۆ راداشت:

– برایان تاوانبار له بهردهستى خۆتان دایه.

ئهو دووكهسه كه دوايه دهركهوت پۆلیسى دژى تاوانن و له ئهسته مېووله وه
هاتوون، دهستیان كرد به لى پرسین:

– باشتر وایه راستمان پى بلێى مه بهستت له و كار ه چ بووه؟ ته واوى باسه كه م
له سیرى ههتا پیاوێ بۆ گیرانه وه.

هه موویان پێكه نین. دیاریوو باوه پیاو به قسه كانه كردوه:

– هه روا سووك و هاسان خۆت كرده ئه لمانى بۆ ئه وهى جه مه نانێك پهیدا
بكهى؟

– باوه پ بكه ن هیچ نیازێكم نه بوو... خهريك بوو له برسان بهرم.

– پیاوى باش له م ولاته دا كۆ له برسان مردوه ههتا تۆ ببیه دووه م!!؟!

نه مده زانى چ جوابێك بده مه وه. مه سه له كه یان گه یاند بووه جیگایه كه هه
جوابێكم دابایه وه لانی كه م ده پازده سال حه پسیان به بالا ده بېرم. ناچار
بێدهنگ بووم.

یهكێك له فرمانبه ره كان بانگی كرد خه زوورم و ئاسیه بۆ به ره پوو كردن بێنه
ژوور. دهستم كرد به پارانه وه:

– جه ناب! ئیعدام كن، بم نێرنه به ندىخانه به لام تووشى شه رمه زاریم مه كه ن.
به راستییش وابوو. چونكه رووم نه بوو چاو له چاوى مامه ره جه ب بكه م كه
به وه پى دلباكي یه وه بر دبوومیه مالى خۆى. به لام چاره نه بوو. خه زوورم كاتێك
هاته ژوورێ راسته پى به ره و من هات. له پێشم پاوه ستا زۆر به رقه وه
ته ماشایه كى به ژن و بالای كردم:

..... گیله پیاو

– تف له رووانت. حرام زاده ی بئ نه مهك. هه ی بئ شه ره فی بئ ئابوو...

نه گه رفه رمان به ره كان نه یان گرتبا هه ر له وئ ده یخنك اندم.

پۆلیسه كه لیئ پرسى:

– نه تق شكایه تت له و كا برایه هه یه؟

– به ئئ. خوا كوئیرى كا، ئابووی منى بر دوه. سئ هه زار لیره م بۆ خه رج كرده.

ده بئ هه موو زه ره رو زیانه كه م بۆ ببژئیریتته وه.

پاشان ئاسیه یان هئنا.

ئو كچه به سته زمانه نه وه نده گریابوو چاوى سوور هه لگه رابوون.

پۆلیس لیئ پرسى:

– كچم تقش شكایه تت له م كه له كبازه هه یه؟

– نا.

مامه ره جه ب به سه ر سوپمانیكه وه ته ماشای كچه كه ی كرد:

– نه تق شكایه تت نیه؟

– نه خه یر چی كرده تا شكایه تی لیئ بكه م؟

– بۆ ده ته ویست چ بكا؟ له وه زیاتر كه كلالوی له سه ر ئیمه ناوه؟

– ئو بئ تاوانه.

– دایكت ده ئئ گواره و بازنه ی تقشى دزیون! و ویستوو یه تی فریوت بدا.

– درۆیه! ئو قه تی قسه له گه ل من نه كرده. ئیوه ده تانه ویست منى بده ئئ!

له وه فای ئو كچه سه رم سوپما بوو. كولی گریانم له ئو كى مابوو بۆ ئه وه ی

فرمیسكى چاوانم نه بینئ پووم ده لای دیواری كرد.

مامه ره جه ب به زۆر قسه ی كچه كه ی برئ:

– نه مه تی ناگا... منداله... فریوی خواردوه.

گیله‌پیاو
.....

پاشانیش ئاسیه‌ی برده‌ده‌ر. له‌که‌لێنی ده‌رگاوه‌ هه‌راو هه‌ریایه‌کی سه‌یر هاته‌ ژوور ده‌تگوت هه‌موو خه‌لکی شاری بۆ شکایه‌ت کردن هاتوونه‌ پۆلیسه‌خانه‌.
یه‌کێک ده‌یگوت "هه‌زار لیره‌ی له‌من وه‌رگرتوه‌" ئه‌وی دیکه‌ ده‌یگوت "سه‌د لیره‌ی له‌من قه‌رز کردوه‌".

له‌ کاتێک دا هه‌یچانم نه‌ده‌ناسی و چاوم به‌چاویان نه‌که‌وتبوو.
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاوانه‌که‌م زۆر بوو و لێم به‌شک بوون، بڕیار درا له‌گه‌ڵ چه‌ند فه‌رمانبه‌ری چه‌کدار به‌پێم بکه‌ن بۆ ئه‌سته‌مبوول.
له‌ ئه‌سته‌مبوولیش زۆر خه‌یرا دۆسیه‌که‌م ته‌واوکرد و له‌ پلێکانه‌کان چوومه‌ "خوار".

له‌به‌ندیخانه‌ هه‌ر بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ پاش به‌ره‌للایبوون کارێکی موخته‌ره‌م بدۆزمه‌وه‌ و بیا بێم به‌ته‌له‌وه‌ نه‌بم!

رۆژێکیان به‌ندییه‌کی "ناشی" یان هه‌ینایه‌ لای ئێمه‌. وه‌زعی ئه‌و له‌گه‌ڵ به‌ندی-یه‌کانی دیکه‌ فه‌رقی هه‌بوو. له‌ پوه‌له‌تی و له‌سه‌یمای هه‌یدی و به‌ وێقاری پا ده‌رده‌که‌وت که‌ "له‌وانه‌" نه‌یه‌ یه‌که‌م جاریه‌تی که‌ هاتۆته‌ به‌ندیخانه‌. زۆر زوو بووینه‌ ئاشنا. ناوی "واسیل" و بازرگانی بازاڕبوو.

زه‌یتوون و رۆن زه‌یتوونی ده‌فروشت. هه‌ر له‌ هه‌وه‌ڵ رۆژه‌وه‌ که‌ هاته‌ به‌ندیخانه‌ سه‌ری کیسه‌که‌ی کرده‌وه‌و وه‌ک خاک و خۆڵ پارهی خه‌رج ده‌کرد.

منیش پارووم ده‌پۆنی که‌وت و خواردن و خۆراکم رێک و پێک بوو. شیوو نیوه‌رۆیان له‌ ماله‌ی پا بدۆینا. ئێستاش که‌ ئێستایه‌ تامی خواردنه‌ خۆشه‌کانی له‌بنی ددانم داماو! !

هه‌رچی لێم پرسی تاوانی چیه‌ هه‌یچی نه‌گوت. به‌لام ئه‌من له‌سه‌یری تاپیوانی به‌سه‌ره‌اتی خۆم بۆ گه‌یراه‌وه‌. "واسیل" ئاده‌رسی خۆی دامی و گوتی:

گیله پیاو

– هر کاتیک بهره لالا کرای وهره لای من کارم پیته.

– هر چند ناکړی باوه پ بهو به لیتانه بکه ی که بهندی به کان پتکی ددهن، به لام چاره م نه بوو نادره سه که م لی وهرگرت و پاش سی مانگ بی ته کلیفی که له بهندیخانه دهرچووم راسته پئی چوومه لای واسیل.

واسیل زوری به خیر هیتم. دوکانی له شه قامتکی گهره ی نه سته مبول بوو. له دوکانه که ی دا ته نه که رۆن زه یتوون هه تا بن میچی له سه رتک دانرا بوون.

واسیل سه د لیره ی وئی دام و گوتی:

– پرې سی رۆزی دیکه وهره وه ده ست به کار بکه.

چونکه له میژیوو له گه ل پیاویتی باش و راست و دروست به ره وپوو نه ببووم، نه و کاره ی واسیل رۆر پئی سه یربوو. باوه پم نه ده کرد که له دوکانه که ی خوی دا کارم بداتی.

به لام راست بوو. نه من به ناوی ژمیریار له دوکانه که ی دا ده ست به کار بووم. دووسی مانگ رابورد. رۆز له رۆز زیاتر له کاره که م دا سه رپاست ده ببووم. هه موو کاره کان فیر ببووم.

نیتر نیازم به وه نه بوو واسیل فه رمانم پئی بدا بوخوم نه رکی خوم به باشی به جی ده گه یاند.

رۆر دلخوش بووم که ژیانم سه رسامانیکی په یدا کرده و منیش ده توانم وه که خه لکی دیکه به بی ترس و لهرز پارووه نانیک بخوم و شه وانه ش به ئاسوده یی بنووم.

رۆژتکیان واسیل بانگهیشتی کردم. خواردنیکي زورو باشی بو ساز کردبووم. مریشک، ماسی و پالو خورششت و مره بای هه مه چه شنه. پاش نان خواردن واسیل گوتی:

گیله‌پیاو
.....

– له ماوه‌یه دا تۆم له هه‌موو باریکه‌وه تاقی کرده‌وه. بۆم ده‌رکوت به پاستی جینگای باوه‌پی.

له خوشیان حالم نه‌بوو: "بروانه، پیاو نه‌گه‌ر راست و دروست بێ چه‌ند زوو حورمه‌ت په‌یدا ده‌کا؟ خۆزگه نه‌و براده‌ره که ده‌یگوت له‌م ولاته دا هیچ که‌س به‌پاستی و دروستی چی بۆ ناکرێ، ئیستا لیڤه‌بایه‌و زانیبای واسیل چه‌نده‌م لێ رازی‌یه!"

واسیل له‌سه‌ر قسه‌کانی رۆیشت:

– من ده‌مه‌وێ پاداشتی پاکي و پاستی تۆ بده‌مه‌وه‌و دوکانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ. پێم وابوو ئاغا یان گالته‌م پێ ده‌کا یان دیسان ده‌یه‌وێ تاقیم بکاته‌وه. به‌شه‌رمه‌وه جوابم دایه‌وه:

– دوکان پیرۆزی خۆتان بێ. من هه‌میشه خزمه‌تکاری تۆ بووم و هه‌ر خۆم به خزمه‌تکار ده‌زانم.

واسیل تێم گه‌یشت:

– به‌ گالته وانا لێم. به‌پاستی بپیارم داوه دوکانه‌که‌م بده‌م به‌ تۆ!

– ئاخ‌ر له‌به‌ر چی؟

– به‌ ته‌واوی باوه‌پم به‌تۆ هه‌یه. مندا له‌کانم زۆر نه‌بله‌خه‌رجن. باوه‌پ به‌ زاوايه‌که‌شم ناکه‌م. چونکه‌ نیازشم هه‌یه ماوه‌یه‌که به‌ سه‌فه‌ر بچم ده‌مه‌وێ له‌ کارو باره‌کانت دا سه‌ربه‌ست بێ و سه‌ربه‌خۆ بتوانی کار بکه‌ی.

– دیاره من ته‌نیا چاوه‌دێری ده‌که‌م.

زۆری قسه‌ کرد نه‌متوانی له‌ نیازی دلی حالی بم و بزانه‌ نه‌و کاره‌ قازنجی بۆ نه‌و چیه‌و بۆ من چی! چونکه‌ نه‌م هه‌ر وه‌ک جارانه‌ مووچه‌خۆر بووم و هه‌موو قازانچه‌که هه‌ر بۆخۆی ده‌بوو.

..... گڻله پياو

واسيل گوتی:

— بڻ ٿو مه به سته مانگی ۵۰ لیره له موچه کهت زیاد ده کم. تقوش ده بڻ له بهر زمانی خه لک و پيشهاتی زه مانه سه نه ديکی ده هزار لیره ييم بده يه ی، نه وه ک خوا نه کا وه ختيک شهيان به فريوت به ری.

هرچی بريم ده کرده وه ټو کاره مانای چيه واسيل بڻچی دوکانی خوی ده دا به من سر م لي دهر نه ده کرد.

باشم ده زانی ټو ماسته بڻ موو نيه و که له کيک له کار دايه، به لام نه مده زانی مه سه له چيه. ټاخر من ده سمايه کم نه بوو که له ده ستم بڻی. به پواله تيش ټو سه و دايه عه ييکی نه بوو. به تايبه تی که مانگی ۵۰ لیره شم زيادی وهر ده گرت.

"له سر خوی" پياو نابڻ ده ست به رزقی خوی وه بڻی. سبه يڼی به يانی چو يڼه ده فته رخانه دوکانه کی به شش هزار لیره پڻ فروشتم و له جياتيان سه نه ديکی ده هزار لیره يی لي وه رگرتم و به پواله ت من بوومه خاوه نی دوکانه که.

ده سبه جڻ تابلوی دوکانه کم هينا يه خوارو تابلوی که تازم به ناوی "تجارتخانه ی اعتماد فروشیاری رڼ زه يتون" له جيگا هه لواسی.

دراوسې په که مان حاجی سالح ناوېک بوو که ټو ویش هر بازرگانی رڼ زه يتون بوو. ټو رڼه کاتيک واسيل بڻ نانی نیوه پڻ چڼوه، حاجی سالح هاته لام و پرسى:

— له جياتی فروشتنی دوکانه که چهندي موچه بڻ زیاد کردوی:

— مانگی ۵۰ لیره!

گيلەپياو
.....

- پيوو! بەخوا بابە کلاوى چاكي لەسەر ناوى. ئەگەر دوكانەكەى منت قبوول
بكردايە مانگى ۵۰۰ ليرەم دەدايەى.

گيژو كاس بووم. پرسيم:

- چۆنى كلاو لەسەر ناوم؟

- لە دواى چووان نەچى باشە. ئىستا ئەگەر دوكانەكەى منيش قبوول دەكەى
مانگى ۵۰۰ ليرەت دەدەمى:

- باشە بۆچى ئيوە دوكانەكانتان دەدەن بە من؟

قاقايەكى دريژى كيشا:

- پياويكى ساف و ساويلەكى يان گالتم پىدەكەى؟

- بۆچى گالتهت پىدەكەم؟

- بۆخۆت دوايە تىدەكەى.

ئەوئەندەى گوت و لە دوكانى وەدەرکەوت. دلم وە دەغدەغە كەوت: "خوابە
گيان ئەمجار چ بەدبەختىيەكم بۆ پەيدا بوو؟ بۆچى خەلك نايەلى رۆژنىك
ئاسوودە بىم؟ ئاخىر من چ خەراپەيەكم بۆ ئەو خەلكە بوو كە ھەركەس تووشم
دەبى دەيەوى توشى چۆتمەيەكم بكا؟".

چەند رۆژ دواتر واسيل گوتى:

- سبەينى دەبى لە (مناقصە)يەك دا بەشدار بين.

لەپيش دا زۆرم ئاگادارى (مناقصە) لە رۆژنامەكان دا خويندبۆو. بەلام گويم
نەدەدانى و كارم بەو كارانە نەبوو. پرسيم:

- چ (مناقصە)يەك؟

- (مناقصە)ى رۆنى سەربازخانەكان.

- ئيمە و ئەو كارە گەورانە؟

گیله پیاو

واسیل پیکه نی:

– نان له و جۆره کارانه دایه . نه تو تیی ناگی!

– نه من شاره زانیم، نازانم چ بکه م!

– پیکه وه ده چین، نه تو ش ورده ورده شاره زای کاره کان ده بی!

سبه نی چوینه ناو کومبسیژن . بیجگه له ئیمه چەند که سی دیکه ش هاتبوون که زۆربه یانم ده ناسی .

حاجی سالحی دراوسیشمان یه کێک له به شاره کان بوو .

پرسیارنامه ی (استماره) مناقصه که یان خستبوه پا که ته وه و سه ریان داخستبوو . ده بوو له ماوه یه کی دیاری کراودا ۲۰ تن رۆن ته سلیم بکه ین . هه ر کهس هه رزانتری دابایه نه و سه ر ده که وت .

نه وده م کیلۆی رۆنمان به ۱۲۰ قرۆش ده کړی و به ۱۵۰ تا ۱۶۰ قرۆشمان ده فرۆشته وه .

بیرم کرده وه نه گه ر ۱۳۰ قرۆشیش بنووسم له هه موو سه ودايه که دا ۱۵۰ هه زار لیره قازانچ ده که ین و یه که م پایه ی میلیۆنیری یه که م داده نيم .

به راستی چاره نووس چۆنه . بۆیه ده لێن: "رۆی یه کی گه راو له شیریکی نوستوو باشتره "

من له رۆژی هه وه له وه هه ر بیرم له وه کردۆته وه که رۆژێک بيمه میلیۆنیر . ئیستا پاش نه و هه موو هه ورازو نشیوو ده رده به لایه خه ریک بوو شانسم هه ستیته وه .

واسیل له ته نیشتم دانیشتبوو پرسى:

– ده ته وئ چه ندى بنووسى؟

– کیلۆی ۱۲۰ قرۆش .

– مه گه ر شیت بووی؟

گڼله پياو
.....

پيم و ابو كه مم گوتوه:

- ۱۴۰ قروش چونه؟

واسيل به گالتوهه پيم پيکهني.

هموو دهوروبه ره که مان تي گيشت و منيش زور ته ريق بوومه وه:

- نه گهر ئيمه نرخه که زياد بنووسين نه واني ديکه دهيه نه وه.

- هه شتا قروش بنووسه!

پيم و ابو مه به ستي ۱۸۰ قروش. گوتم:

- پيم وايه ۱۸۰ قروش به کجار زوره!

چاوي لي ده ربه پاندم:

- سه دو هه شتاي چي. هه شتا قروش بنووسه.

ئيستا نوره ي من بوو پيم سه ير بي:

- چون شتي وا ده بي ئيمه به ۱۲۰ قروش ده يکرين!

- نه تق بنووسه. هه قت نه بي!

وهك بخوم خاوهن مال بم قه له مم له سه ر كاغه ز هه لگرت!

- زور زهره ده کهين.

- نه تق بنووسه خه مت نه بي!

مشت و مړه که مان له وه ي دهرچوو، واسيل گوتي:

- نه تق به لئنت داوه و ده بي بنووسي؟

به دهنگيکي به رز گوتم:

- ناخر پياوي ئاقل چون به ده ستي خوي مالي خوي ده ئاوي ده کا؟

- بابا نه من زهره ده که م به تق چي؟

..... گیله پیاو

ئەو قەسەى بەجى بوو. ھەرچەند دەستم بۆى نەدەچوو بە ناچارى كىلۆى ھەشتا قرۆشم نووسى و لەپاكەتم ھاویشت. كاتىك پاكەتەكانيان كردهو ھە ئەمن بربوو ھە.

مەبلەغىكمان ھەك (كفالت) دا بە سندووق و ھەسلەمان ھەرگرت.

خەلكەكە پىرۆزبايىيان لە واسىل كرد. يەككىيان پىى گوت:

– ئەگەر ئەمنىش شىرەپىاوئىكى ھەك "فەرىد" م بوايە لە جىياتى ۸۰ قرۆش چل قرۆشم دەنووسى.

ھىچ سەرم لەو قسانە دەرئەدەچوو. كە لە كومىسيۆن ھاتىنەدەر لە واسىلەم پرسى:

– تو ئەو خودايە پىم بلئى چۆن پىاوشتىكى بە ۱۲۰ قرۆشى كرىيى بە ۸۰ قرۆشى دەداتەو؟

– ئەو بە قەسە نابى. دوايە بۆخۆت تىدەگەى.

– ئەو ھەق مەسەلەى "ئەتۆم" نىە. ئەو سەودايە كىلۆى ۴۰ قرۆش زەرەر دەكا.

– زەرەر ئاكا بەلام قازانجى كەمە!

دەستمان كرد بە رۆن تەحويل دان. بەلام ھەموو كىلۆيەك دەريايەكى زەرەر دەكرد.

ھەرچى دەمكرد سەرم لەو سەودايە دەرئەدەچوو ئەو مەتەلەم بۆ ھەلئەدەھات.

رۆژىك واسىل ھىندىك پەتاتەى كرى. كە فەردە پەتاتەكانمان دەبەردە ژوورى عەمبارى پرسىم:

– ئەمانە بۆچىە؟ پىكەنى و گوتى:

گیله پیاو
.....

– دهموئ تجاره تی په تاته بکه م.

و ه سبه ی شهوئ پرا به لوری په تاته یان هیئا بؤ عه مبار.

ده تگوت ئه و په تاتانه له سهر سهری من که له که ده که ن خه ریک بوو می شکم

بته قئ. له دلئ خؤم دا ده مگوت:

" ناخر ئه و ه موو په تاته یان له کوئ بؤ تاقه ت ده کری؟!"

هر چه ند قه ده خه بوو من بیمه عه مبارئ روژنیکیان بی پرس وه ژوور که وتم و

هه موو شتیکم بؤ روون بؤوه:

کوړه که ی واسیل په تاته کانی له مه نجه لی که وره که وره دا ده کردنه هه ویرو

پاشان هیندئ شتی تریشی تی ده کردن و له گه ل روڼه کان لیکی ده دان.

ئه وه نده م ده زانی ئه و کاره تاوانه و نه گه ر پی بزانه دهمارمان ده ردینن. گوتم:

– کاکه گیان! ئه من شتی وام قبولئ نیه. نه گه ر بمویستایه ئه و فرت و فیلان

بکه م ئیستا له جیگاهه کی دیکه بووم!

واسیل له پیښدا نه ختیک تیک چوو، پاشان زؤر هیدی جوابی دایه وه:

– ئه مه چ فیلیکی تیدایه؟! .

– بؤچما فیل کلک و گوئی هیه. په تاته له جیاتی روڼ بفرؤشی، فیل نیه؟!!

– نا...! په تاته بؤ له شی بنیاده م زهره ری نیه و ژوریش قازانجه...

کوړه که ی واسیل دهستی به تاریفی په تاته کرد:

– ئه و گیا چاکه نشاسته... و راده یه کی زؤر روڼ و... واسیل له دهمی قوزته وه و

گوتی:

– ئه وه گرنگ نیه، ئه لمانی په کان له خه لووز گزشت دروست ده که ن. له ئیسک

شه کر سازه ده که ن و ته خته ی ده که ن به ئارد.

..... گیلەپیاو

دەنگوت باب و کورپ بۆ پەیسەلماندنی من پېش بېرکەیان کردوہ چونکە کورپە کە قسەکەى لەبابى وەرگرتەوہ :

- ئیستا کە زانستی کیمیا گەشتۆتە ئەو پایە و پلە یە ئیمە بۆ کەلکی لى وەرئەگرین؟

قسەکانیان لەبارى زانستی یەوہ راست بوون، خەریک بوو کە م کەمە تەسلیم دەبووم، واسیل کە دیتی نەرم بووم تۆزیکیشى قەرزدار کردمەوہ :

- ئیمە پیاوی بە شەرەفین! رزقى خەراپ نادەین بە خەلک. ئەگەر بازرگانەکانى دیکە ئەو مناقصەیان بردبایەوہ نازانى چیان دەرخواردى سەریازەکان دەدا. ئیمە پیاوی چاکین و لەترسى خودا تووشى گوناح نابین. پرسیم:

- چما دەکری چی دیکە لەگەڵ رۆنى لىک بدەن؟

سەرى راوہشانندو دەنگىكى تايبەتى لە زارى ھاتەدەر :

ھەى...! نازانى خەلک لە گلەسپى و وازلین رۆنى دروست دەکەن. ھەر ئەو حاجى سألحە وەختىک رۆنىكى دروست کردبوو ھەر کەس خواردبای لە پیاوہتى دەکەوت. ھەموو پزىشکە گەرەکانى دنیا ھاتنە لای "فورمول"ى ئەو دەرمانەیان بداتى. بەلام فەقیرە بۆ خووشى لە بىرى نەمابوو چى لەگەڵ رۆنەکە کردوہ ئەگەر لەبىرى مابایە دەبوو بە میلیۆنێر...

کورپى واسیل بە خۆپانانەوہ کوتى:

- بەلام کارى ئیمە لە رووى حیسابەوہیەو ھەرچى تىکەلى رۆنەکەى دەکەین دیارە.

واسیل بۆى ئەستاندەوہ:

گیله پیاو
.....

- ئیتمه مرقۇقى به شه ره فین! نه گهر باوه ر ناکه ی برۆ ناو بازار پیرسه داخوا
نیعتیارو شه خسیه تمان له لای خه لک چۆنه. لیره یه ک به هیچ که س قهرزدار
نین! ۲۰ ساله له بازار پیم تا ئیستا جارێک چیه سزام بۆ ده رنه چوه. گوتم:
- نه وانه هه موو راستن به لام:

- به لام چی؟

- کپیار ده زانی که ئیوه په تاته ی له گه ل رۆنه که تان ده که ن؟
واسیل و کوپه که ی به ده نگیکه ی به رز پیکه نین:
- پیم وانه بوو نه وه نده ساویلکه ی. چۆن نازانی؟ مه گهر شیتته که نه زانی رۆنی
ئیمه ساخ نیه؟

- به چ پا ده زانی؟

- چاوه که م!

ئه وانه هه تمه ن رۆنی ده کپن و ده زانن که رۆنی ساخ کیلۆی به دوو لیره ش
نادهن. که وابوو هۆی چیه! که ئیمه به هه شتا قرۆشی ده ده ی. بێ گومان ئارد
و په تاته و شتی وای له گه ل ده که ین دیسان خوا مالمان ئاوه دان کا که رۆن
گریسی تێ ناکه ین!

دیتم راست ده کا خۆ نابێ زهره ر بکا. پرسیم:

- باشه بۆ ئیمه نه و نرخه مان نووسی؟

- کارت به و کارانه نه بێ. له سبه ینی پا بێجگه له مووچه که ی خۆت به شیک له
قازانجی رۆنه که ش وه رگه ره ...

ناچار بیده نگ بووم، به لام دلم رازی نه ده بوو ده ست له و کاره هه لېگرم.
ده مزانی نه گهر ده نگه ی لێ بێ قازانجی نیه که هیچ، هه زار گه یرو گره تیشی لێ
شین ده بێ که پێش هه موویان بیکار بوونی منه.

..... گیله پیاو

پاش ئه و رۆژه واسیل هه موو رۆژێ لیسته ی حیسابه که ی بۆ دینام. ئه و رۆژانه ی ههفته ی پێشوو ته سلیم مان کردبوون ساخ بوون و پێنسه د لیره مان زهره ر کردبوو. هه روا ههفته به ههفته راده ی پهتاته که زیاتر ده بوو زهره که ی پر ده کرده وه.

واسیل گوته ی:

– ده بینی ئیمه به بێ ئاگاداری تۆ هه یه کارێک ناکه ین. ده وه ره ئه م لیستانه ئیمزا بکه.

نه خهتێک د پردۆنگ بووم. نه مده ویست ئیمزا بده م، واسیل پێکه نه ی:

– ئیمه له تۆ د لێنا بووین تجاره تخانه یه که ی وا گه وه ره مان دایه ده ست تۆ. تۆش با وه پت به ئیمه هه بێ وه ره ئیمزای بکه...

بریا ده ستم شکابا و ئه و ئیمزا سه گباب خێوه م به و لیستانه وه نه نابایه...

واسیل به ئیمزا کردنه که م زۆری که یف ساز بوو:

– ده زانی تا ئیستا هه یه قازانجمان نه کرده . به لام دیاره له مه و دوا باش ده بێ...

فه رید ئه وه نده ی قسه ی کردبوو که فی ده پڕژاند. له میژ بوو له سه ریه ک بۆی ده گێڕامه وه.

جگه ره یه که ی داگیرساندو چاوی بریه چاوی من:

– رهنگه با وه پ نه که ی که هه رچی تا ئیستا گوته و مه له دووخێ راست تره . پهنگه پێت وابه ی من له دل دا ئه و پیاوه راست و دروسته نه بووم که ئیده یه ده که م و ئه و سه و دایه ی واسیلیم پێخۆش بووه. نا... به خودای هه یه له و پێشها ته رازی نه بووم. به لام قسه کانی واسیل جۆرێک بوون که هه موو که س

..... گټله پیاو

باوه پي پي ده کړدن و فریوی ده خوار د. نو جوړه که سانه کاره کانی خویان
باش ده زانن. نه گره په کټک پي پي بلی بی شه روه ورگی ده دپن.

نه وانه نینسانی به شه روه فن! له بازار له لای هه موو که س خاوه ن ئا پوون،
شه خسیه تیان هه یه و خه لکی دیکه ش هه رچه ند ده یان ناسن ریژیان لی ده گرن.

نه وانه سهریان بچی نویژیان ناچی!

به ره به ره کار له په تاته ترازه. پیوو دووگیشی لی زیاد بوو. نو روڼه ی ته سلیم
ده کرا سده ی هه شتای شتی دیکه بوو. تی ما بووم. هیچ ریگای ده ربازیوونم
نه بوو. چوومه لای کوپی حاجی سالح و به دزی باسه که م تی گه یاند. ده مه ویست
شتی کی لی فیریم و ریگایه کم بق دابنی.

کوپی حاجی سالح دهستی کرد به پیکه نین:

— خوا بکا ئاخري خیري!

— مه سه له ن چ ده بی؟

— هیچ!

— نا، به راستی نه کا کاره که پیس بی؟

— پیم بلی بزانم چه نده "هق" وهرده گری؟

هه تا نیستا داهاتیکم نه بووه به لام له مه ودوا...

قافایه کی دریژی کیشا:

— نیشه لا چاک ده بی به لام هینده ش ساویله که مه به.

له قسه کانی کوپی حاجی سالحی زور ترسام. قسه کانی زوریان مانا تیدا بوو.

برپارم دا له که ل واسیل له به ریکی ده رکه م "هرچی بی بیکاری له و دزی و فرت
و فیله باشته ره".

گيله پياو

به لّام فریای ئه وهش نه که وتم. کوپی حاجی سالتج که مه سه له که م بئ باس کردبوو پاپورتی به کار به دهستانی سوپا دابوو. رۆژی دواتر منیان به ناوی به پرسیاری دوکان و ته ره فی موعامه له ی سوپا گرت و به کسه ر ناردیانمه به ندیخانه.

له پاش ئه و رۆژه ته نیا جارێک چاوم به چاوی واسیل که وته وه ئه ویش له دادگا بوو، چونکه ئه ویش سه نه ده که ی منی نیشان دابوو. ناچار یان کردم دوکانه که ی بده مه وه و سه نه ده که م وه رگر مه وه.

نازانی رۆژنامه کان چه ندیان وینه و مه به ستی سه یرو سه مه ره له باره ی منه وه بلّاو کرده وه. ئه فسه ری ساخته، موسولمانی ساخته... بازرگانی ساخته... به کورتی بوختانێک نه بوو که بۆیان هه لته به ستیم. به و حاله چۆن ده کرا بلّیم بئ تاوانم؟!

به هه ر که سم ده گوت واللّه باللّه بئ تاوانم پتیم پئ ده که نی "جارێک فریوت خوارد... دوو جار به هه له چووی... ئه وانی تر چی؟".

به راستیش وابوو، به لّام به دبّه ختی یه ک له دوا ی یه ک ده هاتن ناره حه تی و په ریشانی یه که م که یشتبۆ راده یه ک که ده ماره کانم (اعصاب) باشیان کار نه ده کرد.

خۆم له به ندی یه کان دوور راده گرت. هه میشه له گه لّ خۆم قسه م ده کرد. له ژوورئ، له حه وشه ی... ده ستم هه لده وه شانده له گه لّ ئه و که سانه ی ببوونه هۆی چاره په شی من به شه پ ده هاتم.

هتّندێک جار هۆشم ده هاته وه سه ر خۆم و خۆم راگیر ده کرد، به لّام سه ر له نوێ تێک ده چوومه وه.

گیله پیاو
.....

کار گه یشته جیگایه ک که شهوانه له خه ویش دا هه به زم و هه رام بوو و له خۆوه
هاوارم ده کردو دهنگی سهیر سهیرم له گه رووی ده هاتن.
رۆژه کانی هه وه لێ به ندی یه کان پیم پێ ده که نین و گالته یان پێ ده کردم، به لام
دوايه حه وسه له یان به سه رجوو و شکایه تی سه رۆکی به ندیخانه یان لێ کردم.
هه موو شه وی ژووره که یان ده گۆریم و له هیه قاوشیک دا شه ویک زیاتر
نه ده مامه وه.

ئاخره که ی بردیانمه شیتخانه.

راسته میشکم تیک چوو بوو، به لام دیسانیش نه وه ندهم هۆش هه بوو که زۆر
شت تێ بگه م.

بۆیه له و ژيانه ی تازهم زۆر ناپازی نه بووم. له شیتخانه هه م ئازادیم زیاتر
هه بوو، هه م زۆر شتی تازهم ده هاته به رچاو که خۆمیان پێوه خه ریک بکه م!
له شیتخانه له گه ل پیره پیاویک بوومه ئاشنا که نه ویش به سه رهاتیک سهریو
سه مه ره ی هه بوو.

ئه و پیاوه له پێشدا پارێزه ره ده بی و ژیان و گۆزه رانیکی باشی ده بی، به لام
دوايه به دب ختی به رۆکی ده گرێ و تووشی نه خۆشی ره خنه گرتن ده بی، هه موو
رۆژیک سێ چوار نامه بۆ پیاوه که و ره کان ده نووسی و گه یو گرفتگی خه لک و
هه له و که م و کوپی کار به ده ستان ده ست نیشان ده کا.

حه وت هه شت سال به و جۆره راده بری و ئاخره که ی رۆژیک که خه ریک ده بی
نامه یه که له سندووقی پۆستخانه باویژی ده یگرن و پێشان ده ینێرنه به ندیخانه و
دوايه ره وانیه ی شیتخانه ی ده که ن. نه ویش هه ره که من بوو. هیه شوین هه واری
شیتیی له کاره کانی دا نه بوو. لیم پرسی:

— بۆچی خۆت تووشی ئه و ده ردی سه ریه کرد، کارت به و کارانه چ بوو؟!

..... گیلە پیاو

– ئەگەر ئېستا نەجاتیم بئی دیسان دەنوسم.

– ئاخر چ قازانجیكت لەو کارەدا دیوەتەو؟!

هیچ نەبئی گریی دلی خۆم دەکەمەو... نازانی ئەو سەرۆک و گەورانه چ بەلایەکیان بەسەر من هیناوهو چەندیان هەق کوژی کردو.

بەقەد هەزار کەسی دەردو بەلا بەسەر هاتبوو، باسی شتی وای دەگێرایەو و قسە وای دەکرد کە منیش بەرە بەرە لیی وەشک کەوتم. گوتم:

– هەباس ئاغا پێم وایە زۆری پێو دەنئی... خۆ هەموو خەلک هەر خەراپ نیە.

– بۆچی کاکە، تووشی هەر کەس بووم دەیهووست کلاوم لەسەر نی.

– ئاخر چۆن... هەموو ئەو خەلکە بۆ خەراپە کردن لەگەڵ تۆ پیش بڕکەیان بوو؟

پێکەنینیکی تالی هاتە سەر لیوان:

– ئەری بەگیانی تۆ... یاری تۆپی پێت دیو؟ دیوتە یاری کەرەکان چۆن

تۆپەکە بۆ یەکتەر فری دەدەن و تۆپ بچیتە پیش هەر کەس دەسبەجئ

شەپکی توندی لی دەدا؟ منیش راست ببوومە تۆپی یاری.

دەنگی گیلە تۆزێک خەفەتبارو خەماوی بوو، تاوێک راوەستا دووبارە لەسەری پۆیشت:

– هیندیک جار لە ژیان دا پیاو ئەوەندە هەق کوژی دەبینی کە خۆی پئ

رانانگیرئ. وەک مەستان کە هەر کەسی دەستیان کەوئ دەیانەوئ دەردی دلی

خۆیانی بۆ هەلپژن، ئەویش دەچیتە لای دۆستیکی کە دەردی خۆی بۆ باس

بکا. بەلام دۆستەکی لای وایە ئەو پیاو کە لاتسیا و لاتسیاو بە رێگا دا دەروا

لەوانەیه بەسەری دا بکەوئ و تووشی نازاریکی بکا. لەو ترسانە بە پێلاقەیهک

لەخۆی دوور دەخاتەو.

که پیلایه‌شت وئ‌که‌وت زیاتر تیک ده‌چی. به‌و حاله خه‌راپه‌وه ده‌چیه لای به‌کیکی تر باسه‌که‌ی بۆ بگتیره‌وه و گله‌یی له دۆسته‌که‌ی پێشووت بکه‌ی به‌لام نه‌میان پیلایه‌یه‌کی توندترت پێدا ده‌دا.

ده‌چیه لای دۆستی سییه‌م یارمه‌تیت بدا. ده‌لێ به‌خۆرای نیه‌ لییان داوه، ده‌بێ به‌مست و پیلایه‌ له‌کۆل خۆی که‌یه‌وه.

حیسابی چواره‌م و پێنجه‌م و شه‌شه‌میش روونه. چونکه‌ هه‌تا قسه‌که‌ی بۆ باس ده‌که‌ی و گله‌یی له‌ هاوڕێ بێ‌وه‌فایه‌کانت ده‌که‌ی له‌ قیکی وات لێ‌ده‌دا که‌ سه‌د میتر له‌ ولاتر ته‌پلی سه‌رت وه‌عه‌رزی بکه‌وێ.

له‌و کاته‌دا به‌ که‌ پیاو هه‌موو شتیک ده‌خاته ژێرپێ. دۆستایه‌تی، شه‌ره‌ف، وێژدان، ته‌نانه‌ت نه‌قلیش و به‌ جارێک خۆی شیت ده‌کا.

قسه‌کانی له‌ میشکی من دا وه‌ک کوتکیک بوون که‌ له‌ ئاسنی سووربووه‌وه‌ی ده‌ده‌ن و چۆنیان که‌یف لێ‌بێ وای لێ‌ده‌که‌ن.

ئه‌و کاکی پارێزه‌ره‌ هه‌ر چه‌ند به‌رواله‌ت شیت بوو و له‌ شیتخانه‌ دا زنجیر کرابوو، چه‌ند قسه‌ی قه‌له‌و قه‌له‌وی ده‌کرد. له‌گه‌ڵ هه‌ر قسه‌یه‌کیشی من به‌کیک له‌ به‌سه‌ره‌اته‌کانی خۆم وه‌بیر ده‌هاته‌وه. چه‌ندیش نمونه‌ی باشی ده‌هێنانه‌وه. قسه‌ له‌وه‌ی حیسابی تر نابێ. هێندیک که‌س وه‌ک تۆپی یاری وان. بکه‌ونه به‌رپێی هه‌ر که‌س... ده‌ستی پارانه‌وه بۆ داوێنی هه‌ر که‌س درێژ بکه‌ن، له‌ جیاتی به‌زه‌یی و ده‌ست گرته‌وه‌و لاوانده‌وه پیلایه‌یان پێدا ده‌درێ.

من له‌و فکرانه‌دا بووم که‌ هه‌باس ئاغا پشته ده‌ستیکی له‌ سنگم ڕاکێشا:

— ها! له‌کوێ... ده‌لێی تریاک کێشی تریاکت لێ‌ بپراوه‌؟

سه‌رم هه‌لێناو گوت:

— فهرموو... دلم لێ‌یه...

گیله پیاو

– ئەدى گیانەكەم دەبی پیاو تى بکۆشى نەكەوی... ئەگەر كەوتى ئىتر حىسابت تەواو، وەك تۆپى یارى بۆ یەكترت فەپى دەدەن... ھەر كەسە بۆ ئەوھى تەماشاجى بەكان چەپلەى بۆ لیدەن شەپىكى توندتر لەو تۆپە دەدا.

قسەكانى ھەباس ئاغا زۆریان كار كرده سەر مېشك و بیرم... منیش ببوومە تۆپى یارى.

منیش ئینسانىك بووم كە دەچوومە لای ھەر كەس قسەى بۆ بكەم پىلاقەم وئ دەكەوت. یەكەم پىلاقەم لە قوتا بخانەى عسكەرى وئ كەوت... لەپاشان كەوتە نئو مەیدانى ژیان و یارى كەرەكان بۆ یەكتریان ھاویشتم.

ھەباس ئاغا ھەروا قسەى بۆ دەكردم، من ھەستامە سەرى. دەزانى بۆ؟
بپریم دا ئىتر تۆپى یارى نەیم. راستەپى چوومە لای دوكتوری شىت خانە و زۆر بە جیددى پىم گوت:

– من چاك بوومەوھ.

دۆكتور كەوتە تەماشاكردنم (فحص). لە كردارو رەفتارى تىگەیشتم سەرى لى دەرنەچى. ناچار راستى بەكەم پىگوت:

– راستى بەكەى ئەوھى كە من لە پىشداش شىت نەبووم و خۆم شىت كرد بوو. دوكتور پىكەنى:

– ئەوھش جۆرىك شىتى بە.

دوكتور دیسان لە شىتخانە راي گرت. ئەمجار نامە بەكەم بۆ سەروكى شىتخانە نووسى و شكایەتم كرد. ھىچ پارىزەرىك نامەى وا نانوسى... ئەویش لە جياتى ئەوھى یارمەتیم بدا فەرمانى دا سیستەرەكان زیاتر چاوەدیریم بكەن.

..... گڼله پياو

چار نه بوو نامه يه کم بڼه سهرځي دادگا نووسی. به کورتي نه وڼده ی وڼدوا که وټم تا فهرمانی به ره لایوونم دهرچوو، به لام نه ک بڼه وڼده ی بيمه شه قام به لکه له وڼه پرا راسته پڼه نارديانمه وه به نديخانه.

من که دهمه ويست تازه نه بيمه توپی فوتبال يه کم شه قم له دوکتوري شينخانه وه وڼه کوت. دوکتوري شينخانه به بڼه هيچ ده ليلک ته نيا به سهگ و سهگبابی راپورتیکی ليدابووم وه که ده لڼن "که چکی تڼه نه گه پڼه". راست و رهوان نووسيويی نه و کابرايه شيت نيه و به درځواي کردوه. له بهر نه وڼده ی نه م کارهش چه شنه که له کبازی يه که ديسان دتسيه يان بڼه سازکردم و دووسالی دیکه شيان له ماوه ی گيرانه کم زياد کرد.

هر ديوکمان زور ماندوو بېووين... گڼله به حال قسه ی بڼه ده هات و منيش هرچه ند زورم پڼه خوښ بوو پاشماوه ی نه و به سه رهاته بزائم نه مده توانی له قسه کانی تڼه بگم. بريارمان دا نه و شه وه به سيينه وه و پاشماوه که يم به يانی بڼه بگيرڼته وه.

به يانی به دهنگی هه راو هورياهی کی زور له خه واپه پريم. خه لکيکی زور له ناو دالانه که دا به قه ووت قسه يان ده کردو خويان هه لداويشت و هاواريان ده کرد... گڼله که ديتی پيشهاتنيکی تازه رووی داوه له جيگا که ی ده رپه پي و که لڼنيکی دايه دهرگا که. له دالانې دا هه نگامه يه کی سه ير بوو: (مراد وچ خنکڼ) له پيشه وه هه لده هات و قازی عسکه ر له کاتيک دا شاقه لي که وایه که ی به دهسته وه گرتبوو ريی دهرکه ووت و ده ی نه پانده:

..... گیلەپیاو

– ئەو سەگبابەیی بگرن... نەیه لێ رابکا.

بە دواى ئەوانیش دا چەند فەرمانبەرێكى بەندیخانە غاریان دەداو ژمارە یەكی زۆریش لە بەندی یەكژەكان كە ئەو دیمەنەیان دەدی بە قەو پێ دەكەنین و مراد ورج خنكێن یان هان دەدا.

مراد ورج خنكێن خۆی دەژووری قاوشێك راكردو چونكە قەدەخە بوو قازى عەسكەر بچیتە ژووری قاوشەكان هەر لەوێ لەنیۆه راستی دالانەكە راوەستاو دەستی بە جێئۆدان كرد:

– گەوجی نەفام... بێ دین... بێ شەرەف...

فەرمانبەرەكان قازى عەسكەریان بردە مەكتەبی بەندیخانە و دوو سێكە سیش چوونە ژووری قاوشەكە و مراد ورج خنكێن یان هێنا. بەندی یەكان لە یەكتریان دەپرسی:

– مەسە لە چیه؟

– چی بوو؟

بەلام هیچ كەس هێزى ئەو پێشەهاتەى نەدەزانی... ژمارە یەك لە بەندی یەكان بۆ ئەوەى لە مەسە لە حالى بن روشتن بۆلای مەكتەب و بۆ ماوێك هەراو هوریا یەكە دامردەو.

من و گیلەش هاتینەوێ ژووورەكەى خۆمان. هێندە تامە زۆی بیستنى.

پاشماوێ بەسەرھاتى ئەو ھاوایە بەندی یەم بووم پێش ھەموو شتێك گوتم:

– باشە پاشماوێ بەسەرھاتەكە چ بوو؟ گیلە نەختێك پێكەنى:

– لانى كەم راوەستە ناشتاكەمان بكەین، سەروریشێك بتاشین.

گیله پیاو
.....

– نا تكات لی ده که م بۆم بگپړه وه. ده زانی چیه؟ نه که رتو قسم بۆده که ی هر له بیرم ده چیت هه که له به نديخانه م. گیله ناوړېکی پرله به زه یی وی دامه وه و گوتی:

– راسته ده لاین ده ورانی به نديخانه وه ک عومری نوژمن کورته! ناخره که ی روژیک هات که ماوه ی حه پسه که م ته واو بوو و له به نديخانه ده ریان کردم. بی گومان پیت سهره که ده لیم "ده ریان کردم" به پاستیش وا بوو. ده رچون له به نديخانه بق هی وه ک من به دبختی و چاره پره شی یه. له دهره وه ی به نديخانه نه که س چاوه پیماننه و نه جیگایه کمان هه یه بیچینی.

لیم پرسى: به راستی دایک و بابت چیان بوو.

فیتوویکی دریزی لی داو گوتی:

– پیوو...! به قوریانی حه سه له ی تو بم...! هیچ ده زانی له و کاته وه له مالی بابم دهرکه وتم تا نیستا که قسه که ت بۆ ده گپړمه وه چه ند سال ده بی؟ نه تو چه ندت ناگا لی یان بووه نه منیش هه ر نه وه نده.

ناخر به چ روویه که وه ده متوانی بچمه وه لایان!!؟ چون ده متوانی ریگا بدهم نه وان له به سه رهاتی من و له وه زعی کورپه که یان ناگا دارین؟!

– باشه دوايه چیت کرد؟

– کاتیک له بندىخانه ده ریان کردم نه م ده زانی چ بکه م و بۆ کوئ بچم.

هه ر نه وه نده م ده زانی که نابئ له شارى گه وره و له بهر چاوی پۆلیس بم. پیاوی خاوه ن رابردوو وه ک گای قه شاننه. نه و رابردوو نه حله تی یه وایان به دناو ده کا که نه که ر سه د فرسه ق دوورتر پیاویک بکوژئی یان تاوانیک بکری پیتش هه موو که س به روکی وان ده گرن...

..... گیله پیاو

بریارم دا ئەم جارە دەست لە دانیشتنی شارەکان هەلبەگرم و بچم بۆ خۆم لە کوێرە دێیەکە دانیشم. دەستم لەو هەموو خەیاڵ پلأوه دوورودریژو پان و بەرینه هەلگرتبوو، تەنیا دەمەویست پارووه نانتێک هەبێ بیخۆم و جیگایەکم بێلێی بنووم.

تەنیا لەسەر یەک شت ساخ ببوومهوه. ئەویش ئەو بوو که تازه نەبمه (تۆپی فووتبۆل) و نەکهومه بەر شەقی یاری کەرانی کۆمەڵ، هەتا هەرکەسە لەبەر خۆیەوه شەقیەکم لێبدا.

پێش هەموو شتێک چوومه دوکانی جێك فرۆشتن، دەستیەکم جلکی نوێ کڕی. کراس و (بۆینباغ) و کەوش و گۆرەوی یەكەشم تازه کردنەوه و سێ کراس و شەلواریشم کڕین و لە جانتایەکی چکۆلەم هاویشتن و بە جارێک خۆم گۆپی و بوومه پیاویکی تەواو.

لە پاشان چوومه گەراج و بلیتی (بطاقله) پاسێکم که ساز بوو برپا کړی و سوار بووم. ئێستا بۆ کوێ دەچووم؟ بۆخۆشم نەمدەزانی. گوتم خۆم و شانسم، دەپۆم بزانی دەگەمه کوێ.

لە ناوهراستی رێگا دا پاسەکه مان لە بەردەمی چاخانهیەك راوهستا، رێبوارهکان هەموو دابەزین تا چایەك، شەریەتێك شتێك بخۆنەوه.

منداڵێکی چکۆلەش لەبەردەمی چاخانهکە نانەشەکرەوی دەفرۆشت. ویستم یەكێک بکڕم. کاتیەک دەستم دەگیرفانم راکرد و راجەلە کیم هێندەوی نەمابوو سەکتەیی بکەم.

کیسەباخەلەکم نەمابوو، زۆر چاکیشم لەبیر بوو که خستبوومه گیرفانم و بەلام ئێستا نەمابوو... بەو فکرە که گۆیا بەهەلە چووم چەندجار گیرفانەکانی تریشم

گه‌رام به‌لام سوراغی پاره‌که‌م نه‌کرد. بۆم ده‌رکه‌وت له‌ رینگا دا گیرفانیان بریوم و برۆ به‌ خیراتی.

ترسیکی زۆرم لێ‌په‌یدا‌بوو. تانیستا دلم به‌و پاره‌یه‌ خۆش بوو. ده‌مگوت هه‌تا کارێک په‌یدا ده‌که‌م دووسێ هه‌فته‌یه‌ک گوزه‌رانی پێ‌ده‌که‌م به‌لام نیستا چی؟ داماوو سه‌رگه‌ردان له‌ به‌رده‌می چاخانه‌که‌ وشک بووم "خودایه‌ گیان نه‌مه‌ چ چاره‌نووستیکه‌؟".

نه‌مه‌ چ به‌دبه‌ختی‌یه‌که‌؟ روو له‌ کوێ که‌م؟ په‌نا بۆ کێ به‌رم؟! هه‌روا له‌بیرو به‌رژه‌وه‌ندی خۆم دا بووم که‌ ده‌نگی شاگرد شۆفێره‌که‌ به‌رز بۆوه "یاالله نه‌فه‌ره‌کان سوار بن" به‌خۆم نه‌بوو چوومه‌ لای پاسه‌که‌و سواربووم. پێش نه‌وه‌ی پێ‌بزانم پاره‌که‌میان برده‌وه‌ نه‌ختیکم برسی بوو به‌لام کاتی‌ک زانیم هه‌یچم له‌ گیرفان دا نه‌ماوه‌ نه‌وه‌نده‌م برسی بوو ده‌تگوت دوو رۆژه‌ زه‌وادم نه‌بریه‌وه‌.

نه‌وه‌نده‌ گێژو کاس بووم که‌ نه‌مه‌ده‌زانی چ وه‌خته‌ و له‌ که‌نگیوه‌ به‌رپۆه‌ین و گه‌یشته‌وینه‌ کوێ؟

هه‌رچی بوو دنیا تارێک داها‌ت‌بوو. زۆری شه‌و چوو‌بوو که‌ پاسه‌که‌ بۆ نان خواردن و نوێژ کردن له‌ به‌رده‌م چاخانه‌یه‌ک راوه‌ستا. منیش زۆر نا‌ره‌حه‌ت بووم، کاری سه‌راویم هه‌بوو. هه‌ر له‌گه‌ڵ رای گرت جانتایه‌که‌م هه‌لگرت و پێش هه‌موو که‌س دابه‌زیم...

له‌به‌رده‌م چاخانه‌که‌ ده‌پازده‌که‌س پاوه‌ستا بوون و هه‌ریه‌که‌ی چرا لۆکسیکیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. هه‌ر که‌ چاویان به‌من که‌وت هاتنه‌ لام و ده‌ستیان به‌ به‌خیراتن کرد:

— مامۆستا گیان به‌خیربێتی...

گیله پیاو

- قوریان به م لایه دا ته شریف بیڼه...

- به ره که تت هیڼا ماموستا...

هیڼده ته نگاو بووم درېم به خه لکه که داو له کاتیک دا به نیویان دا تی ده په پریم
له یه کیکم پرسى:

- ئاوده ست له کوئی به؟

پیاوئیکی له هه مووان پیرتر به مندالئیکی گوت:

- کوپه ریگا به ماموستای نیشان بده.

مندال که چرافاتوسى به دهسته وه گرت و پیشم که وت:

- ته شریف لیږه وه بئ!

ئو له پیشه وه و من به دواى دا وه پئ که وتین. ریگا که له بهر چاوم هیڼده دوور
بوو خه ریک بوو هاوار بکه م "بابه ئو ریږو حورمه ته م ناوئ... برؤچاوی خوت
ده ریڼه با نه جاتیم بئ".

به لام ئو ده ست به دار نه بوو له نیوه پاستی مه زادا کونئیکی نیشان دام که
ده وره که ی تانه کرابوو و بؤخوی گه پایه وه. هه نگاوئیکی دیکه چوومه پیش له
نه کاو ده عبايه کی زه لام که له و تاریکایی یه دا هیڼده ی کتویک ده بوو خوی پئدا
دام و ده نگئیکی سامناکم هاته بن گوئ که هه موو کوپره وه ری یه کانی له بیر
بردمه وه. له ترسان پشتم به تانه ی ئاو ده ستی وه داو هاوارم کرد.

سه گئیکی زه لامی به رمیگه ل بوو که له ناکاو په لاماری دام و نه گه ر فریام
نه که وتبان ئیستا چه ند سال بوو عومری دریژم بؤ نیوه به جئ هیشتبوو.
کاتیک گه یستمه وه چاخانه پاسه که رویشتبوو:

"ئى هاوارو داد... ئه مه چ به دبختی یه ک بوو. ئیستا چ بکه م؟".

گیله پیاو
.....

مامه پیره غاری دا پېشم و به نه داو نه تواریکه وه گوټی: (نورهان بی) من کوټخای ناوه دانیم. قهرار و ابوو (مدیر ناحیه) و جه نابی به پټوه به ریش بیتنه پېشوازیان. به لام ده بی بېووری درهنگ گه یشتیه جی.

تی گه یشتم نه وان پیان وایه من ماموستای قوتاخانه که یانم. به لام به و نیوه شه وه به گیرفانی به تال و زگی برسیه وه له و بیابانه نه مده زانی ته گبیرم چیه و چ ده بی بکه م... نه گهر هیچم له گیرفانم دا شک بردبایه راست و ره وان ده مگوت "بابه به هله چوون، من نه و ماموستا نورهان بی یه نیم که نیوه چاوه پټی ده کن". دواپه ش ملی ریگام ده گرت و ده ریشتم. به لام نیستا چی؟ ده پټم بلای جگه له وهی که بچمه ژیر بار چاره یه کم هه بوو!؟ برپارم دا نه و شه وه رولی ماموستا یاری بکه م، نان و چایه ک بخوم و له جیگایه ک بنووم و به یانیش مالاوایی بکه م. کوټخا وه پټش که وت دهستی بق پشت دیواری چاخانه که دریژ کرد:

— له م لاره به رموو گالیسکه ناماده یه... ریگا که زور نیه. دی که مان نیزیکه، به لام جاده که یی باش نیه و جه نابت به پیان ماندوو ده بووی.
له گه ل مام کوټخا سواری گالیسکه بووین و که وتینه پټی. نه وانی تریش که هاتبوونه پېشوازی "ماموستا" به دوامان دا که وتنه لینگدان.
زورم به زه یی پټدا ده هاتن "بروانه به چ تاسه و ناره زوویه که وه هاتوونه پېشوازی من و هه تا نیوه شه و چاوه پټی بوون؟".

سبه ینئ به یانی نه گهر پی بزائن نه من ماموستا نیم ته گبیرم چیه...؟!
"خوایه گیان! بق خوت له و داوه شم رزگار بکه.؟ بریا هر له و به ندیخانه دا مابامه وه له لای نه و خه لکه ساویلکه و دلپاکه شهرمه زار نه بوویام. خوایه بق خاتری خوشه ویستی خوت هیچ لایک شهرمه زار نه که یی."

..... گیله پیاو

من له گه لّ خواي خۆم رازو نیازم ده کردو کوڅخاش بئ پسانه وه قسه ی ده کرد:

– ئورهان بی نازانی له وه تی بروسکه که ت گه یشته وه قبولت کردوه بئ یه ئەم دئ بچکۆله وه دەرس به مندلّه کانمان بلئی خه لکی ئەم دئیانه چەند خوښحالن. هه موویان خه ریک بوون به پیرته وه بئین، من ئەم هیشت. گوتم ئوتومبیل درهنگ دئ و مامۆستا رازی نیه.

هه روا جار جار سه ریکم بۆ ده له قاند. کوڅخا که له قسه کانی دا دنیا یه ک راستی ده رده که وت لئی زیاد کرد:

– ئیستا ده بینی له خوښییان چ ده که ن.

هه ر چه ندی ئەو زیاتر باسی تامه زۆیی لادئ بیه کانی ده کرد من پتر ناره حه ت ده بووم. دووسئ جار خه ریک بووم هه تا کاره که پیستر نه بووه دابه زم وه دوائی کاری خۆم که وم. به لام کام کار؟ بۆکوئ ده رویشتم. دیسانیش بریا هه ر رویشتبام. ئەوه نده په رت و په ریشان بووم هیچ نه مزانی کوڅرا گالیسکه گه یشته جئ...

ژماره یه کی زۆر ژن و پیاوو ته نانته ئەو مندا له وردانه که ده بوو سبه یئ ده رسیان پئ بلیم له بن دیواره کان به چرافانۆسه وه چاوه پئ بوون. کاتی که گالیسکه که نیزیک بۆوه ده ستیان کرد به چه پله لئدان و هاوار کردن. هه تا نه ختیک خۆم ریک و پیک کرده وه سئ چوار پیاوی به دیمه ن و پۆشته و په رداخ که دیار بوو شارستانی بوون هاتنه پێشه وه:

– به خیراتنت عه رز ده که م جه نابی مامۆستا. من مدیر ناحیه ی ئیره م...

– زۆر به خیرهاتی ئورهان بی. من به ریوه به ری قوتا بخانه م.

گیله‌پیاو
.....

– به‌ره‌که‌ت هینا قوربان. من سه‌رۆکی مه‌خفهری پۆلایسم. له‌وه زیاتر که زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک بکه‌م و سوپاسیان بکه‌م چاره‌یه‌کم نه‌بوو. مودیر ناحیه قۆلی گرتم و گوتی:

– دیاره زۆر ماندووی فهرموو نه‌مشه‌و له مائی ئیمه به‌سه‌یۆه تا به‌یانی جیگات بۆ رێک ده‌خه‌ین.

کاک نه‌جده‌ت به‌ریۆه‌به‌ری قوتابخانه وه‌لامی دایه‌وه:

– ببووره جه‌نابی مودیر ناحیه له مائی ئیمه‌ش جیگا هه‌یه. رێگا بده میوانداری لێ بکه‌م.

کوێخا و دووسی که‌سی تریش داوایان ده‌کرد بچه‌م مائی نه‌وان.

منیش مه‌قم له‌خۆم بریوو (میوان (...))ی خانه‌خوێیه) ئاخه‌که‌ی بریار درا نه‌و شه‌وه میوانی مودیر ناحیه بم.

شیۆیکی زۆر باشی ساز کردبوو، هه‌موو شت، مریشک، عه‌لی شیش، که‌بابی به‌رخ. به‌لام فایده‌ی چی؟ هه‌رچه‌ند زۆریش برسی بووم دلم هه‌تنده ناره‌حه‌ت بوو هه‌رچی ده‌مخوارد ده‌تگوت به‌ پشتم دا ده‌چێته‌ خوار.

سه‌به‌ینی به‌یانی‌ش رێگای ده‌ریازیوون له‌وته‌له‌یه‌م نه‌بوو. خه‌لکی دێیه‌که نه‌وه‌نده تامه‌زۆی کردنه‌وه‌ی قوتابخانه‌که‌یان بوون که پیش هه‌تاو که‌وتن هه‌موویان له‌به‌ر ده‌رگای مائی مودیر ناحیه کۆ ببوونه‌وه. ئیمه‌ش ناچار بووین به‌په‌له به‌رچایی بخوین و بچین بۆلای قوتابخانه.

له‌سه‌ر نان خواردن کاک نه‌جده‌ت ده‌ستی به‌ قسه‌ کرد:

– ئه‌م قوتابخانه‌یه خه‌لکه‌که به‌ پاره‌ی خۆیان دروستیان کردوه. دوومانگ له‌مه‌وبه‌ر من له نه‌سته‌مبووله‌وه هاته‌ ئێره. زۆریه‌ی کاره‌کانم کردوه، به‌لام بۆ خۆت ده‌زانی به‌ریۆه‌بردنی قوتابخانه به‌ ته‌نیایی چه‌ند دژواره. بۆیه داوای

..... گیلەپیاو

مامۇستايەكمان كىردو دووسى رۇژ لەمەوبەر كە بروسكەى جەنابت ھات بەپراستى
لەپرادەبەدەر خۇشحال بووين.

منیش ھەر لەبىرى ئەو دەدا بووم ئەگەر ئورھانى راستەقىنە بگاڭە جى چ قورىك
وہ سەر خۇم بکەم. پرسىم: رۇژى چەند جار پاس دیتە ئىرە؟
مودىر ناحیە وەلامى دایەوہ:

– ھەر شەوانە دى. بۇ چاوەپوانى كەسىكى؟
ھەرچەند لە وەلامەكەى نەختىك خۇشحال بووم بەلام كە ئەو پرسىارەى
لى كىردم وا تىك راپووم كە دياربوو ھەموويان تىم گەيشتن.
كاك نەجدەت پرسى:

– ئىرى بەپراست قەرار وا نەبوو مال و مندالىش لەگەل خۇت بىنى؟ ئەدى...
مودىر ناحیە پىكەنى:

– ديارە وای بەباش زانیوہ لە پىشدا بۇ خۇى بى و ئەگەر شوپنەكەى بە دل بوو
دوايە منداڵەكانى بىنى!

بە زۆر پىكەننىكەم بۇ كىرد:
– بەلى چ بکەين.

نەجدەت بە ناپرەحەتیەوہ قسەكەى بىم:
– ئىتر قەرار وا نەبوو "دەبە" مان پىكەى. ديارە ئىرە بۇ جەنابت شوپنىكى
بچووكە. بەلام لەگەل ئەوہش دا خەلكەكەى زۆر دلپاك و پاستن و تۆش ھەر
لەبارى مرقايەتیەوہ نابى نيازى رۆيشتنت ھەبى.

دىسان سەرىكم بۇ لەقاندو پىكەنیم:
"خوايە گيان! من لە چ حالىك دام و ئەمانە چۆن بىر دەكەنەوہ؟"
جەنابى مودىرناحیە تكای لى كىردم:

گیله پیاو
.....

– فرموو بچینه قوتابخانه.

به کۆلانه تهنه به رو پر له زیل و زاله کان دا چوینه قوتابخانه. به دریزایی ریگا خه لکی گونده که راوه ستابوون و چه پله یان لی ده دا. نه ختیگ دلم به وه خوش بوو که هتا نیوه شه وی ئوتومبیل نایه و تا ئه و کاته "په ته" م ناکه ویته سهر ئاو، به لام دوايه که ی چی...؟

ئه و قوتابخانه که لادی ییه کان ئه وه ننده دلایان پی خوش بوو و جیژنیان بۆ گرتبوو ته نیا دوو ژووری قوپویه ردی هه بوون که ده رگا و په نجه ره ی باشیشیان تیدا نه بوو.

به بن دیواره کانه وه چه ند سنگیان چه قانده بوون و ته خته یان له سهر دانابوون. ئه وه بۆ مندا له کان بوو و بۆ مامۆستاش "کورسی" یه کیان دانابوو. به کورتی به هه زار شاهیدیش نه ده کرا ئیسات بکه ی ئیره قوتابخانه یه. مودیر ناحیه به خۆپرانانیکی زۆره وه وتاری کردنه وه ی قوتابخانه ی ده ست پی کرد:

"زۆر شادمانم که به زه حمه تیکی زۆرو یارمه تی خه لک توانیومانه ئه م قوتابخانه یه دروست بکه ین. له لایه ن خۆم و هه موو خه لکی گونده که مانه وه پرپه دل سوپاسی کاک نه جدته و کاک ئورهان ده که م که ئاماده بوون بۆ ده رس گوتنه وه بیته ئه م گونده دووره ده سه ته".

هه موو چه پله یان لی داو هاواریان کردو قوتابخانه به ره سمی کرایه وه. سی چوار مندالی پاک و خاویڤن نوقلو شیرنیاتیان گتپاو به شداران ده میان شیرین کرد. جه نابی مودیر ناحیه رووی تی کردم:

– ئورهان بی خه لکی ئه م گونده زۆر له هاتنی تۆ دلخۆشن. به زوویی قوتابخانه که گه وره تر ده که ین. ئیوه له هه موو یاریکه وه دلتان ئاسوده بی. هه تا

..... گیله پیاو

مالو مندالیشت بۆ دئی میوانی منی و کاتیک مالیشت بۆ هات خانوویکی باشت
بۆ ئاماده دهکەین.

ئەو رۆژه بۆ نیوه پۆ میوانی کوێخا بووین. میوانداری یهکی چەند باشی لێ
کردین؟!

یهکەم جاریبوو که کلۆم لەسەر خەلک دەنا. بەلام هەرچی دیکرد نەمدەوێرا
ئەسلی مەسەلەیان بۆ باس بکەم. نەمدەزانی ئەگەر راستیەکیان پێ بێم چ
بکەم و روو له کوئی بکەم.

پاش ناخواردن بپیارم دا نەختیک پارە لە مودیرناحیه قەرز کەم و پیش ئەوهی
نیوه شهو دابی و پاس بگاته جێ و ئورھانی ئەسلی بێ، فیزمالکی بدەم. با
هەتا ماندوو دەبن بە دوام دا بگەرێن.

بەلام هەر چەندی کردم لە پووم نەهات بە مودیرناحیه بێم پارەم بە قەرز
بداتی.

ئیوارێی لەگەڵ بەرێوه بەری قوتابخانە بەتەنیا مابووینەوه گوت:

– جەنابی بەرێوه بەر! دەمەویست شتیکتان عەرز بکەم.

جەنابی بەرێوه بەر نەهێشت قسە کەم تەواو بکەم:

– دەزانم دەتەوێ چ بێی!

زۆر تیک چووم: "بە چ پا دەزانی؟ ناکا بمناسی!"

جەنابی بەرێوه بەر دەستی خستە سەر شام:

– ناپەرەت مەبە! ئێرە ئەوە ندەش ناخۆش نیە. وردە وردە بە هەموو شتیکت

راداتی. نازانی خەلکی ئێرە چەند ساویلکە و دلپاکن...

نەجدەت پەیتا پەیتا قسە ی بۆ دەکردم. لای وابوو من بە هاتنی ئەو گوندە

نارەحەتم. قسە کەیم بپێ و گوت:

..... گۈلەپياو

- نا... مەبەستم ئەو نە. دەمەي شىنكى تىرت پىيىلىم.
- بەلام نەجدەت كەلەي واپو ھەموو شىنكى دەزانى، ديسان مۇلەتى نەدام قسەكەم تەواو بىكەم وگوتى:
- دەزانم كاكە گيان!
- بەسەرم دا نەپاند:
- چ دەزانى!
- نەجدەت نەختىك پراوۋەستاو سەيرىكى كىردىم. نەپاندنەكەي منى نۆر پىيىلىم سەير بوو:
- فەرمو گويىم لىتە. ئەمجار تەماشاكردنەكەي جۆرىك بوو كە خەرىك بوو لە قسەكەم پەژىوان بىمەو.
- نەجدەت پرسى:
- دەتەويست چ بلىتى؟
- كى بەتۇى گوت من مامۇستام!
- بە سەرسورپمانىكەو تىمەو ۋە راما:
- بۆخۆت.
- من؟ كەنگى؟ لە كويى قسەي وام كىردو؟
- مەگەر بۆخۆت بروسكەت نەناردبوو؟
- نا، من بروسكەم لى نەداو.
- نازانم بۆچى بەدرۇم دەكەيەو، ئىستاش بروسكەكەت لە گىرفانم دايە...
- پاشان بروسكەكەي دەرھىناو بۆي پاكىتم. بىئەوۋى سەيرى كاغەزەكە بىكەم گوتىم:
- ئەم بروسكەيە پاستە بەلام بەمن چى؟

..... گیله پیاو

– بۆچی تو ئورمان نی؟

سەرم داخست و بەسپایی وەلامم دایە وە "نا".

نەجدەت سەری هێنا پێش و بە دوودلیە وە پرسى:

– ناکا پۆلیسى نهێنى بى و بۆ لیکۆلینه وە هاتبیه ئێره .

بى دەنگ بووم. نەجدەت که لای وابوو باشى بۆ چووە کوتى:

– بەلێ، منیش بیستووە لەم گوندە چەند قاچاخچى بەک تریاک دروست

دەکەن. ئیستا تى دەگەم جەنابت بۆچی هاتووی؟

ئەو کاک نەجدەتە لەو کەسانە بوو که لەبەر ساویلکەیی خۆیان پىیان وایە

هەموو شتیك دەزانن. ئەو جۆرە کەسانە فریودانیان لە فریودانى مندالیش

هاسانترە. خەریک بوو بۆلێم باشى بۆچووی و خۆمى لە دەست رزگار کەم، بەلام

دیتم کارەکه پیستر دەبى.

نەجدەت که چاوەڕپى وەلامى من بوو کوتى:

– بەسەرى من باشى بۆ چووم؟

– ناتوانم ئەمەت پى بۆلێم. هەر ئەوئە دەلێم من ناوم "هەقى" یە و ئورمان نیم.

درۆشم نەدەکرد ناوی تەواوم "فەرىد هەقى" بوو، لە قوتابخانە هەرفەرىدیان

پى دەگوتم. ترسام بۆلێم ناوم فەرىدە. گوتم ئەوەک لە رۆژنامەکان دا ناوی منى

دیتبى و لەبیری مابى.

نەجدەت کوتى:

– کاک هەقى! بۆچی لەپێشدا ئەو مەسەلەت باس نەکرد؟

– ئێوە ئەتان هێشت خۆم بناسینم. که لە ئوتومبیل دابەزیم ویستم دەست بە

ئاو بگەینم. هەموو دەورەیان دام و کوتیان "مامۆستا بەخیربى" ئەو وەخت

زۆر تەنگاو بووم و دوايەش پاسەکه رۆیشتبوو. بەیانیش که هەموو شتیك

گيلەپياو
.....

تىگەيشتىم نەمتوانى ھېچ بلىم چۈنكى گىرقانىيان بېرىپووم و بە فىلىم دەگوت
فەتاح بەگ.

نەجدەت بە سەرسۇرمانەو گوتى بۇ قسەكانم دەگرت:

– سەيرە، بەراستى سەيرە، چۇن گىرقانى پۇلىستىكى وەك تۇيان بېرپوە.

– كاكە! پۇلىس... مۇلىس نىم.

نەجدەت دىسان پىكەننىكى تايىبەتى كرد:

– دەزانم. دىزارە تۇ ناتوانى بلىتى پۇلىسىم. بەلام دۇنيا بە من زار بلاقو نىم.

نەھىچم لە تۇ بىستوۋە نە ئاكام لە ھىچە!

– نەجدەت تكات لى دەكەم، زۇرت مەمنوونم، ئەمن پۇلىس نىم.

– دىزارە. دىزارە پۇلىس نى! زۇر باشتەرە ھەرنابى كەس تۇ بناسى!

لە داخى ئەو كابرايە خەرىك بوو شىت بىم. ھىشتا لە قولكەيەك رىزگار نەبىووم

خەرىك بوو بمخاتە چاللىكەو. دەترسام تووشى بەدبەختىيەكى گەورەترم بكاو

ئەم جار بەناوى پۇلىسى ساختە دەداو بگەوم:

– كاك نەجدەت پۇلىس نىم. بەخوا پۇلىس نىم.

– باشە. پۇلىس نى. زۇر باشە.

ئەو قسەيەى ھەزار ماناى دەگەياند. ھەرچى ھەولم دا پىتى بسەلمىنم پۇلىس

نىم، نەچوۋە ژىر بار.

نەجدەت پرسى:

– چەند لىترە دەبى؟

– نازانم، بەلام ھەردەرفەتلىك بۇ پى كەوئى بۇى دەردەچم.

– دىزارە وەختىك كارەكەت تەواو بوو!

– چ كارىك كاك نەجدەت. بابە گيان بۇ بەزۇر دەتەوئى بمكەيە پۇلىس؟

..... گیلەپیاو

دیسان پیئکەنی :

- ببوورە، بەلام تکایەکت لێدەکەم. بۆتۆش ھەر باشە.

- چ تکایەک؟

- ھەتا لێرە ی کارم لەگەڵ بکەو مەھێڵە لە ناو بچم!

- مەبەستت ئێوەیە کەوێک مامۆستایەک دەرس بۆتۆم؟

- بەئێ. با ھەموو کەس وا بزانی مامۆستای. ئێمە بۆتۆش ھەر باشە.

- کاکە گیان! ئاخەر "ئورھان" ی ئێسڵی دیت و کارەکە پیس دەبێ.

- مەگەر ئێم وڵاتە تەنیا ئورھانێکی تێدایە؟ کوێر ئێو ئورھانێک و تۆش

ئورھانێک!

لە قسەکانی کاک نەجدەت وا دەردەکەوت کە ئێگەر من بڕۆم قوتابخانەکە پەکی

دەکەوێ، یان نانی دەبڕێ. راستیشی دەکرد. ئێستا کە من جێگایەکم نیە بۆی

بچم و عانیەک لە گیرفانم دا شک نابەم، چی تێدایە با پیشنیارەکە ی قبول

بکەم؟

- زۆر باشە، بەلام بە مەرجێک کەس ئاگای لەم قسانەمان نەبێ.

- دلنایە! من قسەم لێناکەوێ.

دەستم لێ ھەڵمالی و دەست بەکار بووم...

پیاو بەرەبەرە باوەر بە درۆکانی خۆی دەکا... ئێوە کەسانە ی ماوەیەکی زۆر لە

بەندیخانە ماوەووە ئێم مەسەلە یە باش دەزانن. چونکە لەبەر ئێوە ی زۆر ئازاری

گیانی دەبینن و لایان وایە چواردەوری دنیا یان لێ تەنراوە، تووشی چەشنە

خۆش باوەرپی یەک دەبن.

گیله‌پیاو
.....

منیش یه کۆک له و جۆره که سانه بووم. له پێش دا هر بیرم له وه کردبایه وه که خۆم له جیگای ئورهان دابنیم هه موو گیانم ده له رزی. که چی پاش ماوه یه که بۆخۆشم لێم وه پاست که پابوو، پێم وابوو مامۆستام و ناوم "ئورهان بی" یه. زۆر به چهشنیکی ئاسایی ده چوومه قوتابخانه و دهرسم به مندا له کان ده گوت. ته نیا به وه نده وه ناره حهت بووم که "ئورهانى ئەسلى بۆ دیار نیه؟" کاک نه جد هت که رهسته ی ژیا نی منی له هه موو بارێکه وه ئاماده کریوو، ژوو رێکی بچووک و هیندێک که ل و په لی خاوی نی بۆ کریبووم و خه لکی ئاوا ییش زۆریان ریز لێ ده گرتم.

به کورتی گوزه رانیکی زۆر باشم هه بوو. دلم ئاسوده بوو. ژیا نیکی بی ده نگ و ئارام راده بوارد. کاتێک له لای نه جد هتیش باسی ئورهانم ده کردو ناره حه تی خۆم له و باره وه دهر ده بپی، نه و پی ده که نی:

— تۆ سه رت له کاروباری په روه رده دهر نا چی. په روه رده ی ئێمه وه ک توو که سه ری قوله ره شه کان تێک با دراو وه به م زوانه ش لێک نابیت وه. بی گو مان هه ر نه و رۆژه که ویستوو یه تی بیت ه ئێره بۆ جیگایه کی تریان نار دوه، یان هه ر نه و رۆژه دهر ده جی بۆ هات وه چۆ ته پله یه کی به رز تر، وێ ده چی دهریشیان کرد بی.

به سه رهاتی خۆی بۆ گێرامه وه. له ماوه ی سالێک دا نار دبوو یانه سی شار. هه ر چه ند تا قه وشه یه ک زمانی ئینگلیزی نه ده زانی جار یکی ش کرد بوو یانه مامۆستی زمانی ئینگلیزی.

له به دب هختی من دووسی هه فته پاش تر نه جد هتیش له وێ گوا زایه وه و هوکمیکی بالا به رز له په روه رده وه هات و من، وات ه ئورهان بی یان کرده به رت وه به ری قوتابخانه.

..... گیله پیاو

ئیتەر نهمده توانی له وه زیاتر خۆم له ژۆر باری ئه وه به دبەختی یه دا رابگرم. له نه جده تم پرسى:

- ته گبیرم چیه؟

- هیچ، گیانه کهم! خۆت ناره حهت مه که. تۆ لیڤره ئه رکێکی تریشت له سه ر شانه. ده بئى به رێوه به رایه تی قوتابخانه ش بگریه ئه ستر هه تا به رێوه به ری بۆ دئ.

نه جده ت زۆر به وه دلخۆش بوو که له وئى گوازا بۆوه و بۆ جیگایه کی باشتەر دیاری کرابوو. به لām منى قوپه سه ر چى؟ کاتى رۆشتنى نه جده ت خۆم پئیرانه گیرا، ده ستم کرد به گریان:

- له پاش تۆ ناتوانم لیڤره بمینمه وه.

زۆرى ته کلیف لئى کردم:

- به خۆرایى کاره کانت تێک مه ده.

هه رچه ندی کردم و کراندم نه جده تم بۆ حالى نه کرا که من پۆلیس نیم.

دواى پۆشتنى ئه وه ئه رکی من زۆر گرانتەر بوو. چونکه ده بوو هه م ده رس به مندالان بلیتم و هه م کاروبارى قوتابخانه به رێوه به رم.

به لām من له کارکردن ماندوو نه ده بووم. ئاواتم بوو به راستى مامۆستا بوايه م هه تا دواى زۆرى ژيانم خزمه تی ئه وه لکه به ئه مه گ و ساویلکه یه م کردبايه.

سه رى مانگ مه عاشه کهم له رینگای مودیر ناحیه وه گه یشت. نه مده زانى پاره که وه ر بگرم یان نا!!

چار نه بوو پاره یه کی زۆرم بۆ کرپنى که ل و په ل قه رز کردبوو. کاتێک سه یرى قائمه کهم کرد یه قێکم هاته وه به ر. تئى گه یشتم ئورمان بى مامۆستایه کی

کۆنه کاره. چونکه مه عاشه کهى ٦٨٠ لیڤره بوو.

گیله پیاو
.....

کاتیک پاره کم وەرگرت پیم وابوو تاوانیکی گهرم کردوه. نهوهنده نارپه حهت
بووم که نهو رۆژه نه متوانی بچمه قوتا بخانه. به بیانوی نه خوشی هر له مالت
دانیشتم به لکو بتوانم بیریک لهو به دببختی بهم بکه مه وه. فکرم کرده وه وا باشه
ههتا پاره م هیه بۆی ده رچم. به لام قوتا بخانه کم چ لئ کردبایه؟ ته گیری
منداله کان چ بوو؟!

پاشان رۆیشتنه که شم هینده هاسان نه بوو. هه موو کهس پیتی ده زانی و نه یان
ده هیشتم برۆم. ههستم ده کرد دووباره تووشی ته له یه کی باش بووم، به لام
نه مده زانی چار چیه.
بریا هر رام کردبا و چاوه رپی به دببختی به کانی دواتر نه بوایه م.

هه لاو هه نگامه یه ک له دالانی به ندیخانه بهرز بۆوه هه وای قسه کانی پچپی.
(گیله) هه لستا رۆیی بۆ دالانه که و منیش به وای دا...
مراد ورج خنکین له نئو به ندی به کان راوه ستا بوو داستانی قازی عه سکه ری بۆ
ده گێرانه وه و کوپه کانیش قاقا پی ده که نین.
مه سه له چ بوو؟

دهرکهوت هه موو رۆژی به یانی که قازی عسکه ر هاتۆته به ندیخانه هاوړیکانی
مراد ورج خنکین له بهر ده رگای ده ری راوه ستاون و پاشان به بیانوی
زیاره ته وه نه ختیک تریاکیان به ده رزی له شاقه لی که واکه ی قایم کردوه.
ئه ویش بی نه وه ی ناگای لئ بی نه و تریا که ی هینا وه ته ژوورئ و مرادیش که
یه کیک له مریده هه ره موخلیسه کانی بووه وه وای که و ته وه تریا که که ی له
شاقه لی کردۆته وه.

..... گیلەپیاو

ئەو رۆژە ھەر چەندى دەست لە عەباكەى دەكوتى، تریاك نابینیتەو. بە خەيالى ئەوئى تریاكەكە كەوتبیتە ناو ئەستەپرى عەباكەى دەستى پتر دەباتە پېش و تەنانت دەستیکیش لە نیوپانى دەكوتى.

جەنابى قازى ئەو كردهو بەشتىكى خەراپ لىك دەداتەو بەفكرى ئەوئى كە گوايا مراد وچ خنكىن ویستوویەتى سووكایەتى پى بكا سەرى دەدوو دەنى. بىخەبەر لەوئى ئەو رۆژە ھاورىكانى درەنگ ھاتوون و ئەمانەتەكەیان نەئاردو.

قۆلى گیلەم گرت و تكام لىكرد بچینەو ژوورى... گیلە تەماشایەكى كردم و پىكەنینىكى تاییەتى ھاتە سەر لیوان:

– وادیارە زۆرت ئەم چىرۆكە پى خوشە؟

– من ناشقى ئەم بەسەرھاتانەم.

جووینەو ژوورى و دەستى بە گىرانەوئى داستانەكە كردهو:

– ھەموو رىكایەكم لى گیرابوو. تەنیا رىكای بەدبەختى ئاوەلابوو. نەمدەزانى بۆ دەربازبوون لەو بەدبەختىیە چ بکەم! ئاخىرەكەى خۆم دایە دەستى چارەنوس، بزەم چ روو دەدا.

لە جىگای وا چكۆلەدا خەك زوو ئۆگرى بەكتر دەبن، بەتاییەتى چونكە ناچارن شەوو رۆژ پىكەو بەژین. ئیمەش شەوانە لەگەڵ مودیر ناحیەو سەرۆكى پۆلیس و نوێنەرى جووتیاران و كۆیخاوەند كەسى دىكە كۆ دەبووینەو خواردنەو قوماڕ دەست پى دەكرا.

ئەم نەم دەخواردەو. دەمزانى ئەگەر مەست بىم پاستى كارەساتەكان ھەلدەریژم و كارەكەم لى پىس دەبى.

شەۋيىكىيان كە لە بەرئەۋەى من بېۋومە بەرئەۋەرى قوتابخانە ھاۋالان جىژنىيان گرتىۋو، ئەم بەدبەختىيەم تىۋوش بوو. لە پېشدا زۆرم ھەۋل دا نەخۇمەۋە، بەلام كاتىك مودىر ناحىيە پىكەكەى بە سىلامەتى من ھەلدا، بى ئەدەبىي بوو منىش بە سىلامەتى ئەو نەخۇمەۋە.

مودىر ناحىيە كە سەرخۇش بوو ھەلستا سەرىپو دەستى بەقسە كرد: ئورھان بى يەككە لە پېشمەرگەكانى ئۆردۈۋى پەرۋەردەى ئىمەيە كە زۆرى زەحمەت كىشاۋەو شايانى پلە و پاىيەى زۆر بەرزترە.

لە دلى خۇم دا گوتەم خوايە لەم لەرىگادەرچۈنە رىزگارم بگە. مودىر ناحىيە ئاورپىكى ۋەسەر من دايەۋەو زەردەخەنەيەكى كرد: ھاۋىپىيان! بخۇينەۋە بە سىلامەتى دوستى بەرئەۋە خۇشەۋىستمان ئورھان بى. ھەموو پىكەكانىيان بەرز كىردەۋەو منىش كە قسەكانى مودىر ناحىيەم زۆر پىخۇش بوون ئىستىكانى پىر لە ئارەقم ھەلگرت و يەك بىن چۆپىرم كرد: - بە سىلامەتى!

كوپخاش ھەلى دايە:

- شارۋچكەكەمان ھەرگىز ئورھان بى لەبىر ئاچى. بە سىلامەتى!

ئىستىكانىكى دىكەشم خواردەۋە.

نۆينەرى جۈوتيارانىش راست بۆۋە:

- ئەم ئاۋەتالە بەيادى بىرەۋەرىيە شىرىنەكانى دۆستى خۇشەۋىستم ئورھان بى دەخۇمەۋە.

ئەمنىش ئىستىكانىكى دىكەم ھەلدا.

لە خۇشيان گىريانم دەھات. بە زەحمەت خۇم پىر پادەگىرا، نەۋەك كەسىك لە ناپەھەتى و نىگەرانى من تى بگا. ئەۋەندەم لە زىيان دا تالى و كوئىرەۋەرى

گڏيل پياو گڏيل پياو

چشتيو قهت بيرم نه ده كرده وه به كښك هه بي به پاستي مني خوش بوي و چا كه م له گه ل بكا.

وه ختيك پينجه م نيسيكانم خوارده وه هه ستم كرد به ري چاوانم تاريك بوو. خوم به بي شهرم و پرهيل هاته به رچاو. تاوانباري ك بووم كه كلاوم له سر هه موويان نابوو.

له وه ي نه و نينسانه دلپاك و نيازپاكانه م فريو دابوو به خوم دا ده شكامه وه "نه گر نه مانه تي بگن نه من رابردويه كي وا تاريك هه به چيم لي ده كنه؟". توره ي قسه كړني خوم بوو. "هرچي ده بي با بي!"

كانيك نيسيكانه كه م هه لينا گويم كه پ بيوو. به خوم نه بوو زمانم وه كار كه وت: - دستانې به ريز! له وه ي كه نيوه م فريو داوه داواي لي بووردن ده كه م. رهنكه نيوه به قسه كانم باوه پ نه كنه، به لام نه وه ي ده يللم پاسته قينه يه.

ميوانه كان كه وتنه سرت و خورت و منيش له سهرو سيمايان ورد بوومه وه. ده مزاني جيگاي نه م قسانه نيه به لام به ده ست خوم نه بوو "مه ستي و پاستي" زور له ميژ بوو ده مه ويست نه م قسانه بكه م. ده مزاني ناخره كه ي روتيك پيوه ده بم و هه موويان له به سهرهاتي من تي ده كنه، كه واي باشتره بؤ خوم مه سه له يان بؤ پوون بكه مه وه:

- هاورئيان اعتراف ده كه م شياوي ميه ره باني نيوه نيم. من ماموستايه كي ساخته م. پيشه ي پيروزي ماموستايي له كوئ و من له كوئ؟ نه من كلاوم له سر هه موويان ناوه.

گريانم هات و نه متواني زياتري له سره برؤم. مودير ناحيه وه قسه هات و گوتي:

- بيووه. نه تو پياويكي زور فيداكارو نه مه گناسي!

گريانه كه م قووت دايه وه و هاورم كرد:

- به خودا پاست ده که م... من هه قی به کیکی ترم زهوت کردوه.
 نوینه ری جووتیاران و کوپخا که له ته نیشته به کتر دانیشتبوون ده یانگوت:
 - فلان که س سهرخۆشه.
 نوینه ری ته ندروستی گوتی:
 - به ئی، ئیمه هیچ کاممان بایی نه و پاره ی وهری ده گرین کار ناکهین!!
 هه ر که سه قسه به کی ده کرد. هینده ی نه مابوو له داخان بته قم! نه یان
 ده هیشته قسه که م ته واو بکه م:
 - برایان! ریگام بدهن قسه که م ته واو بکه م.
 سه رۆکی پۆلیس که له ته نیشتم دانیشتبوو ئیستیگاننکی تری بۆ تئ کردم و
 داوینی گرتم و له سه ر کورسی به که ی دانامه وه.
 ئیستیگانه ئاره قه که م خوارده وه و سه رله نوێ راست بوومه وه:
 - هاوپیان ریگا بدهن پئ له گوناھی خۆم بنیم. زیاتر له وه ناتوانم خۆم
 پابگرم. من تووشی نازاری ویزدان بووم. وهرن بمگرن!
 سه رۆکی پۆلیس دووباره له سه ر کورسی به که ی دانامه وه و ئیتر ئاگام له خۆم بپا.
 به یانی تئ گه یشتیم دوو سئ که س له هاوپیان بردوویمان وه شوینه که ی خۆم و
 خه واندوویمان.
 له ئه دجای ئه و سهرخۆشی به دا رۆژیکی ته واو له مالت دانیشتم و نه متوانی
 بچه قوتا بخانه. شهوی دواتریش له شهرمان نه چووم بۆ کۆبوونه وه ی هاوپیان
 و له مالت مامه وه. مه تا نیوه شهوێ به خه بهر بووم و بیرم له به دب ختی خۆم
 ده کرده وه. له نه کاو له ده رگایان دا.
 مه تا ئیستا قه ت ری نه که وتبوو پاش رۆژئاو بوون که س بپته لای من. شه وانه له
 لادی ولات به کجار بپه نکه و خه لکی لادی به کجار زوو ده خه ون.

..... گیلەپیاو

بە جارىك جەرگ و دلم بەرپوونەو. هەستم كرد مەسلەيەكى گرنگە و سەرۆكى
پۆليس هاتو بەمگرت. ئەو نە ترسام ماو يەك نەمتوانى لە جىي خۆم بچووليم
و وەلاميان بەدەمەو.

ئەو ەى لە پشت دەرگا بوو دووبارە دووسى مستى توندى لە دەرگا راکيشاو
گوتى:

– مژگينيم بەدەيه ژن و منداڵەكەت بۆ هات!

ئەگەر بوومە لەرزە هاتبا، ئەگەر بۆمبای ئەتۆم تەقيبا، ئەگەر دنياى بەسەر دا
رووخابا، ئەو نە نە ترسام كە بەو خەبەرە تىك چووم: "ئەى دادو بێداد
ئەمەى چ لىبكەم؟".

فكرم لە كار كەوتبوو. بەلایەكە ئەو نە نە لە ئەكاو هاتبوو كە رىگای چارە
نە ماوو. هەتا وەخۆ كەوتم دەنگى پىي شەش حەوت كەس و دەنگى پىكەنين و
قسەكانيان لە پشت دەرگاوە هاتە بەر گويم.

– بابە خەوتو.

– وەخەبەرى مەيەنە.

– دەرگا كە بكەو، مەگەر مردو؟

هیچ رىگا نەبوو بىجگە لەو ەى راپكەم و گيانم دەرپاز بكەم.

جلەكانم لەبىن هەنگلم ناو لە پەنجەرەيەكى بچووكەو كە لەلای پشتەو ەى
ژوورەكە بوو خۆم فەپى دايە كۆلان و هەلاتم بۆ دەرەو ەى ئاوايى. هەتا
مەودايەكى زۆر دەنگە دەنگى ژن و منداڵەكەى ئورھانم هەر گوئى لىبوو. بەلام
لەو زياتر رىگايەكم نەبوو.

ئەو نە ەى سەكى ئاوەدانى بوون وەدەنگ هاتبوون. هەلاتنى منيش بەو نيوە
شەو هەلایەكى بەرپاكرد كە هەموو خەلكى ئاوايى لە خەو هەستاند.

گیله پیاو
.....

ده مزانی راکردنه کم به خورایی به . دیسانیش هه ولم ده دا هه رچونیک بی بگه مه
سه ر جاده به لکوه له دهستی نه وانه رزگار بم.

هیشتا نه گه یشتبوومه ده رکی چاخانه که که پولیسه کان گه یشتنی و دهنگی
"بوسته بوسته" و چه خماخ راکیشانی تهنه نگه کانم هاته به رگوئی.

وهك داری وشك له راست خۆم چه قیم و له گه ل پولیسه کان هاتمه وه ناو دئی.
ژن و مندالی ئورهان بی به دیتنی من هه رایه کیان ساز کرد که پینج ئاویی
ده وروبه ریش پیان زانی.

ژنی ئورهان بی میرده که ی له من ده ویست و منداله کانیشی داوی باوکیان
ده کرد.

کاری ئیمه گه یشته دادگا. ده رکوت ئورهان بی نه و کاته ی چوه بۆ شوینی
کاری خۆی له ریگادا له ئوتومبیل هه لدیراوه و به ناوی نه ناسراو نیژراوه.
به لام دیسانیش تۆمه تی من هه ر له جیگای خۆی بوو، به وه تاوانبار کرام که
بۆ نه وه ی جیگای ئورهان بگرمه وه نه و نه خشه یه م کیشاوه و بوومه هۆی
کوشتنی ئورهان.

ئیسنا نه و که ره ی له و قوره ی وه په پینه . له پیشدا نه گه ر به تاوانی کلاو
له سه رنان ده گیرام هیوایه کی به ربوونم هه ر هه بوو، به لام نه مجاره یان چی؟
مه سه له ی پیاو کوشتن گالته نه بوو.

هه رچه ندی سویندم خواربو خۆم هیناو برد که س نه ی بیست. پواله تی
کاره ساته که ش جوریک بوو که گومانیان له تاوانباری من دا نه ده ما. به
دۆسیه یه کی زرت و زه لامه وه له پلیکانه کان رۆیشتمه "خوار" بزنام خوا چ
ده کا.

گیله پیاو

بۆ سبهینى ديسان رۆژنامه كان ههنگامه يه كيان به رپا كرد. مامۆستای ساخته،
بازرگانی ساخته و زۆرشتی تر. له بهندیخانه وه زع گۆرپابوو:

سوله یمان دایکی خۆفروش و مراد ورج خنکین که چهند سال دۆژمنی خوینە
خوینی به کتر بوون پیکه وه ریک که وتبوون و موویان له بهینه وه نه ده چوو و
گره ویان له هه مووان بردبووه.

له هه مووی خه راپتر ئه و سالا سهرمايه کی سهخت بوو. کهس زستانی وای
وه بیر نه ده هات. بهندی یه كان له ژورده كان دا وهك میژۆکه ده له رزین. منیش
گیرفام به تال بوو. له بهر ئه وه به پیچه وانه ی جاران که بهندی یه كان میوانداری-
یان ده کردم هیچ کهس وهك سه گیکى چاو لى نه ده کردم، هه موو کاتیک
زستانان بهندیخانه موشته ری زۆرتیه. به لام ئه و سالا ئاوه دانى یه که ی
له پاده به ده ر بوو. یه کسه ر رۆیشتم بۆلای ئه و قه ره ویله ی جاران له سه ری
ده خه وتم. به لام دیتم ساحه بی هه یه.

پرسیم: " کئ قه ره ویله ی منی گرتۆته وه؟! "

کهس جوابی نه دایه وه.

سه رین و به تانی یه که که له سه ر قه ره ویله که بوون فریم دان و به تانی خۆم لى
بلاو کرده وه.

پاش چهند ده قیقه سوله یمان دایکی خۆفروش هات و بئ ئه وه ی ئاوړیک وه سه ر
من بداته وه گوئی:

— چ والیکراو و واپیکراویک ئه و به تانی یه ی هه لگرتوه؟

هه ر له جیگای خۆم نه پراندم:

— ئاگات له زمانی خۆت بئ. مندالی دوینى. هه موو پینچ سال نابئ هاتوویه

بهندیخانه چیت لى قه و ماوه؟

خوین بهری چاوانی گرتبوو. مۆپه‌یه‌کی لئێ کردم و گوتی:

– وه‌ره خوارئ ئه‌و جینگایه‌ ساحه‌بی هه‌یه‌.

– با ساحه‌به‌که‌ی بجئ له‌سه‌ر به‌رد بخه‌وئ که‌س ده‌ستی نه‌گرتوه‌.

له‌ به‌ندیخانه‌ باوه‌ که‌ ئه‌وانی قۆشمه‌و مل ئه‌ستوو قه‌ره‌ویله‌که‌یان رووبه‌پرووی ده‌رگا داده‌نئین. قازانجی ئه‌و کاره‌ ئه‌وه‌یه‌ دوژمن ناتوانئ له‌ نه‌خافل به‌سه‌ریان داداو ئه‌وان هه‌میشه‌ ده‌توانن خه‌ته‌ر له‌ دووره‌وه‌ ببینن.

ده‌مزانئ مل به‌مله‌ له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ ئه‌نجامیکی باشی نیه‌، به‌لام تازه‌ له‌چی ده‌ترسام؟ له‌پاش رووت کردنئ ته‌شتی ته‌لا له‌سه‌ر سه‌رت دانئ.

وه‌ختیک قه‌راره‌ به‌ تاوانی پیاو کوشتنیک که‌ رووحیشم ئاگای لئێ نیه‌ له‌ قوژینی به‌ندیخانه‌دا به‌رزم با منیش داخی خۆم به‌وانه‌ به‌رژم.

ئهم کرده‌وه‌م هه‌نگامه‌یه‌کی سه‌یری له‌ناو قاوشه‌که‌دا ساز کرد. به‌ندیه‌کان که‌ پئێیان وابوو که‌س نیه‌ داوی سوله‌یمان دایکی خۆفروش با بدا، له‌قسه‌کانی من واقیان وپمابوو. ئه‌وان نه‌یان ده‌زانئ من به‌چی ده‌خویم و پشتم به‌چ ئه‌ستوووه‌ که‌ قسه‌م وا نئین.

سه‌یر ئه‌وه‌ بوو سوله‌یمان خۆشی سه‌ری سوپما. دیاره‌ ئه‌و ده‌تگوت دئوه‌و به‌هاسانی ده‌یتوانئ هه‌موو ئه‌ندامی من تیک بشکینئ، به‌لام پئێی سه‌یر بوو که‌ من به‌ گژئ دا چوومه‌وه‌!

بئێ ئه‌وه‌ی گوئ بده‌مه‌ ئه‌و هه‌للایه‌ی سازم کردوه‌ ژۆر بئێ په‌روا له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌م درژ بوومه‌وه‌و سه‌رم له‌ژۆر به‌تانی پاکرد. له‌سه‌رمان ددانم ددانئ نه‌ده‌گرت و له‌ژۆر به‌تانیش دا حه‌جمینم نه‌بوو. دیتم "داستان قه‌دری" به‌خۆی و که‌شه‌فیک چاوه‌ په‌یدا بوو:

– ئه‌مه‌ سوله‌یمان بۆی ناردووی!

..... گیلەپیاو

– نامەوئ... –

دەستیکیشم لئ دا ئیستیکانە چایەکە ی لە دەست بەریۆو.

وەختی نان خواردن دیسان قەدری پەیدا بوو سینی یەکی خواردن هیناوتی:

– ئەمەش ھەرکاک سولەیمان ناردوویە!

دەستیکم بە سینی یەکەو نا:

– ببیو ھە با دایک و باوکی بیخۆن.

کۆرە پیاوی چاک بە پئ لە کەری شەیتانی بێنە خوار، پەندیکت بەسەر

دینئ... –

– ھەرچی لە دەستی دئ بئمنەت بئ، من لە چەقوی ئەو ناترسم.

بۆخۆشم نەمدەزانی ئەو کەللەپەرقی یەم لەچیە؟ چاک یان خەراپ تووشی یاخی

بوونیک ببووم و ئامادە بووم بەقیمەتی گیانی خۆم لەگەڵ خەلک بەشەپ بێم.

وەختی خەو دیسان قەدری ھاتەو ھە سچوار کراسی خوری و پالتۆیەکی پئ

بوو. پالتۆکە ی پئ نیشان دام گوتم:

– پارەم نیە.

– چ سەگبابێک داوای پارە ی لەتۆ کردو ھ؟ بۆ پیت وایە لەم دنیا یە دا پیاو ھتی

نەماو ھ؟! ئەمانە سولەیمان بەگ بۆی ناردووی.

لە کاتی ک دا لە سەرمان ھەل دەلەرزیم پالتۆکەم بەسەر و چاوی قەدری دا

دایەو ھ:

– بۆی بەرەو ھە با دایکی لەبەری بکا. ئەتۆش بەریگای خۆت دا بپۆ. جارێکی

دیکە بئ یەو ھ ئیرە ئەو ھندەت لئ دەدەم ھەرچی ئەندامتە لە ھەنجیر نەرمتر

بئ. تئگەیشتی!!

قەدری تەفیککی فپئ داو پۆیشیت:

- سوله یمان نایه لئی له وه زیاتر نه م غه له تانه بکەئ. هه تا ئیستا پینج پیاری کوشتون.

به راستی واش بوو. سوله یمان دایکی خو فرۆش کەس نه ئی ده وێرا له بهری بکۆکئ. به لام له گه ل من چ سیاسه تیکی هه بوو؟ نه م ده زانی. دیاره چاوه پروانی ده رفه تیک بوو.

مه ترسی نیزیک بوو. به گژ پیاری له خۆم گه وره تر دا چوو بووم. هه موو به ندی- یه کان لایان وابوو به م زوانه کاره ساتیکی ترسی نه ره له به ندیخانه دا پوو ده دا! سوله یمان پالتۆکەئ به سه ره شانی دا دابوو، وه ک ورچی بریندار ده هات و ده چوو.

سات به سات مه ترسی نیزیکتر ده بۆوه، به لام من بئ په روا لئی درێژ ببووم و خه وێکی گرانم به سه رد دا بار ببوو.

سبه نیئ به یانی هیشتا له ژێر به تانی دا نه م دیو نه و دیوم ده کرد که لێ پرسراوی قاوشه که مان هاواری کرد "فه رید بیته مه کته ب".

به دله خورپه راست بوومه وه جله کانم له به ره کرد. ده مزانی بۆ ته حقیقات بانگم ده که ن.

چوومه به رده رگای مه کته ب فه رمان به ره که گوئی: "له سه ری داوایان کردووی سه بر که با فه رمان به ریک بئ بت نیرم".

له سه ره پلیکانه کان پاوه ستا بووم، بیرم له سه ره نجامی کاری خۆم ده کرده وه. (ئاده م بابا) له وه سه ری دا لانه که وه ده رکه وت. نه میش له کونه وه گیرابوو. به لام سه رو گوێلاکی نه وه نده شپړیوو ناړیک بوو که س حه زئ نه ده کرد قسه ئ له گه ل بکا. جله کانی نه وه نده شپړو په توور بوون هه موو گیانی به ده ره وه بوو.

..... گیلەپیاو

شوشە یەکی بەتالی بە دەستەوہ بوو. ھەرکە لیم نیزیك بۆوہ شوشە کە ی ھەلینایەوہ. خەریك بوو دەست بکەمەوہ قریا نە کە وێم. ئەوہ نە دەم زانی گڕەشینکە یەکم لە چاوان ھەستاو گویم لە زینگی وێر دە شوشە کان بوو. ئیتەر نە مزانی نە شەوہ نە رۆژ.

ھەموو کەس لای وابوو کارم تەواوہ. کەچی بۆ ئیوارێ لە نەخۆشخانە وەھۆش خۆم ھاتمەوہ. چونکە دەرکەوتبوو بێ تاوانم و ھوکی بەریبونم دەرچوو بوو ھەرئەوشەوہی لە نەخۆشخانەوہ مەرەخەستیان کردم.

سەرم پێچرابوو و جلەکانیشم خۆیناوی بوون. بەو سەرو پۆتە لا کەوہ چووبامە ھەر شوینێک دەسبەجێ پۆلیس دە یگرتم. بۆیە بپارم دا بڕۆم بۆ دێ یەکی زۆر چەپەک و پەنا.

پاسێک بەرەو ئەرزە پۆم دەچوو لێی سوار بووم و رۆیشتم، بەلکە بە پاشماوہی ئەو پارە ی لە رۆژگاری مامۆستایەتیم دا پەیدام کردبوو لە قوژبنێکی ولات دا پارووە نانێک پەیدا بکەم.

لەو کاتە دا دەنگێک لە ناو داڵانە کە دا بەرز بۆوہ. ھەموو گیانم لەرزى. کابرایەك بە ناوو شۆرەتی خۆم بانگی دەکردم.

گیلە پێکەنینێکی ساردی کردو ھەناسە یەکی ھەلکێشاو گوتی:

– نیشە لا ئەمری بەریبونت ھاتوہ؟

ئەمن ئەوہ نە تێک چوو بووم نە متوانی لە جێی خۆم ببزووم. گیلە کەلینێکی دایە دەرگا کە و پرسى:

– چ باسە؟!

گيلەپياو
.....

– ھاوپىڭىڭ ئازاد بوو!

وھك بارىڭكى قورسىم لەسەر شانى لاپەرن قالىم سووك بوو. وھك تەيرى سووك
بال راست بوومەو ھەشيوۋى خواخافىزىم لە گيلە كرد.

ئەوئەندەم دەست و پىي خۆم ون كوردبوو كە لەبىرم چوو بېرىم دوايى
بەسەرھاتە كە چ بوو؟

گيلە خۆي ۋەبىرى مېنامەو:

– ھاوپىڭىڭ لانى كەم ناوونىشانەكەتم بەدەيە بېمە لات و پاشماوھى چىرۆكەكەمت
بۆ بگىپمەو.

داواي لى بووردنم لى كىردو لە چوونەدەرىدا ناوونىشانەكەم دايە. قەرارمان
دانا ئەگەر زۆر لەبەندىخانە ۋەمىنى پاشماوھى بەسەرھاتەكەي بنووسى و بۆم
بنىرى...

ماوھىەك پىچو، ۋەخت بوو بىرەوھرى رۆژانى بەندىخانەم لەبىر بچى كە
رۆژىكىيان نامەيەكى گيلەم بۆ ھات.

ئەم نامەيە باسى بەسەرھاتى سەيرو باوھپى نەكراوى گيلەيە.

دىارە ئىوھش ناتوانن راوھستىن تا پاشماوھى داستانەكە لە كىتەپكى
سەرىخۇدا بلۆ بگەمەو. ئەو نامەي گيلە بۆي ناردىبووم ناوونىشانى لەسەر
نەبوو. راست بەم جۆرە دەستى پىكرابوو:

– نيازىم نەبوو بەسەرھاتەكەم بنووسم... دەترسىم بلۆبوونەوھى ئەم چىرۆكە
ھەنگامەيەكى زۆر پەيدا بكاو ناوى من كە لەمىژە لەبىر خەلك چۆتەوھ دوويارە
بېتەوھ سەرزارو زمانان.

لەلايەكى تىرىشەوھ باش نىيە ئەم بەسەرھاتە بلۆ بېتەوھ بگەوئە دەستى
كەلەكبازەكان. ئەوان بە خويئەندەوھى بەسەرھاتى من لەشەرمان دەبنە تىنۆكىك

گیله پیاو

ئاو له وهی کرده وه کانیاں له چاو هی من هیچ و بئ نرخ دیاره ههست به خوږیه تی ده که ن.

ئاخر من هیچ کاتیک نیازی هۆقه بازیم نه بوو. به خودا ، به پیغه مبه ر قهت پیم خوش نه بوو زیان به که س بگه یه نم، یان کلاو له سه ری که س برقیتم، به لام چ بکه م... پیشهاته کان له خۆم زیاتر به سه ر چاره نووسی من دا زال بوون.

من ته نیا عه بییکم هه بوو. هه ر کارێکی پیم ده سپێردرا زۆر به دلسوژی جی به جیم ده کرد... به رتیلیم نه ده خوارد، مه راییم نه ده کرد، بئ شه ره ف نه بووم. هه ر بۆیه ش هه موو ده رگایه کم لی داخرابوو. ئه وانه ی سه ریاں له و ده رگایانه هینا بووه ده ر نه یان ده هیشته من بچه ژوور.

هه رچه ندی ده مه ویست به رێگای راستی و پاکی دا برۆم هه مووان بۆلای هۆقه بازی و به دب ختی پالیاں پێوه ده نام.

لیم گه پێ ئه سلێ داستانه که مت بۆ بگێرمه وه:

ئه گه ر له بیرت بئ باسم کرد که به سه ری شکاوو پێچراوه وه سواری ئوتومبیل بووم و به ره و ئه رزه رۆم وه پێ که وتم، به لکوو له شوینیکی په سیو پارووه نانێک په یدا بکه م.

ئه و جیکای ده مه ویست بۆی بچم هه ر ناوم ده زانی. کورێکی خه لکی ئه و ناوه که ماوه یه که له به ندیخانه پێکه وه بووین زۆری باسی دتهاتی خویان بۆ کردبووم و سویندی دابووم که پاش به ربوونم سه ری بده م.

ئه وه شم پێگوتی که بئمه ی خاوه ن رابردوو ناتوانین له شاری گه وه له به رده می پولیس بژین.

خه لکیش ئیتر پیاوی وەرناگرئ. کاتیک پیاو لاتی هه لخیسکا هه موو کهس ده لئ
 "نه کا به سه ر من دا بکه وی". یه که م کهس به له قه دوورت ده خاته وه و دووه م و
 سیته م و چواره میش هه روا.

هه روا که به ریگادا ده پویشتم له ناو ئوتومبیله که دا بیرم له چاره نووسی خۆم
 ده کرده وه و نه خشه م بۆ داهاتووم ده کیشا. "ئیمه که له ناو کۆمه ل دا
 دۆراندوو مانه پواله تیکی سه یرمان هه یه، به لام بپوا بکه ن ئینسانی به شه ره فین و
 نیازمان پا که". شه ویکی تاریک بوو، زۆربه ی نه فهره کان و یژینگیان ده دا.
 ده نگى ئوتومبیل که له نئو بیده نگى بیابان دا ئاوازیکی ترسیته ری هه بوو
 گوێچکه ی منى نازار ده دا.

ئه وه ی له ته نیشتم دانیشتبوو سه رو سیمایه کی شپړئوی هه بوو، به لام پیاویکی
 تیک سمرپاو و به خۆوه بوو. لیم پرسى:

- کهنگى ده گه یه نه و گونده ؟

کابرا ده سستیکی به سمیله زل و داچۆراوه کانى دا هینا که گه یشتبوونه سه ر
 چه ناگه ی و به دوودلی یه وه وه لامى دامه وه:

- خوا ده زانى ... نه گه ر...

- نه گه ر چی؟

- نه گه ر پێگر پێشمان پێ نه گرن به یانى ده گه ینى.

- پێگر؟ چ پێگرێک؟!

- پێگر ئیتر. نازانى پێگر چیه؟!

به خۆم نه بوو ده سستیکم بۆ پاره که م برد که له گیرفانى چاکه ته که م دا بوو،
 پرسیم:

- لێره پێگر هه یه؟

..... گیله پیاو

– چما جیگا هه یه پئنگری لئ نه بئ؟ ئه ویش ئیره که هه مووی چیاو هسته مه.

ئه و پئنگرانه ی ئیره هه ن له دنیا دا هاوتایان نیه!

کابرای ته نیشتم باسی ئازایی و بئ په حمی چه ته کانی لای خۆیانی بۆ ده کردم و منیش وه ک میژۆکه ده له رزیم. پرسیم:

– چما ئیره پۆلیسی لئ نیه؟

زهرده خه نه یه کی پرمانای کرد:

– هه... یه... مه گه ده کری دئ یه ک پۆلیسی لئ نه بئ؟! دیاره پۆلیسیش هه یه و پئنگریش هه یه.

خوا پزقی هه ر که سه له ریگایه که وه ده نئیری کاری پئنگر شتی که و کاری پۆلیس شتی کی تر! واش ری ده که وئ جار جار ده ست له کاری یه کتر وه ربه دن.

– کامه یان ده ست له کاری ئه وی تر وه ربه دا؟

– دیاره، چه ته کاری به کاری پۆلیس نیه، که وابوو پۆلیس ده ست له کاروباری چه ته کان وه ربه دا و ئه وه خته یه که کار خه راپتر ده بئ!

کابرای گۆرین که دبیتی زۆرم ئه و قسانه پئ سه یرن پرسیاری کرد:

– "تو کوینده ری؟"

– خه لکی ئه سته مبولم.

– چما له ئه سته مبول دز نیه! له ویش گیرفانې نیه؟

– هه یه.

– چما پۆلیسی لئ نیه؟

– ئه ویش هه یه.

– ده ی باشه... پۆلیسیش هه یه و دزیش هه یه. لئ ره ش هه روایه. پئنگریشمان

هه یه و شوکور پۆلیسیشمان هه یه!

– باشە ئیستا پیمان پئی دەگرن؟

– کەس نازانی. برای من! قیسمەت و نسیب. ئەگەر ئەمشە و نۆرە ی ئەم جادە یە نەبێ بە ساخی دەردەچین و ئەگەر تۆرەشی بێ کاری ھەموومان (تەواوە). دەتگوت باسی بەرنامە ی رویشتنی کەشتیم بۆدەکا.

ترسم لێ پەیدا بوو و دلە خورپە م وئی کەوت.

"خوا یە ھاوار تووشی پێگرەکان نەبین. دیسان کاریکم بدەنە دەست..."

پارە کەم لێ دەستینن جەھەننەم. دەترسم دیسان تووشی پۆلیس بیمەو ھە ماوہ یەکی تریش ئاوارە و سەرگەردان بێ تا ئیسات دەکەم بۆکوێ دەچوم و چ نیازتکم ھەبوو!"

لەو بیرو بەرژەو ەندانە دا بووم و چاوم گران ببوون کە بە جارێک دەنگی سێ چوار تەقە ھات. شۆفیترە کە مان کە دیار بوو چاوە پوانی پێشھاتێک بوو زۆر تەردەستانە دووسی جار رۆلە کە ی باداو رای گرت.

بەقەو سەرم وە میلە ئاسنەکانی ئۆتۆمبیلە کە کەوت و ژن و مندال دەستیان کرد بە زێرە زێر.

لەپیش ھەمووان دا شۆفیترە شاگردە کە ی دابەزین و پاشان ئەوانی تریش ھاتنە خوارو پیز بوون.

لە خوار پاسە کەو ە دوو کەس کە سەرو چاویان بە گۆرەوی ژنانە دا پۆشیبوو تەفەنگ بە دەست و قامک لەسەر پەلە پیتکە پراوە ستابوون.

شۆفیترە شاگردە کە ی وە ک مندالان دەستیان دەھەوا کردبوون و لاقیان کە مێک بلۆ چە قاندبوون.

کیسە باخەل، سەعات، ملوانکە و ئەنگوستیلە ی ژنانیان لە گۆنویان دەئاخنی. دووسی کەس مابوون نۆرە م بگاتی.

..... گیله پیاو

به نديه كان قانونيكيان هه يه. "لڙ قه شت له دڙ نادږي"

ده مه ويست پي يان بليم هاوړي يان! منيش له خوتانم، په روه رده ي به نديخانه و
كه له كېازم.

به لام پيش نه وه ي نه م قسه يه بگه م به كيك له پشته وه لولو له تفهنگه كي له سر
شانم دانا:

- ده ست به رږ كه وه، زوويه دره نكه ...

زمانم گيراو وهك فنه ريان خستبيته بن بالم ده ستم به رږ كرده وه.

كابرې كه سه رو چاوي خوي داپوشيبوو گيرفانه كانم گه را. هه موو پاره كه و
ته نانه ت پاندان و قه له مېرو چه رخه كه شمي دهره يناو به وهش رازي نه بوو
ده ستي بې پيلاوه كانم دريژ كرد:

- دا يان كه نه.

كه وشه كانم تازه كړي بوون. له سه رمانيش ليوه له رزهم گرتبوو. نه گه ر
كه وشه كانيشيان بردبام له سه رمان دهمردم. به پارانه وه وه گوتم:

- نه مه يانم لي مه ستي نن.

كابرا مستيكي واي له په راسووم راكيشا سه ري جهرگم پيوه يه شا!

- زووكه ... بابه زووكه ...

- به سه رچاو.

ده سبه جي كه وشه كانم وي دان و وهك مندالي هه تيو ده ستم له بن هه نكلم گرتن و
له قه راخيك راوه ستام.

خواخوام بوو كاري چه ته كان زووتر ته واو بي و برون تا بجمه وه ناو
نوتم بيله كه و نه ختيك گه رمم بيته وه.

گیله پیاو
.....

وهختیک هه موو شته کانیاں باش تیک ناو له چهند ئیسترێکیان بارکرد،
هیندیکیان له گهڵ ئیستره کان رویشان و دووسی که سیشیان به نه فره کانیاں
گوت سوار بن!

پاشان بۆ خۆشیان هاتنه ناو پاسه که و گوتیان لێ خۆره. ههتا چوار پینچ
کیلۆمیتەر ده رویشان دووسی که سیان داده به زاندو له و بیا بانه به جیان
ده هیشته.

ئه وه ندهم سه رما بوو شه قه شه قی ددانم رۆژه رێیه که ده رویشان. باوه پ که
له وه خته دا پریه دل ئاره زووم ده کرد بمرم و پزگاریم بێ.

"ئاخر ئه مه ش بوو به ژیاں! پیاو بێ به ده نکه ده سحیب له نێو قامکی
چاره نووس دا رۆژه تا شه وو شه و ههتا رۆژ بێت و بچێ؟!"

دووسی جار خه ریک بوو راست به وه و خۆم به یه کێک له چه ته کان دا بدهم،
به لکوو گولله یه کم لێ ده ن و خه لاسیم بێ، به لام له لایه که له سه رمان و
له لایه کیش وا دیار بوو له ترسی گیانم بوو که ده تگوت به کورسی یه که وه
دووراوم.

به ره به ره خه ریک بوو دنیا رووناک بێ، دیمه نی ده ره وه ده بینرا. گه یشتینه
هه ورازیک. لای راستی جاده که زۆر هه لدێرێکی سه خت بوو. لای چه پیشی کێوو
کۆساریک بوو سه ری له ئاسمان ده دا.

چه ته کان فه رمانیاں دا ئوتومبیل راوهستی و هه ستانه سه رپێ. کاتی که دابه زین
یه کیان که له هه مووان به خۆوه تر بوو و ئه مرێ به وانی تر ده کرد، سه ری هیناوه
نێوه ئوتومبیله که و دهستی بۆمن پاداشت:

— ها کوپه وه ره خواری!.

له ترسان هه موو گیانم بوو به ئاره ق.

..... گیله پیاو

"نهی هاوار لیږه کاریان به من چیه؟".

وهك مقهبا له جی خۆم راست بوومه وهو كه وتمه ری. كاتیک به لای كابرایی ته نیشتم دا تی پیریم ته ماشایه کی سه رتبه خواری کردم و به ئارداو ئیژکی تاییه تی یه وه گوتی:

— به سته زمانه کاری ته واوه!

پیره ژنیکي قه له و ته نگه نه ستوور كه ته نیا ژیر كراسیكي كه تانیان له به ردا هیشتبوو سه ریكي پاره شانداو به په رو شه وه گوتی:

"پیاو ده گیر گورگی کیوان بکه وی ده گیر نه م پیاو كوزانه نه كه وی".

نه م قسانه بونی خوینیان لی ده هات، بونی ئازارو كویره وه ری و به دب ختیان لی ده هات.

باوه پ بكن هینده له مردن نه ده ترسام كه له لیدان ده ترسام، له وهش ناره حهت بووم كه نه م چه تانه له نیتو نه و هه موو ژن و پیاوه دا کاریان به من چیه و بۆچی منیان هه لېژارد!

نه وه ندهی دوعای ده مزانی له بن لیوانه وه خویندم و فووم له خۆم كرد: "خوايه به ته مای تو" و دابه زیم.

له ته نیشتم جادهی دوو كه سی سه روچاودا پو شراو و چوار نه سپ ئاماده بوون. سه روکی چه ته كان تفه نگه كه ی به ده سته وه گرت و چه ند تفه نگيكي له تایه ی ئو تو مبیله كه داو كون كونی كرد.

پاشان ئیشاره ی بۆ نه وانی تر كرد كه سوار بن و منیش له پاشكوی یه كێك له چه ته كان سوار كه ن.

نه سپه كان به غار به ره و كوستان ده ریشتن. ئارام و ئۆقره م لی هه لگیرابوو. ده مگوت ئیستا نا ئیستا نه سپه كان راده گرن و گولله یه كم له مه شكی ده دهن.

گیله پیاو
.....

له قوتاخانه یی عسکری ماموستایه کمان هه بوو، زۆر پیاویکی به ئه زمون و دنیا دیده بوو، هه میسه پیی ده گوتین:

– کورینه له تهنگانان دا هه میسه پشوتان له سه رخۆ بئ. زۆر پیشهاتی وا هه یه که به پوالت ناخۆشه به لام ئه نجامی باشی هه یه و به پیچه وانهش له وانه یه پیشهاتیک به پوالت باش بئ به لام ئه نجامیکی خهراپی لئ شین بیته وه. زۆر نمونه ی بۆ دیناینه وه ده یه ویست به هه رجۆر بئ ئه و فکرمه مان به ریته میشکه وه که له به رامبه ر ناخۆشی یان دا له سه ره خۆ بین.

ئه وده م زۆرم گوئ نه ده دا قسه کانی. به لام له و کاته دا که دیلی دهستی چهته کان بووم و نه مده زانی چاره نووسم به کوئ ده گا و به ره و چاره نووسی نادیا ری خۆم ده پۆیشتم ، نازانم چۆن بوو ئه و مه سه له م وه بیر هاته وه و ته واویک سه بووری به دلم دا.

ئێستا دیلی یه تی دهستی پێگرو پیاو خهراپان چۆن ده کړئ به ره می باش بئ. بۆ خۆشم نه مده زانی! دنیا به ته واوی رووناک ببوو و هه تا و که م که م له پشت کتوه کانه وه در ده که وت. دیمه نی خانوو قورینه کانی گوندیکی چکۆله له دوور در ده که وت.

سه رۆک ئه سه په که ی راگرت و ئه وانی تریش که به دوا یه وه بوون، پاره ستان... هه موومان دابه زین... چهته کان گۆره وی یه کانیان له سه ر ده م و چاوی خۆیان هه لگرتبوو. هه ر له گه ل چاوم به رووکاری سه رۆک که وت ناسیمه وه. "ئالتانه شهل" کۆنه هاوالتی به ندیخانه م بوو.

ئالتان به دهنگیکی به رز پیکه نی:

– فه ریده گیل ئه توچی و ئیره چی...؟!

لئی چوومه پێش و خۆمانه پیم گوت:

..... گټله پياو

– خودا بت کوڅی ئالتان... بچی زووترت دنگ نه کړد! نو قومار بازی به ت له چیه؟

– نه مده ویست نو که ره کانم مه سه له که بزائن!
له به نديخانه خزمه ټیکی باشی ئالتانم کړدېوو... روژنکیان که نو له گه ل سچواریکی مل نه ستور شه پری بوو له سهرم کړدېوه...

ئالتان بهو ده سته قورسانه ی مستیکی له شانی دام:

– ده ی هاوپی! پیټ نه گوتم بچی هاتویه نو ناوه؟

– ده ستیک چاکه ت و شالواری زیادیم هه بوو هاتم پیشکه شتانی بکه م!

ئالتان بهم گالته یه پیکه نینى هات:

– مه ترسه سچ چندانه بوټ ده بژیرمه وه... من قه ت چاکه ی هاوپی یانم له بیر ناچئ.

پاشان ده ستیکی بولای گونده که راداشت:

– نیره مالی نیمه یه... هیچ که س نازانئ نیمه نو کارانه ده که ین، له هیچ مه ترسه. ده ست و ده سستی من دهو کارمان له گه ل بکه، به لئنت ده ده می پاش سالیك بیه میلیونیر. پاشان کویت پی خوش بوو برق دانیشه و تا ماوی به خوشی بزی..

ته واوی له شم که و ته ته زوان... پروانه چاره نویسی من؟ هر نه و نده ما بوو بیمه چه ته. من که له بهر دزی و کاری چه په ل هه لاتېووم، ئیستا تووشی کوئ بیووم؟

هیچ ریگام نه بوو جگه له وهی قبولی بکه م. به زوری زه رده خه نه یه کم کړدو گوتم:

– باشه، به لام ده ترسم نه توانم باشتان خزمه ت بکه م.

گیله‌پیاو
.....

– به پیچه‌وانه، تو به و هموو هۆش و لیزانیه ته وه زۆر به که لکی ده‌سته که مان دئی. بۆ کۆرپکی وهك تو حه‌یفه ژيانته به‌هیچ و پووچ بگوزهری!

قه‌رارو مه‌دارمان به‌ست و چووینه وه ناو دئی. ئالتان ژیانته‌کی رازاوه‌ی هه‌بوو. هه‌موو پتو‌یستیه‌کی ژیانته‌کی خۆش و ئاسووده‌ی بۆ خۆی دابین کردبوو.

به‌لام بۆمن که ده‌مه‌ویست به‌پاکی بژیم و به‌ریگایه‌کی حه‌لال دا پارووه نانێك په‌یدا بکه‌م، به‌شداربوون له‌ کاری ئه‌وانه‌دا عه‌زابێکی گه‌وره‌ بوو.

هر له‌یه‌که‌م ساته‌وه‌ که‌وتمه‌ بیرى پاکردن، هه‌رچه‌ند ده‌مزانى ئه‌گه‌ر ده‌گیر که‌وم حه‌تمه‌ن ده‌کۆژیم، به‌لام له‌ هه‌لاتن به‌ولاوه‌ چاره‌یه‌که‌م نه‌بوو.

هر چۆنێك بوو ئه‌و رۆژه‌م رابوارد. شه‌وی ئالتان و هاوڕێکانى خۆیان سازکرد بچه‌ "پاو" و منیش به‌بیانوی ماندوویی و سه‌رما‌بوون له‌ مالى مامه‌وه‌.

ئالتان هر چه‌ند زۆریشى بره‌وا پێ ده‌کردم. جله‌کانى له‌ وچه‌خان هاو‌یشت و دای‌خست و گوتى جا بۆخۆت بچه‌ستوه‌.

نیوه‌شه‌وی ئه‌وان رۆیشتم. کاتێك دلتیا بووم رۆیشتون له‌ مالى هاته‌ده‌رو هه‌ر به‌توێی کراس و ده‌رپێ‌یان که‌ته‌که‌وشیکم به‌سه‌ر پێوه‌ کردن و به‌ریگایه‌ک دا که‌

نه‌مه‌دەزانی ده‌چێته‌ کوێ وه‌دوای چاره‌نووسی نادیارى خۆم که‌وتم. زۆر به‌ریگادا رۆیشتم. له‌ دلى خۆم دا ده‌مگوت ئه‌گه‌ر تووشى چه‌ته‌کان بم یان پۆلیس بم بینى

جوابم چ بێ؟

بێده‌نگى شه‌و و ریگای نا‌هه‌موارو له‌ هه‌مووی خه‌راپتر سه‌رما، تینیان له‌ به‌ر بری‌بووم. خه‌ریک بوو له‌ پێ بکه‌وم که‌ به‌دبه‌ختیه‌کی تازه‌، هاته‌پیش.

هه‌وێکی ره‌ش و چلکن به‌رى ئاسمانى گرت و دای دایه‌ بارانێکی به‌خوهره‌م.

"ئه‌ی خوايه‌ ئه‌مه‌ چ به‌دبه‌ختیه‌که‌... خۆ نا‌کړی به‌و بارانه‌ به‌ریگادا برێم".

گیله‌پیاو

هه‌موو گیانم تلئیسابۆوه. ده‌تگوت گوێلکت له‌ مانگابه‌ راکێشاهوه. ناچار له‌ په‌نای گاشه‌ به‌ردێك پالم لێ دایه‌وه.

له‌ پشت گاشه‌ به‌رده‌که‌وه ئه‌شکه‌وتیکی بچووک هه‌بوو. چوومه‌ ژوورو به‌ترس و له‌رزوه‌ ده‌ستی‌کم له‌ ده‌ورو به‌ری خۆم کوتا "نه‌کا درنده‌یه‌کی تێدابی و له‌به‌ری‌کم هه‌لدی".

له‌ قوزینێك بوخچه‌یه‌کم دۆزیه‌وه. له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ستم لێ کوتا دیتم باڵتۆیه‌کی تێدایه‌.

ده‌سه‌به‌جێ خۆم پووت کرده‌وه کراس و ده‌رپێیه‌که‌م فپێ دان و پالتۆکه‌م له‌به‌ر کرد. له‌شم گه‌رم بۆوه، به‌لام نه‌مده‌زانی برینه‌که‌ی سه‌رم چ لێ بکه‌م. ناو سه‌رما کاریان له‌ برینه‌که‌ کردبوو زۆری ئازار ده‌دام. دانیشتم ده‌ستم له‌بن باخه‌لم ناو بۆ ئه‌وه‌ی برینه‌که‌م نه‌ختێك هێدی بیته‌وه ده‌ستم کرد به‌ سه‌رپاوه‌شاندن.

نازانم زۆری پێچوو بوو یان که‌م، له‌به‌ر بێ خه‌وی ئاگام له‌خۆم نه‌بوو، زانی سه‌ریشم ده‌قیقه‌یه‌ک هێدی نه‌بوو. له‌و حاڵه‌دا په‌نگه‌ قسه‌شم په‌راندبن و ده‌ردی دلم کردبێت و له‌به‌ر خودا پارامه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی گویم له‌ ده‌نگێك بوو، که‌ چاوم هه‌لێنا دیتم یه‌کێك له‌پیشم راوه‌ستاوه‌و سه‌رم بۆ داده‌نوێنی و ده‌پاریته‌وه.

له‌و ناپه‌حه‌تی و بێهیزی و سستی‌یه‌دا پرسیم: "کێیه‌؟! "

— خاکی به‌رپێی حه‌زه‌تی شیخم.

واقم وپما، چاوم چاک هه‌لێنان. کابرای له‌پیشم راوه‌ستاوو موویه‌کی درێژو ریشیکی ئه‌ستووری هه‌بوو. له‌سه‌رو سیمای پا دیار بوو ده‌رویشیکی

گیله پیاو
.....

گۆشه نشینه و له ئاكارو رهفتاری دا تیگه یستم منی له گه ل پیرو مورشیده که ی
لی گۆپاوه .

دیسان هینده ی نه مابوو پێ بکه م، نه گه ر رۆژی رووناك بوايه، نه گه ر زانیبام بۆ
کوێ ده چم و به رنامه م چیه هه ر له وێ راست رهوان ده مگوت:

"بابه گیان! مام ده رویش! به هه له چووی، نه من پیرو مورشید نیم و خاوه ن
رابردوویه کی له هه موو جیگا ده رکرآم که له به ر به دبختی و ناچاری په نام بۆ
ئه م نه شکوته هیناوه و له سه رمان باڵتۆکه ی تۆم له به رکردوه ."

به لام له و کاته دا هیچ چاره م نه بوو، ده بوو ئه م قسانه ی لی وه رگرم و به سه ر
پاوه شاندن بۆ ته ئیید بکه م.

ده رویش که پێی وابوو خه ریکی تاعه م و "وردو زکر" م ته واو نه بووه به سپایی
له نه شکوته که وه ده رکه وت و به و چه قی سه رمایه له به ر ده رکی نه شکوته
ده ستی له بن هه نگلی ناو پاوه ستا.

یه ک دووسه عات پێ چوو. هه رچی بیرم کرده وه و سه ری خۆم هینا و برد که چ
بکه م و چاره م چیه هیچ رپگایه کم نه دۆزیه وه بیجگه له وه ی ماوه یه کیش ئه م
"رۆل" ه یاری بکه م.

بیستبووم زۆر که س له و رینگایه دا بوونه هه موو شتێك و ئیستا که بێ نه وه ی من
بمه وێ، هه موو هه ل ومه رجێك پێك هاتوه بۆچی شه ق له به ختی خۆم هه لده م؟
رۆژ رووناك ببوو که له ده روبه ری نه شکوته که گویم له ده نگه ده نگێك بوو. گویم
هه لئست بزانم چ باسه؟ دوسێ که س له شوانه کان له گه ل ده رویش قسه یان
ده کرد. ئه مانه جیره ی رۆژانه یان بۆ ده رویش هینابوو. ده رویشیش خه به ری
هاتنی پیرو مورشیدی گه وره ی پێ ده دان!

..... گیله پیاو

دهیگوت زوو خه بهر به خه لکی ئاواپی بدهن که خواردن و جل و بهرگی بۆ
بیئن...

"ئهی هاوارو داد. خه ریکه کاره که زل ده بی... نه کا به جارێک پیس بیی!".
دهرویش پریسکه به کی هیئا ژوورئ، له پیشی دانا و دهسته ونه زهر پاوه ستا.
چاوێکم لی هه لته کاند بجیته دهر ده سه به جی وه ده ره که وت. پریسکه که م کرده وه
نان و گوشتی سووره وه کراوو پیواز بوو. له برسان لینگم ده له رزین، دووسی
پارووم خوارد هاته وه سه ره خۆم. پاشان پریسکه که م پیچایه وه دوویاره
دهستم کرده وه به سه ر پاوه شانندن.

رۆژ درهنگ بوو هه تاو به رز ببوو، ئه شکه وته که ی رووناک ده کرد که دهنگه
دهنگیکی زۆر له ده رئ پهیدا بوو.

دهنگی پیاو، ژن، مندال... پیرو لاو تیکه ل ببوو. هیئدیك ده یانه ویست من
ببینن، به لام دهرویش نهیده هیشت:

— پاوهستن، له سه ره خۆ بن تا ئیجازه له پیر وهرده گرم.

زوو خۆم کل کرده وه. دهرویش هاته ژوور، دهست له سه ر سنگ له بهر دهستم
پاوه ستاو گوتی:

— چه ند که س هاتوون بۆ زیاره تی جه نابت.

به ئیشاره ی سه ر گوتم با بیئ. دهرویش چوو ده رو به ده پازده پیاو و ژنه وه
هاته وه.

ئه وان زۆر به ریزو ئه ده به وه هاتنه پیش، ده ستیان ماچ کردم و له سه ر سه ریان
داناو پاشه و پاش کشانه وه.

ره‌نگه پیت وایی ئه و قسه‌یه‌م ساز کردوه، به‌لام سویند ده‌خۆم درۆی تیدا نیه و هه‌روا سووک و هاسان بوومه پیری گه‌وره‌ی ئه‌و مه‌لبه‌نده و نازناوی "پیری عوریان" م وه‌رگرت.

پاشان تیگه‌یشتم که ئه‌و پایه‌به‌رزه‌یان هه‌روا به‌ریکه‌وت نه‌داوه به‌من ، به‌لکه زۆر له‌میژ بووه که خه‌لکی ئه‌و ناوه چاوه‌پوانی هاتنی پیری گه‌وره بوون. ئه‌م باسه داستانیکی سه‌یری هه‌یه که له جیگای خۆی دا بۆت باس ده‌که‌م.

هه‌رچۆنیک بوو هاتنی من له‌گه‌ڵ جیژن و شادمانی خه‌لک به‌ره‌و پوو بوو هه‌موو خه‌لکی گونده‌کانی ده‌رویه‌ر بۆ زیاره‌ت!! هێرشیان هینا!

زۆریان پێشنیاریان ده‌کرد بچمه‌ گوندی ئه‌وان. ئاماده بوون مال و خانه‌قام بۆ دروست بکه‌ن. به‌لام سه‌رم لێ پاده‌وه‌شاندن و پووم پیشان نه‌ده‌دان.

که‌س نه‌یده‌پرسی کیم و له‌ کوێوه‌ هاتووم. یه‌کێک ده‌یگوت "له‌ سه‌مه‌رقه‌ندو بوخاراوه‌ هاتوه" هیندیک ده‌یانگوت "له‌ شیرازو حیزازه‌وه‌ هاتوه"، به‌شیک ده‌یانگوت "له‌ پێشدا ته‌شریفی له‌ عیشق ئاوا بووه".

هه‌موویان تکیان لێ ده‌کردم که له‌مه‌ودا هه‌ر له‌ ناویان بمیتمه‌وه‌و به‌جی‌یان نه‌هینم.

منیش جوابیکی روونم نه‌ده‌دانه‌وه. بێ ئه‌وه‌ی نیازتکی تایبه‌تیم هه‌بێ خۆم دابوو ده‌ستی قه‌زاو قه‌ده‌رو چاره‌نووس "هه‌رچی ده‌بێ با بێ".

خه‌لک هه‌ر له‌و شوێنه‌ خانه‌قایه‌کی گه‌وره‌یان بۆ دروست کردم و دوو ئیشکچی-یان به‌خه‌رجی خۆیان بۆ به‌کری گرتم.

ئه‌و بزن و مه‌پانه‌ی به‌دیاری هه‌موو رۆژی بۆم ده‌هاتن هینده زۆر بوون که ناچار بوون شوانیکیان بۆ بگرن. سێ چوار هه‌فته به‌سه‌ردا تی‌په‌پیوو، نه‌مه‌دانه‌ی

..... گیلەپیاو

لەگەڵ دەرویش تەگبیرم چیه . لەو ماوەیەدا لەدەپازدە وشە بەولایە قسەم
لەگەڵ نەکردبوو.

لەو بێدەنگی و کەش و فەشەیی بۆ خۆم تاشی بوو زۆر ناپەحەت بووم . دەترسام
ئەگەر خۆمانە قسەیی لەگەڵ بکەم و لەمەسەلەیی خالی بکەم کارەکه خەراپتر
بێ . ئەگەر تا سەریش بێم و یستبا هەروا بمانمەوه و ئێو رۆڵە یاری بکەم لەبەر
تەنیاویی خۆم شیت دەبووم .

بۆیە زۆری زۆری شەو و رۆژ بە بیانووی تاعەت و زیکر بەتەنێ لەژووری
دەمامەوه دەنوستم !

دەرویش زۆر بە ئەدەبەوه ئەرکی دەرکەوانی بەجێ دەگەیاندا کاتێک لە
ژوورەکهی خۆم بووم نەیدەهێشت هیچ کەس بێ ئیزنی من بێتە ژووری .
رۆژێک دەرویش هاتە ژوورە کوتی :

– ئاغا دەیهوێ بێتە زیارەت . ئیزن دەفەرمویی ؟ لەبەر ئەوەی هەموو کەس
لای وابو هەموو شتێک لە غەیبەوه دەزانم نەم دەوێرا بپرسم " ئاغا کێیە ؟ ! "
گوتم : " بابێ ! " .

پێم وابوو ئاغا هاتووە بەلام دواي تاوێک چاوەپوانی تێگەیشتم نۆکەرەکهی
ناردووە ئیزنی بۆ بخوای ، بۆ خۆی دوايه دی .

پاش نوێژێ دیسان بەبیانووی نوێژەوه دەژووری خرابووم و نوستبووم ، بە
دەنگی هەراو هوریايه که وهخەبەر هاتم . چاکم گوێ لێبوو لە دەری چەند کەس
لەگەڵ دەرویش کێشەیان بوو . دەرویش دەيگوت :

– شێخ خەریکی " ذکر "ە تا تەواو نەبێ ناتوانم ئیزنی لێوەرگرم . کابراش
دەيگوت :

– ئاخەر باش نیه گیرى بکەین .

گیله پیاو
.....

له قسه کانیان وا تیگه یستم فرمانبرانی ره سمی ده ولت هاتوونه سهر دانم،
به لام دوايه حالى بووم "ئاغا"یه ...

هر له ژوړی را هاوارم کرد لئی گه پئی "ئاغا" بیته ژوړ. له وهی که له ناو نه و
هه موو هاتوچوکه رانه دا له ژوړی ده رگا پیوه دراو را ده زانم کی ده یه وی بیته
لام ده رویش زور سهر به رز بوو، گوتی:

– دیتان! "مورشید" که رامه تی هه یه و له پشت دیواره وه ناگای له هه موو
کاروباری نه م دنیا یه هه یه؟ توندتر هاوارم کرد:

– کوړه ده لیم ئاغای پامه گرن. با بیته ژوړ.

ده رویش له ده ری را وه لامی دایه وه:

– به سهر چاو... ئیستا دی!!

له سهر ته خته دارینه که له سهر چوکان دانیشتم و پالتویه که م توند ده خومه وه
پیچا!

له و ریژه وه هاتبوومه نه و جیگایه ریشم نه تاشیبوو، به سهری پیچراوو مووی
تیک چرژاوه وه سهر و سه کوتیکی سهریم هه بوو.

ده رگا کرایه وه. پیاویکی لاوی جوان چاک به خوی و پیچ شش توکه ره وه
هاتنه ژوړ.

"ئاغا" زور پیاویکی به دیمه و له بهر دلان بوو، به لام توکه ره کانی مل
نه ستوورو سمیل فش و په زاگران بوون.

وه که په یکه ریکی له بهر دتاشراو و بوتیک که له سهر چوار پیچکه دای ده نین
جووله م له خوم بریبوو. "ئاغا" به ریژه وه سه لامیکی کردو به نه دهب هاته پیش
ده سستی گرتم و ماچی کرد.

منیش به ئیشاره ی سهر و به ده نگیکی گرو شیخانه وه گوتم:

گيلەپياو

– خوات پاريزى.

كه چاكى لى ورد بوومه دىتم "ئاغا" زۆرىش گەنج نىە چل، چل و دوو
سالىك دەبى.

"ئاغا" ھەربە و جۆرە كه دەستى بە سنگىە وە گرتبوو، گوتى:

– من ھاتووم لە نفوسى پاكى جەنابت داواى دوعاى خىر بكم .

لە كاتىك دا ريشم بە قامكى دەستم شانە دەكرد گوتم:

– دوعاى خىرى ئىمە ھەميشە ھەموو خەلكى ئەم ناوہ دەگرتتە وە.

"ئاغا" سەرىكى بۆ دانواندم و منيش لە دلى خۆم دا دەمگوت ئەگەر ئەم

كابرايە بزانى من چ كارەم، چىم پى دەلى؟

ئاغا گوتى:

من خاوەنى ئەم گوندانەى دەوروپەرم. تكات لى دەكەم زەحمەت بكيشى و

گەورەمان بكەى و مالاكەمان بكەىە موفەرەك.

– بەسەر چاو... وەختىك دىم.

ئاغا داوینى ماچ كردم و پاشە و پاش كشایە وە، منيش ھەروا لە جىگای خۆم

دانىشتبووم تەنیا سەرم دەلەقاند.

چەند رۆژ دواتر كه قەرار بوو بچمە سەردانى ئاغا، دە تۆكەرى لە دوا ناردبووم.

دەئەسپى زىاديشيان بۆ پیاوہەکانى من ھىنا بوو. بەدبەختى لە وەدا بوو كه من

قەت سوار نەببووم و شارەزای پى و شوپىنى ئەسپ سوارى نەبووم.

دلم زۆر ترسا "ئەى ھاوار خوايە! نەكا لە ئەسپەكەم بەرىبمە وە ئابرووم

بچى؟!"

بە گەورە تۆكەرى ئاغام گوت:

گیله پیاو
.....

– پۆله گیان من قەت رازی نیم حەییوانی بەستەزمان ئازار بدەم هەمیشە بە
پێیان دەڕۆم. هەمووان بنێرەو و بۆ خۆت وەمێنە پێکەو و دەچین.
"مەکو" زۆری پێ خۆش بوو کە گوتم بەتەنێ وەمێنەو لەگەڵ من وەرە. ئەمە
نیشانەیی ئەوەبوو کە زۆرم باوەر پێ هەیە.

دەسبەجێ فەرمانی دا هەموو پۆیشتن و بە ئەدەبەو گوتی:

– ئەگەر لەبەرت بەزەحمەت نەبێ نێو قەدبەر پۆیین پێش وان دەگەینێ. گوتم:

– نا خاترجەم بە، ئەمن بە هیچ شتێک ناپەرەحەت نابم.

"مەکو" هەموو کوێرەپێکان شارەزا بوو، بەرێگایەکی چۆلەپێچەیی دا بردم،
رێگایەکی زۆر دژوارو ناخۆش بوو، بەلام دەمزانی بچوکتێن سکالا بکەم ئابرووم
دەچێ. ئەمانە لە کەشف و کەرەمەتی من چاوەڕوانی شتی زۆر لەوە گەورەترن.
لە دلی خۆم دا هەزاران جێتۆم بەخۆم دەدا. لە ماندووێتی و لەترسان و لەبەر
دەکوته هێندەیی نەمابوو لەپێ بکەوم کە گوندی مالی ئاغا وەدەرکەوت.

ئەمجار رێگاگەمان سەرەوژێر بوو. پاش چەند دەقیقەیک گەشتینە قەلای
ئاغا. ئاغا بەخۆی و تۆکرەکانیەو بە پیشوازەو هاتبوو، دەستی ماچ کردم
و پرسى:

– ئەوانی دیکە لەکوێ بەجێمان؟

"مەکو" لەجیاتى من جوابی داوەو:

– ئەوان لە رێگادان.

بەرەستیش ئێمە پێش ئەوان گەشتبووینەجێ و ئاغاش و تۆکرەکانیش
سەریان لەمە سوپماوو!

چووینە ژووری قەلای. بەدیتنی مالی رەنگین و شتوومەکی جوان و نایاب و ئاخر
مودێلی ئاغا بەجاریک وایم وپما.

..... گیلہ پیاو

دیوہ خانہ ی ناغا لہ سالٹونی میلیونیرہ کانی ٹہستہ مبولیش جوانتر بوو.
کتیبخانہ یه کی گہ ورہ ی پر لہ کتیبی زانستی و ہونہری تیدا ہہ بوو.

قاوہ یان ہیناویہ ک لیرہ و یہ ک لہ وی دہست بہ قسان کرا. ناغا بوی باس کردم
کہ سالن تہ نیا سہ مانگ لیرہ یہ و ٹہوہ کی تری لہ ٹہستہ مبول دہ بی.
دووکوی لہ بہ ریتانیان و کچہ کہشی لہ سویسرا میردی کردوہ. سات بہ سات
زیاتر سہرم سوپردہ ما. تۆکہ رہ کانی نیو سہعات دوی ٹیمہ گہ یشتنہ جی.
پاش ماوہ یہ ک یہ کیک لہ تۆکہ رہ کان ہات و گوتی:

– نیورڈ حازرہ.

ناغا تۆکہ رہ کانی ٹیزن داو زور بہ ٹہدہ بہوہ فہرموی منی کرد بق ژووری نان
خواردن.

ہہ تا ٹہودہم قہت سفرہ ی وا رازاوہم نہ دیبوو.

چہند جۆرہ خواردن لہ سہر میزہ کہ دانرا بوو. لہ ناوہ راستی میزہ کہش دا
سینی یہ کی پر لہ خواردنہ وہی جۆراو جۆر دانرا بوو.

– تۆچ مہ شروویک دہ خویہ وہ؟

بہ شیوہ یہ کی سہیر گویا بیژم لہ وشتانہ ہل دہستی سہریکم راوہ شان دو گوت:

– بق ٹیمہ خواردنہ وہی ٹہوشتانہ حہرامہ.

خۆزگہ ٹہم قسہ یہم نہ کردبایہ و احترامی خۆم نہ شکاندبا. لہ گہل ٹہو قسہم کرد
ناغا بہ راویژکی تایبہ تیہوہ گوتی:

– سہگی سہ گباب درق لہ گہل منیش دہ کہی؟

بہو قسہ یہ ی ہہموو گیانم لہ رزی. پیم وابوو گالتہ دہکا، بہ لام کہ سہیریکی
چاوانیم کرد دیتم بہ راستی وا دہل.

ہہولم دا خۆم نہ دۆرینم، پیکہ نینیک ساردم بق کردو گوت:

گیله‌پیاو
.....

– جه نابت فهرموو تۆشی گیانت بی به لام من ببووره .

نه پاندی:

– پیره سهگ ها بگره بخۆره وه له گه ل تۆمه .

به وه فرمانه ی دوایی به ندی جه رگ و دلانم پسا، له بنه وه سه یزکی چاوانم کرده وه . دیمه نی ته وا وه ک جان وه یزکی درنده ده چوو، تیگه ی شتم رزگا نیه ده بی به قسه ی بکه م .

تی نه ده گه ی شتم ئه م له نه کاو گۆرانه مانای چیه و چۆن بوو ئاغا که نه وه مه موو ریزه ی لی ده گرتم به جارێک هینده گۆرا .

بی نه وه ی مه قم له بهر بیته ده ری په رداخه که م هه لگرت یه ک بین چۆر پریم کرد .

ئاغا به گهرمه وه سه یزکی سه رو چاومی کردو گوتی:

– ئافهرین، نه گه ر نه ت ده خواره وه نه وه نده م به مستان له پشت نه ستۆیه راده کیشای تا خۆت پیس ده کرد!

په رداخیکی ترم خواره وه نه مجار ئاغا به ده ستی خۆی مه زه ی له زارم ده خست و گوتی:

– ئیستا دلنیا بووم که بۆ ئه م کاره لیوه شاییت هیه !

قسه کانی زۆر به توێکل بوون . هیشتا نه مده زانی مه به ستی له "ئه م کاره " چیه ؟

بیرم له وه ده کرده وه که خواجه ئه مه چ به لایه که تووشی بووم .

"ئاغا" په رداخی سیه می پرکردو دایه ده ستم و پرسى:

– چۆن بوو هاتیه ئیره ؟! نه مده زانی چی جواب بده مه وه . راستیه که ی پی بلتیم یان هیندیك درۆ تیک بکه مه وه .

"ئاغا" زه حمه تی منی که م کرده وه و گوتی:

..... گیله پیاو

– تا ئیستا چوویه بهندیخانه یان نا؟ نهختیک پئی که نیم:

– ببوره قوریان، کارم به بهندیخانه چ بووه؟

گوتی:

– درۆ له گهڵ من مه که له سه رتاپات دیاره که خاوه ن رابردوی!

بیده نگ بووم. وهك نه وه ده چوو که ناغا ناگای له هه موو ژیا نی من هه یه.

– نه گه ر بهندیخانه ت نه دیبئی نایه لم ده قیقه یه کیش لیتره وه مینی. دیتم قسه کانی

به راستین و درۆی له گه ل نا کرئ:

– راستیه که ی. چه ند روژیک گیراوم.

ناغا گوئی کردو له قاقای پیکه نینی دا:

– ئیستا بوویه پیاویکی حیسابی، باشه بلئی بزانم له سه رچی گیرای؟

چما ده کرا بلئیم به تاوانی که له کبازی؟ گوتم:

– له گه ل کابرایه ک به شه ر هاتبووم.

ناغا ته ماشایه کی سه رو سه کوتی کردم:

– تق وهك نه وه ی ناچی له خه لك بده ی. راستیه که ی بلئی، دیاره دزیت کرده وه؟

– به راستی، له هیچ و خۆرا به تاوانی که له کبازی چوومه بهندیخانه.

– ئاها... نه مه ته واوه. ئیتر له تق باشترمان ده ست ناکه وئ. له ئاسمانیت لی

ده گه پام، له عه رزیم وه گیر که وتی. پرسیم:

ببوره. ده کرئ بفه رمووی بۆچی به دوای من دا ده گه پرای:

– ئیمه هه میشه که سیکمان ده وئ خه لگی سه ر گه رم بکا. پیش تق یه کیک لیتره

بوو نه یتوانی خۆی بیاریزی و په ته ی که وته سه رئاو.

به لام تق باشت ده ست پئی کردوه. نه گه ر بتوانی تاسه ر وا بچیه پیش هه تا

ده مری پارووت ده پۆنی که وتوه.

گيلەپياو
.....

كاتىك نۆكرەكانم گوتيان پياويكى روت و قوت له ئەشكەوتى پەيدا بووه
ئاماده نيه بېتە ئاوه دانى، زۆرم پىخۆش بوو، لەدلى خۆم دا گوتم "دياره ئەمه
يەكك له قوماربازانەيه). فرمانم دا پىويستىه كانى ژيانى بۆ رۆك بخەن و بۆ
ئەوهى له پيش چاوى خەك حورمەتت زۆر بۆ بۆ خۆشم هاتە سەردانت.

ئەمه قانونىكى گشتىيه: شىخ و ئاغا دەبى هەميشە دور له خەك بژين.
وهك "كوپر ئوغلى" دەلى ئەوتە ديموكراسى پەيدا بووه گەورەى لەناو چووه.
هەر پياويكى گەورە زۆر هاتوچۆى خەك بكاو پووى خۆشيان پيشان بدا
احترامى كەم دەبى.

شىخى پيشو له بەر ئەوهى ئەم قانونەى بەرئوه نەبرد ناچار بوو بەشەو بۆى
دەرچى!

پرسيم: كام قانونى بەرئوه نەبرد؟

وہ لامي دايەوہ:

— سى قانون هەيه دەبى زۆر بە وردى له پيش چاوت بن.

كەسك بيهوئى لە بەنديخانە دا هيرۆئين بفروشى دەبى چ بكا؟ لەپيش دا دەبى
لە دەرەوہى بەنديخانە فروشىارۆك بدۆزىتەوہ. ئەمجارە دەبى لە ناو
بەنديخانەش دا بەهيز بۆ و هەموو كەس رۆزى لى بگرى. دواى ئەمانەش دەبى
كاربە دەستانى بەنديخانە بەدزىوہ ئاگايان لەو مەسەلە هەبى.

ئەمه وهك لا ديواره سەرەكە كانى خانو وایە. ئەگەر لا ديوارىكى كەم بۆ يان
سست و ناتەواو بۆ ناتوانى لە بەنديخانە دا هيرۆئين بفروشى.

كارى تۆش راست وهك ئەمه دەچى. لەپيش دا دەبى دلى ئاغای ئەم ناوہ
پابكيشى كە ئىستا بەرامبەرت دانىشتوہ و بەتەواوى لەگەلت يەكە.

گیله پیاو

دووه م قه درو ریژی خۆته که ئیستا نه ویشته هه یه و هه موو خه لکی ئه و ناوه به شیخیکی گه ووه که رامتدارت ده زانن. ئیستا له هه موو مالێک و هه موو مه جلیستیکی ئه م مه لبه نده باس باسی تۆیه .

خه لک قسه ی سه یر سه یر ده که ن. ده لئی گرۆ درۆیان پیکه وه کردوه . هه رچه ند هه موویان ده زانن قسه کانیا ن درۆیه تی ده کۆشن به هه زار سویندو قورعان که رامات و کاری دوور له باوه پ بۆتۆ داتاشن.

هه ر ئه مپۆ که تۆ به ریگای چیا و نیۆ قه دبێدا هاتووی و تۆ که ره کانم به جاده دا هاتوون و دره نگتر گه یشتونه جی مقق مقویه کی زۆری لی په یدا بووه . گویم لی بوو چه ند که س سویندیان ده خوارد که به چاوی خۆیان تۆیان له پشت هه ورانه وه دیتوه که به بالان فریوی!

ئه م خه لکه ئه خلاقیکی سه یریان هه یه . جاری وا هه یه شته که وا ساز ده که ن که له خۆشیان ده گۆپێ و باوه پ به درۆی خۆیان ده که ن.

شیخه که ی پیشووشمان تووشی ئه و به دبەختیه بوو. ئه تۆ ده بی زۆر وریا بی خۆت لی نه گۆپێ، ده نا زۆر به پیسی لی رته وه دره ده نی ن و سه ر له نوێ ئاواره وه دره یه دره ده بیه وه، دزی ده که ی دووباره ده تگر نه وه و دات ده که نه وه .

پرسیم: قانونی سییه م کامه یه ؟

ئاغا سه ریکی پاوه شانند:

قانونی سییه م پازی کردنی پۆلیسه .

له گه ل بیستنی ناوی پۆلیس مچوپکیکم به له ش دا هات خه ریک بوو له جیتی خۆم وشک بم.

"ئه ی هاوارو داد هه رچه ندی له بهر پۆلیس هه ل دیم چاره نووسی ژیا ن له گه لیانم گری ده داته وه ."

ئاغا كه تى گەيشت پەنگم پەپى و زۆر تىك چووم پرسى:

– چما باسى جندۆكەم كردهوه؟... پۆليس بۆ لى ترسان نابى...؟!

ئەگەر لە رابردوو كەت دەترسى، خاترجەم بە. هەتا بە قازانجى ئەوان بچوولتییەوه كاریان بە كارت نیه. كاریە دەستانى دەولەتیش رىيان ناكە ویتە ئێرە.

تەنیا نوینە رانى پارلەمان لە وهختى هەلبژاردن دا پەیدا دەبن و ئەمەش یەكێك لە دژووترین ئەركەكانى تۆیە كه دەبێ بە لیژانى و تەپ دەستى رۆلى خۆت یارى بكەى.

تووشى تەلەپەكى باش هاتبووم. گوتم:

– ئاغا ئەمن ئەو پیاوێ نىم كه تۆ بیرت لى كردۆتەوه. من شیاوى شیخایەتى نىم و ئەم كه ئەكبازىەم پىناكرى. ئەمن پیاویكى پیشینه دارو كه ئەكبازم كه هەموو كەس دەمناسى و كارێكم لە دەست نایە. رێگا بدە بپرۆم وەدواى كاری خۆم بكەوم.

ئاغا سەرىكى لى راوه شاندم:

– پیت وایە مالى پوورته هەروەخت كه یفت لى بوو بىی و هەر كاتێك وەرەز بووى بپۆى... چون گالته بە بیروپای گشتى دەكرى.

ئەو وەختەى دەكەوتیه ناو "چال" فكرى وات كردبايه، ئەك ئیستا كه هەموو بەشیخىكى گەرەت دەزانن و هومیدیان پیتە.

بە پارانەوهوه گوتم: چما ئاسمان دەرووخى، یان بوومەلەرزە دى كه من بپرۆم چاوى خۆم دەربینم و وەدواى كاری خۆم بكەوم؟ یەكى دیکە راست بكەنەوه.

..... گیله پیاو

– یه که م له تو زیاتر که سمان ده ست ناکه وی که هه موو شتیکی ته واو بی. خو
ئه گهر ده ستیشمان بکه وی ماوه یه کی پی ده چی... و ئیمه ش نابی ته نانه ت
تاقه رۆژتکیش بی شیخ بین.

پرسیم:

– مه به ست چیه؟ بۆچی بی شیخ ناژین؟
– دیاره ئیتر. خه لکی ئیتره دوکتوریان نیه، مامانیان نیه، دهرمانیان نیه،
پاره شیان که هه ر نیه. لانی که م ده بی شیخیکیان هه بی دهر دو ئازاریان
دهرمان بکا.

بوونی تو بۆ ئه مانه جیگای هیوايه. ئه مانه ی که خو لی به رپی تو بۆ متفه رك
ده بن، ئه گهر هومیدیان به ری یاخی ده بن، هه راو هۆریا ساز ده که ن و
دهردی سه ری بۆ ده ولت و بۆ منیش که ئاغا و خاوه ن ملکم دروست ده که ن.
بۆیه هاتمه سه ردانی توو له پیش چاوی خه لک ده ستم ماچ کردی. مال نه وێران!
من له پاته خت جوابی سلاوی مل ئه ستوره کانی ش ناده مه وه، هه تا ده گا
به وه ی احترامیان بگرم یان ده ستیان ماچ بکه م. به لام لیتره بۆ پیشکه وتنی
کاری خو م له به رامبه ر دزیکی پیشینه داری وه ک تو دا چۆکم دادا.

منیش و ئاغاش مه ست بووین، به لام به و حاله ش هه وه له مان باش بوو. له و
حاله دا پیکه وه قه راره مه دارمان دانا. قه رار درا من به گورج وگۆلی خه ریکی کار
بم و ئاغاش بۆ خو ی کاریکی وا بکا که له گه ل فهرمانده ی پۆلیسی ناوچه یه کتر
ببینین.

ئو شه وه ی ئه وه نده سه رخۆش بووم نه متوانی بگه ریمه وه خانه قا. سبه ینی
به یانی ئاغا بۆ چوونه وه ی من ته شریفاتیکی گه وده ی ساز کردبوو. ده پا زده
تۆکه ر بۆ به ری کردنی من ئاماده کرابوون.

گیله پیاو
.....

دهمه ویست سواری ئه سږ نه بږم و دیسان به پښ به ریځگای چیا دا بږمه وه، به لام
ئاغا به گوښی دا چپاند:

– به دبه خت له م سهره وه هه وراره لانی که م هه شت سه عاته پښ ده بی، ناتوانی
به پښ بږی.

ئهمن که له ئه سږ ده ترسام گوتم ئه دی ته گبیر چیه؟

ئاغا فهرمانی دا توکه رکان جله وی ئه سپی من پاکیشن.

وه ختیځ که خه ریځی سوار بویونیش بووم بږ خوی هات و پکښی بږ داگرتم.

به سپایی پښم گوت:

– ئه وه موو جنیو و قسه سووکه ی دوینځی چی و ئه م هه موو احترامه ی ئه مږوت
چی؟

ئاغا بښکه نی، سهریځی بږ دانواندم و به سپایی له بن لیوانه وه گوتی:

– ده بی من حورمه ت بگرم بږ ئه وه ی خه لکی دیکه به فریو بچی.

به لام وریای خوت به هه لته خه له تی و له بیرت نه چی چ که سی و خوت لی

نه گورپی. کورپه ته پلی سهرت وه عه رزی ده که وی. له و روزه به دواوه ژیا نی من

ره نگیځی دیکه ی گرت.

ئو په رده ی له بیر چوونه وه که چهند هه فته یه ک بوو به سهر رابردووم دا

کشابوو، وه لاجوو.

هه تا نه چووبوومه مالی ئاغا جار جار بږ خوشم لیم ده گورپا، وه ختیځ دیهاتیه کان

دیاری یان بږ دینام و داوای نوشتویان ده کرد خوم لی ون ده بوو، پښم و ابوو

به راستی پیاوځی پاک و دروستکارم. به لام ئه مجار ده قیقه یه کیش له بیر

دهغه لبازی خوم و ئه نجامدانی ئه و "پۆل" ه که پښم ئه سپیږدرا بوو خافل

نه بووم.

..... گیله پیاو

شهوانه که دنیا بیدهنگ دهو بو بیرو به رژه وهندی سبهینئ و ترسی ئه وه که دواروژی کارم ده گاته کوئ گیانمی نازار ده دا.

بق ئه وهی خۆم له دهست ئه م فکرو خه یالانه نه جات بدهم په نام بق ئه لکول ده برد.

به روژیش زۆریه ی وهخت به بیانوی نوژو دوعا له ژووری ده خزام و ده نوستم. له وهختانه دا کهس مه قی نه بوو بیهته ژوره که ی من و ده رویش زۆر به داوودل ئه رکی پاسه وانی به جی ده گه یاند.

روژیکیان که له ژووری خزابووم و شه رابم ده خواره وه ده رویش به پیچه وانه ی جاران به بی ئیجازه وه ژوور که وت.

ئه من له و پ پووییه ی زۆر ترسام. ئه گه وهختیکی دیکه بایه وام ته مبن ده کرد تا ماوه غه له تی وا نه کاته وه. به لام ئه و رژه له بهر دوشت نه متوانی هیچ بلیم: یه کیان ئه وه که ده زگای خواره نه وه م له مه یدانئ بوو، دووهم ئه وه که ده مزانی خه به ریکی گرنگی پی یه وه له وانه یه خه به ریکی زۆر فهوری و ترسناکی بق هیئابم.

ده رویش دیتنی ده زگا که می هیچ پی سهر نه بوو. ده تگوت ده زانی دنیا چ باسه !

له پهنگ و پوخساری شیواوی پا دیاربوو پاسپارده یه کی گرنگی پی یه و بق کاریکی گه وره ناچار بووه بی ئین بیهته ژوور.

بی ئه وهی داوی لی بووردن بکا، یان پاوه ستئ من پرساری لی بکه م گوئی: — فرمانده ی پۆلیس ده یه وی بیهته سه ردانت. به بیستنی ناوی فرمانده ی پۆلیس وا تیک چووم هیئده ی نه مابوو دلم پاوه ستئ. پرسیم:

گیله پیاو
.....

– چ کارئکی به منه؟

دهرویش بیدهنگ بوو، منیش که و تمه ناو ده ریای بیرو خه یالات! "ناکا له
مه سه له ی من ناگادار بوو بیت و بۆ گرتنم هاتبێ؟..."

ته واوی نه و کهش و فشه ی جاران دهم نواند وه لام ناو له درویشم پرسى:

– نه م فرمانده ی پۆلیسه چۆن پیاویکه؟

دهرویش زۆری پێ سه یر بوو که نایناسم، لیتی پرسیم:

– چما تا ئیستا نه ت دیوه؟!

– نا.!

– نه دی چۆن هاتوویه ئیره بوویه شیخ.

نهمده زانی چی جواب بده مه وه. پاش نهختیک پاوهستان گوتم:

– کاری من له سه ره وه جێ به جێ بووه، پتووستیمان به دیتنی نه و جۆره
که سانه نیه.

دهرویش زه رده خه نه یه کی تایبه تی کرد که هه زار مانای هه بوو، دوايه گوتی:

– باش وایه جارێ جوابی پیاوه که ی نه قیب بده یه وه دوايه قسان ده که ین!

نهمده زانی چی جواب بده مه وه، له درویشم پرسى:

– به فکری تو چی لێ بکه ین؟

– بفرموو بابێ، نه گهر نه و پازی نه بێ لیره هیه شتی که ناکرێ.

سه ریکم بۆ له قاندو گوتم باشه، کاتی که درویش خه ریک بوو بچیته ده ر گوتم:

– زوو وه ره وه کارم پیته.

دهرویش رویشت و منیش له گۆ فکرو خه یالی خۆم را چووم:

"خوايه گیان... ته گبیر چیه؟ نه مه چ به دبه ختی که تووشم بووه. نه گهر
بمناسیته وه چ په ندیکم به سه ردینێ؟"

..... گیله پیاو

هه تا دهرویش قهراری هاتنی نه قیبی داناو هاته وه نیوه ی گۆشتی له شم بوو به ئاو.

له گه ل هاته وه ژووری چاوم لی هه لته کاند دانیشی، بی شه وه ی هیج بلی به رامبه رم دانیش، ئیستیکانیکم ئاره ق وه ده ست دا:

- بخۆ وه که مێک نه شه ت ببزوی.

ئستیکانه که ی به قومیک هه لچۆراندو به به ری ده ستی سمیل هه شۆره کانی نه ستیه وه . چاوه کانی ره نگیک ی سه یریان هه لئنا بوو، پیاو نه یده توانی چه ند ده قیقه تی یانه وه رامیتی.

بۆ خۆشم که به خه به ری هاتنی جه نابی نه قیب خومار ببوومه وه دووسی ئیستیکانم تی کردو پاش شه وه ی هاته وه سه ره خۆم پرسیم:

- باشه ئه م به ریزه که نگێ دێ؟

- ئه مپۆ ئیواری.

- زۆر باشه بلی بزائم ئه و کابرایه چۆن جانه وه ریکه . دهرویش ده ستی به تاریفان کرد:

- پیش شه وه ی جه نابی نه قیب بیته ئه م ئاره ، ته واوی ئه و کێوانه پڕ له چه ته بوون.

هیزه کانی ده ولته هه رچی ده یانکرد نه یانده توانی پیشیان پی بگرن. هه موو رۆژی چه ند ئوتومبیلیان پووت ده کردن. کارێکیان به سه ر ژن و مندالی خه لک دینا هه ره مه پرسه .

هه موو هه وتووای فهرمانده ی پۆلیسیان ده گۆپی به لام هیج کامیان چیان له ده ست نه هات و رۆژ به رۆژ وه زع خه راپتر بوو، وای لی هاتبوو هه موو بن

گیله پیاو
.....

بهردان دووسئ چه ته یان لئ بوون و که م که م به کتریشیان رووت ده کرد. هه تا
ئه م جه نابی نه قیبه هات و تئوی چه ته ی له م ناوه بپی.
پرسیم:

– ئه م پیاوه چۆنی چه ته بیرنه وه؟

– هم... چه ته کان کهین و بهینیکیان له گه ل شیخه که ی پیش تو هه بوو... شیخ
پشتیوانی لئ ده کردن. جه نابی نه قیبه به هه ر فیلتیک بوو شیخی رازی کرد
بچیته ئه سته مبول. له گه ل پیی لیڤه ترازانده به کسه ر بردی له به ندیخانه ی
ئه سته مبول دایه ده ست بۆلیس و هاته وه. پاش رویشتنی شیخ چه ته کانیش
کلکیان له گه لۆزیان گرت و هه لاتن!

ته نیا من مابووم که دوا ی رویشتنی شیخیش به که لله په قی خۆم پاگرتبوو.
ده رویش نه ختیک راوه ستاو منیش که به بیستنی ئه م قسانه سه رم ده سوورا
له بنه وه چاویکم لئ کردو بی اختیار گوتم: "داستانیک ی سه یره!".
ده رویش سه رتکی راوه شانده:

– به لئ هه تا دوومانگ له مه وه به ر روژیک جه نابی نه قیبه وه لامی بۆ ناردم بچم بی
بینم... منیش به ته نئ له و کیوو چیا به وه جان هاتبووم. ئاغاش تینی بۆ
هینابووم. ئه وه بوو شه ویکیان چوومه لای ئاغا و پرسیم "ته گبیر چیه؟".
ئاغا فه رمانی دا بچمه لای جه نابی نه قیبه بزانه ده لئ چی...
بی اختیار قسه که ی ده رویشم بپی:

– چما ئیوه کهین و به ینتان له گه ل ئاغاش هه یه؟!

– ته حه! ئه دی چۆن...! چما به بی رازی بوونی ئاغا دزی و ریگری
ده کری...! چما تو بۆخۆت به بی ئیجازه ی ئاغا هاتوویه ئیره!!

..... گیلەپیاو

لەدای خۆم دا هەزار جانیوم بەم بەخت و شانسی خۆم دا "بروانە ئو
بەدبەختیە بارگە و بنەم لەکوێ خستو؟" تەنانەت هەناسە هەلکێشانم دەبێ بە
ئىجازەى خەلکى دیکە بێ!.

بۆ خۆشم نەمدەزانى سەرەنجامى ئەم کارە بە کوێ دەگا. ئىستىکانەکانمان
هەلداو پرسیم:

– باشە دوايە چ بوو؟

– بەترس و لەرزەوێ چوو مەلای جەنابى نەقیب. پێم وابوو هەرچاوى پێم
بکەوێ دەمامم دەردیئێ...

بۆیە هەر کە دەرگام کردەوێ خۆم بەسەر کەوشەکانى داداو گوتم:
"سەھوم کرد... ئیتر کارى وا ناکەم... مەعاشىکى نەمرو نەزیم بۆ وەبەرە.
ئەگەر پەلم بزاوت ئىعدامم بکە..."

کەچى بەگ پێکەنى و راستى کردمەو:

"ئافەرىن... هیچ باوەرم نەدەکرد ئەوەندە تێگەشتوو بى. هەلستە دەتکەمە
سولتانی کێوان. بە پێچەوانەى قەسەى خۆت تۆ نابێ دەست لە چەتەى
هەلبگرى، بەلام دەبێ لەقەسەى من دەرئەچى.

– هەرچى بفرموى بەسەرچاوى جێبەجێ دەکەم.

– باریک الله... دەبێ هەر ئىستا بچىوێ چىاو بچىە ناو ئەشکەوتى شىخەوێ
کەسێش نەزانێ پێکەوێ تەوێ و بەستمان هەيە. چەند کەس هەوالنۆسى
رۆژنامەو وێنەگر دەنێرم وێنەت بگرن و لە رۆژنامە دا بلۆى بکەنەو.

تەنیا ئەوەندەيە وریا بە لە وەلامى رۆژنامەنۆسەکان دا قەسەى نالەبار نەکەى و
نەلێی لەبەر برسێتى و بەدبەختى بوومە چەتە، نەچى بلێی مەعاشىکى کەم

گیله پیاو
.....

بدنه ئی دهست له م کاره هه لده گرم. ئەم قسانه ئاشکرا بن وهک سهگ دهت تۆ پیتیم!

پرسیم: باشه چیان پئی بلتیم؟

— ها... ده لئیی من بۆ پارستنی نامووسی خۆم ئەم رێگایه م په چاو کرده وه و خهبات ده که م بۆ کۆمه گی لێقه وماوان و له و جۆره قسه زل زلانه.
چاره نه بوو ده بوو به قسه ی بکه م. لووس و باریک هاتمه وه ئییره و چاوه رتیی هاتنی رۆژنامه نووسه کان بووم.

خواردن و جل و بهرگ هه موو شتی کم له لای به گه وه بۆ ده هات. هه ول م ده دا به موو له قسه ی دهر نه چم. من که به جارێک دهست و پیتی خۆم ون کرد بوو گوتم:

— مه به ستی له و کاره چ بوو؟

— ئەو ئەفسه رێکی خاوهن ته جره به و دنیا دیده یه، ده زانی ئەگه ر تۆوی چه ته له دنیا بپێ نانی ئەویش ده بپێ...
...

که وابوو چ له وه ی چاکتر چه ته هه بێ، به لام به قسه ی ئەو هه لسووپێ.

ئاخره که ی رۆژێک هه والئوسه کان هاتن. منیش ئەوه ندەم باش رۆلی خۆم یاری کرد که هه والئوسه ی قوربه سه ریش زگی پیم سووتا و گوئی "حازم له رۆژنامه که م دا دیفاعت لێ بکه م و له لای کاربه ده ستانیش کاره که ت بۆ چاک بکه م"

دیسان چاک بوو ته سلیمی قسه کا نی ئەو هه والئوسه نه بووم، ئەگینا دهر دیکیان ده دامێ تا ماوم له بهری بنالینم.

له گه ل ئەوه ش دا پوو شالێکم هه ر لێ هه ل بوو. چه ند رۆژ دواتر له پێشدا نه قیب و دوايه ش ئاغا، وه لامیان دامێ که به م زوانه شیخیکی زۆر باش پهیدا

ده‌که‌ن و جینگه‌که‌ی من ده‌ده‌ن به‌و. هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی تۆ هاتی ئه‌من سه‌عاتیک خه‌وو ئاسوده‌بیم نه‌بوو. راستیان گوتوه "چاوه‌روانی له‌ هه‌موو شتیک ناخۆش تره‌".

ئیسیتیکانه‌نمان هه‌ل‌دان. له‌ دلی خۆم دا پیکه‌نینم به‌ ساویلکه‌یی ده‌رویش و قوماریازی رۆژگار ده‌هات "که‌وايه‌ بۆیه‌ ده‌رویش هه‌ر که‌ چاوی به‌من که‌وت ده‌ستی کرد به‌ سه‌ردانه‌واندن و ئیکلام کیشان". به‌ره‌به‌ره‌ خه‌ریک بوو تی‌ده‌گه‌یشتم بۆچی وا له‌په‌ر بوومه‌ شیخ.

که‌وابوو، بۆیه‌ ئاغا پیتی وابوو من مه‌ئمووری جه‌نابی نه‌قییم و له‌بنه‌وه‌ له‌گه‌لی شه‌ریکم. هه‌ر بۆیه‌ش که‌ به‌ته‌نیا ماینه‌وه‌ وای ره‌فتار له‌گه‌ل کردم و ئه‌و هه‌موو جنیوه‌ی پی‌دام؟؟!

هه‌روا ده‌هات کاره‌که‌ قوول ده‌بوو. "ئیس‌تا ئه‌مرۆ به‌هاتنی جه‌نابی نه‌قیب کاره‌که‌ هینده‌ی تریش پیس ده‌بی. چ بکه‌م! ته‌گبیر چیه‌؟".

ئه‌وه‌نده‌ به‌و فکرانه‌وه‌ خه‌ریک بووم که‌ له‌ بیرم چۆوه‌ ده‌رویش به‌رامبه‌رم دانیشتوه‌و چاوی به‌یه‌وته‌ هه‌لس وکه‌وتی من.

پیم وابوو فه‌رمانده‌ به‌رابردویی منی زانیوه‌و ئیس‌تا هاتوه‌ بمگرێ و تحقیقاتم لی بکا. ده‌ستم کرد به‌ ده‌ست هه‌لته‌کاندن و ره‌خنه‌ گرتن.

ده‌رویش پیکه‌نین گرتبووی. به‌ده‌نگی پیکه‌نینه‌که‌ی وه‌خۆ هاتمه‌وه‌ گوتم:

– باش وایه‌ جارێ بنووم بزانه‌ ئیوارێ چ ده‌بی؟

ئیوارێ که‌ ده‌رویش خه‌به‌ری دامی فه‌رمانده‌ی پۆلیس هات له‌پشتینێ به‌ره‌ژێرم مرد. نه‌مدزانی چ بکه‌م؟ به‌پیری‌وه‌ بچم یان راست له‌جی خۆم دانیشم.

ناخه‌که‌ی بریارم دا پیش ئه‌وه‌ی جه‌نابی نه‌قیب بیته‌ ژوورێ به‌پێوه‌ پاره‌ستم تا ناچار نه‌بم له‌به‌ری هه‌لستم و ئه‌ویش پیتی وانه‌بی حورمه‌تم نه‌گرتوه‌...

گیله پیاو
.....

ئوتومبیلکه له پیش خانقا پراوه ستا، چەند کەسیکی لێ دابەزین.
هینده ناپه‌حه‌ت و په‌رت و په‌ریشان بووم نه‌مزانى کى له‌گه‌له‌ ! و چۆن
ئوتومبیل هاتۆته‌ سه‌ر ئه‌م کۆهه‌ ؟ به‌تایبه‌تى وه‌ختیک ده‌نگى جه‌نابى نه‌قیب
هات و پرسى:

– جه‌نابى شیخ ته‌شریفیان له‌ ماله‌وه‌یه‌ !،
هینده‌ی نه‌مابوو خۆم پیس بکه‌م. ده‌نگ و قسه‌کردنه‌که‌ی وه‌ك ئینسان
نه‌ده‌چوو. ده‌تگوت ده‌نگى توفان و هه‌وره‌ تریشه‌یه‌...
پیاوه‌کانم وایان سه‌ر لێ شتوابوو جوابیان پى نه‌درايه‌وه‌. جه‌نابى نه‌قیب
ديسان به‌و ده‌نگه‌ به‌ سامه‌یه‌وه‌ گوتى:

– کوپه‌ نه‌کا جه‌نابى شیخ خه‌ریکی نوێژو تاعه‌ت بى؟
هینده‌ی نه‌مابوو له‌پشت ده‌رگاوه‌ بلیم "به‌لێ خه‌ریکم" نه‌وه‌ندى بلیی یه‌ك و
دوو ته‌واوى ژيانى رابردووم هاته‌وه‌ پیش چاو: "ئاخر بابى بابم کارت به‌
شیخایه‌تى چ بوو...؟ بۆچى نه‌چووى کارىکى پیاوانه‌ بۆ خۆت په‌یدا بکه‌ی؟".
له‌ دلى خۆم دا گوتم "چۆنه‌ له‌و په‌نجه‌ره‌ی پشته‌وه‌ خۆم فری ده‌م و بۆی
ده‌رچم، پاره‌شم که‌ هه‌یه‌. با هه‌تا کاره‌که‌ پیس نه‌بووه‌ خۆم ده‌ریاز که‌م".
به‌لام تازه‌ دره‌نگ ببوو، ده‌ره‌تانى هه‌لاقم نه‌مابوو.
جه‌نابى نه‌قیب گه‌یشته‌بۆ پشت ده‌رگای ژووره‌که‌م و هه‌ر به‌و ده‌نگه‌
نه‌ستووه‌ی گوتى:

جه‌نابى شیخ ئیزن ده‌فه‌رمووی؟ یاالله...
ئه‌وه‌نده‌ی گوت و ده‌رگای وا له‌نه‌كاو کرده‌وه‌ که‌ سواخی ئه‌م لاو ئه‌ولاى
هه‌لوه‌رى... لاقى راستى به‌و چه‌که‌م زل و تروسکه‌داره‌وه‌ هینایه‌ ژوور.

..... گیلەپیاو

من پیش ئەو رۆژە زۆرم کوێرەوهری دیتبوو، چاوم بە زۆر دیمەنی سەیرو ترسینەرکەوتبوو، بەلام قەت وەك ئەو رۆژە نەترسابووم و خۆم نەدۆپاندبوو. ئەوەندە تێك چووم كە بۆیەكەم جار بە راستی و لە دڵەو لەبەر خودا پارامەو.

"خوایە كەرامەتی شیخی بەراستیم بدەیه تا دوایەکی لێ بخوێتم و بیکەم بە بەرد!"

پێنەكەنی... پێنەكەنی... ئەمە گالته نیە. پێشتر بۆ تۆشم باس كردو. ئێمە پێشینەدار ئیمان بەو كارە دروینانە دینین كە بۆخۆمان دروستمان كردوون و وامان لێ دێ كە پیمان وایە شتەكە لەراستی دا وایە.

بە دواي چەكەكەي دا پەیکەری زل و زەبەللاحی جەنابی نەقیب وەژوور كەوت. بەدیتنی ئەو سەرو سیمای قەدو قەوارە وا راجەنیم بۆ اختیار لەبەر خۆمەو دەستم كرد بە دوعا خوێندن.

نازانم فرماندە چ فكريكي كرد كە لەگەڵ چاوی بەمن كەوت پاشەوپاش كشایەو بەیەكێك لە تۆكەرەكانی منی گوت كە دەستەونەزەر لەوێ راوەستابوو:

— تۆلەباب! ئاخەر لەتۆم نەپرسی بزانه شیخ خەریکی تاعەتە یان نا؟ بۆ دەنگت نەکرد؟!

پاشانیش زللەیهکی وای لەبنان گوێی تۆكەرەكەم دا فەقیرە چوار پێنج جار بەدەوری خۆی دا سووپا و سەری وەدیوارەكە كەوت.

من زۆرم ئەو شیرینکاریانە دیبوو. جەنابی نەقیب دەیهوێست بەو كارە سامی خۆی بەمن نیشان بدا. لە بەندیخانە و لەنیو لاتەكان دا ئەو بەواوە كاتیك بەندی-

گیله پیاو
.....

یه کی مل ئه ستور دیته به ندیخانه مل ئه ستوره که ی پیشتر بق ئه وه ی خوی
بنوینئ ئه م جوره دهسته گولانه به ناودا ده دا.

ئه م رهفتاره ی جه نابی نه قیب وهك پۆلویهك بوو كه له كلۆبارووتیكى نیزیک
بخه نه وه. زۆری کار کرده سهر من.

منی وا گۆپی كه به جارێك له و قالبی روحانیهت و شیخه تییه هاتمه دهرو
بوومه وه هه مان گیلهی كه له به ندیخانه له گه ل تا قمیك لاتی مل ئه ستور
به ره وپوو بووم.

ههروهك له به ندیخانه هه موو كه س بق ئه وه ی بتوانئ بژی ده بوو سهر بق مل
ئه ستوری دیکه نه وی نه كا، منیش خۆم ئاماده كرد به ره ره چی مل ئه ستوری-
یه كه ی جه نابی نه قیب بده مه وه.

وهك مه كینه یهك كه قورمیش كرابئ بئ ئه وه ی ئاگام له خۆم بئ ده مم كرایه وه
گوتم "هۆپ".

به لام هیشتا وشه كه به ته واوی له ده مم ده رنه چوو بوو و دهنگی "پ" كه له
كه لیئنی ددانم دا بوو كه وهك بریسكه لیئ ذابم ده مم وشك بوو.

ئه و ئه فسه ره ی هینده یان باسی ئازایی و كه له ره قی و ده سه لاتی ده كرد
"شاهین چه نگل" كۆنه هاو پۆلی من له قوتابخانه ی عه سكه ری بوو. سه رتا پام
ده ستی به له رزین كردو وهك ئاوێك به ئاگرێك دا بكرئ له راست خۆم
دامركامه وه. له دلی خۆم دا گوتم "ناكا ئه ویش من بناسیته وه؟"

به زه حمهت خۆم كۆ كرده وه و له سه ره خۆ گوتم:

فه رموو چه زه ته ی نه قیب مائی فه قیری وهك من قاییلی جه نابت نیه !

..... گیله پیاو

جه نابی نه قیب هه روا به ههنگاوی توند هاته پیش و دهسته قورسهکانی خسته
سه رشانم و به زۆر له سهه دۆشه که که ی دانامه وه. به م کاره دهیه ویست له گه ل
ریزلی گرتنه که دا هیزی شان و باهووی خوشی به من نیشان بدا.

ئه من پیاویکی شه پرۆش نیم به لام له قوتابخانه له که سم قبول نه ده کرد.
ئێستاش له گه ل ئه وه موو رهنج و کویره وه رییه که کیشابووم ئه گه ر جه نابی
نه قیب بابایه کی خۆمانه بویه ده گزی را ده چووم، به لام ئه م دهره جانه وه یزی
ده ولت که به پشتی ئه فسه رانه وه یه ده سه لاتیکی زیاتریان ده ده نی. بویه لای
خواره وه م گرت و گوتم:

– تا جه نابت دانه نیشی بی ئه ده بی وا ناکه م.

– عه فوو فهرموو قوربان! ئه من خاکی به ریپی جه نابتم.

ده نگیکسی وه ک اس. اس س له ده مم ده هاته دهر ده مه ویست بلیم
"استغفرالله!!".

جه نابی نه قیب له سهه چۆکان له ولای دۆشه که که دانیش و گوتی:

– هیوادارم بم بووری که دهرنگ هاتوومه خزمهت. له کۆنه وه گوتوو یانه
"له پچوکان خه تاو له گه وران عه تا".

نه مده زانی چی جواب بده مه وه. ته نیا سهه رم راوه شانده هاره یه کم له گه رووم
هینا.

جه نابی نه قیب گوتی:

– جه نابی شیخ هه موو شتی که له خۆت عه یانه و ئه من زۆر ئازارت ناده م. هه ر
بویه هاتبووم به ره که تیکم پی بی ری داوای دوعا خیرم هه یه.

پێکه نینیکم هاتبوو وه خت بوو به ته م. به زه حمه ت خۆم پاکیر کرد:

گیله پیاو
.....

– پۆله خوا بت پاریزی. بیستوومه بۆ له نابردنی چه ته کان زۆر زهحمهت دهکێشی؟

جهنابی نه قیب جوابی دامهوه:

– له سایه ی سه ری جهنابته وه شوکور وه زع ئارامه. دیاره نه فهره کانم که من و نه گهر شه خسیکی وه که جهنابت نه بی چیان بۆ ناکرێ. ئهم ولاته یه که م به خوداو دووه م به جهنابت سپێرداوه.

سه رم لێ سوپما بوو، چۆنه ئه و جهنابی نه قیبه له گه ل هه موو ده سه لاتى خۆی دا زۆر له ئاغا به نه ده ب تر ده دوێ.

خه ریک بووم به ره به ره ناشقی کردارو قسه کانی ده بووم که له نه کاو پرسى:

– بیستوومه جهنابت خه لکی سه مه رقه ندو ئه و ناوه ی؟!

چاک بوو له سه ر وه لامى من رانه وه ستا، ئه گینا هه ر له وێ دا کاره که پیس ده بوو. هه روا که چاوی تێوه بریبووم لێی زیاد کرد:

– تو زۆر وه ک دۆستیکی من ده چی!

ئه گهر بۆمبا له بن گویم ته قیبا، ئه گهر خانووم به سه ردا پووخابا، قه ت ئه وه نده نه ده ترسام و تێک نه ده چووم که به و قسه ی جهنابی نه قیب نا په حه ت بووم.

نهم ده زانی بلیتم چی؟ سه رم داخست و ده ستم به پریشی خۆم گرت. نه قیب که ده ستی هه لئه ده گرت گوئی:

– توخوا نه ختێک پوو بکه لای په نجه ره که.

سه رم وه رگێرا، وه ک به رگدرووان که قوماشی وه به ر رووناکی ده دهن و لێی ورد ده بنه وه، به وردی ته ماشای کردم و گوئی:

– زۆر وه ک ئه و ده چی. ئه گهر ریشته نه بایه عینه ن فهرید په تاته بووی. پاشان ده ستی کرد به گێرانه وه ی داستانه کانی ئه و سه رده مه.

..... گیله پیاو

هه رچەند دەقیقەش جارێك بێدەنگ دەبوو و لەسەرچاوی من ورد دەبۆوه .
دڵم واتوندی لێ دەدا بۆ خۆم گوێم لە دەنگی بوو . دەترسام لە نەكاو
بمناستەوه .

بۆ ئەو هی تۆ بگەم داخوا ئاگای لە بەسەرهای من هەیه و دەزانێ دۆستەکی
سەرەنجام چی بەسەر هاتوه یان نا لێم پرسى:

– باشە ئه و دۆستەت چی بەسەر هات؟

– لە قوتابخانە دەریان کرد . ماوێه کی زۆر ئاگام لێ برا هەتا رۆژێک وینەم لە
رۆژنامە دا چاپ پێکەوت .

دیسان لە نەكاو قسەکی بپری و لەسەر چاوی من ورد بۆوه .

وا دیار بوو ئەویش منى ناسیوه تەوه ، بەلام هەردوو کمان خۆمان نەناس دەکرد .
جەنابی نەقیب پرسى:

– ئاكا جەنابت فەرید پەتاتە بناسى؟

– نەخەیر نایانسم . باشە چی کردبوو کە وینەیان لە پۆژنامە دا چاپ کردبوو!!
نەقیب پێکەنى:

– کە لە کبازی ، ئەویش نەك جارێک و دووجار ، بەلکە شەوو رۆژێ سێ چوار جار .

دەمەویست ئەو یاری یە ترسناکی دەستمان پێ کردوه تەواو بگەم . پرسیم:

– ئیستا لە کۆیە؟

– پێم وایە لە بەندیخانە بێ . چونکە هیچ باسی نیە .

هەردوو کمان نەختێک بێدەنگ بووین و من پرسیم:

– چۆن بوو تووشی ئەو رۆگایە بوو؟

نەقیب بەو پرسیارەم تێک چوو ، هەناسە یەکی هەلکێشاو جوابی دایەوه:

گیله پیاو
.....

– کوپړکی خهراپ نه بوو. له قوتا بخانه هه موو که س خوښی ده ویست. هیچ که س پټی وانه بوو روژنیک له قوتا بخانه دهرده کړی. به لام چاره نووس کاری خوی کردو نه و کوپړی تووښی پړنگای خهراپ کرد بئ گومان نه فسه ریکی هه لکه وتووی لئ په یدا ده بوو.

کول گرووم له نه وکئ مابوو. خه ریک بوو فرمیسم بئ، به زه حمه ت خوم راگیر کردو گوتم: "بوچی یارمه تیتان نه دا؟"

جه نابی نه قیپ پیکه نینیکي وشکی کردو گوتم:

– نه و هیچی له نیمه داوا نه کردو روژنیک من له وه زعی نه و ناگادار بووم که کار له

کار تر ازابوو، نیت نه ده کرا فریای بکه وم. پرسیم:

– نه گه ر نیستا بیت و داوای یارمه تیت لئ بکا چ ده که ی؟

– فرمان ده ده م بیگرن!

– بئ خه تا!

– که سیک فیزی کارنیک بوو نیت ده سستی پئ لئ هه لئا گیرئ.

هه ردو وکمان که میک راوه ستاین. نه قیپ جگه ره یه کی داگیر ساند:

– له بهر کاریکی که به منیان سپاردوه به خزمه ت گه یشتم. نه م قسه ی زوری

مانا تیدا بوو، له گه ل قسه کانی چوند ده قیقه پیشت زوری فارق هه بوو. که وای

گوت به ندی جهرگ و دلانم پسا گوتم "نه قیپ هاتوه بمرکئ و چه پسم بکا".

نه و ریشه دریژانه ش نیعمه تیکی باشن. به تایبه تی ریشی رهش و به پشته من

که نیوه ی ده م چاومی داپوشیبوو. نه گه ر پش نه بایه نه قیپ ده ی بیني پهنم

په ریوه و ده یزانی "نه و ماسه بئ موو نه".

نه وه ندی بوم ده کرا سهرم ده برده وه نئو قه پلک و یاریم به ریشم ده کردو

چاوه پئ بووم نه قیپ فرمانی گرتم بدا. نه ویش که دوايه تیگه یشتم چ

..... گٺله پياو

خه يالټيکي بووه، ده يه ويست هر چي زووتر قسه که ي بکا ده ستي کرد به "من
من" هتا بځ خوم گوتم:

– به لئ فرموو چ نه مريکت هه يه؟

– راستيه که ي نه وه يه نامه يه کيان له نه نقره وه نارډوه و کارټيکي گرانيان له من
خواستوه که پټوه ندي به جه نابته وه هه يه.

"خوا کوټرت کا هه تيو، ده خير ا چاوي خوت دهرينه و مه سه له چيه بلئ و
بپرته وه له ترسان وه خته زراوم بچئ، تفي قووت دايه وه و گوتي:

– نه مرؤ و سبه ي بورهان دټه ئيره. به جارټك خوم له بيرچوه، پرسيم:

– کام بورهان؟

نه قيب پټکه ني. نه ویش يه کټک له هاوړټياني سرده مي قوتابيه تي ئيمه يه. من و
فرید په تاته و بورهان شه پيووري سئ هاوړټي گياني گياني بووين. له ونيو
نه وسئ که سه دا نه ميان له هه مووان باشت دهرچوو، زور ئاقل و زيره ک بوو.
دووسال پيش ئيستا له خزمه تي سوپا دهرچوو. ئيستا ش ده يه وئ ببټه
نوټنه ري پارله مان.

هه ناسه يه کي ره حتم هه لکيشاو له سهرويني مه سه له حالي بووم. گوتم:

هر چي خوا به قيسمه تي بکا نه وه باشه. له سئ هاوړټي قوتابخانه يه کټک
فرمانده ي پؤليس و يه کټک نوټنه ري پارله مان. نه قيب قسه که مي بري و گوتي:

– قه رار وايه له م ناوچه يه هه لټيردرئ. بويه بځ سهردان و قسه کردن له گه ل

خه لکي نه م ناوه دي. جاران زور باش بوو. پټويستي به م کارانه نه بوو. نه وه تا

قانوني دي موکراسي هاتوته ولاتي ئيمه کاري نوټنه رانيش تټک چوه و ناچارن

وه ختي هه لټاردن پټنج شه ش روژ بچنه نه و ناوچه ي ليئ هه ل ده بټيردرئ و

چاک و چؤني له گه ل خه لک بکن.

گیله پیاو
.....

منیش هر بۆیه هاتمه خزمهت تۆ و زه حمه تم دای. کاری بورهانی به ده ست
جه نابته. هیوادارم لوتف بنوینی و یارمه تیمان بدهی.

– له لوتفی خۆته وهیه. جا من چیم له ده ست دئی؟

– جه نابت زۆر کاران ده توانی بکهی. هر ئه وه نده به و خه لکه نه زانه بفرمووی
"دهنگ بۆ فلان کهسی بدهن" کار ته واوه. ئه مانه قهت له فهرمانی جه نابت
ده رناچن. ئیمه پێیان بلێین دهنگ بۆ بورهانی بدهن کاره که پێچه وانه
ده رده چئ. سهیری پواله تیان مه که لیم ده ترسین و حورمه تم ده گرن. ئه مانه
هموو سالتی کۆلێک پاره له حه مید په سوولی وهرده گرن و له قسه ی تۆش
به ولاره قسه ی کهسیان گوئی لئ نیه. ته نانه ت خوسره و خانی ئاغاش قسه ی
ناروا.

به سه ر سوپمانه وه پرسیم:

چۆن به قسه ی ئاغا ناکه ن؟ چۆن ده توانن بئ نه مری ئه و بکه ن؟!

سه ری لئ پاره شاندم:

– بیستوومه نتوانتان زۆر خوشه !

– به ئی. ! پیاویکی باشه.

– منیش خوشم ده وئ، به لام باوه پ بفرموو کاری ده ولته و به جیگه یاندنی

فهرمانی ده ولته کاری به سه ر دۆستایه تی و خوش ویستن و شتی واوه نیه.

قامکی خۆم گه زی. تیگه ی شتم ئاغا و جه نابی نه قیب ناکۆکییه کیان له به یندا
هه یه.

پرسیم:

– چۆن؟ چما ئاغا نه زه ریکی دیکه ی هه یه؟!

..... گٺله پياو

– به لئى. به لام خه راپ حالئى بووه فيلئى پئى له من ناكړئ. هټلكه له قه لئى نادزئ.

خوم گټل كړدو گوتم:

– پيم وايه خه راپ ليك حالئى بوون!

– نه خه ير! من راسته پئى چوومه لاي و گوتم هاتووم تكايه كت لئى بكه م. گوتى "فرموو هر چى هه بئى به سه رچاو جئى به جئى ده كه م".

گوتم: "ده بئى يارمه تيمان بدهى بورهان هه لټيردرئ".

وهك جنټويان پئى دابئى چاوى دهرپه راندو گوتى:

"بلئى سئى سه د سوارم بؤ ساز كه به سه رچاو. بلئى كوپه كانتم بدهيه بؤ سه ريانى ده يانده م. بلئى نازووخه ي مانگيكي نه فهره كانم بده، مانگيكي هيج دوومانگى ده ده م، بلئى نه وانه دوژمنى منن لټيان ده، به سه رچاو هه مووانت ده سبه جئى بؤ له ناوده به م. به لام داواى نه ووم لئى مه كه كه دهنگ بؤ هه ميد پره سولى نه ده ين. نه م كار هه له ده ست نايه. هيوادارم دلټ نه يه شئى".

– بؤيه هاتوومه خزمهت جه ثابت. هر تؤ به لټين بدهى كار ته واوه.

بورهان پياوټكى زؤر به دين و رووناكپيره و به تاييه تى زؤر موخليسى جه نابته و

بؤ خوشت كاتيكي هات بؤ زياره تت دهى بينى. له دلى خوم دا گوتم:

"نه ي نه حله ت له دايك و بابى پياوى درؤزن!".

جه نابى نه قيب پټكه نينينكى تاييه تى بؤ كړدو گوتى:

– بؤ نه وى قسه ي لئى پهيدا نه بئى، روژيكي كه بورهان بيته ئيره من له گه لئى

نايه م. تكات لئى ده كه م كار هه كى بؤ جئى به جئى بفهرموو! ئيتير خوت باشت

ده زانى.

گیله پیاو
.....

له ورسته ی دوايي دا به ناشکرا ئه م مانایه م بۆ ده رکوت که "ئه گه ر ئه و کاره نه که ی خۆت ده بینیه وه و هۆبالی خۆشت به ستۆی خۆت".
نه قیب هه ستایه سه رپێ بړوا. له کونی په نجه ره که وه سه یرێکی ده ره وه ی کردو نه راندی:

— هۆی، له چ جه هه ننه مێکن؟

ده سه به جێ پۆلیسه کان کۆبوونه وه و ده ست له سه رسنگ له به رده رگا پراوه ستان.
جه نابی نه قیب له به رده رگا به ئه ده ب و ئیحه ترامیکي بێ ئه ندازه وه گوته:
— جه نابی شیخ تکه یه بۆ دوعای خیر له بیرمان مه فه رموو.

کاتیك ده نگي ئوتومبيله که دوور که و ته وه ده تگوت سێ شه وو رۆژه نه خه وتووم. به ماندوویی و شه که تی خۆم به سه ر دۆشه که کم داداو گوتم: "بابه، وه لّلا من سه رم له سیاست ده رناچێ".

بیری سه یر سه یرم ده کردنه وه. نه م ده زانی ئه م به ده به ختییه چۆن چاک بکه م. فکر م کرده وه تا کاره که پیس نه بووه فیزمالکی بده مێ، به لام پوو له کوێ بکه م و چۆن ده توانم رابکه م؟، بۆخۆی مه سه له یه کی زۆر سه خت بوو.

"چما هه روا به هاسانی ده کرا پیاو له ده ست ئه م فه رمانده یه رزگاری بێ؟".

نه خه یر. ئه مجار ئیتر رێگای ده ربازبوونم نیه، ئه مجار واده که وم پێش هه موو جیگایه ک ته پلێ سه رم وه عه رزی که وێ، هه لّلاو هه نگامه ی ئابوووچوونی ئه مجارم عه رزو عاسمان پړ ده کا. به کورتی هیه چاره یه کم نه دۆزیه وه و دیسان هه روه ک جاره کانی پێشوو خۆم دایه ده ستی چاره نووس.

ئه و پۆژه ی قه رار بوو بورهان شه پیووری بێته "زیاره ت" م جه نابی نه قیب به یه کێک له پۆلیسه کان دا خه به ری بۆ ناردم:

..... گیلەپیاو

– "میوانه که تان ئەمڕۆ لە ئەنقەرەو دەگاتە جێ. تکایە لە گەڵ هێندێک لە خەلکی گوندەکان بە پیشوازیەوە بچن.

هەر بە پۆلیسە که دا وەلامم بۆ ناردەوە که "خاترجەم بە".

پۆلیسە که پزێشت و هێشتا من فریا نەکه و تېبوم هیچ بریارێک بدهم که کوێخاو لادییەکان دەستە دەستە دابارین. هیچیان بە دەستی بەتالەو نەهاتبوون، هەریە که دیارییەکی بۆ هێنابووم.

ئەو نەدیان پۆن و پەنیرو پۆنە که ره بۆ هێنابووم ئەگەر سالتیکی تەواو لەسەری لەو پرابام لەبەرم دەمایەو. بۆمن باش نەبوو بیان فرۆشم، واتە وەسیلەم نەبوو. ئەگەر بشمابایەو خەراپ دەبوو.

گوتم باش وایە هەمووی بەسەر لادییەکان دا دابەش بکەم. ئەو کارە باوەری هەمووانی بۆ لای من رادەکیشاو ئیحترامی بۆ زیاد دەکردم.

لای ئیوارێ بورهان شەپووری لە گەڵ سێ چوار کەس لە هاورێکانی پەیدا بوو. من باشم خۆگران کردو لە جیگای خۆم نەبزووتم.

بورهان شەپووری لە گەڵ هاتە ژووری غاری دا لە سەر لایەکی دۆشە که کەم دانیشت. پیشان شاقەلی که واکەم و دوایە دەستمی ماچ کرد.

گوتم: "پۆلە خوا پشتیوانت بێ".

بۆخۆم پێکه نینم بەخۆم دەهات. هێندەیی نەما بوو دەست بکەمە ئەستۆی ئەو کۆنە دۆستەم و دووسێ جار ئەم لاو ئەولای ماچ بکەم، بەلام خۆم کۆ کردەو و هه
گوتم:

– بەخێرهاتی بورهان بەگ؟

بورهان بەگ وای تەعزیم بۆ کردم که ترسام لووتی لە عەرزێ بچەقی و جوابی دایەو:

گیله پیاو
.....

– جه نابی شیخ! نازانی چەند تامەرزوی زیارەتی جەنابت بووم:

پرسیم:

– هۆی زیارەتی من چیە؟

بورهان کە لەمن زینگتر بوو، دەسبەجێ وەلامی دامەو:

– دیارە جەنابی شیخ هەموو شتێکیان لێ پوونە، من لە ئەنقەرە ئەوەندەم
باسی کەشف و کەرامەتی جەنابت بیستووە کە لە زیارەت و دەست ماچکردنی
جەنابت بەولاوێ ئاوانتیکم نەبوو.

بەتایبەتی چەند رۆژ لەمەوبەر کە خەوم پێتەووە دی، ئیتر تاقەتم لێ هەلگیراو
هەرچەند کاروباریشم زۆر بوو بەلام دەستم لە هەموو کارێک هەلگرت و
کەمەندکیش بووم بۆ زیارەت.

ئەوەندەم پێ هەستابوو خەریک بوو تەفیکی لە دەم و چاوان کوتم. سەگبابە خۆی
وا لێ کردبوو هەركەس دیتبای باوەپێ دەکرد. پاش هەموو قسەیه کیش
ئاوێکی وەسەر لادێیەکان دەدا. دەیه ویست تێیان بگەیەنێ کە چەندە
ئیحترامی شیخەکیان دەگرێ. پاش ئەوێ قاوێهێکی خواردووە کوتی:

– جەنابی شیخ! من نوێژی نۆوێ پۆ و عەسرم نەکردووە. ئێژن دەفەرمووی لە
سووچیک نوێژە کەم بکەم. دەترسم بچێ.

لە دلی خۆم دا گوتم: "بڕوانە سەگبابانە چۆن خەلکی فریو دەدەن" پێم خۆش
بوو پاست و پەوان پێی بلێم "ناخە کێ نوێژی کردووە تا تۆ بەجێ مایی؟".
بەلام چما دەکرا پیاو شتی وا بلێ؟ هاوار بۆ رۆژێک کە پەردە پیاو دووروووی
وەلاچێ. پێکەنینێکی بەدرۆم بۆ کردو گوتم:

– فەرموو لەو ژوورە پشتمووە نوێژە کەت بکە.

پاش نوێژ ژوورە کەمان چۆل کردو باسە ئەسلیه کە دەست پێ کرا.

..... گێله پیاو

بورهان به پارانوهو لالانه ده دهیه ویست به لێنی یارمه تیم لی وه ریگری. ویستم بزانه منی ناسیوه ته وه یان نا. مه سه له ی سرده می قوتا بخانه ی ناوه ندی و نه و پروداوانه م هیتایه گپیی که به سهری هاتبوون. بورهان سات به سات زیاتر سهری سوپده ما. به ته واوی باوه ری کردبوو که که رانه م هیه و پابردووی هه موو که س ده زانه. به تایبه تی وه ختی که مه سه له ی نه قیب بالیوز هقی و لیدانی بورهانم گپریاه وه سهری قامکی خوی گزی و ئیتر هیه له بیر نه ما که له خزمه ت هه زه تی شیخ دا پاره ستاوه به ده نگیکی به رز گوته:

"سه گبابه ده لێنی عیلمی غه یبی هیه؟! "

ده مزانی نه گه ر پۆشته وه هه موو قسه کان بۆ شاهین ده گپریته وه به وشک بۆ چوونه ی شاهینیشه وه کاره که پیس ده بی، به لام نازانه چ ژانه سه ریکم هه بوو که سه رسوپرمانه که ی بورهانم نه وه ند ه پێخۆش بوو. ئاخه که ی به لێنم پێ دا هه موو ده نگه کانی خه لکی ئه م ناوه هی ئه ون و له هه لێاردن دا سه رده که وێ.

به و پۆله ی که چه ند ده قیقه پێش ئیستا یاریم کردبوو، نه و به شه ی دوایی قسه کانم بۆ بورهان وه ک نیدای ناسمانی وابوو.

زۆر به ئه ده ب و دلسۆزی چۆکی داداو داوینی ماچ کردم و ئیزنی رویشته ی خواست:

— خوات له گه ل کورم خه فته مه خۆ.

بورهان رویشته و منیش تووشی خه یال و ناره حه تی بووم "خوایه چ بکه م؟ نه گه ر یارمه تی بده م ئاغا پێی ناخۆشه و تووشی ناره حه تیم ده کا. نه گه ر یارمه تیشی نه ده م نه قیب تالوم به که روودا ده کا."

گیله پیاو
.....

وهك دهنگه گهنمی ناو دووبه رداش له هاپان به ولاره ریگای نیه، بۆ منیش
ریگای هیواو ده ریازیوون نه مابوو.

پاشان من شاره زای نهو جوړه کارانهش نه بووم و نه م ده زانی ده بی چ بکه م.
له ترسی ئابرووی خوشم نه مده ویرا له که سیک پیرسم. نه گهر دیتهاتی به کان لیم
بپرسن نهو کابرایه ده ناسی یان نا چیان جواب بده مده وه؟

هینده م بیرکرده وه ژانه سرم گرت. ئاخړه که ی نه متوانی ریگایه کی ده ریازیوون
له و به دبختی به بدوژمه وه. دلنیا بووم که نه م جاره به ته وای کاره که قوړ
ده بی و سره نجام یان له گه ل ئاغا یان له گه ل فرمانده تووشی "پیشم به رده.
پیشم به رده" ده بم.

جارو بار روژنامه کانی نه سته مبولم پی ده گیشته. به لام حوسه له ی
خویندنه وه ی گوڅارو روژنامه نه بوو. هروا سره سره کی چاو یکم به سر و تارو
تیره کان دا ده خشانو دام ده نان. به لام ئیستا له بهر نیزیک بوونه وه ی
هه لباردن ده بوو روژنامه کان ببینم.

له روژنامه کان دا باسیکی سیرو سه ميره ده هاته بهرچاو... له سه روتاره کان
دا نوو سربوو: "پارله مانی داهاتوو بهرنامه ی دابهش کردنی زهوی وزار
جی به جی ده کا".

"له داهاتوودا هه موو جووتیاران ده بنه خاوه نی زهوی و ئاوی خوینان".
به کورتی هر کام له پالتیرواوه کان هیندیك چاو وړاوی کردبوو و بهرنامه یه کی
خستبو بهرچاوی خه لك:

"نه گهر دهنگ بۆ نیمه بدهن واده کهین و ابچی" هه موو قسه شیرین و
به تامه کانی نیو روژنامه کانم له بهر کردبوو تا وهختی وتاردان به گوئی دیتهاتی-
یه کانیان دا بده مده وه.

..... گیلەپیاو

نەخشەى کارەكەم دووسى جار لە بەرخۆمەو هەلسەنگاندبوو دىتم رىگا نىە دەبى لايەنى فەرماندە بگرم و بە قازانجى بورهان دەست بەكارىم. ئەم كارە دوو قازانجى هەبوو. هەم دەمتوانى لە بورهان كەلك وەر بگرم و هەم دلى فەرماندەشم بەجى دەگەياند كە لە ئاغا گرنگتر بوو. بەو حالەش ئارام و ئۆقرەم لى هەلگىرابوو بە هىچ جۆر دلخۆشى خۆم بۆ نە دەدرايەو.

بۆيە ئەو شەو ئەوەندى شەپابى بووم خواردمەو، كەچى ديسان بى سوود بوو، وەك كەسێك كە قەرار بى سبەينى ئىعدامى بكەن، دلم هئىدى نە دەبوو و ترس بەرى نە دەدام.

كاتێك لەسەر جىگاكەم درىژ بووم يادى بەنديخانه لەسەرى دام. دەتكوت لەغەيبەو خەبەرم پى دراو كە بەم زوانە دەبى لىفەو دۆشەكەكەم لە بەنديخانه دا بلأو بكەمەو.

تووشى وړينه بيووم. پيم وابوو هەموو دىهاتى يەكان بەريز راوەستان و بۆ وەرگرتنى زەوى نۆرەيان وەرگرتو. كوێخا لەپيش هەمووانەو راوەستانبوو، هاواری دەکرد:

"لەسەرەخۆ... بەريز راوەستن... هەرايە مەكەن... هەرچى بەريز نەوئىستى زەوى نادريئى".

بەلام لادى يەكان بىدەنگ نە دەبوون. يەكێك هاواری دەکرد:

– من زەوى يەكى باشم دەوئ. يەكى تر دەى نە پاند:

– دەبى زەوى يەكەم لە نيزىك كاريز بى. سىهەم دەيگوت:

– زەوى ديمەكارم ناوئ.

– هى ئيمە دەبى لە دەم پوويار بى.

گیله پیاو
.....

هر که سه جینگای زهوی خۆی دیاری ده کرد. ئاخره که ی لیتیان بوو به شه پ، ژن و پیاو کچ و کوپ پیک وهریوون و به پیمه په و پاچ و قولینگ و نوپله که وتنه سه رو گوپلاکی به کتر:

هاوارم کرد:

- و بست بن! نه گه ر بیده نگ نه بن که س زهوی نادریتی! نه من بق خۆم ده زانم هر که سه له کوپیی زهوی بق داده نیتیم!

یه کیک له پیش منه وه راوه ستابوو، لیم پرسى:

- تو زهوی چۆنت ده وئ؟

- من زه ویم ناوئ!

- بۆچی؟

- ده ترسم ئاغا به گزیری بابم دا بریه نئ و هه نگوینم پی بکاته ژه هره مار؟ نه وده م نه م پارووه نانه ی ئیستاشم ده برئ. نه خیر نامه وئ. نامه وئ. نامه وئ.

له پر هۆشم هاته وه به رخۆم. به راستی ده تگوت ئاغام له بیر چۆته وه.

ده مه و بست ملکه کانی به سه ر دیتاهی یه کان دا دابه ش بکه م!!

هه موو گیانم ده ستی کرد به له رزین: "نه گه ر یه کیک نه م قسانه ی گوئ لئ

بووئ ته گبیر چیه؟

نا... به راستی پوو له کوئ بکه م؟"

له ترسان تابه یانی چاوم لیک نه نان و خه وم لئ په وئ.

هیتشتا دنیا تاریک بوو و روژی مه علوم نه کردبوو دیتم له ده رگایان دا.

نازانم به سه رهاتی نه و به ندیانه ت خویندۆته وه که حوکمی ئیعدامیان دراوه یان

نا؟ به یانی زوو قازی عسکه رو فرمانبه ره کان دینه ژووری به ندیخانه و حوکم

دراو له خه و هه ل ده ستینن و ده لئین هه سته چ وه سیه تیکت هه یه بیکه. ده زانی

..... گیلہ پیاو

ئو حوکم دراوه به دبخته تووشی چ حالیک ده بی؟ منیش راست دوچاری ئو
حاله بیووم. ئو که سهی له ده رگای ده دا له پیش چاوی من په یکی مردن بوو.
بی گومان خه به ریکی ناخوشی پی بوو، نه گینا به و به یانی به له چی ده گه را؟
هه روا به ترس و له رزه وه گوتم:

– کئی به و به یانی به چ خه به ره؟

– قوریان! ئاغا چند سواریکی ناردوون ده یانه وی ده سبه جی تو ببینن.

– چ خه به ره؟ بۆ به و شه وه به سهریان دا داوین؟ ئاغا چ کاریکی پی مه؟

تو که ره که م له پشت ده رگاوه گوتم:

– ئاغا ده یه وی بجیته شار. ویستی پیش رویشتن ته گیریک به تو بکا.

– فکرم بۆ مه سه له که ی دوئی شه و چوو، ترسیکم پی نیشته هه مه پرسه: "کو په
خۆ له مردن زیاتر نه؟ باهه ستم بزانه چی؟!"

به لام ده ترسم ئو ده ندهم لی دا به زه لیلی بمرم. هه ستمه سه ر پی: "ئو
سه گبایه چۆنی زانیوه ته وه که ده مه ویست ملکه کانی دابهش بکه م؟".

"ناکا بیستی بیستی که له گه ل بورهان به گ زور خۆمانه دانیشتیوین و دلی
یه شابی؟"

په رده که م لاداو ته ماشایه کی ده ره وه م کرد، به لام چ ببینم؟

ژماره یه کی زور سواری چه کدار ده ورپشتی ماله که میان گرتبوو، تیگه ی شتم
ئه گه به خۆشی نه چم شه پ ده زانی قوناخ له کوئی به.

ده سبه جی جله کانم له بهر کردو چوومه ده ری. نوینه ری ئاغا له پیش پلیکانه کان
دانیشتبوو، به لام به پیچه وانه ی جاران زور پوو گرژو تووپه دیار بوو. هیچ
له بهرم هه لته ستاو گوئی نه دامی.

تیگه ی شتم هه واکه ی تووشه. گوتم:

گیله‌پیاو
.....

– به‌خێر هاتی جه‌نابی نوێنه‌ر!

کابرا وه‌ك بزمار له‌ شوێن خۆی چه‌قی بوو، زۆر به‌وشکی وه‌لامی دامه‌وه:

– سوپاس. ئاغا هه‌ر ئیستا تۆی ده‌وێ.

– مه‌سه‌له‌ چیه‌که‌ به‌و په‌له‌یه‌ ناردوویه‌؟ سه‌بر که‌ن نوێژه‌که‌م بکه‌م.

– ئاغا زۆر به‌ په‌له‌یه‌، ده‌ی‌گوت ده‌بێ ده‌سه‌بجێ وه‌پێ که‌ون.

"که‌وابوو ئه‌وه‌ی ده‌مگوت راسته‌و هه‌ر بکه‌مه‌ قه‌لاتی ئاغا چوار میخه‌م ده‌کێشن!"

دوو که‌س لاقیان هه‌لێنام و سواری ئه‌سپێکیان کردم. زۆر ده‌ترسام، به‌لام

ناوچاوانی تۆکه‌ره‌کان هێنده‌ تال بوو له‌خۆم پا نه‌دی بلێم: "به‌زه‌ییم به‌م

به‌سته‌زمانه‌دا دیته‌وه‌ به‌پێ ده‌پرۆم". ده‌مزانێ سواره‌کان ناهێلن.

له‌ رێگا هه‌ر دلخۆشی خۆم ده‌دایه‌وه‌ "په‌نگه‌ مه‌سه‌له‌یه‌کی تر بێ، ئه‌من

به‌خۆپایی تۆقیوم".

"باشه‌، ئه‌گه‌ر شتێکی تره‌ بۆ به‌م به‌یانیه‌ پیاوی به‌دوادا ناردووم؟".

هه‌تا که‌یشتینه‌ قه‌لات ئاره‌قی مه‌رگ له‌هه‌ر حه‌وت کونی ئه‌ندام هه‌ل‌ده‌چۆرا.

کاتی‌ک که‌یشتینه‌ قه‌لات دیتم ئاغا له‌به‌ر ده‌رگا پاره‌ستاه‌وه‌ به‌ پیشوازمه‌وه‌

هاتوه‌، نه‌ختێک هاتمه‌وه‌ سه‌رخۆم.

لاقی راستم له‌ ئاوژه‌نگی ده‌رهێناو به‌ احترامێکی زۆره‌وه‌ به‌قه‌و گوتم:

– استغفرالله، بمبوره‌، تکا ده‌که‌م.

– جه‌نابی شیخ دیاره‌ ده‌بێ بمبوری که‌ به‌م به‌یانیه‌ زوه‌ جه‌نابتم ئه‌زیه‌ت دا.

ده‌مه‌ویست بچه‌ شارو پێویست بوو مالاوایی له‌ جه‌نابت بخوازم.

پرسیم:

– بۆچی وا به‌په‌له‌ ده‌چی؟

..... گیله پیاو

– باش نیه وهختی هه لێژاردن من لێره بێم. ئاغا ده بێ بێ لایه ن بێ و لایه نی که س نه گری!

به قسه کردن چوینه ژووری، نوکه ره کان پۆشتن و هر له گه ل ئاغا دووبه دوو ماینه وه ده سه به جی هه وای زاری ئاغا گوپا:

– ده ی پیری سه گباب! بیستم له گه ل بورهان به گ ژۆر گهرم بووی.

– ئاغا به گیانی خۆت، ئه مه سیاسه ت بوو، ژۆل بوو یاریم کرد.

– به کورتی ئاگات له خۆت بێ، نه چی فریوی ئه مانه بخۆی!

باش پتیه ببووم "ئه م لام تات و نه ولام تات" ده مزانی ناخره که ی له گه ل یه کێک له مانه تووشی کێشه ده بێم.

ئاغا شووشه شه رابه که ی کرده وه و په رداخه کانی پرکردو دایه ده ستم:
– بگره بخۆوه هه تا راستیه که ی بلیتی.

گوتم:

– ئاغا! له خورپنی باش نیه.

– بخۆوه سه گباب! هیچ لۆتی یه که سه بووچی په ت ناکاته وه.

– بۆ خۆشتان هر باش نیه به م به یانیه بخۆنه وه!

– لێم مه به دوکتۆر هه لده یاللا.

ئاغا پێکه که ی خواره وه و منیش به نابه دلی خواردمه وه. پێکی دووه م و سێهه میش خورایه وه من زیاتر وریای قسه کانم بووم نه وه که قسه یه کی خه راپم له ده م ده ریپه ری و به ده بخت بێم.

– خوا ده زانی له م هات و چۆیه ماندوو بووم. خۆزگه زوو ئه وه موو داراییه یان لێ وهرده گرتم و ئاسووده ده بووم. له م ئاغایه تی و هه لسووردا سوورپه ماندوو بووم. ئه گه ر خوا بکا ئه م زه وی دابه شکردنه زوو ده ست پێ بکا ئاسووده ده بێم.

گیله پیاو
.....

که ئەم قەسە ی کرد، سەرخۆشی مانای بێ لە کەلەم دا ئەما: "ئاغا دەلێ چی!
باسی دابەشکردنی زەوی دەکا. چۆن ئەمە لایەنگری دابەشکردنی زەوی و
زارە؟ دیارە دەیهوێ قەسە لە من دەرکێشی؟ دیارە یەکیک قەسەکانی دوینی
شەوی منی بیستوو و هاتوو بۆی گێراووەتوو".

کەمێک کشامە دواوو گوتم:

– خوا نەکا ئاغا! اسغفرالله! ئەم قسانە چیه. دابەشکردنی زەوی و زار یانی

چی؟ چۆن دەکرێ مانی یەکیک بدەن بە یەکیکی تر؟

ئاغا نەختێک لێم ورد بۆوه.

– خوا چ نەکا؟

– نافەرمووی زەوی دابەش دەکرێ. خوا نەکا زەوی و زار دابەش کرێ.

ئاغا پتێکی لە ژۆر چەناگی من داو سەرم هەلپێ.

– نامەرد! هە (....) بەپیشی ئەو کەسە ی تۆی کردە گەورە ی ئێمە! ئەتو

دەزانی زەوی دابەش کردن چیه؟ ئەم قسانە دەکە ی؟!

– ئاغا گیان بە سەدەقەت بێم خۆ ئەمە مەسەلە ی ریازی نیە. دەیانەوێ ئەو

ملکە ی لەباب و باپیرت بە میرات بەجێ ماوێ لێتی بستینن و بیدەن بەو کەسانە

کە قەتیان هیچ نەبوو و هەمیشە تۆکەر و پەعەت بوون!

– ژۆر باشە با بیان دەنێ! مەگەر ئێمە رێگایەکی ترمان هەیە؟ چەند سالا

بەردی دیموکراتی لە سنگم دەدەم بۆ رۆژێکی وایە ئێتر!

ئاغا لای وابوو بەراستی "گیلە" م. خۆی لەپایا بەکاتولیکتر نیشان دەداو

دەیهوێست قەسە لەمن بکێشێت و هەمەسەلەن بڵێم: "بەلێ ئەم لادییە

بەستە زمانانە ژۆر زەحمەت دەرکێشن و هیچیان پێ نابێ". بەلام من هێندە

کال نەبووم کە خۆم پێوه بکەم.

گیله پیاو

وام نیشان دا که زۆر به م قسانه ناپه حه تم گوتم:

— چۆن شتی وا ده بئ؟ نه گهر تۆش بتهوئ ئیمه نامانهوئ. دیموکراتی و

عه دالته یانی چی؟ نه مانه قسه ی غهیره دینه کانن!!

ئاغا به پاستی پئی ناخۆش بوو، قامکی خسته سه ر لئوی:

— س س س. نامه ردی غارنیشین. تۆ هه قی ئه م غه له ته ت چیه که ده م له

مه سایی سیاسی وه ریده ی! نه تۆ ده بئ گوئلکان بله وه پئنی. ئیستا هاتووی

له گه ل من باسی سیاسه ت بکه ی!!

ئه و ملکانه ی له باپیرانمانه وه بۆمان هاتوون که لکیان چیه. ئه م کێوانه له

زه حمه ت و کوپره وه ری به ولاره چ قازنجیکیان بۆ من هه یه. هه موو که س ده لئ

فلانه که س ۲۲ گوندی هه یه. یه کێک نایه حیسابی قازانج و زهره ره که ی بکا.

من زۆر له داها تی ئه و ملکانه زیاتر ده ده م به م سوارانه و به م تۆکه رانه م.

نه گهر ده سه لاتم بوا یه پیم خۆش بوو زۆر قسانی پئی بلیم. "ئاخر به بابه وه ت به

قوپئ دا که م نه گهر نه م گوندانه زیانیان بۆ تۆ زیاتره ئه ی بۆچی پات گرتوون؟

بۆچی سائئ دوو سئ مانگ وه ختی خۆت لیره به فیرۆ ده ده ی؟ ئه ی نه م هه موو

پاره له کوئ دینی که خه رجی سه که گه ت به قه ده ر مائیکی پینج سه ر خیزانی

ده بئ...؟

به لام کوا؟ کئ ده ویرئ دوو قسه ی پاست بکا؟! خۆ من خوا شیتی نه کردبووم،

به من چی؟

ته نیا شتیکی ناپه حه تی ده کردم قسه کانی ئاغا بوو. تووشی گومان بیوم،

نه مده زانی ئه م قسانه ی به پاسته یان ده یه وئ من تاقی بکاته وه.

گوتم:

— ئاغا! له گه ل ئه وه ش دا سیبه ری جه نابت له سه ر نه م ملکانه بئ زۆر باشه.

گیله پیاو
.....

– دهمه ویی باش نه بی. خۆزگه دابه شکردنی زه ویی وزار زووتر دهستی پئی کردباو
رزگاریم هاتبا.

– ئاخو ئاغا زه ویی به کانت لئی دهستین.

– کوپه با لیم بستین. کئی ئه م زه ویی یانه دهکړی!

هیچ نه بی ده ولت پاره یه کمان ده داتی. نه حله له بابی من نه گه ر پيش هه موو
ئاغا کان رازی نه بم. پاره که وهرده گرم و ده چمه نهسته مبول، سی چل دهسته
خانویه ره دهکړم.

پیت وایه ئه م گوندانه سالی داها تیان چه نده. به خودا نه گه ر نه مانه م لئی
بستین و ده پازده دهستم خانویه ره بدهنی ژور رازیم.
گوتم:

– ئاغا خو پاره یی ملکه کان نه غد ناده ن!

– باشه، هه ر پيش قیسته که یم به سه. کاریکی وا ده که م که پاره یی هه موو
ملکه کانم به ناوی پيش قیست وهری گرم و نه وه که یی تری له سه ر قازانجی
بمینیته وه.

ئهی پیت وایه بۆچی نه وه نده هه ول ده ده م وه کیلی ئه م ناوچه یه هی خۆم بی.
پیت وایه له بهر چا ووبرۆی "حمید رسول" یه که ئه م هه موو پاره بۆ هه لبرانی
خه رج ده که م؟ ئه م زه حه مه ته م بۆ وه یه که سبه ینی پاره یی ملکه که م دووقات
وه ری گرم.

پرسیم:

– که وایه بۆچی هه موو خاوه ن ملکه کان رازی نین؟

– ئاخو بابا گیان! خو ملکی هه موو که س وه ک دیتا ته که یی من نیه که دیمه کارو
شاخ و داخ بی؟ زه ویی به کانی ئه وان به قیمه تی خوینی بنیاده میش هه رزانن.

..... گیله پیاو

قسه کانمان گهرم کردببون و زۆر له سه ره ئه و باسانه رۆیشتبووین. ئاغا به ته وای سه رخۆش بوو. له نه کاو قسه که ی گۆپی و گوتی:

— ده زانی بۆچی وا به په له به دوام دا ناردی؟ من بپریم داوه ئه مرۆ بچمه ئه سته مبول. مه سه له ی هه لپژاردنی ئه مسال هه راو هۆریای زۆر ده بی و له وانه یه خوینی تیدا برژێ. مانه وه ی من لێره باش نیه. ده ستووراتی ته وایم به وه کیل و تۆکه ره کانم داوه. هه موو له بهر ده ستی تۆ دان. له هه یج شتیك مه ترسه. لێده، بکوژه، هه رچی ده ته وێ وا بکه. تۆکه ره کانم له بن جابه که ی دینه ده ر. ئه مانه پیاو بکوژن و سه گ بکوژن پێیان وه ک یه که.

ته نیا ئه وه نده یه وریای خۆت به. به فریو نه چی. ئه من هه موو شتیكم تیگه یاندوون. هه ره ئه وه نده به قسه ی تۆ ده که ن که به قازانجی من کار ده که ی، ئه گینا ئه گه ر پێ خوار دابنیتی به لایه کت به سه ر دینن به داستان بیگێر نه وه. ده بی "حمید رسولی" هه لپژێردری. له شات و شووتی فه رمانده ی پۆلیس هه یج مه ترسه.

گوتم:

— دلنیا به، هه رچی له ده ستم بێ درێخی ناکه م!

— چی؟ هه رچی له ده ستم بێ درێخی ناکه ی؟ ده بی هه لپژێردری و بپایه وه.

ئاغا منی به پێ کرده وه. به احترام و ئه ده بی جارانه وه له پێش چاوی هه مووان ده ستی ماچ کردم و گوتی:

— دوعای به خێرمان بۆ بکه. جه نابی شیخ فه رامۆشمان مه فه رموو.

له گه ل سواره کان گه رامه وه. خۆم وه ک که سێك ده هاته به رچاو که بۆ مه یدان یئعدامی ده به ن.

گیله‌پیاو
.....

زۆرم پى خوش بوو خۆم ون بکه‌م و ده‌ست له هه‌موو قازانجه‌کانى هه‌لبگره‌م.
ئه‌و بپياره‌شم دا. له‌دلى خۆم دا گوتم:

"بابه‌ گيان! هه‌تا کاره‌که‌ پيس نه‌بووه‌ لێده‌ بپۆ! شه‌ویک، نيوه‌ شه‌ویک
پاره‌که‌ت هه‌لگره‌و پاره‌. ئێره‌ ئیتر بۆ مانه‌وه‌ی تۆ نابێ. ئاخريه‌کێک له‌م
دووکه‌سه‌ ئاخري هه‌ر هه‌لده‌بژێردرێ و ئه‌تۆ ده‌که‌ويه‌ داوی ئه‌وه‌که‌ی تریان".
ئه‌م نه‌خشه‌یه‌م پى‌باش بوو. له‌ریگا له‌دلى خۆم دا هه‌ر بیرم لێ‌ده‌کرده‌وه‌و
نه‌خشه‌م بۆ هه‌لاتن ده‌کێشا.

کاتێک گه‌يشتمه‌وه‌ مالى سوپاسی وه‌کیلى ئاغام کردو گوتم:

– زۆر سوپاس. خواحافیزتان.

به‌لام وه‌کیل زۆر به‌مۆنى و جیددی گوته‌:

– ئاغا فه‌رمانی داوه‌ چهند که‌س له‌ سواره‌کان له‌ خزمه‌ت تۆدا بن و هه‌تا بواى
هه‌لبژاردن پارێزگاریت لێ‌بکه‌ن.

دلم به‌ جارێک داخوړپا. به‌و پى‌یه‌ هه‌موو نه‌خشه‌کانم هه‌لده‌وه‌شان. ئاغا له‌من
زړینگتر بوو.

گوتم:

– نا بابه‌ گيان! ئێمه‌ ئازارمان بۆ که‌س نیه‌و که‌سیش کارى به‌ ئێمه‌ نیه‌.

– پاسته‌، به‌لام کارى هه‌لبژاردن گالته‌ نیه‌. له‌وانه‌یه‌ خوانه‌خواسته‌ تووشى
وه‌زهنده‌ییه‌کت بکه‌ن. پاشان بێ‌ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی وه‌لامى من بێ، پووی کرده‌
سواره‌کان و گوته‌:

– ئێوه‌ لێره‌ وه‌مێنن. شه‌وو رۆژ ده‌بێ له‌ده‌ورى ئه‌م ماله‌ ئێشك بگرن. ئه‌گه‌ر
لێی خافل بن و موویه‌ک له‌سه‌رى شیخ که‌م وه‌بێ، به‌گۆپی بابتان دا ده‌پیه‌نم.
بۆ خوشم هه‌موو رۆژێ سهرتان ده‌ده‌م.

..... گیلەپیاو

فەرمانی وەکیل ئەم لاو ئەولای بۆ نەبوو. لەپێش چاوی هەمووان داوێنی ماچ کردم و خواحافیزی کردو پۆیشت. لەو ساتەوێ مالهەم کەوتە ژێر دەسەلاتی سوارەکانی ئاغا.

بەم جۆرە دێتم هەموو نەخشەکانم هەلۆهشاوێهەو تازە ناتوانم لە چنگ ئەم سوارانە دەربازیم.

چووێ ژوورێ، ماندوو و مجرۆ، لەسەر جیگا کەم کەوتم: "خوایە بۆ خۆت روحم بکە" نەمدەزانی سەرەنجامی من چ دەبی.

بەییانی سەردەستە سوارەکان بەتۆکەرە کەمی گوتبوو کارێکی بەپەلە ی هەیهو دەیهوێ بێ بینی و پاسپادەیهکی گرنکی ئاغام پێ پابگەیهن.

رێگا نەبوو بێجگە لەوێ دەسبەجێ ئیزنی بدهم بێتە ژوورو پاسپاردە کە ی بگەیهن.

وختێک هاتە ژوورێ سەری بۆ دانواندم و گوتی:

— قوربان "حمید رسولی" وەلامی داوێ تا چەند سەعاتی دیكە دێتە سەردانی جەنابت. ئاغا هەموو کوێخاکانی پاسپاردوێ یارمەتی بدەن. دیارە جەنابیش لوتفت لەگەڵی دەبی.

سەرێکم بۆ لەقاند:

— دیارە، ئەوان نووری چاوی ئێمەن.

سەردەستە سوارەکان وەدەرکەوت و منیش لەبیرو بەرژەوێند پاچووم.

"ئەگەر فەرماندە ی پۆلیس پێبزانێ کە من "حمید رسولی" م بۆ مالی خۆم رێگا داو، تەگبیر چیە. حەتمەن پێش دەزانێ. خۆ کابرا پنگ نیە، بابایە کە ئەمن و ئەمانی هەموو ئەم مەلەبەندە ی دابین کردو، هەزاران دزو درۆزنی ناردوێهە مالی خۆیان، من سەگی کویم تا بتوانم فیلی لی بکەم".

گیله پیاو
.....

چ بکه م، چ نه که م، فکر. فکر. فکر، له نه کاو فکر ټکی خوش وه ک بریسکه
له میښکی دام:

"زور باشه. ریکا له وهی باشر نابی".

ده سبه جی هه ستامه سه ریږ. جله کانم له بهر کړدو بانگی سرده سته ی
سواره کانم کړدو گوتم:

— بونه وهی "حمید رسولی" هه لېژنډری سه ریږکی ته م گوندانه ده ده م و ده نگی
بق کړ ده که مه وه.

سهرده سته پرسى:

— نه ی ته گېږی کاک "حمید رسولی" چیه که گوتوویه دېته نیره؟

— وه لامي بده نې بېته ناوایی له وی په کتر ده بینن. نه مه زور باشره، له وهی
ته و بې بق مالی نیتمه.

ته م فیله م نه وهنده به لیژنای بوو که هیچ دودلی و دردونگی بق سهرده سته ی
سواره کان نه هیښته وه. گوتی:

— چوڼیکى جه نابى شیخ به باشى بزانی نه و پاسته.

ده سبه جی چنه د که س له سواره کانى بانگ کړدو فه رمانى پټویستی پى دان که
به پواله ت له خزمه ت من دا بن، به لام له پاستى دا لیم وریابن. گوتم:

— ته م سوارانه م له که ل بن قسه ی لى په یدا ده بى و خه لک وه ک پټویسته باوه پ
ناکا که من به پاستى لایه نگرى "حمید رسولی" م. دیار بوو پ به دل باوه پى
به قسه کانم هیه به لام نیجازه ی نیه به قسه م بکا. کاتیک دیم دودله گوتم:

— شتیکی دیکه ده که ین. با سواره کان ته سپه کانیان به جی بهیلین و
جله کانیښیان بگورن و به دواى من دا بیڼ.

..... گیلەپیاو

ئەم پېشنیارەى قبوول کرد. ئاغا لە پېش دا پىی گوتبووم کە چوونى ناو خەلک وەك ئەو وەپە لەزستان دا بچىە ناو دەریا. نابى زۆریان لە نۆ بىننیه وە، راستیشى دەکرد. ئەمە مەسەلە یەکی نەفسى یە.

خەلک ھەر ئەو وەندە ریز لە یەكێك دەگرن کە پىیان وایە لە خۆیان نیە. ئەگینا کاتێک دىتیا ن ئەویش یەكێکە وەك خۆیان ئىتر ھىچ نرخى بۆ دانانن.

چووم بۆ ئەو گوندە کە ناو وەندى ناحیە کە بوو.

بەریکەوت ئەو رۆژە ھەینی بوو. خەلک کە خەبەرى منیان بىستبوو تا دەری ئاواى بە پىرمەو ھاتبوون.

ژن، پیاو، پىر، لاو، تەنانەت منداڵەکانیش ھاتبوون. ئەگەر پادشا یەك لە ھىندستان وە ھاتبا ئەو پىشوازی یەى لى نە دەکرا. بۆم دەركەوت ناوى من لەو ناو ە چاک دپاوە.

پاش تۆقە لەگەڵ چەند کەسى ناسراو و سەربەدەر و ە رۆشتىن بۆ تەکیەى ئاواى.

خەرىک بوو بچمە ژوورى تەکیە دىتم کابرایەك دپ بە خەلک دەداو بەپەلە دیتە پىشە وە.

زۆر ترسام. نەگەیشتم بىزووم کە کابرا گەیشتە سەرم و خۆى بەسەر کەوشەکانم دا دا:

– بەقوربانى تۆزى بەرپىت بىم ھەزرەتى شىخ لە ئاسمانىم دەویستى لە ەرزىم وە دەست کەوتى. ھەموو شەوئى خەونت پىو ە دەبینم. ھاتووم دوعاى خىرم بۆ بکەى.

گیله‌پیاو
.....

هه‌تا ئه‌و رۆژه حمید رسولیم نه‌دیوو. به‌لام له‌په‌فتارو جوولانه‌وه‌ی ئه‌م کابرایه
تێگه‌یشتم که ئه‌م پیاوه زمان لووسه ئه‌و که سه‌یه که ده‌یه‌وئ ببێته وه‌کیل.
قۆلم گرت، راستم کرده‌وه گوتم "استغفرالله".

پاشان چووم له‌لای سه‌ره‌وه‌ی ته‌کیه له‌سه‌ر دۆشه‌کیکی گه‌وره که بۆمن دیاری
کرا بوو دانیشتم.

هه‌موو خه‌لکی ئاواپی ده‌سته‌ده‌سته ده‌هاتنه زیاره‌تی من و منیش دوا‌ی ده‌ست
ده‌نیو ده‌ست نان به‌دزی به‌گویم دا ده‌چپاندن:

– وه‌کیلی ئێوه ته‌نیا که سێک که ده‌توانی خزمه‌تتان پێ بکا ئه‌م پیاوه‌یه.
ده‌نگی خۆتان بۆ ئه‌و بده‌ن.

خه‌ک که بیستبوویان وه‌کیلی داماتوویان هاتوه‌و له‌ته‌کیه له‌ته‌نیشت من
دانیشتوه که وتبوونه جم و جۆل. هه‌ی وا هه‌بوون دووجار سێ جار ده‌هاتنه
ته‌نیشتم و ده‌یان پرسى:

– قوریان جه‌نابی وه‌کیلی ئێمه ئه‌مه‌یه؟

– به‌ئێ موسولمان.

ده‌مدی هه‌ندیکیان تێک ده‌چن و پوو گرژ ده‌کن و هه‌ندیک پێیان سه‌یره. پێم
وابوو چونکه جاریکی تر گه‌وتوو مانه بورهان وه‌کیلی ئێوه‌یه و ئێستا قسه‌که‌مان
گه‌رپوه پێیان سه‌یره. به‌راستی هه‌یفه ئه‌و مێشکه‌ی من تا ئێستا ساخ
ماوه‌ته‌وه. باش وابوو مێشکی منیان پۆ کردباو قسل و گه‌یچیان تێ کرد بایه.

جه‌نابی وه‌کیل به‌مه‌نده‌ش رازی نه‌بوو داواى لێ کردم که پێکه‌وه خولێک به‌نیو
ئاواپی دا بسووڕێینه‌وه.

منی نه‌فام نازانم بۆچی به‌قسه‌م کرد.

..... گڏله پياو

وهكيلي بهريز قوڻي له قوڻي من كرد، بډ نه وهى خه لك چاويان لي بي و حورمهت پهيدا بكا. منيش له بهر دلي ناغا گوتم:

"باشه، با نه مه هلبژيردرئ و دلي ناغام لي نه يه شئ نه وهكهي تری قهي ناکا".

لايه نگراني جه نابي وهكيل بهدرفه تيان زاني و به دهوډل و زوپناوه به پيرمانه وه هاتن. به تاييه تي ده يانه ويست هه موو خه لکي ناوايي بزائن که منيش لايه نگرې نه وم.

کاره که زږر گوره بيوو ده مه ويست به جږړيک خوم له ده ستي رزگار که م. به لام چما دهی هيشت؟ وهک زه روو پيمه وه نوو سابوو، بهري نه ده دام. له پر فکر ت کم بډ هات.

گوتم:

— نوږډ درهنگه نه من ده بي برؤم.

به لام جه نابي وهكيل ده ستي به پارانه وه کرد:

— به قوربانت بم تاويکي تريشمان له لا گير به!

پاشانيش نهی هيشت قسه بکه م بردمي بډ لای باره گای حيزبي خويان. خځ نه ده کرا له نيوه پراستي کولان دا له گه لي به شه پ بيم.

ناچار ده گه لي چووم، چای تازه ديميان هينا، قليانيان ساز کردو چنه که سيش به زه حمت خه لکه که يان لي ته کاندينه وه.

ده لښ مريشک بډ خځي خول وه سهری خځي نه کا به که سي وه سهر ناکري. مني به دبختی له هه موو دنيا بي خه به ريش به ده ستي خوم چاليکي گه وره م بډ خوم هه لکه ندبوو که تيکه وتنم مسرگه ر بوو.

بيرم له وه ده کرده وه که نه گه ر سه رځي پډليس پي بزانيته وه ته گيرم چيه؟

گیله‌پیاو
.....

له وکاته دا په کیک له نیتو خه لکه که پاست بڼووه و پرسی:

– جه نابی شیخ نه گهر نیمه دهنګ بڼو نه م زاته بدهین چیمان بڼو ده کا؟

وه کیلی گهل دیار بوو له پیشه وه دهرسه که ی حازر کردبوو، هرکه نه مه ی

بیست غاری دا پشت کورسی په ک و گوتی:

"به روخسته ی جه نابی شیخ ده مه وی به رنامه ی خومتان به دریزی بڼو باس بکه م.

په که مین کاری من دوا ی نه وه ی ه لېژېردرام دابه ش کردنی زه وی و زاره ...

ته وای نه م زه وی و زاره هی نیوه زه حمه تکیشانی نه م ولاته په ...

هه تا نیستا که س له بیری نیوه دا نه بووه و نه یانویستوه نیوه له م هه ژاری و

برسیه تی په رزگار بکه ن ...

ناخر له چ جیگایه کی نه م جیهانه شتی واهیه که په کیک خاوه نی ۲۳ پارچه

ملک بی و سهدان که سیش له م گوندانه دا له گهل برسیه تی و هه ژاری

ده سته ویه خه بن.

دیتم کابرا زور توند دهر و او خه ریکه قسه کانی بکه نه جیگای باریک. ویستم

کاریکی واکه م له کورتی بیپرېته وه، به لام وه کیلی گهل وازی نه دینا، هر

مستیکی له کورسی په که ی ده دا ده تگوت گورپی من هه لده که نی.

به تاییه تی نه و جنیوه ته پرو تازانه ی به ناغای دهدان وچه پله بڼو لیدانی

لادی بیه کان به جاریک زه نده قی برد بووم. گوتم:

جه نابی وه کیل تق دلنیا به نه مانه خادم و خاین لیک ده که نه وه.

لادی بیه کان هاواریان کردو چه پله یان لیدا. جه نابی وه کیل په ییتا په ییتا سه ری

داده نواندو سوپاسی ده کردن. پاشان به دهنګیکی پر له احساساته وه گوتی:

– زه وی په کانی نیوه له ده سستی نه و ناغا بی ویزدانانه دینمه وه دهر و ده تان

ده مه وه. به لیتننن ده ده می که هه مووتان دهنه خاوه نی ناو و زه وی خوتان.

..... گیله پیاو

دیهاتی یه کان له خوشیان هاواریکې وایان کرد خهړیک بوو په رده ی گویم بته قی. له و قسانه پرا که له ناغام بیستبوو دلنیا بووم که نه قسانه له سهر په زامه ندی ناغا دهکا. به لام کابرای پاریزه رم که له پشتمه وه دانیشتبوو به سپایی به گوئی دا چپاندم:

– یا شیخ وریا به نه مانه زور شلووقی نه کن، ناغا به هی تری ده زانی. ها. !

دیتم راست دهکا. ئاته کی عه باکم کړ کرده وه و گوتم:

– نویژه کم دره نگ ده بی، ده بی مەر خه س بم. کابرا له مه مانان زرینگتر بوو گوئی:

– قوربان ریگا بده خزمه تکاری خوشت له خزمه تت دابن.

ده متوانی چی جواب بده مه وه؟

ديسان پیکه وه که وتینه ری. له ریگا دا لیم پرسى:

– نه گهر له هه لېژاردن دا سه رکه وی یه کی چهند هیکتاریان زه وی دده ده یه؟

– بیست هیکتار.

له دلی خوم دا گوتم: "سه گی سه گباب ته واوی زه وی یه کان به شی نیوه ی نه م خه لکه ناکن. نه وه که ی تری له گړی بابت دهر دینی؟".

دیتم به و جوړه هه لېژیرانی نه م کابرایه مسوگه ره و بورهان شه پیووری قوپه سهر دهم له پووش بووه ...

دلنیا بووم فرمانده ی پولیس هروا به هاسانی له من خوش نابى و هر چو نیک بووه رقی خوی به من دهریژی. به لام هرچی بى رازی کردنى ناغا بومن له فرمانده گرنگتر بوو.

ناغا هه موو کاریکې پی ده کرا، نه و هه م پاره ی هه بوو هه م ده سلات. دلم خوش بوو که هیچ نه بى نه م یه که یانم رازی کردوه.

گیله پیاو
.....

کاتیک خه لکه که بلأوه ی کردو ئیمه به ره و مال گه پاینه وه سه دهستی
سواره کان هاته پیش و کوتی:

– جه نابی شیخ ئه دهسته گوله چ بوو به ئاوت دادا؟

ئه ده جۆره قسه کردنه یه زۆر پی ناخۆش بوو، به توو په یی وه پرسیم:

– مه گه چ بووه؟

– ئه و کابرایه ی هینده ت هه ول بۆدا که له کبازو سه گبابی وه ک خۆی که مه.

– به من چی. ئه من له به رخاتری ئاغا پیشتیوانیم لی کرد.

سه دهسته جرتیکی بۆ راهیشتن و به پیکه نینه وه کوتی:

– پیاوی باش! ئه مه "حمید رسولی" نه بوو. ئه مه به کیک له ناحه زانی

سه سه ختی ئاغایه وه همیشه پیکه وه کیشه یانه.

ئه گه بۆمبام به سه ردا که وتبایه ئه وه نده پانه ده چله کیم پرسیم:

– به راستیه؟

– درۆی بۆ چیه؟

خهریک بوو هه ر له وی به سه ر ئه سه په که وه دیق بکه م. به لام بۆ به دب ختی

له سه گ گیان سه خت ترم. بریا هه رله وی گیانم ده ر چوو یاو تووشی ئه وه موو

به دب ختی و رۆژ ره شی یه ی دواتر نه بوو یا به م.

ده مزانی له سه ر ئه م شیرینکاری به له دوولوه ته مبی ده کریم. ئاغا و فه رمانده

هه ردووکیان ئه مبه ر ئه و به رم پی ده که ن.

راست وه ک تۆپی یاری به لام ئه م جاره یاری به که هه ر به دوو که سه ده کرا. ئاغا و

فه رمانده ریک ده که ون و به هه ردووکیان مشووری من ده خۆن.

هه موو ده رگایه کم له سه ر داخرا بوو. مه گه موعجیزه یه ک پووبدا، ئه گینا هه فته ی

دادی خۆم له به ندیخانه ده بینمه وه."

..... گیلہ پیاو

هه تا گه یستمه وه جئ، نیوه ی گزشتی ئه ندام توایه وه. هه رچی بیرم ده کرده وه
چون خرم له م داوه پزگار که م ئه قلم نه ی ده بپی.

ریگای هه لاتنم له هه مو لایه که وه لئ ته نرابوو. ده مزانی له م شه وه وه بیجگه له
پیاوه کانی ئاغا پولیسئیکیش بق ئیشک لئ کیشانم دیاری ده که ن و خوا ده زانی
چ په ندیکم به سهر دینن.

لای ئیواری ماندوو مجرئ گه یشتینه وه مال. ده سبه جئ چوومه ژووره که ی خرم
بق ئه وه ی ماندووم به سیته وه به هیوای ئه وه ی له ده ست ئه و فکره ناخوشانه
پزگار بم ده زگای خواردنه وه م لئ داکوتا.

ئه وه نده ناپه حه ت بووم که سه رخوش و بی خه بهر که وتم و نه مزانی که نگئ
خوم لئ که وتوه. سبه یئئ ژور زوو به دهنگی ده رگا کوتان له خه و پاپه ریم.

دل م خه بهری دابوو که شتیکی ناخوش پوو ده دا. راست بوومه وه په رده که م
لاداو ته ماشایه کی ده ره وه م کرد. دیتم سئ که س له لایه ن وه کیلی ئاغا وه
هاتوون. دل م داخوړپا: "ئه ی هاوارو داد ئاغا هه موو شتیکی زانیوه ته وه، ئیستا
به پهل به ستوویی ده مبه نه لای ئه و".

ئه وه ی له پشت ده رگا بوو به قه وتر له ده رگای دا. به ده نگیکي له رزۆکه وه
پرسیم:

— کئیه؟

سه رده سته ی سواره کان له پشت ده رگا وه جوابی دامه وه:

— وه کیلی ئاغا وه لامی داوه که سواره کان ده سبه جئ وه پئ که ون و بچنه وه بق
قه لات.

شاده و ئیمانئیکي به هه قم هئناو له ژوورئ وه ده رکه وتم:

— هه ر ئه مرئیکي وه کیلی ئاغا بیدا له سهر چاوانه.

گیله پیاو
.....

سواره کان وهك سهریازی له شه پداشكاو كه ل و په لی خویان ټيك ناو ته نانه ت
هیندیکیان بئ مالئاوایی خواستن وه پئ كه وتن. به رۆیشتنی ئه وانه هم دلخوش
بووم هم ترسم پئ نیشته. یانی چی؟ بۆچی وه کیلی تاغا سواره کانی بانگ
کردۆته وه؟ هه رچی هه یه به جه هه ننه م. به گۆپی بابیه وه. هه ر نه مشه و وا خۆم
ده ریا ز ده کم هه تا ماون چاویان به روخسارم نه که ویتته وه.

پاش پۆیشتنی سواره کان چوومه ژووری و ده ستم به کۆکردنه وهی ئه و پاره و
زیرو جه واهیراته کرد که لادی بییه کان به دیاری بۆیان هینا بووم. هه رچی به وه زن
سووک و به قیمه ت گران بوو، له دوو چه مه دانم هاویشته.

لای نیوه پۆیه هه موو شتیکم ساز بوو. خواخوام بوو زوو رۆژئاوا بئ و بئ نه وهی
که س ئاگای لی بئ و بئ نه وهی پۆلیس پئ بزانی فیزمالکی بده می.

هه موو رۆژی پاش نیوه پۆیان هیندیك له لادی بییه کان ده هاتنه زیاره تم. ئه و رۆژه
هیچ که س نه هات. زۆر که یف خۆش بووم. ئیتر نه مده ویست چاوم به چاوی ئه و
خه لکه بکه وئ. ئه م ته نیایی و بیده نگه یه م زۆر پتویست بوو.

وهخت بوو رۆژ ئاوا بئ. له نیزیک په نجه ره که وه دانیشتبووم. دیتم ژنیک که
توند خۆی له چارشپوه که یه وه پینچا بوو بۆ لای من دئ.

ئه من زۆر به هاتنی ئه و ژنانه قه لس بووم. به تایبه تی له و کاته دا به هیچ جۆر
نه مده ویست قسه یان له گه ل بکه م. پئش نه وهی نیزیک بپته وه گوتم:

— خوشکئ! هه ر کاریکت هه یه سبه یئ وه ره وه. ئه م پۆ حاله باش نیه.

به لام ژنه تیو به جۆرک شانی هه لته کاندو له پشتین به ره ژیری له رزاند که ټیک
چووم.

به تایبه تی کاتیك درزی چارشپوه که ی کرده وه و له ژیر چار شپوه که وه چاوم
به روخساری "فه دیک" که وت زارم پرپوو له ئاو.

گیله‌پیاو

"فهدیک چ فهدیک؟ له جوانی دا له هه‌موو دنیا دا تایی نه‌بوو. ئه‌ندامی له هه‌موو نه‌خش و نیگاری دنیا جوانتر بوو. ئه‌وه‌نده سفت و لووس و له‌بار بوو نه‌گه‌ر ده‌ستت به‌سه‌ر که‌فهلای دا هیتابایه سپره سپری به‌قه‌ده‌ر ده‌نگی زه‌نگی کلیسا ده‌رویشته.

له‌و جل و به‌رگی فش و فوولی دیهاتی دا دیمه‌نیکی هه‌بوو پیاوی شیت و شه‌یدا ده‌کرد. فهدیک خانم به‌کێک له‌مریده موخلیسه‌کانی من بوو. پینچ شه‌ش مانگ بوو می‌ردی کردبوو به‌لام مندالی نه‌ده‌بوو. دووسێ جار هاته‌لام و نوشتوو و ده‌رمانی وه‌رگرت. زۆر عه‌یار بوو، زۆریشی ناز پێ‌ده‌فرۆشتم، به‌لام هه‌تا ده‌هات ده‌وره‌م ئه‌وه‌نده شلووق بوو بۆم نه‌ده‌کرا دووقسه‌ی خۆمالی‌پانه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م.

خوا زه‌لیلای کا. چاوه‌کانی ده‌تگوت چاوی ئاسکی بیابانن. کاتی‌ک سه‌ری داده‌خست و به‌شه‌رمه‌وه باسی نیتوان خۆی و می‌رده‌که‌ی بۆ ده‌کردم هۆش و اختیارم له‌لانه‌ده‌ما.

ئاخر جار به‌دزی پیم گوتبوو نه‌گه‌ر ئه‌م نوشتوانه کاریان نه‌کرد، رۆژیک لای ئیواری وه‌ره‌دوعات بۆ له‌سه‌ر ناوکت ده‌نووسم و ئه‌م‌رێ فهدیک هاتبووه. هه‌رچی ویستم له‌کۆل خۆمی بکه‌مه‌وه، دلم نه‌هات. گوتم: "وه‌ختیک ئه‌مشه‌و هه‌ر ده‌پۆم بۆچی ئه‌م لوقمه‌ چه‌ورو شیرینه‌ له‌ده‌ست خۆم ده‌رکه‌م؟!". وه‌ک فنه‌ریک که‌توند توند خریان کردبیته‌وه‌و له‌نه‌کاو به‌ری هه‌ل‌ده‌ن ده‌ریه‌پیم و گوتم:

ماشه‌للا. ماشه‌للا فهدیک خانم. به‌خیر هاتی. چاومان پۆشن.

په‌رده‌که‌م لاداو بانگی فهدیک خانم کرد که وه‌ک کۆتری ئێو شیوه‌ردان به‌له‌نجه‌ولار ده‌رویشته: فه‌رموو بۆ ژووری.

گیله‌پیاو
.....

فهدیک به‌وعه‌یاری و نازونووزی جارانیه‌وه نه‌ختیک کشایه‌وه و گوتی:
- بمبووره جه‌نابی شیخ! ئەمن حەدم چیه بی‌مه خزمەت جه‌نابت. ئەمن
قه‌ره‌واشی دەرگاتانم.

زارم وا پ‌رپیو له‌ ئاو د‌ه‌تگوت قه‌رتاله‌یه‌کیان سی‌وه ترشه‌ له‌کن خواردووم.
پ‌تکه‌نینیکی درێژم بق‌ کردو چونکه‌ باش نه‌بوو زۆر له‌به‌ر د‌ه‌رگا پاوه‌ستین
وه‌پیش که‌وتم و چوومه‌وه ژوور. فه‌دیکیش وه‌ک به‌رخ‌ی ده‌سته‌مق به‌نوام دا
وه‌ژوور که‌وت. من له‌سه‌ر د‌ۆشه‌که‌که‌م دانیشتم و فه‌دیکیش ه‌ه‌ر له‌به‌ر د‌ه‌رگا
هه‌لتروشکا. گوتم:

- خانمی خانمان فه‌رموو وه‌ره‌ پیش.

فهدیک دیسان به‌ئه‌ده‌به‌وه گوتی:

- له‌ژێر سی‌به‌ری جه‌نابتان دام.

- وه‌ره‌ پیشتر...

هه‌روا که‌ دانیشتیبوو له‌سه‌ر چۆکان توزیک هاته‌ پیشه‌وه‌و چارشێوه‌که‌ی که‌وته
به‌ر ئەژنۆی و له‌سه‌ری که‌وته‌خوار. "ئه‌یه‌رۆ"یه‌کی بق‌ کردو ویستی
چارشێوه‌که‌ی به‌سه‌ری داداته‌وه‌، به‌لام خه‌راپ‌تر بوو، چارشێوه‌که‌ی به‌ته‌واوی
له‌سه‌ر لاچوو شان و مل و سه‌رو سنگی وه‌ده‌ر که‌وت.

وا مه‌ست و ده‌به‌نگ ببووم د‌ه‌تگوت په‌یکه‌ریکی بێ‌گیانت له‌ په‌نا دیوار
هه‌له‌ساردوه‌. ددانم له‌ چیره‌وه‌ بردبوو و چاوم پ‌ت‌ده‌رپه‌رییوون و مات و
حه‌یران چاوم بریبوووه‌ ئه‌و خوای جوانی و دل‌دارییه‌.

ئه‌قل، شه‌ره‌ف، ویژدان و هه‌رچی سی‌فه‌تی باشی بنیاده‌مه‌ له‌لای من باریان
کردبوو.

به‌ده‌نگیکه‌وه که‌ له‌به‌ر تاسه‌و تامه‌زرۆیی ده‌له‌رزی گوتم:

..... گیلەپیاو

– چما تۆمەسولمان نی؟

فەدیک خانم زۆر تێك چوو، بەخۆ دا شکایەووە کە چارشییی لەسەر لاچوووە و من ناپەرەت بووم . پرسیارەکی منیش ئەم مانایە ی دەگەیاند. چاک چاک خۆی داپۆشیەووە و بەشەرمەووە گوتی:

– بمبۆرە حەزرەتی شیخ. بە دەست خۆم نەبوو. دیسان هەر بە و پاپۆژە ی پیشووەووە گۆتم:

– کچی ئەو چ ئیسلامەتیە کە. بنیادەم هێندە دلپەرق دەبی؟! زۆر بەسەر سوپمانەووە گوتی:

– بۆچی؟

– تۆ ئاگرت بەردایە من، سووتاندتم، کردتمە خۆلەمیش.

پێکەنینیکی ناشق کوژی کردو گوتی:

– چما لە ئیسلامەتی دا دروستە قسە ی وا بە ژنی خەلک بلێی؟

– ئەمە چ قسە یە کە کچی! تۆ کافری کافر.

بریا زمانم لال بایە و بەم زمانە چەورو شیرینە ئەم ئاگرەم بەسەر خۆم دا نەکردبایە. داد لە دەست هەواو هەوەس کە بنیادەم تووشی چ رێگایە ک دەکا. ئەوەندەم لە گەڵ ئەو پەری یە ناسک و نازدارە گوت و گوتەووە کە بەخەیاڵی خۆم لە خشتەم برد.

بێخەبەر لەوێ ئەم مارە خۆش خەت و خالە لەجێ دا بۆ یاری کردنی دەوری خۆی و بۆ بەجێ گەیاندنی ئەرکیکی ترسناک هاتۆتە لای من و ئاغاو فەرماندە ی پۆلیس ئەو داوەیان بۆ من ناوەتەووە تا تۆلە ی ئەو شیرینکاریانەم لێ وەرگرێتەووە.

گیله‌پیاو
.....

به‌پاستی فه‌دیک ده‌وری خۆی له هه‌موو هونه‌رمه‌ندانی دنیا باشت‌ر یاری ده‌کرد.
خۆی شه‌رمیۆن نیشان ده‌داو به‌نزم کردن و به‌رز کردنه‌وه‌و گۆپینی ده‌نگی
خۆی زیات‌ر منی ده‌بزواند.
ئاخ‌ره‌که‌ی گوتی:

– به‌پاستی هه‌زه‌تی شیخ! نازانی له‌و رۆژه‌وه‌و هاتوومه‌ خزمه‌ت تۆو چاوم به
سیمای نوورانی تۆ که‌وتوه‌ چۆن بۆت شی‌ت و شه‌یدا بووم؟!
قسه‌کانی غه‌ره‌تیان وه‌به‌ر ده‌نام. قه‌دیلکه‌م دا، ئه‌ویش قه‌دیلکه‌ی دامه‌وه‌و
سه‌ره‌تای یاری‌یه‌ ترسناکه‌که‌ ده‌ست پێ کرا. وه‌ک گورگی برسی که‌ به‌رخ‌یکی
بۆ هه‌ل‌که‌وتبێ توند له‌ باوه‌شم گرت.
هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م زانی به‌قه‌و له‌ ده‌رگایان دا. ئه‌گه‌ر به‌چه‌کوچ له‌سه‌ریان دا‌بام
هێنده‌ نه‌ده‌ترسام.

به‌لام فه‌دیک خانم وه‌ک ژنیکی خه‌راپه‌کار ده‌ستی به‌ پێکه‌نین کرد:

– ئه‌یه‌ پۆ پێوه‌ بووین.

خێرا خۆم کۆ کرده‌وه‌:

– عه‌باو پانتۆله‌که‌م کوان؟

فه‌دیک له‌ خۆشیان هه‌ل‌ده‌په‌پێ، تازه‌ تی‌ده‌گه‌یشتم که‌ چ په‌ندیکیان پێ‌داوم و
چۆن بۆ حه‌وت پشتیمان ته‌مبێ کردووم، به‌لام سوودی چ بوو؟ هه‌یشتا
پانتۆله‌که‌م نه‌دیپێوه‌ که‌ هه‌ر‌بوولای ده‌رگا که‌ کرانه‌وه‌و ته‌ق وه‌دیواره‌که‌ که‌وتن
و ژماره‌یه‌ک له‌ دیهاتی‌یه‌کان له‌گه‌ڵ کوێخا وه‌ژوور که‌وتن. ویستم قسه‌ بکه‌م و
بیانویه‌ک بدۆزمه‌وه‌، به‌لام وه‌زه‌که‌ ئه‌وه‌نده‌ قۆپ بوو که‌ هه‌یج کارێک و قسه‌یه‌ک
سوودی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت مۆله‌تیان نه‌دام عه‌باکه‌م به‌سه‌ر لاقم دا ده‌مه‌وه‌.

..... گیلەپیاو

بەرکیان گرتم و بە پاکیش پاکیش بردیانمەدەر. هەرکەس هەرچی وەدەست
کەوتبا لەسەری رادەکیشام. هیچ کەس گوێی نەدایە دادو ھاوارو پاپانەو
لالانەو هی من. یەکیک بە قونداخە تەفەنگ، یەکیک بە قایشی پشیتنەکە، یەکیک
بە تەناف لێیان دەدام. سەرم بۆ هەرلایەک وەردەگیرا، یەکیک لەسەری
رادەکیشام و جێیوکی تەپو ئاوداری بۆ حەوالە دەکردم:

"قورمساخ! دوژمنی نامووس!"

"تف لەو پیشەت هەی درۆزنی ریاکار!"

بەدبەختی لێرەدا بوو کە تۆکرەکانی خۆم لە خەلکەکە ی ترخەرپتریان پێ
دەکردم. دەتگوت دوژمنی خوێنی خۆیان وەگیر کەوتو.

لە هەمووی خۆشتر پێ پشتنی کوێخا بوو کە هەر داری لەسەرم رادەکیشاو
دەیکوت:

– سەگباب! دەتەوێ ملکەکانی ئاغا دابەش بکە! بگرە لە دەستم ئەمە یەک.

ئەمەدوو. چما میراتی بابت دەبەشیەو؟

لە مردن بەولاوە چارەم نەبوو. هێندەیان لێ دابووم بێحالی بووم و لە هۆش
خۆم چووم. لەو حالەدا گویم لێبوو پۆلیسیک گوتی:

– بەسە چی دیکە لێ مەدەن دەمرێ.

لە دلی خۆم دا گوتم "چەند پیاویکی باشە".

کە دیتی دێهاتی یەکان کۆل نادەن نەپاندی:

– فەرماندە ئەمری کردووە بە زیندوویی بۆی بەرم.

من ئیتر بەتەواوی لە هۆش چوو بووم. کاتیکی وەهۆش هاتمەووە دیتم بەسەتلان

ئاووم بەسەردا دەکەن. سەرتاپام ببوو بە قور.

پۆلیسەکە فەرمانی دا:

گیله پیاو
.....

- دهستانی ببهستن.

بی ئینسافانه نه یانه یشت پانتوله که شم له پی که مه وه. توند هه رڼو ده ستیان شریټ پیچ کردم. پولیسه کان له پیشه وه و دیهاتیه کان له دواوه به پراکیش پراکیش بر دیانم بۆ مه خفه ر.

قوپاوم له سه رو چاوان ده چوپا و خوین له لاق و له تهران.

خه لکی لادی که هیچ هۆیه کی سهیرانیان نیه، ههروه ختیک شتیکی وا پروویدا دهست له کاروکاسبی هه ل ده گرن و دینه سهیری.

له ریکا سی چوار جار خه لکه که شالای بۆ دینام. به لام دیسان پولیسه کان - مالیان ئاوه دان بی - نه یان ده هیشت که س دهستم بکاتی. ده نا هه ر له وی ده یان کو شتم و گورپان بۆ هه ل ده که ندم.

له و کاته دا که به دهست به ستراوی و به دیلی به ره و چاره نووسی نادیا ری خۆم ده پویشتم، بیرم ده کرده وه ئه م خه لکه بۆ په لاماری من ده ده ن و بۆ ده یانه وی بمکوژن. ئه مانه که تا دوینی ئه وه نده حورمه تی منیان ده گرت چۆن وا به جاریک گورپان؟

خۆ من خه راپه ی ئه وانم نه کرده، بۆچی به خوینی سه رم تینوون؟

ئو رۆژه وه لامي پرسیا ره کانم بۆ نه درایه وه، به لام دوايه تی که یشتم.

ئه مانه چه ندین سا ل ره نج ده کیشن. به برسیه تی و هه ژاری ده ژین. چه شنی بیر کردنه و یان جوړیکه نازانن هوی به دب ختی و هه ژاری ئه وان کی یه. گریه کیان له دل دا هیه به لام نازانن رقی خویان به کی بریژن. خۆ ناوین قسه به فرمانبه رانی ده ولت و پولیسه کان بلین. هه ر موویان لی بیژوی ده ماریان ده ردینن و به دب ختیان ده که ن. بۆیه وه ختیک رقیان له بابایه که هه ستا

..... گیلەپیاو

هەموو بێ ئێوەی خۆشیان بزانن هۆی چیه، بێ ئێوەی بیر بکەنەوه کابرا تاوانبارە یان نا، دای دەوەرنی و لێی دەدەن.

لەوانەیه بیشی کوژن. دوايه که پقیان نیشتەوه دەپرسن ئەرێ ئێوە کابرایە چ کارە بوو؟

چیرۆکی ئەم خەلکە وەک داستانێ ئێوە گورگە برسیانەیه که له نێوه راستی زستان دا له نێو به فرو بۆران دا بێ خۆراك ماونهوه. ئەمانە برسین، ماندوون، خەریکن لە پێ دەکەرن، بەلام هەول دەدەن چاویان ئاوه لا بێ و له هەموو کاتێک زیاتر بدرووشێ. دەزانن هەرچی چاوی لێک نی ئێوانی تر دەبخۆن. ئەم گورگانە چەندین سەعات لە سەر بە فر بە دەوری یەکترا کۆزێلکە دەبەستن و چاوه پوانی ئێوەن یەکیکیان چاوی پیکه وهنێ هەتا به هەمووان تێی پۆیین و لەت و پەتی بکەن. ئەمە قانونی گورگانە.

هاوڕێیانی ئێمەش بۆ پزگاری گیانی خۆیان بە چوار چاوان وریای یەکتەر بوون. له نێو ئێوان دا کەس لەمن بێچارەترو ماندووتر نەبوو.

لەبەردەرگای مەخفەری پۆلیس خەلکیکی زۆر کۆبیژۆه. هەر که دیتیان بە دەست بە سترای لییان وەنیزیک که وتم شالۆیان بۆ هێنام و سەرچاویان بە تف سواخ کردم. پێیان وابوو بە وکارە خۆیان پزگار دەکەن. ئەگەر پۆلیسەکان لێ گەپابان، دیهاتی یەکان هەر لەوێ لەت و پەتیان دەکردم.

نێوچاوانم شکابوو، خوینی برینه کەم بەری چاوی تاریک دەکردم. هەردووسی هەنگاو دەپۆیشتم و لە بەردێک، دارێک، سەندە گلێک هەڵ دەنگوتم. دووجار که وتم. بەلام پۆلیسەکان بە تووڕەیی راستیان دەکردمەوه.

— هەستە سەگبابی بێ ناموس.

— خۆت مەتۆپێنە باوک سەگ.

گیله پیاو
.....

بردیانه ژووری مه خفه، له سهر پلیکاننیک دريژ بووم، بېحال بووم و بهری
چاوم تاريك بو.

نه و پوليسه ی نیشکی منی ده کیشا پاست بڼه نیکلامیکی کیشا. سهرم ه لئنا
له پيشدا چه کمه يه کی مامزدارم دیت و که هه وراز پوانیم دیتم فرمانده ی
پوليسه له پشت سهرم پراوه ستاوه.

پيم وابوو شاهين چه نگل له و حاله دا يارمه تيم ده دا. وه کابرايه کی تينوو که
گه يشتبېته سهر کانیاو يکی ساف هاوارم کرد:

– فرمانده رزگارم بکه !

به لام ماوه ی نه دام، پيله قه يه کی به نيتوشانم دادا. تيگه يشتم ناتوانم چاوه پوانی
يارمه تيم له و کړنه دوسته شم هه بې.

فرمانده ده ستووری دا چه پسم بکه ن تا دوسيه که م ته واو ده بې. دوو پوليس
به پاکتش پاکتش بردیانه ژوور يکی تاريك و ده ستیان کردم وه و ده رگایان
له سهر داخستم. له سهر عه رزی لئی دريژ بووم و سهرم وه نيو نه ژتقی خوم کرد:
"خوايه گيان من چيم کردوه، خه راپه ی کيم کردوه؟".

پيم وايه بيهوش ببووم، نازانم چه ندی پي چووبوو که پوليسنیک وه ژوور که وت و
پيله قه يه کی به پشتی دادام!

– توه ی! ... نيره مالی پوروت نيه، پاست به وه.

ويستم هه ستمه پي نه متوانی. پوليسه که قولي گرتم و پاستی کردم وه.
هه رچونیک بوو لاقم چه قاند. برديمه ژووری نه قيب شاهين!

دوبه دوو ماینه وه. جه نابی نه قيب له کاتیکدا سميله کانی ده جوین کوتی:

– سه گبات وات ليها تهماح له نامووسی خه لک بکه ی؟

– به من ده لئی.

..... گیلەپیاو

– نا، بە بابم دە ئێم کۆپی سەئ! ئێستا حاشا دەکەئ؟

– تۆبە. استغفرالله فرماندە! ئەم قسانە چیه!

فرماندە وا توورە ببوو گوتم هەر ئێستا حیسابم تەواو دەکا. بە لام بۆمن ئەو قسانە قیمەتیان نەبوو. تازە لە هەموو ئاوان پەریبوومەو. بپریم دابوو لە فرماندە قبول نەکەم و ئەگەر بە قیمەتی گیانیشم تەواو بێ بە گزێ دا بچمەو.

جەنابی نەقیب نەپاندی:

– داواکار بێنن.

فەدیک هاتە ژوور. نازانم لە کوێیان فێر کرێوو، وەک بلبەل دەستی بە قسە کرد: "جەنابی فرماندە من بێتاوانم. چووژانم ئەو کابرایە گورگەو لە پێستی مەپ دایە. گوئی دووات دەدەم منداڵت بێی".

فەدیک قسەکەئ پچرێ و فرمێسک وەک بارانەئ بە هاری لە چاوی هەلپژان. ئەوەندە تەبیعی قسەئ دەکردو دەگرایا کە منیش بە زەبیم پێدا هات و کەوتە گومانەو: "نەکا بە پاستی تەعەدام لێ کردبێ و بۆخۆم نەزانم". لە لایەکی تریشەو ئێرەبیم پێ دەبرد: "هێندێک کەس چۆن دەتوانن هێندە جوان پۆلی خۆیان یاری بکەن!"

لە دەنگی فەدیک سێ چوار مل ئەستوور لێم وەژوور کەوتن. گزیا براو کەس و کاری فەدیک بوون.

یەکیکیان پەیاغێکی بە دەستەو بوو شالۆی بۆ هێنام. ئەگەر پۆلیسەکان پێشیان پێ نەگرتبایە میشکی سەری دەپڕاندم.

یەکیکی تر کە مووی پەشی بە قالبیەو نەماوو و پشتی وەک گزچان داها تێو نەپاندی:

گیله پیاو
.....

— ئەم شەیتانی ره جیمه له گەڵ قانونی جمهوری موخالیفه و جنیوی به
سه رکۆمار داوه. له و تۆمه تهی کابرا وا پاچه نیم هینده ی نه مابوو دیق بکه م:
"ده برۆ ئەمه ی چاک بکه، جوابی ئەم تۆمه ته چ بده مه وه؟"

تفم له زاری دا وشک ببوو، وهك مه حکووم به ئیعدامێك كه چاوه پێ بێ ها ئیستا
ها سه عاتیکی دیکه ملی به پەت دا بکه ن له جیگای خۆم وشک ببووم. به و پێیه
ئیتەر جیگای قسه و دیفاع نه مابوو. به تاییه تی کاتیك چوار پێنج که س له
دیها ته یه کان شایه تی یان دا که له دژی قانونی جمهوری قسه م بۆ کردوون ئیتەر
سه رینی ناھومیدیم وه بن سه رم دا.

دۆسییه یه کی توندیان بۆ رێك خستم و به چه ند تاوانی وهك جنیودان
به سه رکۆمار، ده ستدریژی بۆ نامووسی خه لك، هاندانی خه لکی لادی بۆ شوێش
و موخاله فه تی قانونی دابه شکردنی زه وی و زار جوان و قازاخ ده ست و پێیان
له خه نه گرتم.

دیها ته یه کان له خواره وه ی قسه کانیان په نجه مۆریان کردو مۆریان لیداو
چوونه ده ر.

کاتیك من و فه رمانده ته نیا مایه وه وه زعه که گزرا. من که ئیزرائیلم له ژوور
سه ری خۆمه وه ده دی، وهك ده لێن "پاش پروت کردنی ته شتی ته لا له سه ر
سه رت دانی" پێم دادا و به ده نگێکی توند و بێ په روا گوتم:
— چاو له من که شاهین.

جه نابی نه قیب! له و قسه یه ی من واقعی و پرما و نه پراندی:

— هۆپ! دیسان زمانت کرایه وه! ...

له سه رخۆ، بێ نه وه ی هیه تیک چم گوتم:

..... گیله پیاو

– نه گەر ده تهوئ بمرسینی خه یالت خاوه. هه رچی له ده ست دئ ته خسیری مه که. تۆ ده زانی من فهرید په تاته م و منیش ده زانم تۆ شاهین چه نگلی. هه ردووکمان یه کتر باش ده ناسین. ئیتر پاسان پسانی ناوئ. ئیمه پابردوی یه کتر باش ده زانین. خۆ هه رچی له ده ست هات له گه لت کردم، چاوه روانی یارمه تیشم لیت نیه.

ته نیا پیم خوشه بزانی بۆچی ئه و په ندهت به سه ر هینام! من چ خه راپه یه کی تۆم کردبوو که ئه م به لایهت به سه ر هینام!
به قسه کانی من کۆله گرووی ده ئه وکی ما. هینده ی نه مابوو له بانگی گریانئ بدا. به ده نگیککی خه ماوی یه وه گوئی:

– بۆخۆت ده زانی منیش زۆرم تۆ خوش دهوئ.
– نه گەر خوشت دهویم ئه م که له کبازی یانه چین. تۆ باوه ر ده که ی موخالیفی قانونی ولات بم؟!

– نا باوه ر ناکه م.

– نه ی چی؟ بۆچی؟

شاهین قسه که می بپی:

– چاره م نیه. زۆرم په رووشی تۆیه، به لام حیسابی دۆستایه تی و هاوپییه تی له گه ل ئه نجامدانی ئه رکی په سمی لیک جیایه. له وه به ولاره نه مده توانی هیچ بکه م. دۆسیه ی تۆ له میژه گه یشتۆته ده ستی من.

هه ر پۆژی هه وه لیش تۆم ناسیه وه، ئه مر کرابوو بنگرم، به لام بۆخۆم پیم خوش نه بوو تووشی کیشهت بکه م:

– باشه ئه م یارییه چی بوو پیئت کردم، مه گەر من ده مه ویست بیه شیخ؟

گیله‌پیاو
.....

– کاکه‌گیان! نه‌مانه سیاستی ده‌وله‌تن. قازانجی ولاته‌که‌مان پیوستی به‌م جۆره
شتانه‌هه‌یه، هه‌ق نه‌بوو من ئەم شتانه به‌تۆبلیتم، به‌لام باوه‌پم به‌پاکی و‌پاستی
تۆ‌هه‌یه‌که ئەم قسانه‌ت بۆده‌که‌م. ده‌زانم بۆ‌که‌سیان ناگتێپه‌وه‌بۆیه‌پیت ده‌لێم.
ئو‌وه‌خت شیخی‌کمان پیویست بوو. کاتی‌ک ناغا تۆی پێشنیار کردو‌زانیم له‌کۆنه
دۆستانی خۆمی موافه‌قه‌تم کرد. ته‌نانه‌ت بوره‌مانیش تۆی ناسیه‌وه‌و‌گوتی "باشه"
به‌لام تۆ نه‌ده‌بوو فی‌ل له‌ ئێمه‌ بکه‌ی.

– ئەمن چ فی‌لی‌کم لێ کردوون؟

– ئێی ده‌تویست چی دیکه‌ بکه‌ی؟ تۆ بوره‌مانت مال وێران کرد. به‌دبه‌خته‌کۆلێکی
پاره‌ خه‌رج کردبوو هه‌تا توانیبووێ سهره‌وه‌ پازی بکا. تۆش له‌ هه‌یج و‌خۆرای
هه‌موو په‌نجه‌که‌ت به‌ ئاو‌دا دا. تازه‌ له‌م ئاوچه‌یه‌ که‌س ده‌نگی بۆ نادا.
مالێ منیشت خه‌راپ کرد.

فه‌رمانده‌ ده‌قیقه‌ ده‌قیقه‌ توو‌په‌تر ده‌بوو...

– بۆچی به‌ دیهاتی‌یه‌کان‌ت گوت "زه‌وێتان ده‌ده‌ینی... دیهات تان به‌سه‌ردا دابه‌ش
ده‌که‌ین؟".

– چما قسه‌یه‌کی خه‌راپم کردوه‌؟

– به‌پاستی پێم وانه‌بوو هه‌نده‌ گه‌وجی... ئاخ‌ر ده‌ته‌ویست مالی کێیان بده‌یه‌ی؟
– ناغا بۆ خۆی گوتی "ناماده‌م ملکه‌کانم دابه‌ش بکه‌م" ئو‌و‌گوتی "ده‌وله‌ت
ده‌یه‌وی زه‌وی دابه‌ش بکا"؟

– سه‌گی سه‌گباب! ناغا پێی وابوو تۆ پیاوی، نیازی دلی خۆی به‌ تۆ گوت. دیاره
ئو‌و‌قازانجیه‌تی دیه‌ه‌کانی بفروشی و‌بچێ له‌ ئوروپا به‌ پاره‌که‌یان که‌یفی بکا.
به‌لام به‌و ساکاریه‌ش نا. تۆ نه‌ده‌بوو قسه‌کانی ئو‌و‌بدرکێنی.

له‌ قسه‌کانی جه‌نابی نه‌قیب شی‌ت و‌شه‌یدا ببووم. سه‌رم له‌و‌کاره‌ ده‌رنه‌ده‌چوو.

پرسیم:

..... گیلەپیاو

باشە ئەو پۇژنامانە چىيە ھەموو پۇژنى لاپەرەي ھەولەيان بەم قسانە پىر دەكەنەو؟

– باسى رۇژنامەكانم بۇ مەكە... كەيفى خۇيانە چ دەنوسن. لەم دنيايەدا ھەر كەسە لە پۇڭايەكەو دەژى. پۇژنامەنووسىش كاريان ئەو يە كىچىك بگەنە گايەك. بىروپا دەرپرین ئازادە، دىموكراسىش ھەر مانای ئەمەيە. يەك دەلى زەوى دابەشكردن باشە، يەك دەلى خەراپە. ئەمانە ھىچيان كاريان بەسەر كارى دەولەتەو نىە.

كوپى چاك! تۆ لە قوتابخانە پياويكى تىگەيشتوو بووى. ئىستا بۇچى وا مېشكت وشك بۇتەو؟ من پىم سەيرە بەم ئەقلە ناقيسەو خەلكت بۇ فريو دەدرى. ئەسلەن چۆن ئەم ھەموو كارە سەيرو سەمرانەت كردەو بوويە كەلەكبازىكى بەنتوبانگ؟!!

وردە وردە خەريك بوو شتم بۇ پروون دەبۆو. ئىستا تى دەگەيشتم بۇچى كاتىك بە دىھاتىيەكانم دەگوت "ئەگەر دەنگ بۇ فلانەكەس بدەن، زەويتان بەسەردا دابەش دەكەن" خىسەيان لى دەكردم. ئەوان ھەموو شتىكيان لەمن باشتەر دەزانى. سەرم پاوەشانىو گوتم:

– بەراستى سەيرە.

– بەلى. پىت وايە پياو ھەروا بە ھاسانى دەبىتە فەرماندەي پۇلىس؟ دەزانى من لىرە چەندەم گىروگرفت بە ئەستۆو يە؟

لىم پرسى:

– ئىستا تەگىبرى من چىيە؟

– ئەتق ھىچ پۇڭاي پزگارىوونت نىە، بۇ خۆت مالىویران بووى ھىچ، منىشت بەدبەخت كرد.

لەوكاتەدا لە دەرگايان دا.

گیله‌پیاو
.....

نه‌قیب که زۆر خۆمانه به‌رام‌به‌رم دانیشتیبوو ده‌ردی دلی بۆ ده‌کردم، ده‌رپه‌پی،
قایش پشتینه‌که‌ی پاست کردو تیی پاخوپی:

— هه‌سته پی. براده‌رایه‌تی شتیکه‌و ئه‌رکی ده‌وله‌ت شتیکی تر.

منیش هه‌ستامه‌ سه‌ر پی. جه‌نابی نه‌قیب زۆر توندو جیددی به‌ کابرای پشت
ده‌رگای گوت:

"وه‌ره‌ ژوور".

پۆلیسیك وه‌ژوور كه‌وت:

— قوربان دۆسیه‌كه‌ ئاماده‌یه.

نه‌قیب ده‌سه‌جی فرمانی دا خۆم ساز بکه‌م.

ئه‌م فرمانه‌ وه‌ك حوكمی ئیعدامی من وابوو. چونكه‌ زۆریان سه‌نگ و سووکی
له‌گه‌ل کردبام هه‌پسی تا مردن یان لانی‌که‌م پازده‌ سالی به‌ نێوچاوانه‌وه‌ بوو.

بۆیه‌ بیرم کرده‌وه‌ پابکه‌م. به‌لام به‌چ فیلتیک ده‌متوانی له‌ ده‌ست ئه‌م پۆلیسانه‌
ده‌رباز بم؟ بۆ خۆشم نه‌مده‌زانی.

له‌نه‌كاو فکرتك وه‌ك بروسکه‌ به‌ می‌شکم دا تیپه‌پی.

سویندی ده‌خۆم یه‌که‌م جار بوو به‌ ئه‌نقه‌ست بریارم دا کاریکی بی قانونی بکه‌م.

چاره‌م نه‌بوو. بۆ پاراستنی گیانی خۆم ناچار بووم به‌ قیমে‌تی گیانی خه‌لکی
تریش بی خۆم وه‌په‌پێتم.

گوتم:

— جه‌نابی نه‌قیب هیچ نه‌بی رێگام بده‌ سه‌رێکی ماله‌که‌م بده‌مه‌وه‌و جلك و

شتومه‌کی پیویستی خۆم هه‌ل‌بگرم.

نه‌قیب زۆر وشك و به‌راستی گوتی "نابی".

به‌م وشه‌ کورته‌ ته‌واوی نه‌خشه‌کانم خه‌ریک بوو هه‌لوه‌شیته‌وه‌. نه‌گه‌ر توانیبام

خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه‌ ژووره‌که‌م، سه‌دی سه‌د ده‌متوانی هۆی پرگاریبوونی خۆم پێك

گیله پیاو

بیتم. به لām به بیستنی ئەم وشەیه هەناسەیهکی ساردم هەلکیشاو بە پاستی زەندەقم چوو. کەوتمه پارانەوه:

– قوربان تکات لێ دەکەم رێگا بدە بە سەرپێوه تا مالتی بچم و بێمهوه.

فەرمانده دیسان زۆر بە تۆرەیی گوئی "نابی"

– بۆچی نابێ؟!!

دەنگی نزم کردەوهو گوئی:

– ئاخر باوک سەگ دێهاتی یەکان لەت و پەتت دەکەن.

پێکەنیم و گوتم:

– ئەگەر مەسەلە وابێ دێهاتیەکان شالۆم بۆ بیتن ئەو وەختە بۆ شاریش بەپێ

دەکرێم مشوورم دەخۆن.

– لێره فەرمانبەرمان زۆره. هەتا سەرچاوه پێنج شەش کەست لەگەڵ دەنێرم.

– باشه. ئێستاش وا بکه.

نەقیب نەختیک بێدەنگ بوو بیری دەکردەوه. منیش کە مردن و ژینی خۆم لەو

تۆزە بێدەنگ بوونەدا دەدەم بە دەنگێکی کزەلۆکەوه گوتم:

– تکات لێ دەکەم لەبەر خاتری دۆستایەتی ئەوەندەم بەقسە بکه. ئەمن جلکم

نیه. پارەم نیه. بۆ خۆشت دەزانی دەبێ بچمه بەندیخانه.

بەزەیی پێمدا هاتەوهو گوئی:

– زۆر باشه. هەستە بۆ خۆم لەگەڵت دێم.

بەندی جەرگ و دڵام پسا. "توخوا تەماشای پاش ئەو هەموو پارانەوه ئێستا کە

پازی بووه بچم بۆ خۆی لەگەڵم دێ. بەو جۆره هەموو نەخشەکانم لێ تێک

دەچێ" دەمتوانی بە پۆلیسەکان بڵێم لەدەرەوه بوەستن. بە لām نەقیب بەو هەموو

پاڤردوو کۆنەوه کە لەگەڵ منی هەبوو هەرگیز لێم جیا نەدەبۆوه. بە هەرحال

چارە نەبوو. لەگەڵ فەرماندەو سن پۆلیس بەرهو مالهەکی من کەوتینەپێ.

ژماره‌یه‌ك له دیهاتی‌ه‌كان له‌به‌ر ده‌می مه‌خفه‌ره‌كه‌دا ده‌ستیان كرد به‌ه‌راو هوریاو
خۆپیشاندان، چەند كه‌سێكیشیان شالاریان بۆ هێنام، به‌لام فه‌رمانده‌ چاویکی له
پۆلیسه‌كان داگرت و بوو به‌ خپه‌خری چه‌خماخان.

دیته‌اتی‌ه‌كان كه‌ گوێیان له‌ ده‌نگی چه‌خماخ بوو دوولاتیان هه‌بوو دووشیان بۆ
قه‌رز كردو وه‌ك جندی بیسمیل كراو له‌به‌رچاو ون بوون.
له‌ پێگادا هیچمان قسه‌كه‌مان له‌گه‌ڵ یه‌كتر نه‌ده‌كرد.

جه‌نابی نه‌قیب له‌پێشه‌وه‌ ده‌پۆیشت. منیش به‌دوای ئه‌وداو پۆلیسه‌كانیش
تفه‌نگیان له‌ گۆلمه‌ گرتبوو و له‌ دوای منه‌وه‌ ده‌پۆیشتن نه‌وه‌كا رابكه‌م.

له‌ دوور كه‌ چاوم به‌ ماله‌كه‌م كه‌وت وایه‌م، ته‌واوی ده‌رگاوه‌ په‌نجه‌ره‌كانیان
شكاندبوو. خانه‌قایه‌ك كه‌ تا چەند سعات له‌مه‌وبه‌ر زیاره‌تگای خه‌لكی ئه‌م ناوه
بوو دیمه‌نی وێرانه‌ی شاره‌كانی دوا‌ی شه‌پی وه‌بیر ده‌هێنایه‌وه‌. پێكه‌نین گرتمی و
بێ ئیختیار كه‌وتمه‌ بیری دیکتاتۆره‌كان و حكوومه‌ته‌ بێ پشت و په‌ناكانیان. هه‌ر
ئه‌وانه‌ی تا چەند سعات پێش ئێستا سوژده‌یان بۆ ده‌بردم ته‌نانه‌ت دارو دره‌ختی
ده‌ورووبه‌ری خانووه‌كه‌شمان تێك شكاندبوون. دانیایا بووم كه‌ به‌و پێیه‌ پاره‌و
پایه‌خ و شتومه‌كیش نه‌ماوه‌.

ئه‌مانه‌ هه‌موو چش! له‌دلی خۆم دا هه‌ردوعام ده‌كرد ئه‌و شته‌ی ده‌یتوانی پزگایه‌م
بكا له‌جیبی خۆی مابۆو تالانچه‌یه‌كان ده‌ستیان وێرانه‌كه‌یشتبۆ.

نه‌قیب پۆلیسه‌كانی له‌ ده‌رێ دانا تا ئاگیان له‌ ده‌ورووبه‌ری بۆ خۆشی له‌گه‌ڵ
من هاته‌ ژوور.

هه‌موو شتێك له‌به‌رێك هه‌ڵته‌كا‌بوو. ته‌نانه‌ت په‌رده‌ په‌نجه‌ره‌كانیشیان بۆ
موتفه‌رك!! له‌ت له‌ت كردبوو و برده‌بوویان. پاره‌كه‌و ئه‌و شته‌ قیমে‌تیه‌ كه‌ پێم
وابوو گیانی من ده‌كرێته‌وه‌ له‌ سندوقێکی پۆلادا بوون. خواو پاستان ئه‌ویان پێ
نه‌چوو‌بوو. كليله‌كه‌شی له‌ گیرفانی خۆم دا بوو. سندوقه‌كه‌م كرده‌وه‌، پاره‌كانم

گیله پیاو

له پیش چاوی فرمانده هینا ده ری و بۆ ئه وهی زیاتر باوه پم پی بکاو سه رنجی
بۆ لایه کی دیکه پابکیشم له پیشم پراگرت:

– که م و زۆر له نئوی دا به شی ده کهین.

پاره که به کجار زۆر بوو. بۆ ئه وه ده بوو شهرم و شکۆ وه لا بنی، به لام زۆر پیاوانه
سه ری پاوه شاند:

– نامه وی. بۆ خۆت پتویستیت به پاره زیاتره. ئه و پاره ده توانی نه جاتت بدا.
زۆرم پی خوش بوو که پاره که ی وهر نه گرت. پاستیشی ده کرد، ئه و پاره زۆر شتی
پی ده کرا.

ته نانه ت به سی یه کیکی ده متوانی پۆلیسه کان پازی که م و بۆی ده رچم.
چهند پارچه تنۆکه و شالوارکی پینه کراو له قوژینکی ژوره که که وتبوون. بۆ
ئه وهی فرمانده ده قیقه یه ک بچیت ده رو نه خشه که م جی به جی بکه م تنۆکه یه کم
به ده سه ته وه گرت و به پیکه نینه وه گوتم:

– ده کری ده قیقه یه ک بجیه ده ر تا تنۆکه که م ده گۆرم؟

نه قیب پیکه نی:

– مه یکه قوماریازی. ئه و وه ختی مندال بووی چهند جارم ئه م دیو ئه و دیوی
دیتوه.

پیکه نینه که ی خه ماوی بوو، منیش پیکه نیم. ئه و پۆژه م وه بیر هاته وه که له گه ل
ئه م جه نابه زۆرانیتمان ده گرت و کوپه کان تنۆکه که میان داده کیشا.

نه قیب تیگه یشت بیر له چ ده که مه وه، پرسى:

– له بیرته؟

سه رم پاوه شاند:

– به لئ، به لام ئیستا گوره بووین، ئه و کارانه جوان نین.

پووی کرده ئه ولای گوئی:

گیله پیاو
.....

– ها، نه وه پووم وهرگتړا نه مه ش خاتری تو، زووبه.
هر نه و دهرغه ته به س بوو. ختړا پرئسکه یه ک که له سووچیکې سندووقه که دا بوو
هه لمگرت و قایم کرد. پاشانیش تنؤکه که م گزړی و گوتم:
– ته واو بوو.

کاتیک گه یشتینه مه خفر نه قیب پیش ه موو شتیک گوتی: پاره که تم وی بده.
یه قیکم هاتوه بهر. چونکه سی پؤلیسیش له ژوړی بوون.
تی گه یستم مه سه له بهر تیل و شیرینی نیه، دیاره نه خشه یه کی گرنکی به
دهسته وه یه. نه ختیک راوه ستام، به لام فرمانده به توندی گوتی:
– ماتلم مه که، نه گینا ده لیم باخه لیشت بپشکنن.
دیتم کاره که م پیستر ده بی نه گهر پؤلیسه کان بمپشکنن پرئسکه ی گزړینیش
ده دؤزنه وه.

ده سبه جی پرئسکه ی پاره که م له سر میزه که دانا. جه نابی نه قیب فرمانی به
پؤلیسه کان دا:
– بیژمین بزائن چنده؟

پاره که درشت بوو، زوو له بژاردنی بوونه وه. سه دو چل و یه که ه زارو چوار سه د
لیره بوو.
فرمانده گوتی:

چوار سه د لیره که ی بده نه وه و سه دو چل و یه که ه زار لیره ش په وانه ی سندووقی
مه حکه مه ی نه سته مبول ده که م.

ده سبه جیش وه سللی پاره که ی نووسی و دایه ده ستم.

دیتم کاره که م زؤر قزړ بووه گوتم:

– به گم مهربدی خوا به توووشی نه م گزړه وکیشیه م مه که. سندووقی سه ری
منداله کانت ناپره حتم مه که.

..... گیلەپیاو

نەقیب بە پۆلیسەکانی گوت بچنە دەری تا خۆم بانگتان دەکەم."

پۆلیسەکان پێکەنینیکی بەمانایان بۆ کردووە دەرهکهوتن.

نەقیب بە پێکەنینی پۆلیسەکان زۆر نارەحەت بوو. داخی دلی خۆی بەمن پشت:

– ناخر بیچووه سەگ ئەمن تۆ باش دەناسم. تۆ بەو پارە دەتوانی سەد پۆلیس

پازنی بکە. چۆن رینگا بدەم ئەو پارەیه لەلای خۆت بێ؟!

ئافەرین بۆ مێشکی خۆم کە وەک مەکینەیی ئەلەکترونی بەکەمتر لەیەك سانیه

رینگای چارەسەری گیرۆگرفته کان دەدۆزیتەوه.

گوتم:

– جەنابی نەقیب زۆر هاسانە. پارەکە بدە بە پۆلیسەکان لەوێ بێدەنەوه.

لەقاقای پێکەنینی دا "پیاوی ئاقل! بەزی بەکتکی بسپێرم؟".

– ئەو تەگیر چیە؟

– هیچ. بەبانک دا بۆت دەنێرم.

گوتم:

– جەنابی نەقیب بێدە بە پۆلیسەکان. با لە ئەستەمبوول بێدەن بە سندوقی

بەندیخانە. ئەگینا پارەکەم دەچێ و وەدەستم ناکەویتەوه.

جەنابی نەقیب دەیهوێست ئیسباتی بکات هیچ نابێ و منی مال وێرانیش بە هەزار

سوێندو قورعان دەمەوێست ئیسباتی بکەم کە قسەیی منە.

بریا زمانم لال بوایەو مێندەیی لەسەر نەپۆیشتبام. راستە کە دەلێن "ئەگەر زمان

لێگەرێ سەر ئاسوودەیه". مێندەم کێشه کرد فرماندە گوتی:

– تەنیا رینگایەك مەیه.

– ها؟ چ رینگایەك؟

– بۆ خۆم لەگەڵت دێم و لەوێ پارەکەت تەسلیم دەکەم.

گٺله پياو
.....

ئەگەر کوتکی ئاسنیان لە سەرم دابا وا گٺژ نە دەبووم "ئەی دانو هاوار ھەموو نەخشەکانم لێ تێک چوون". بۆ پۆلیسەکان نەخشە یەکێ باشم کێشابوو، سەدی سەد سەردە کە وەتم. پیتان وا نەبێ دەمەویست بە پارە فریویان بە دەم؟

نا. ئەم رێگایە سەدی سەد راست نیە. لە نیۆ پۆلیسیش دا پیاوی راست و بەرتیل نە خۆر زۆر ھەیە. نەخشە کە ی من زۆ لە مانە باشتر دارژابوو، بە لام بە داخەو! ھەموو کارەکان تەواو بوون. فەرماندە پارە کە ی خستە جانتایەکی چکۆلەو و بە دەستیو ھە گرت و لە گەڵ دوو پۆلیسی مل ئەستوور کەوتینە پێ. لە پێگا ھیچ ناقتی قسە کردنم نەبوو. پێگای پزگاری لەم داوہ بە تەواوی بە سترابوو، لە پێگای بەندیخانە بەولاوہ رۆژنە یەکم بەرچاو نە دە کەوت. ئەویش بەندیخانە یە کە لانی کەم دەبوو ۱۵ سال ئاوی ساردی لێ بخۆمەوہ.

جەنابی نەقیب لە پیشەوہی جیبە کە سوار ببوو، من و پۆلیسەکانیش لە پشتەوہ کز دامابووین.

ھیچمان قسەمان نە دە کرد. ھەموو سەرمان بردبوو قەپێلکی خۆمانەوہ. نزیك نیوہ پێ گەشتینە بەردەمی چاخانە یە ک. بە ھەر نرخێک بوا یە دەبوو لێرە بەرنامە کەم جێ بە جێ بکەم. ئەم دەرفەتەم لە کێس چوو بایە فەرماندە یە کسەر دە ی بردمە دەرکی بەندیخانە و تەسلیمی دە کردم.

کاتێک لە جیبە کە دابە زین گوتم:

– ببورە جەنابی نەقیب، پێگا دە دە ی بچمە ئاودەستخانە. دەمزانێ بۆ کاری وا ناچارە ئیزنم بدا. گوتمی باشە بێ.

چووہ ژووری ئاودەستە کە دەرگا کەم توند داخست. ترسی ئەوہم بوو کە لە کەلێنی دەرگا وە سەیرم بکەن خێرا ئەو پریسکە ی لە پزروی شالوارە کەم دا قایم کردبوو و پێبوو لە بەنگی خالیس دەرم ھێتا.

..... گڼله پياو

ئەم بەنگە ھەمان دەرویشی ئیشکچیم بۆی دەھێنام و جارجارە دوو کەلێکم ساز دەکرد. ئیستا دەبوو لەم کاتە ناسکەدا بەفریام کەوێ و لەم داووم پزگار بکا. لە پشت دەرگای ئاوە دەستە کە دانیشتم، چەند جگەرە یەک دەرهێناو بە پەلە پەل نیوہی تووتنە کە یانم پۆکردو هیندیک بەنگم تێکردن و نەختیک تووتن دەسەر کردنەوہ.

خەریک بووم سێھەم جگەرە دروست بکەم کە پۆلیسە کە لە دەرگای دا:
– چیه ھەتا کەنگی؟
– ئوہ ھاتم.

– دەستەکانم وەک توولە بی دەلەرزین. چارەنووسی شەم بەو کارەوہ بەسترا بوو.
ئاخەرە کە ی جگەرەکانم تەواو کردو بەنگ و جگەرەکانی ترم کردە ئاودەستخانە کە.
جگەرە خۆشەویستەکانم لە قوتووہ کە ھاویشتەوہ و ھاتمەدەر.
فەرماندە کە یفی گالتهی بزوو تبوو، دەستی کرد بە تانوت لێدانم. لە گەڵ ئوہی
لە پال خۆم دا زۆر نیگەران بووم، بەلام پێکەنینیکم ھەر بۆدەکرد. بۆ نیوہ پۆ
داوای مریشکی سوورەوہ کراویان کردبوو. بەخەیاڵی خۆیان دەیانەویست بە پارە ی
من لێی پاکیشن.
گوتم:

– فەرماندە ئیزن بدە دوا ئارەقیش پێکەوہ بخۆینەوہ.
قبوولی نەکرد. زۆر ناپرەحەت بووم چونکە ئەگەر خواردبایانەوہ کاری من ھاسانتر
دەبوو. چاوم لە پۆلیسەکان داگرت ئەوان زۆریان پێ خۆش بوو بەلام لە ترسی
جەنابی نەقیب نەیان دەوێرا.
دوو پارە تکام لێ کردەوہ:
– بۆ خۆت دەزانی لە بەندیخانە باسی ئەم شتانە نیە. لێمان گەپێ با نەختیک
کەرۆمان تەپ کەینەوہ.

گیله‌پیاو

گوته:

- باشه به‌لام به‌و مهرجه کهم بخۆنه‌وه.
- به‌سه‌رچاو، هه‌ر دووسێ ئیستیگان. چایچی‌که‌ش له‌وه‌ی موشته‌ری قه‌له‌وی بۆ په‌یدا بووه‌ ژۆر که‌یفی ساز بوو. پاش نان خواردن جگه‌ره‌کانم وێدان، فه‌رمانده نه‌یه‌یست:
- هه‌ز له‌ جگه‌ره‌ ناکه‌م.
- دڵم داخوړپا. هه‌موو نه‌خشه‌کانم خه‌ریک بوو تێک بچنه‌وه. تکام لێ کرد:
- پاش خواردنه‌وه جگه‌ره‌یه‌ک ژۆر باشه.
- به‌ نابه‌دلی جگه‌ره‌که‌ی هه‌ل‌گرت و وه‌پۆلیسه‌کانیشم داو بۆ خۆشم جگه‌ره‌یه‌کی ساغم داگیرساند.
- کاتێک سێ چوار مژیان لێ‌دان، زانیم کاریان ته‌واوه. دڵم ئۆقره‌ی گرت .
- که‌وتنه‌ چۆرت لێ‌دان و چاویان لێ‌ل و پێ‌ل بوون. بانگی چایچیم کرد سه‌د لێ‌ره‌یه‌که‌م وێ دا:
- وه‌ره‌ کاکه‌ ئه‌مه‌ وه‌رگه‌وه‌ باقیه‌که‌شی بۆ خۆت. چایچی له‌ خۆشیان چاوی ببوونه‌ چوار. قووتووه‌ جگه‌ره‌که‌شم بۆ پاگرت:
- جگه‌ره‌یه‌کی‌ش بکێشه.
- ئه‌ویش جگه‌ره‌که‌ی داگیرساند. هێنده‌م قسه‌ له‌گه‌ل کرد هه‌تا جگه‌ره‌که‌ی ته‌واو بوو.
- جانتایه‌که‌م هه‌ل‌گرت و سویچی جێبه‌که‌م له‌ گیرفانی شۆفێره‌که‌ ده‌ره‌یتناو به‌سپایی له‌ چاخانه‌ وه‌ده‌رکه‌وتم. ده‌مزانێ ئه‌گه‌ر به‌ره‌و ئه‌سته‌مبوول بپۆم ده‌گیریم.
- بپیارم دا به‌ره‌ودوا بگه‌رمه‌وه، به‌لام چونکه‌ شوێنی گه‌رانه‌وه‌که‌م دیار ده‌بوو، نه‌ختێک چوومه‌ پێش و پاشان له‌سه‌ر جاده‌ی قه‌یر گه‌رمه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌و شوێنه‌ی لێ‌یه‌وه‌ هاتبووم پێم پێوه‌نا.

..... گیلەپیاو

دە پازدە کیلۆمیتەر بە ولایەتەر لە سەر هەڵدێرێک پامگرت، پالێکم بە ئوتومبیلە کە وە نا خستە خوارە وە بۆ خۆشم بە جانتا خۆشەویستە کە مە وە چوومە نیو لێرە واری تەنیشت جادە کە .

لێرە واریکی چڕو پڕپوو. سەد و شتری بە بارە وەت تێدا شارەدایە وە کەس نەیدەتوانی بیان دۆزیتە وە .

ئە و شە وە تا بە یانی لە سەر دارێک پامبوارد. بە یانیش تا لای نیو پۆ هەر لە وێ مامە وە . نیتەر ماندوویەتی و ناپەحەتی ناچاری کردم بێمە خوار .

بە لām زۆر دە ترسام. لە هەمووی خەراپتر ئە و پێشە پان و پۆرەم بوو. دە بوو هەرچی زووتر پێشم بتاشم و دە ستێک چاکەت و شالوار پەیدا بکەم. ئە گینا هەر کەس بە و پێش و سمیلە وە چاوی پێم کە و تبا دەیناسمە وە و کار لە کار دە ترازا .

لە نیو دارستانە کە دا مالتیکی بچووی جووتیاریم دیتە وە ... لە پەنجەرە وە سەیرم کرد دیتم کە سی لێ نیه .

بۆ یەکەم جار لە ژیانم دا بپارم دا دزی بکەم. چ بکەم؟ لە وە زیاتر چارەم نە بوو. ئە مانە هەموو یاری چارە نووس بوون. منێک کە ئە وە ندە لە دزی و کاری خەراپ بێزار بووم تووشی ئە و پۆژە ببووم .

چوومە ژوورێ، دە ستێک چاکەت و شالواری لادێییانە و کۆنە مووسێکی ژیلیت و مەکیینە یەکی لێو کە تەم هە لگرت، بە لām هەر چە ندی گە پام ئاوێنەم نە دۆزیە وە . جلە کانم گۆپی و سەر لە نوێ چوومە وە نیو دارستان. لە سەر جۆگە ئاوێک دانیشتم بە هەر کوێرە وە ریبە ک بوو دەستم کرد بە پێش تاشین .

ئە گەر گایە کم بە و کۆنە مووسە سەر بپریایە لە و پێش تاشینە هاسانتەر بوو. هە تا ماوم ئێش و ئازاری ئە و پێش تاشینەم لە بیر ناچێ. دە تگوت گاجووتت سەر بپڕیو، هەموو گیانم ببوو خوین .

گیله پیاو
.....

کاتیک "پیش تاشین" هکه ته و او بوو برسیایه تی تینی بۆهینام. تا نه و ده م نه و ده نده ناره حهت بووم برسیه تیم له بیر چوو بۆوه. به لام نه مجاره له برسان نارامم لئ هه ل گهیرابوو.

کاتیک دنیا تاریک بوو که و ته پئ. هه رچه ند ده ترسام پۆلیسه کان له و نزیکانه بن به لام له وه زیاتر خۆم پئ پانه گیرا.

پاش نه وه ی چه ند سه عات به پئ پۆیشتم له دوور شۆقی چرای ئوتومبیله کانم له سه ر جاده به دی کرد.

کاتیک گه یشتمه سه رجاده بۆم نه چۆوه سه ریه ک له کویم و ده بی به ره و کوئ بۆم: "نه کا قسه یه کی غه له ت بکه م و شۆفیره کان لیم وه شک که ون!"

ماوه یه که ته ماشای نه ستیره کانم کرد به لکوو پۆژه لات و پۆژئاوای خۆم بدۆزمه وه، بی سوود بوو. لۆری یه که له دووره وه په یدابوو، ده ستم بۆ هه لیتنا. کاتیک رایگرت گوتم:

— براده ر! نه و چه ند کیلومیتره به چه ند م سوار ده که ی؟

— شۆفیره که به مۆنی و خه والوویی وه لامی دامه وه:

— سه رکه وه منیش له هاوده نگیک ده که پۆم.

سوار بووم. شۆفیره که ته نیا بوو. پاش به خیراتن و چاک و خۆشی پرسى:

— بۆ کوئ ده چی؟

— له و دئیانه ی خواره وه کارم هه یه. کابرا نه ختیک پیکه نی و گوتی:

— لیتره دیهاتمان له سه ر پئ نیه. تا "نه رزنجان" هه مووی لیتره وارو چیاو چۆله.

دیتم هه له یه کی خه رایم کرده وه و کابرا به ره و هیلانه ی ژهنگه سووره م ده باو بی گومان پۆلیسه کانیش له سه ر جاده ئیشک ده کیشن. گوتم:

— کاکه! من به هه له چووم... زۆر ببووره. بی زه حمهت پای گره من داده به زم.

شۆفیر رایگرت و به ده نگیکى زل و به ماناوه گوتی:

..... گیله پیاو

– چما مندالی به مالی نازانیوه؟

جوابیکم نه بوو بیده مه وه. پیکه نیم و گوتم "بیووره" ده رگام کرده وه و خوم فری دا.

ئیستا ده مزانی پیکاگام به ره و کام لایه، به لام نه چومه پیش هر له قهراخ جاده له نیو دارستان دا پراوه ستام.

بی ده نگی لیره وارو ده نگی سه یرو سه مه ره که له دووره وه ده هاتن ترس وخوفیکی سه بیران بۆ پهیدا کرد بووم.

نه م ده زانی ته گبیرم چیه؟!

پوونا کایی چرای ئوتومبیلیک له دووره وه دپی به تاریکایی ده داو ده هاته پیش.

خوم گورج کرد خه ریک بوو بجمه سه ر جاده، به لام نازانم بۆچی لاقم له دوا نه هاتن، دلم خه بهری دابوو که وریای خوم بم.

تا نه وکاته هیچ له بیرم نه بوو که له وانه یه پولیسه کان به شوینم دا بگه پین و هاتوچو به و جاده یه دا بکه ن.

ئوتومبیله که به توندی ده هاته پیش، به لام من له جیی خوم نه بزووم. کاتییک له پیشم تیپه پی سه رو گویلاکی چهند پولیس له نیو جیبه که دا لیک کرده وه.

خوا پوحمی کرد نه چومه پیش. حاله تیکی سه یرم به سه ردا هات. نه مهش یه کیک

له وه ختانه بوو که ژیان و مردنی پیاو به موویه که وه به نده. ئیستا نه مانه به

ده ست کین و نه م چاره نووسانه له کوئی دیاری ده کرین؟ بۆخوی مه سه له یه که که

زۆر که س نه یان توانیوه وه لامی بۆ بدۆزنه وه.

مه روا له قهراخ جاده دانیشتبووم و بیرم ده کرده وه چرای ئوتومبیلیکی دیکه له

دووره وه ده رکه وت.

دیسان نه ختیک پیم گرته وه، به لام که نيزیک بۆوه دیتم لۆری یه. پاست بوومه وه و

دهستم بۆ هه لیتنا. لۆری یه که چهند هه نگاو به ولاره تر پراوه ستاو چومه پیش:

گیله پیاو
.....

– کاکه! تا نه نقره به چەندەم سوار دەکەیت؟ شۆفێر بە دەنگێکی زیرو گیراوه وە
گوتی:

– مەرحەبا فەرید بەگ چۆنی، چۆن؟

ژووری شۆفێری تاریک بوو. ئەم دەتوانی سەرو چاوی ببینم، بەلام دەنگم
ناسیە وە. "ژەنرال نیازی" یەکیك له کۆنه هاوالانی بەندیخانەم بوو. چەند ساڵ
پێکە وە لە ژوورێک دا ژیا بووین. ئیستا بۆچی ناومان نابوو ژەنرال نیازی بۆخۆی
مەسەلە یەك بوو.

دیوانە هیندیک کەس وێردی زمانیان ئەوەیە تووشی هەركەس بن پێی دەلێن
"کاکه"، "خۆشەویستم"، "براگیان"، "ئاغا" و ئەم جۆره شتانە؟

ئەم هاوڕێیە شەمان لە وردو درشت تووشی هەركەس بوايە دەيگوت "ژەنرال" جا
بۆیە لە بەندیخانە ناومانە نابوو "ژەنرال نیازی".

زۆرم پێ ناخۆش بوو کە منی لەو بەرگە دا دی. پێم خۆش نەبوو کەس بەمناسی،
بەلام چارنەبوو، پێکەنینێکم بۆ کردو گوتم:

دەستت ماچ دەکەم "ژەنرال" تۆ چۆنی؟

– باشم. سەركە وە.

هەر لە پەنایە وە دانیشتم پرسى:

ئەم تەشك و دیمەنە چیه؟ دیسان چ كەلهكێكت بە دەستە وەیه؟

– هیچ بابە. تازە من پیاوی كەلك و مەلك نیم.

ژەنرال نیازی مستێکی توندی لەسەر شانم دا:

– کوپە بڕۆ ئەو چاو و پووه می خۆت بن، درۆ لەگەڵ منیش دەکەیت؟!

– نا بە گیانی تۆ. شێوەی قسەکانی گوێی و پرسى:

– بەسەری من ئیستا خەریکی چی؟

– خەریکی کشتوكاڵم.

گیله پیاو

تیگه یشتم باوه پی نه کرد، شانیکی مه لته کاندو گوتی:

– زۆر باشه. خۆ شوکور کاروبارت باشه؟

– ئی، خهراپ نیه. تۆ چۆنی؟

– ئیمهش نان و ئاویک پهیدا دهکەین.

من زۆر حهوسه لهی قسه کردم نه بوو، فکرم ههه له سهه جاده که بوو دهترسام
تووشی جیبی پۆلیسه کان بین. به لام ژهنراڵ نیازی یهک بین قسهی دهکرد.
بیره وهی پۆزگاری بهندیخانهی و شیرینکاریهکانی ئه و دواییه ی بۆ دهگێرامه وه
ناوبه ناویش پیکه نینکی پرمانای بۆ دهکرد.

گه یشتینه نیزیک چاخانه یهک. نیازی دهیویست لادهین چایهک بخۆینه وه نهختیک
ماندرومان به سیته وه.

به لام من رازی نه بووم. دهمهویست مهتا دنیا تاریکه له مهلبهندی خهتر دوور
کهوینه وه... گوتم:

– بابه لیده بابڕۆین یهکسهه بۆ ئه نقه ره.

– چما شووتیمان بۆ نه خۆشی هیناوه؟

– ئیره خواردنه کهی باش نیه.

نیازی قاقایه کی بۆ کیشاو گوتی:

– یانی له خواردنی بهندیخانهش پیستره جهنابی نه جیب زاده. له کهنگیوه وا
نازپهروه رده بووی؟

نهمدهویست زۆری له سهه بڕۆم، به لام له پڕ له بهردهمی چاخانه که چاوم به جیبی
پۆلیسه کان کهوت. وا تیک پابووم خه ریک بوو بهندی جهرگ و دلانم بپسێ.

نیازی خه ریک بوو ئوتومبیله که به ریتته بهردهرگای چاخانه که. دیتم ئه گه ر بڕۆین
پۆلیسه کان وه شک دهکەن و به دوامان دا دین. خیرا گوتم:

گیله پیاو
.....

نیازی گیان! بۆ من باش نیه بیمه چاخانه. دهچم لهولا لهسر جاده چاوه پښت ده بم تا دئی. نهگه پۆلیسه کان پرسیان بلئی که سم نه دیوه.

نیازی بۆ خوی وه ستای نهو مهسه لانه بوو. به دووقسه هه موو شتیك حالی بوو چاوی ده رپه پاندو ته ماشایه کی کردم:

- بیچوه سهگ! نه تده گوت خه ریکی کشتوکالم! ئه ی بۆچی...؟ به پارانه وه وه گوتم:

- به قوریانت بم جارئی بچۆ چاخانه با پۆلیسه کان نه یه نه ده ری پاشان هه موو شتیك بۆ ده گێرمه وه. به لام وریابه بۆن نه که ن!

خیرا خۆم فری داو وهك تازی به نیو دارستان دا غارم دا.

دووسه د سئ سه د میتر به ره وژیتر چوومه سه رداریك و له دووره وه چاوم برپه چاخانه که.

نازانی له چ حالیک دا بووم... تاوانبارو که له کباز نهگه شیریان هه وران دابیئئ هیشتا به دبهخت و به سته زمانن.

هه زار میلیۆن پاره و چه ندين سال خۆشی سه عاتیک دله خورپه نایه نن. نهو جه هه ننه مه ی بۆ گونا هباران دانراوه، باوه ر ناکه م له ودله خورپه و چاوپوانی یه ناخۆشتر بئ. وهك ده لئین، ترس له نه خۆشی خه راپتره. نه وه نده ناره حهت بووم ئاوام بوو پۆلیسه کان بی و بمگرن تا لهو دله خورپه و نیگه رانی یه پزگارم بئ.

پاش سه عاتیک نیازی هات. سوار بووین و کهوتینه پئ.

گوتی:

- ئی. پیاوی باش! ئیستا بلئی بزانه مهسه له چیه؟

ئیستا که کاره که وای لی هاتبوو ناچار بووم له سیرئ تا پیوانئ هه موو شتیکی بۆ بگێرمه وه.

به سه رهاته که م هه تا نه نقه ره ی خایاند. که لی بوومه وه نیازی پرسى:

..... گیلەپیاو

– باشە، ئیستا نیازت ھەبە چ بکە؟

– بەپاستی بۆ خوشم نازانم.

نیازی کە زۆری بەزەیی پێمدا ھاتبۆو زەردەخەنەیکە ساردی ھاتی و گوتی:

– ئەگەر بە قسە کاکێ خۆت دەکەیت لۆرییەك بکەر و خۆت لەو دەریە دەری و بەدەختی بەرگەر بکە.

فکریکی باش بوو، بەلام ئەو پابردوو نەحەتییەم چ لێ کردبایە؟ پرسیم:

– مەگەر پۆلیس دێت پیاو بەسەر پاستی بژی؟

– مەترسە، ئەگەر پیاو دەست لە کەلەبازی ھەل بگرێ کاریان پێ نیە.

کەوتە فکروە "توخواتە ماشا! پێکەوت چ نەخشیکی لە ژیاانی بنیادەم دا ھەبە.

پێکەوت ھێندێك جار لەوانەبە بگەییەنیتە سەر تەختی پادشایەتی و ھێندێك جاریش تووشی بەدەختی و چارەڕەشیت دەکا".

من ھەمیشە لە پێشھاتەکان دا لە سەرەتاوە باشم بۆ دەھات، بەلام دواوە تووشی بەلاو دەردی سەری دەبووم.

بۆیە ھەروەخت شانس پووی تێ دەکردم ھەر لەبیری ئاخەرەکە دا بووم.

ئەمجاریش زۆر لەو دەترسام کەوا ھاسان و بێ ژانەسەر لە چنگ پۆلیسەکان

پزگار ببووم. کە گەیشتیە ئەنقەرە قەول و قەرارمان داناو لێك جیا بووینەو.

بەپارم دابوو بەو پارەیی ھەمە لۆرییەك بکرم. بەیانی ھەوێل کارم ئەو بوو چەند پۆژنامەیکەم کڕی.

دەمزانێ پۆژنامەکان لە بارەیی منەو ھێندێك شتی سەرسووڕھێنەر دەنووسن.

ئەگەر ئەو خەبەرنامەم کۆکردبایەو کە لە یەکەم پۆژەو پۆژنامەکان لەسەریان

نووسیوم کتییکی گەورەیان تێ دەبوو.

ئەوانە زۆر لە ئەسلی بەسەرھاتەکە من خوشترەو بە تامتر بوون.

"زۆر سەیر بوو. ئەم جارە پۆژنامەکان ھیچیان لە بارەیی منەو نەنووسیو".

ئو رۆژه زۆرم پئی سەیر بوو، بەلام دوايه تینگەيشتم هۆی چی بوو:
 فەرماندەو پۆلیسەکان کاتێک وەهۆش هاتبوونەووە دیتبوویان "دەلانکەم ناوێ"
 دۆسیەو مۆسیەکیان دپاندبوون و دیزەبەدەر خۆنەیان لێ کردبوو.

بەوجۆرە کاری من زۆر هاسانتر بوو، لانی کەم دەمتوانی هەتا شتیکی تازەم
 بەسەر دێ، بەبێ دڵەکوته و ناپەحەتی ژیاڵێک بەرمەسەر. چوومە بازار دەستتیکم
 جلی جوان کپێ.

بپیارم دا بەرنامە ی ژیاڵ و پێک بخەم کە تازە جارێکی دیکە لاقم بەتەلەو نەبێ،
 بەلام داخەکەم ئەو بپیارە زۆر زوو تێک شکا.

وەک قانونی لەپێداتراو، کە تەنیا ۲۴ سەعات کار دەکا، هیشتا شەو و پۆژێک
 بەسەر بپیارەکەم دا تێنەپەپییوو کە پێشەتاییکی سەیرو چاوەپوان نەکراوم هاتە
 پێ.

دەمەویست پێش ئەوێ دەست بەکار بکەم سەرێکی دایک و بابەکانم بدەم. بزانم
 ماوێ یا مردوون، چیان بە سەرھاتوو؟ و ئیستاش کە پارەم هەیه یارمەتیهکیان
 بدەم.

حیسابییکم لە بانک کردەو، هیندێک لە پارەکەم لە بانک داناو ئەوێکە تریشم
 لەتەنکە ی باخەلم ناو لەگەڵ نیازی چووم بۆ ئەستەمبوول.

لای ئیوارێ گەشتینە ئەستەمبوول. هەوا زۆر خۆش بوو. دیمەنی دەریا روحی
 بنیادەمی دەگەشاندەو.

نیازی پێشنیاری کرد "بچین ئەمشەو کەیفێک بکەین".

بەخۆم نەبوو راپەنیم. دەمزانێ خۆش رابواردن بۆ من حەرەمە، بەلام ئەودە مالا
 وێرانەم زۆری ئارەزووی شەوێک خۆشی و رابواردن هەبوو. گوتم:

– باشە. بابچین... شەوێک هەر شەوێکە.

چوینە دورگە ی "بیوک ئادا" لەوێ گازینوی زۆر خۆشی لێن. دیارە جێگای
 مەمانان نیە، بەلام ئێمەش ئەوشەو سەرۆسەکوتمان زۆر پێک و پێک بوو. جەڵەکانی

..... گیلەپیاو

من سەرتاپا تازە بوون. نیازیش بەو قەدوقەوارە یەوہەموو کەس سامی
لێ دەکرد.

چووینە گازینۆ، یەکیەک لە شاگردەکان غاری دا پێشمان:

– فەرموون.

بۆخۆی وەپێش کەوت و ئێمەی بر دە سەر مێژیک کە بەسەر دەریای دا دەپوانی.
من بە جاریک خۆم لێ گۆراپوو. خۆم وەک پیاویکی ماقوول و ناسراو دەهاتە پێش
چاو و پێم وابوو "کابرا بۆتە پیاو! !".

نیازییش چەپی لەبەر من دا نەبوو. هەردوو کمان بەفیزو دەمارەو لە پشت
مێزە کە دانیشتم.

شاگردە کە چاوەپوانی قسەی ئێمە بوو. زۆر بە ئەدەبەو لە تەنیشتم مێزە کە
پاوەستابوو گوتی:

چ ئەمر دەکەن؟

پووم کردە نیازی و هەروەک جاران و تۆزیکیش زیاتر گوتم:

– ژەنەرال چ بێت؟

نیازی هەر هیچ ناگای لە مەحمودی بێ زەواد نەبوو. فکری نەکردبوو کە لە
شوێنیکی گشتی دانیشتموین و ئەم "ناو" گوێنەو ئەو کە یەکیەک بەدرۆ خوی بە
"ژەنەرال" لە قەلەم بدا کاریکی خەتەرناکە. زۆر جیدی بە شاگردە کە ی گوت:

– کوپی باش! گوشتی تیکە لاومان بۆ بێت.

شاگردە کە پرسى:

– قوریان خواردنەو چ دەفەرموون؟

دووبارە رووم کردە نیازی:

– جەنابی ژەنەرال چی ئەمر دەفەرموون؟

نیازی مالت بە قوپکیراویش هەروەک بەراستی ژەنەرال بێ، نەختیک برۆی هەلتەکاندو
وەک داوای پەرداخیک ناوی سارد بکا زۆر بە بێ موبالاتی گوتی:

گیله پیاو
.....

– بتلیك ویسکی بیته.

نه مجاره یان کابرای شاگرد نیکلامیکی وای کیشا هینده ی نه مابوو لووتی بگاته
زه وی و کوتی:

– به سهر چاو جه نابی ژهنرال ههر نیستا... سه هوالیستان بق بیتم جه نابی
ژهنرال... نه مرفه رموو جه نابی ژهنرال...

شاگرده که پاشه و پاش کشایه وه. هینده ی نه مابوو له فیشقه ی پیکه نینی بدهم،
به سته زمانه پئی وابوو نیازی ههر به پاستی ژهنرال !!

با نه وهش بلیم که نه ودهم ژهنرال شتیکی عه جایب بوو.

شاگرده که یه کسهر ده چپته لای خاوهن گازیئو به داو وناو بقی ده گیرته وه که:
"ژهنرالیك هاتوته گازیئو".

به پیکه وت خاوهن گازیئوش کاری له دایره یه ک حاسی بووه و چند پۆژه به دوی
واسیته یه ک دا ده گه پئی که کاره که ی بق پایی بکا. ئیتر ههر که نه م خه به ره ی
بیست هه موو کاره کانی به جی هیشت و پایکرد بق لای ئیمه. هیشتا پینج شهش
هه نگای مابوو بگاته لمان به وزگه زه لامه وه دهستی کرد به دوولاهاتنه وه و
مه رایب کردن.

– به خیرهاتی جه نابی ژهنرال... به ره که تت هیئا... گازیئو که ت سهر به رز کرد...

نیازیش زۆر بی موبالات و له سه رخق سهریکی بق له قاند:

– مه منوونم.

پاشان به دهست ئیشاره ی بق کرد که خاوهن گازیئو بجپته وه سهر کاری خوی،
به لام کابرا وازی نه دیتاو له پوو نه ده چوو:

– قوریان خواردن چیتان نه م کردوه؟

– هه رچی ده مانویست گو توومانه، میرسی، سوپاس هه موو شتیك هیه. به لام
خاوهن گازیئو نه م قسانه ی به گوئی دا نه ده چوو. په یتا په یتا فره مانی به
شاگرده کان ده دا:

..... گیله پیاو

- کوپه بېړجهرگ و دل بې جهنابی ژهنرال بېنه... بېړج زووبه که بابی گزشت بهرخ ساز بکه.

نیازی زځر له وړیا بازییه ی کابرا قه لاس بوو. شاگرده که ی بانگ کرد:
- کوپه وړه بزاتم.

شاگرده که که پایه وه و نیازی له خاوهن گزینتو که ی پرسى:

- من پاره که ی ددهم یان تو؟

- بېوړه قوریان... نه م قسانه چیه؟ پاره یانی چی سیبهری جهنابت بېر نیمه له نالتوونیش بهنرخ تره.

پاشان پووی کرده وه شاگرده که:

- یا لالا بې نازل... ماتلی چی؟... بېړج زووبه...

کاتیک خاوهن گزینتو پووی کرده نه ولو فرمانی به شاگرده که دا، نیازی چاوکی له من داگرت و به نیشاره حالی کردم که خاوهن گزینتو پیتی وایه نیمه میلیونترین. منیش شانم هلته کاندو به سپایی گوتم:

- گویت له م قسانه نه بې، له چی ده ترسی؟ پاره مان زوره خمت نه بې.

خاوهن گزینتو پووی کرده وه نیمه:

- قوریان نیمه هرچهندي خزمه تی نیوه بکه یین که مه. نیزن ده فرمون "تف نه تر کاتف" یکیشتان بېنیتته خزمه ت؟

من قه تم نه و خوارنه نه دیتبوو به لام نازام بېچی له خخوه گوتم ناخوم.
خاوهن گزینتو گوتی:

- با گون و گورچيله ی بژاوتان بې بېنن.

- نا بابو! نه مانه چین؟

هر نه مه م له ددهم ده پهری و نیازی به پراوینتکی تاییه تیه وه گوتی:

- به پاستی بېچووه ژهنرالی.

نه مجار کابرا بای دایه وه سهرمن و زځر به نیحترامه وه ته عزیمی بېکردم:

گیله پیاو
.....

– بئگومان جه نابی ژهنرال زاده حه ز له مریشکی برژاو ده که ن؟
گوتم:

– به لئ، بابیتن.

شاگرد ده کانیش به پاست و چه پ دا ئیکلامیان ده کیشاو هه رکه سه ده یه ویست
زیاترمان خزمهت بکا. نه وهنده یان خواردن و خواردنه وه هینا که ئیتر له سهر
میزه که جئ نه بوو. من به نیازیم ده گوت ژهنرال و نه ویش منی به "ژهنرال زاده"
بانگ ده کرد.

ئاخره که ی هه رچۆنێک بوو خاوهن گازیتمان له کۆل خۆ کرده وه، به لام سئ شاگرد
به رامبه رمان و یتستابوون و ناماده ی جئ به جئ کردنی فرمان بوون. ئیمهش بئ
پسانه وه ده مان خواره وه. ده ریا دیمه نێکی جوانی هه بوو موسیقاییه کی نه مریش
که له بلندگۆکه وه بلاوده کرایه وه زۆری کار تئ ده کردین. به ره به ره خه ریک بوو
سه رخۆشی هه موو گیانمان دا بگری.

پاست له وکاته دا ژنێک چۆسه ر شاتۆ و دهستی کرد به گۆرانی.

پهنگه نه گه ر وهختێکی دیکه بوايه پیاو ژانه سه ری پئ گرتبا، به لام له وهخته دا
گۆرانی نه و ژنه بۆ ئیمه ئاوازیکی گیانه ره وه بوو. بۆخۆشی له بهر چاوی ئیمه
نه وهنده جوان بوو، پیمان وابوو فریشته یه. پاشان تۆره ی سه ما هات. دووسی ژن
به نه ندامێکی نیوه دا پۆشراو وه وه سه بزۆینه وه هاتنه سه ر شاتۆ.

هه موویان هه ر سه رنجی ئیمه یان ده داو ناوبه ناو بزه یه کی شیرینیان بۆ ده کردین.
وه که نه وه ی بیجگه له ئیمه که سه له و گازیته یه نه بئ، دلم خه به ری دا تووشی شتێک
ده بین. گوتم:

– ژهنرال! ئه م کاره ئاخری خیری.

– کام کار؟

– ئه م به زمه ی نه مشه ومان!

– بۆچی؟ به پاره ی خۆمان پای ده بوئین. چی تئدایه؟!

..... گڏله پياو

هه ناسه يه کي قوولم هه لکيشاو گوتم:

– ژه نرال ته من تا ئيستا زور جارم تاقى کردوته وه.

هه روه ختيك كه يغم زور سازي، ده زانم پيمه وه ده دا. هه ميشه بق چهند سعات
خوش رابواردن عومريك كويړه وهريم كيشاوه.

ته مشه ويش دلم زور ده ترسي!

نيازي شانيكي هه لته كاند:

– دانیشه. وا دياره حالت باش نيه. تاخر چ ده بي؟!

ته مهي گوت و ئيستيكانه كهي هه لدا "به سلامه تيت". منيش ناچار ئيستيكانه كه م
هه لينا: "به سلامه تيت".

نيازي چاوي له ژنيكيان داگرت كه په قسي نه سپانيولي ده كرد. خاوه ن گازينق وه ك
ديوك كه موويان لي هه لپروژاندي، ده سبه جي هاته ته نيشته ميژه كه ي ئيمه:

– جه نابي ژنره ال ئيزن ده فهرمووي بيته سهر ميژه كه تان؟

ته من هيته ده سرخوش بووم له قسه ي خاوه نى گازينق حالي نه بووم. پيم و ابوو
ديسان له خواردنه مهي ده پرسى، گوتم:

– خواردن ئير به سه. ته نيا بتليك مه شرووب بيته.

به لام نيازي كه تيگه يشتبوو كابرا چي گوتوه، وه لامي دايه وه:

– بوخزي باشه، به لام زمانى نازانم.

– جه نابي ژنرال زمانى ئيمه ده زانئ... ته سلن خه لكى ئيره يه.

پاش نه وه ي سه ما ته واو بوو، كابرا هيته يه سهرميژه كه ي ئيمه. كاتيك باشي لي
ورد بوومه وه ديتم خه لكى شاره كه ي خومانه. دووباره ئيستيكانه كانمان پر
كرده وه وه لمان دان.

ورده ورده واما به سهر هات كه نه مان ده زانئ ده لئين چي؟

گیله‌پیاو

نیازی وه‌زعیکی سه‌یری هه‌بوو. ده‌تگوت بۆ خۆشی باوه‌پری کردوه‌و پیتی وایه‌ هه‌ر به‌پراستی ژهنراله‌. ده‌نگی خۆی نێر ده‌کردو برۆکانی هه‌ل‌ده‌ته‌کاندو ملی قییت پاده‌گرت. له‌په‌ر به‌ده‌نگیکی سه‌یره‌وه به‌سه‌ر تیپی موسیقای دا نه‌پاند:

– بیده‌نگ بن! ئه‌و قوریاته‌ چیه‌ لیتی ده‌ده‌ن. زووکهن ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ده‌ن.

موسیقاژهنه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان به‌جێ گه‌یانندو خه‌لکی ده‌ورو به‌رمان که‌وتنه‌ سرتو و خه‌لوو نا‌په‌زایی ده‌رپین. به‌لام خاوه‌ن گازیته‌ به‌سرت هه‌ستی کردن:

– "ژهنراله‌".

ئه‌و سه‌رده‌می که‌س نه‌ی ده‌توانی قسه‌ له‌ قسه‌ی عه‌سکه‌ری‌یه‌کان بکا، هه‌رچی گوتبایان بێ ئه‌ملاوئه‌ولا جێ به‌جێ ده‌کرا.

ئێمه‌ له‌ هه‌موو شتێک بێ‌خه‌به‌ر بووین و نه‌مان ده‌زانی به‌ده‌ستی خۆمان چ قورپێک به‌سه‌ری خۆمان دا ده‌که‌ین.

موشته‌ری‌یه‌کان هه‌موو نا‌په‌هه‌ت بوون و پێکه‌وه که‌وتبوونه‌ سرت و خورت. بۆ به‌ده‌ختی دووئه‌فسه‌ریش به‌ژن و منداله‌وه له‌وێ بوون.

تیپی موسیقا ئاهه‌نگی سه‌مای شاتری لی‌ ده‌دا، نیازی‌یش ده‌رپه‌پری و له‌ ناوه‌پراستی شاتۆکه‌دا ده‌ستی کرد به‌سه‌مای شاتری.

پاشانی‌ش ده‌ستوری دا ئاهه‌نگی قه‌سابان لی‌ده‌ن.

سه‌مایه‌کی کرد ده‌ماخی هه‌موو موشته‌ری‌یه‌کانی تێک دا. بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌نین نه‌یانگرێ و ژهنراڵ تووڤه‌ نه‌بێ یه‌ک به‌دوای یه‌ک دا گازیته‌که‌یان به‌جێ هێشت.

نیازی که‌ به‌ته‌واوی سه‌ری گه‌رم ببوو ده‌ستی برد سه‌رپۆشی میژگی پراگشا، هه‌رچی قاپ و قاچاخی له‌سه‌ری بوو که‌وتنه‌ خوارو وردوخاش بوون.

به‌لام نیازی وه‌ک نه‌ بای دیبێ و نه‌باران، سه‌رپۆشی میژه‌که‌ی له‌پشتینی به‌ست و ده‌ستی کرد به‌سه‌مای عه‌ره‌بی.

گیله‌پیاو

ئیمه ئاگامان له هیچ نه‌بوو. به‌لام گۆیا ئه‌فسه‌ره‌کان که له‌و ئه‌داو ئه‌تواره وه‌جان هاتبوون به‌ته‌له‌فۆن ئینزیباتخانه‌یان ئاگادار کردبوو.

نیازی کاتیڤ ماندو و بوو که‌وته هه‌ناسه‌برکه، هاته‌وه سه‌رمیژه‌که‌ی خۆمان و هاواری کرد "کاکه‌ حیسابه‌که‌ت بێته‌ بزانه" شاگرده‌که‌ پای کرده‌ لای به‌پێوه‌به‌ری گازینۆ، ئاغا به‌پێکه‌نین و پیا‌بازی‌یه‌وه هاته‌ پێش:

– ببوین جه‌نابی ژه‌نرال! قابیلی چیه؟ چۆن من پاره‌ له‌ ئێوه وه‌رده‌گرم؟ له‌وکاته‌دا سه‌رۆکی ئینزیباتخانه به‌خۆی و چه‌ند ئینزیباته‌وه وه‌ژوورکه‌وت. ئیمه ئاگامان له‌هیچ نه‌بوو و هیچ بایه‌خمان پێ نه‌دا.

نیازی که وه‌زعی زۆر شه‌پزه‌ بوو، سه‌ری وه‌سه‌رمیژه‌که‌ کردو منیش چاوم برپییوه که‌شتی‌یه‌ک که به‌ پێش (داردانیل)دا تێ‌ده‌په‌پی. که‌شتی دیمه‌نیکی زۆر جوانی هه‌بوو.

که‌شتی‌یه‌که‌م به‌نیازی نیشان دا. نیازی که زۆری ئاره‌ق کردبوو، ده‌سته‌سپه‌که‌ی ده‌ره‌یتناو خه‌ریک بوو ئاره‌قی ناوچاوان و پشت ملی وشک ده‌کرده‌وه هه‌وای شاعیری له‌سه‌ری دا. ده‌ستی بۆ لای که‌شتی‌یه‌که‌ پاداشت و گوتی:

"ئه‌ی که‌شتی نه‌ناسراو! بۆ هه‌ر کۆی‌یه‌ک ده‌چی منیش له‌گه‌ڵ خۆت به‌ره. بۆبه‌نده‌ره نه‌ناسراوه‌کان. ئه‌و جیگایه که بنیاده‌می لێ نه‌ی."

دیتم نیازی حاڵی زۆر شه‌ره‌و باش که‌وتۆته هاته‌ران پاته‌ران. به‌ شاگرده‌که‌م گوت تاکسی‌یه‌ک بانگ که تا له‌تام ده‌رنه‌چوو به‌ هه‌لی گرم بیبه‌مه‌وه. شاگرده‌که‌ پوشت و منیش گه‌پامه‌وه بۆلای نیازی. ئه‌و هیشتا هه‌ر خه‌ریکی شێعر و تن و ئاره‌ق وشک کردنه‌وه بوو.

خه‌ریک بوو قسه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌م، فریا نه‌که‌وتم. یه‌کێک له‌پشته‌وه پرسى:

– ناوت چیه؟

وه‌رگه‌پام دیتم دووئه‌فسه‌ری ئینزیبات له‌ته‌نیشته‌ میژه‌که‌مانه‌وه پاوه‌ستان، دیسان زۆر وه‌سه‌رخۆم نه‌هیناو ناوی خۆم گوت.

گیله پیاو
.....

نیازی هیشتا خه ریک بوو خواحافیزی له که شتی به که ده کړو دهستی لئ
پاده وه شاند. به سپایی پیم گوت:

— وریای خوت به.

یه کیک له نه فسه ره کان پرسى:

— ئیوه پاشای کوټین؟ (نه ودهم به ژه نړالیان ده گوت پاشا — وه رگپ).

نیازی بئ نه وهی ئاور بداته وه جوابی دانه وه:

— مه حمود پاشا، حیده ره پاشا. (نه مانه ناوی دوو گه په کی به ناو بانگی
نه سته مبولن — وه رگپ).

نه فسه ری ئینزیبات له وه لاهه ی نیازی که زیاتر وه ک گالتنه پیکردن ده چوو زځر
توپره بوو و له بن لیوانه وه سئ چوار جنیوی مه زه داری بق به پئ کرد. له پاشانیش
ده ستوری به ئینزیباته کان دا بمان گرن و بمان به نه ئینزیباتخانه.

خاوه ن گازینق که تا نه ودهم ده ست له سر سنگ راوه ستابوو، هاته پیش و به
نه فسه ره کانی گوت:

— قوربان نهی حیسابه که ی ئیمه کئ دهی دا؟

کابرای تاین وه ختیک تیگه یشت ئیمه ژه نرال نین قایمه به کی بالابه رزی بق نووسین
که هه تا ده مرمر له بیرم ناچئ.

پاشان چ پووی دا؟ چیمان گوت؟ چوئن بوو؟ هیچ له بیرم نیه. هه نه وه نده ده زانم
سبه یئ لای نیوه پق هاتمه وه هوش خوم. نازانم هوی خوارنه وهی زځر بوو یان
هوی لیدانی دوینئ شه، هه موو گیانم دیشا. ناوچاوانم به دوو جئ شکابوو. نیازی
له منیش خه راپتر بوو. نه وه هه خوی به پیوه پانه ده گرت.

له گه ل وه هوش خو هاتینه وه لیپرسین ده ست پئ کرا. له پرسیاره کان راو له
هه موو فرمانبه ره را که به سر خه وه سه بری ئیمه یان ده کرد، تیگه یشتین که
مه سه له که زځر قوول بووه و به و هاسانیه پرگاریمان نابئ. به پرستیش هه روا بوو.

..... گیلەپیاو

مەسەلەكە تەنیا ھەلگرتنى ناوى ژەنرالى نەبوو، ئىمەيان بەجاسوسى و ناردنى خەبەر بۇ بىگانه تاوانبار كوردبوو. پۆژنامەكانىش ئەوئەندەيان مەسەلەكە گەورە كوردبوو كە ھەموو كەس پىي و ابوو ئىمە دووجاسوسى خەيانەتكارىن و دەبىي بىي مەحكەمە ئىعدام بكريين. كاتىك سەردىري پۆژنامەكانم دىت ھەر ئەوئەندە بوو شاخم لى نەپوان.

"دووجاسوسى خەتەرناك كە خۇيان كوردبوو ئەفسەرى سوپا، لە كاتىك دا لەسەر داردانىل لەگەل كەشتىيەكى سۆفئىتى خەرىكى گۆرپنەوہى ئىشارەو ناردنى خەبەر بوون دەستگىركران".

جا بپۆ ئەمەى چاك بكە. توخوا قسە لەوہ قۇپتر دەبىي؟ نىيازى قوپەسەر سەرخۇش بوو و بە مەستى شىئەرى دەگوت. كەچى پۆژنامەكان چ كلك و گوئيەكيان لىئاوہ.

محقق دەتگوت بابم كوشتوہ، زۆر بە پووگرزى و تووپەى پەرسى:

– بۆچى دەستت بۇ كەشتىي سۆفئىتى پاوہشاند؟

– وەللان دەستم پاوہشاند نىيازى پاى وەشاند.

– بۆچى پاى وەشاند؟

– ئەوئەى دەزانى كەشتى سۆفئىتىيە. ئەگەر زانىبى كارى واى نەدەكرد. پىي و ابوو كەشتىي خۇمانە.

– ئەگەر و ابوو ئەو قسانەى چ بووہ دەىگوت "ئىمە بەرە بۇ بەئەندەرە

نەناسراوہكان" چما ئەستەمبوول بەلاى ئىوہوہ بەئەندەرىكى نەناسراوہ؟!

– قورىان ئەو برادەرە سەرخۇش بووئەى دەزانى چ غەلەتەك دەكا.

– كەسىك سەرخۇش بىي دەپشپتەوہ دەست پاواوہشىئى.

– ھىندە تىك نەچووبوو پىشپتەوہ.

– باشە بىچكە لە دەست چى ترى پاوہشاند؟

– ھىچى ترى رانەوہشاند.

گيلەپياو
.....

- ئەي بۆدەلئەن ئالاي پاوەشاندوۋە. ئەو بەدارى ئالاکە نىشارەتى داوۋە.
- ناقورىيان ئالاي لەکوئى بوو؟
- بەلئى ئالاي پى بوو ئەوئىش ئالاي سىپى كە نىشانەى خۆبەدەستەوۋەدانە. چەند كەس چاويان لى بووۋە شايەتىيان داوۋە.
- ئالا نەبوو قورىيان دەستەسپەكەى بوو. ئەوئىش پاي نەدەوۋەشانە. گەرماى بوو ئارەقەكەى وشك دەكردەوۋە باوۋەشىنى خۆى پىدەكرە.
- تۆ چىت پاوۋەشانە.
- مەن ھىچم پانەوۋەشانە.
- چۆن. تۆش شتىكت پاوۋەشاندوۋە. چەندكەس چاويان لى بووۋە كە تۆ ئالايەكى شىنت پاوۋەشاندوۋە.
- بى ئىختيار دەنگم ھەلپىرى و ۋەلامم دايەوۋە.
- قورىيان بەو تارىكەشەوۋە كابراى سوارى كەشتى چۆن پەنگى سىپى و شىن لىك دەكاتەوۋە؟
- تۆ چۆن بەو تارىكەشەوۋە كەشتىيەكەت دى؟
- كەشتى چراى ھەيە. بەچرايەكەى پاي زانيم كەشتىيە.
- ئەو ئالاشىنەى پات دەوۋەشانە لەكوئىيە؟
- لەپىر ۋەبىرم ھاتەوۋە:
- بەرئىز ئالا نەبوو. ئەوۋەتا بۆينباغەكەم بوو. ۋەك دەبىنى بۆينباغەكەم شىنەو پەنگە لەوكاتەدا با پاي ۋەشانەبى.
- لەگەل ھەموۋى ئەمانەش دا لىپرسىنەوۋەى ئىمە چەند مانگى كىشا.
- ئىمە تەنافى ئىعداممان لەپشت سەرى خۆمان ھەست پىدەكرە. پزگارى لەوداۋە بەھىچ جۆر مومكىن نەبوو. تەنبا مۆجىزەيەك دەيتوانى ئىمە رزگار بكا.

..... گیله پیاو

من هه موو هۆش و بیرم له لای ئه و پاره بوو كه دابووم به بانك. ده مزانی ئه گهر پئ
بزانن كار كه زۆر گهره ده پئ! چونكه نه ده متوانی بلیم ئه و هه موو پاره م
له كوئ بووه و نه ده متوانی سه رچاوه ی داها ته كه م باس بكه م.
ئاخره كه ی "لیفه له سه ر هه تیوان هه لدرایه وه" و پاره كه ئاشكرا بوو. دادگا
سه نه دی پاره كه ی دۆزیه وه ئه مه بوو به به لگه یه كه ی گهره ی تاوانی جاسووسی
ئیمه.

هه رچه ند تۆمه ته كه مان زۆر گهره بوو و به تاوانی جاسووسی و پتوه ندی له گه ل
بیگانه و ئاردنی خه به ری نه پینی تاوانبار كرابووین، به لام له به ر ئه وه ی قازی یه كان
تیگه یشتن ئیمه كوپری ئه و مه یدانه و كهری ئه و باره نیین به مه رجیك باسی پاره كه
نه كه مه وه منیان به ناوی شه ریکی تاوان به سالتك حه پس و نیازیشیان به ناوی
تاوانباری ئه سلی به چوار سال حه پس مه حكووم كرد.

له وه ی كه له جیاتی ئیعدام و تیره باران به وه نده پزگاریمان ها تبوو زۆر دلخۆش
بووین، به لام دوا یه كه بردیانی نه به ندیخانه ی ئینزیبات له سه گ په ژیوانتر بووین.
خۆزكه پینچ سال له به ندیخانه ی گشتی گیراباین، به لام مانگیك له به ندیخانه ی
ئینزیبات نه ما یینه وه.

ئاخر له به ندیخانه ی گشتی دا دام و ده زگایه كمان هه بوو، ریزمان لی ده گه را، به لام
له به ندیخانه ی ئینزیبات ئه و جۆره قسانه نین.

به تاییه تی چونكه ئیمه ناوی ژه نپال و ژه نپال زاده مان له خۆنابوو، به ندی یه كان و
ته نانه ت فه رمان به ره كانیش به چاوی دوژمنایه تی سه یریان ده كردین.

ئو نیازی یه مال و وێرانه له به ندیخانه ش هه ر ده یه ویست پیم بلئ ژه نپال زاده و ئه و
زمانه سه گباب ختیه ی منیش وا پاها تبوو زۆر جار بانگم ده كرد "ژه نپال نیازی".
به ره به ره وای لیها ت زۆر له به ندی یه كان به منیان ده گوت ژه نپال زاده و به ته وای
ئو ناوه م به سه ردا بپا.

گیله‌پیاو
.....

زۆرم بیرده‌کرده‌وه که بۆچی ئەو هه‌موو ناوه‌ی هاوریکانم لێیان دهنام هیچیان وه‌ک ئەم ژهنراڵ زاده‌یه به‌منه‌وه نه‌نووسان.

دوا‌یه تێگه‌یشتم مه‌سه‌له‌ چیه: ئەو که‌سانه‌ی تووشی ژێرده‌ستی و چه‌رمه‌سه‌ری بوون و له‌ژێر به‌ندوباری کۆمه‌ڵدا پلێشاونه‌وه، پێیان خۆشه‌ پیاوه‌ گه‌وره‌کانیش له‌گه‌ڵ خۆیان به‌رنه‌ ناو ئەو قوولگه‌ پەش و تاریکانه‌وه.

دلیان به‌وه‌ خۆشه‌ که‌ ئەگه‌ر ئەوان بێ‌به‌شی ده‌چیژن و کوێره‌وه‌ری ده‌کێشن، چه‌ند که‌سیک له‌و ناسک و نازدارو نازبه‌روه‌ره‌دانه‌ش ئەو ژیانه‌ تاله‌ ببینن. پێیان وایه‌ به‌وجۆره‌ تۆله‌ی خۆیان ده‌ستیننه‌وه‌و به‌شی‌ک له‌ده‌ردو مه‌رگی خۆیان تووشی ئەوان ده‌که‌ن!

ناوی ژهنراڵ زاده‌ی منیش به‌شی‌ک بوو له‌و تۆله‌ ئەستانده‌وه. کاتی‌ک به‌ندی‌یه‌کان میان به‌ ژهنراڵ زاده‌ ناو ده‌بردو پێیان وابوو به‌پاستی بێ‌چووه‌ ژهنراڵ‌ئیکیان ده‌نیودا هه‌یه‌ نه‌ختی‌ک گه‌ت و کۆی دلیان داده‌مرد.

هه‌روه‌ک ئینسانه‌ سیل دارو نه‌خۆشه‌کان هه‌ز ده‌که‌ن خه‌لگی تریش به‌ده‌ردی ئەوان گرفتار بێ، ئەمانه‌ش پێیان خۆش بوو لانی که‌م دووسێ نموونه‌یه‌ک له‌و ژهنراڵ و مه‌نراڵانه‌یان له‌نیودا بێ.

هێندێک جاریش ئەوه‌نده به‌پرق و کینه‌وه بانگیان ده‌کردم ده‌مگوت ئیستا دام ده‌گژێنی و تیروپرم ده‌کوئن.

هه‌رچی هاوارم ده‌کرد "بابه‌ وه‌لللا بیللا، ته‌لللا بێ‌چووه‌ ژهنراڵ نیم" بێ‌سوود بوو. هه‌رکەس منی ده‌برده‌وه‌ سه‌ر ئەو پاشا‌یان ژهنراڵه‌ کۆن و تازه‌یه‌ که‌ بۆخۆی ده‌ی‌ناسی. هه‌ر مه‌پرسه‌ چه‌ندیان درۆی ژل‌ ژل له‌ باره‌ی منه‌وه‌ ساز ده‌کردن و بۆ یه‌کتریان ده‌گێرانه‌وه. ئەم به‌دبه‌ختی‌یه‌ له‌لایه‌ک و بێ‌پاره‌یی له‌لایه‌کی تر، به‌جاری‌ک پێشه‌یان ده‌ره‌یتنا‌بووم. نه‌مه‌ه‌زانی ته‌گبیرم چیه‌؟ ئەوه‌نده‌م به‌ندی‌خانه‌ دیبوو قه‌ت وه‌ک ئەو جاره‌م لێ نه‌قه‌وما‌بوو.

گيلەپياو

جاران ئەگەر بە دەست بەتالیش چووبامە بەنديخانە، سەرەپاي ئىوھى لەوئى بەكەيفى خۆم پارەم خەرج دەکرد كاتىك بەرەلا دەكرام نەختىكىشم پاشەكەوت مەبوو.

ئىستا پەنگە پرسىيار بگەن ئەو پارەم چۆن و لەكوئ پەيدا دەکرد؟ ئەمە ئىتر پىشەيەكى تايبەتى خۆمە و نامەوئ بە ئىوھى بلىم. تەنيا جارىك كە بئى پارە لە بەنديخانە دەرگەوتوم، ئەم جارەى بەنديخانەى سوپا بوو.

زۆرم پەرۆشى نىازى بوو، تا ئىستا پەرۆشى ھىچ كەسم ئەوئەندە نەبوو، پۆزپەشە بەبئى سووچ و تاوان دەبوو سئى سالى دىكە بۆى بخەوئ، ئەوئىش بئى ھاودەم و ھاوپاز.

بەلام چار نەبوو. خواحافىزىيەكى ساردەمان لىك كىردو ھاتمەدەر، چىتان لىن وەشپىرم؟ وەزەم ئەوئەندە شپىرە بوو ئامادە بووم ھەموو كارىك بگەم.

كەلەكبازى بئى؟ فىلّ و تەلەكە بئى؟ دزى بئى؟ جەردەيى بئى و ھەرچى بئى. من كە سەرەپاي ئەو ھەموو پەنج و كويزەوھەرىيە ھەر ھەولم دابوو پاك و راست بىمىنمەو چ قازانجىكم پئى بپابوو لەو زياتر كە پىم بلىن گيلە پياو؟! ھەى دادو بىداد ئاخىر بۆچى ئەمەن تا ئىستا خۆم بە قورىانى خەلك كىردو؟

ئىستا كەوايە، ئىستا كە قەرارە شەمۆيە بەربىم يەك شەمۆى سەرلەنوئى بگىرئەو، بۆچى ھەر بەراستى نەبمە كەلەكباز؟! بەلام بەدبەختى ئەو بوو ئەم دەزانى چ بگەم!!

بپىارم دابوو لەمەولا بەزەيىم بەوردو درشت دا نەيە. دەستم وەھەر كەس پابگا كەلەكىكى بۆ ساز بگەم و كلالوى ھەر كەسم بۆ ھەلەكەوئ بپرفىتم.

ھەول كارم ئەو بوو پارەيەك پەيدا بگەم، دەمزانى كەلەكبازىش دەسمايەى دەوئ، پياوى بئى دەسمايە قەت ھىچ بە ھىچ ناكە.

ھەروا بەسەر لىشئىواوى لە "بى ئۇغلى" پىاسەم دەكرىدو ھەك پراوچى بەدواى نىچىردا دەگەپام. لەناكاو تووشى برادەرىكى پۆزگارى قوتابخانەم بووم. ئەو كۆنە

گیله‌پیاو
.....

ئاشنايه ھەر ئو "بصرى" يە بوو كە ئەگەر لەبىرتان بى بوو بەھۆى دەركرانم لە قوتابخانەى عەسكەرى.

لەپۆژەو كە لە قوتابخانە دەركرابووم نەم دىيۆو و نەم دەزانى بۆتە ئەفسەريان چ كارەيه و دەرەجەى چيه؟

بصرى لە قوتابخانە قوتابى يەكى پێك و پێك بوو و باشى دەخوێند، بەلام بەداخو و دووزمان بوو، ھەر لە بەرئەو كەس خۆشى نەدەويست و ئەويش نێوانى لەگەڵ كەس خۆش نەبوو.

بۆيە كە چاوم پێكەوت پووم وەپگێراو دەمەويست لێى لادەم، بەلام ئەو باوەشى بۆ گرتەو و پای گرتم و ھاواری كرد: - پەتاتە.

زۆم پى سەيربوو كە چۆن پاش چەند سال منى ناسيەو، چونكە سەروسەكوتى من زۆر گۆرپابوو و ئەو فەريدى جارەن نەبووم. ئاخى دەزانى پياو سەروچاوى، ئاكارى، سەروسيمای بەتێپەرينى پۆزگار دەگۆرپ و دەبێتە شتىكى تر. شوێنى كارو ژيانى پياو زۆر لەو گۆرپانەدا كاريگەرە. ئەگەر پياو چل سال لە كتيبخانەدا بى ھەر ئەندازە قەلەو و بەخۆو بى، پاش ئەو ماوہيە پەنگى كتيبەكان دەگرپ و پوومەتى وەك لاپەرەى كتيبەكان زەرد ھەل دەگەپن.

ھەر وەھا ئەو كەسانەش كە سالەھا لەگەڵ چەتە و پياو كوژو پياوخەراپان دادەنيشن ئەگەر لەپيش دا فريشتەش بووبن، ئەو ھاوونشيني يە دەيان گۆرپ و سەروچاويان شيوہى پياكوژو تاوانباران پەيدا دەكا.

منيش كە چەند سال لەبەنديخانە ئاوى ساردم خواردبۆو، ھەموو شتىكم وەك پياو خەراپان دەچوو. تەنانەت خەلك لە چاوتى بېرىنى من دەترسا. جاروبار كە پيشم دەتاشى بۆ خۆشم لەسەروسەكوتى خۆم دەترسام.

ئەو نەدە گۆرپابووم كە زۆر لەدۆستە نيزيەكانم نەيان دەناسيمەو. چ جاي بصرى كە لە پيشداش نێوانمان زۆر خۆش نەبوو.

..... گیله پیاو

جا بۆیه بئى ئىختیار پاوه ستام زۆر به گهرمیه وه هاوارم کرد:

— حمزه! ههردووک ئامێزمان لێک داو یه کترمان ماچ کرد. بصرى چاوى پریوو له فرمیسک گوتى:

— چۆنى فهرید؟

— سوپاس. باشم. تۆ چۆنى بصرى؟

ههروا به سه رپێوه نه ختێک قسه مان کرد، نيزک نيوه پۆ بوو بصرى گوتى:

— با بچين شتێک بخۆين دوايه قسان ده که ين.

به بهر گازينۆکان دا تێپه رپين له هيجيان لای نه دا، هه تا له بهردهم گازينۆيه کى ده ره جه يه ک دا پاوه ستا. چووینه ژوور، خواردنى زۆر گرانبایى داوا کرد. شه رابمان خوارد هوهو ده ست به قسان کرا. ئه من له سیرى تا پيوایى هه موو به سه رهاتى خۆم بۆ گێراه وه. زۆر تێک چوو، زۆر نا په حهت دياربوو، به نا په حهتى وه گوتى:

شتێکم ده زانى، له پۆژنامه کان دا باسى که له کبازى تۆم ده خوینده وه به لام پيم وا نه بوو هه مووى هه ر خه لک دارى به روحهت دا داوه و بۆخۆت هه ر بیريشهت له که له کبازى نه کردۆته وه.

سویندم بۆ خوارد که هه موو قسه کانم راستن.

— سویند خواردنى ناوی. له سه ره سه کوتهت پادياره راست ده که ی، هه رکه س له جياتى تۆ بايه ئیستا به لای که مه وه ميليونيک پاره ی هه بوو.

پاشان زۆرمان قسه کرد، زۆرمان به سه رهاتى پۆژگارى قوتا بخانه بۆیه کتر گێراه وه. زۆرم هه ول دا بزانه بصرى چ کاره یه، به لام هه موو جارێ سه رى قسه ی بۆلايه کى دیکه ده کيشا. سه ره سيمای زۆر پێک پێک بوو، هه رله وه را که له و گازينۆ لۆکسه نانمان خوارد دياربوو که کاروبارى باش هه ل ده سوپێ.

پاش نان خواردن بانگى شاگرده که ی کرد. شاگرده که حيسابى بۆ هینا، بصرى به سيله ی چاو سه يرێکى حيسابه که ی کردو گوتى:

— بانگى ئاغات بکه بئى بزانه.

گیله پیاو
.....

شاگرد پوښت، به لام بصری پانه وستا تا خاوه ن گزینق دئ. دهستی منی گرت و پوښتین بۆ لای مه تبه خ.

ته باخ و شاگرد ه کان به دیتنی ئیمه زۆر تیک چوون، بصری پاسته پئ چووه سر مه نجه له کان، سری له سر مه لگرتن و بۆنی پتوه کردن:

— ئه مه چ گووکاری یه که؟!!

ته باخه که به جارێک دهست و لاقی خۆی ون کردو زمانی رهق بوو، به سپایی و پچپچر دهستی به قسه کرد، به لام بصری نه پاندى:

— چما به ئتوه یان نه گوت له شاره وانی یه وه پشکنه ر دئ؟

له وکاته دا خاوه ن گزینق وه ژووړ کهوت و له دووره وه ئیکلامنیکى دوورو درئى کتشا:

— قوربان خۆ چاوت لئیه مه تبه خه که مان هه میشه پاک و خاوینه.

بصری زۆر تووړه بوو هاواری کرد:

— ئه مه کوئى خاوینه ئه مه یه خاوینه که ی؟

دهستی درئز کرد سیسره یه کی پئ نیشان دا که له سر مه تبه خه که ده هات و ده چوو:

— ئه وه تا. ئه مه یه نمونه که ی!

وهك فیل له حه مامی دژزاییته وه ته باخ و ناغا چاویان پئ ده ره پین.

له دلی خۆم دا گوتم "سیسره ئه وه موو ترس و له رزه ی بۆ چیه؟".

بصری به وه موو پق و تووړه یی یه وه گوته ی:

ده بئ بیکه یه نه پاپوړت.

— جه نابی پشکنه ر تکات لی ده که م... حه زره ته ی جه نابی پشکنه ر.

بصری وهك جنئیویکی گه وړه ی پئ درابئ نه پاندى:

— پشکنه ر و ژه هره مار. پشکنه ر چ که رتکه؟ ده بئ هه م جه زا بکرتن و هه م گزینق که تان دا بخه ن.

..... گیله پیاو

– قوریان پاره قیمه تی نیه، به لām گازینۆکه مان دامه خه، ئه گه ر موشته ری به کانمان
ئهو خه به ره ببیسن زۆر خراب ده بێ. به یارمه تی...

بصری نه ی هیشته قسه که ی ته و او بکا پرسى:

– ته له فۆن کوا؟

چوو له لای ته له فۆنه که و ژماره یه کی وه رگرت:

– به پێوه به رایه تی پشکنینی شاره وانی یه !

ده سته کرد به باسی مه سه له ی گازینۆکه و پاشان گوته زۆر زوو پشکنه رێک بنێرنه
ئێره .

پاشان ته له فۆنه که ی داناو به خاوه ن گازینۆکه ی گوت:

"پێت وایه دنیا به ره له دایه . هه رچی پێتان خوش بێ واکه ن!"

ئاغا به پاستی باش تێک چوو بوو، به ده نگێکی پڕ له پارانه وه و لالانه وه وه گوته:
– جه نابى پشکنه ر.

بصری نه پاندی:

– پێم گوته من پشکنه ر نیم.

ئاغا ترسی ئه وه ی بوو موشته ری به کان گوپیان له قسه کان بێ قۆلی بصری گرت و
بردییه قوژبینیک و ده سته کرد به سهرته سرت.

پاشان ئێمه وه ده رکه وێن و خاوه ن گازینۆش تا به رده رگامان له گه ل هات و زۆر
به پێژه وه به پێی کردین.

بصری له به رخۆیه وه قسه ی ده کردو من هه وه له م نه بوو بپرسم مه سه له چ بوو،
به پاستی قه لافه تی پیاوی ده تقاند. به پوالت واکه ديار بوو بصری یه کێک
له فه رمانبه ره پایه به رزه کانی شاره وانی یه، دیاره له پشکنه رگه وده تره، په نگه
سه رۆکی به پێوه به رایه تی پشکنین بێ، په نگه سه رۆکی شاره وانی یه بێ!

بصری گوته:

– ئه گه ر کارت نیه با بچینه مه کته به که م.

گیله‌پیاو
.....

پتر سهرم سورما. خودایه، بازرگانه؟ نوینه‌ری پارله‌مانه؟ پاریزهره؟ چ کاره‌یه که مه‌کته‌بی هه‌یه؟

سواری تاکسی بووین و چووین له‌به‌رده‌م گوزه‌ریکی گه‌وره دابه‌زیین.
مه‌کته‌بی بصری ژووریکی زۆر جوان بوو، فهرش و میزوقه‌نه‌فه‌ی زۆر باشی تیدا بوون. کچیکی جوان و پێک و پێکیش له‌ژوره‌که‌ی پیشه‌وه دانیشتبوو که دیار بوو سکرتریه‌تی.

بصری به‌ ده‌نگیکی سه‌رۆکانه‌وه پرسى:

– که‌س داواى نه‌کردووم؟

کچه‌که ده‌فته‌ری یادداشته‌که‌ی بۆ پاداشت.

– دووکه‌س داواى چاوپێکه‌وتنیاں کرد، شه‌ش که‌س ته‌له‌فونیاں کردووه‌و چوار بروسکه‌ش گه‌یشتوون.

بصری بروسکه‌کانی وه‌رگرت و چووینه ژوره‌که‌ی پشته‌وه. ژووریکی زۆر لۆکس بوو. له‌دلى خۆم دا گوتم "حه‌تمه‌ن یه‌کێک له‌ بازرگانه‌ گه‌وره‌کانه‌".

بصری سه‌یریکی بروسکه‌کانی کردو گوتی:

– سه‌به‌ینى له‌ ئی탈یاوه‌ میوانم دێن.

پرسیم:

– کێن؟

– وه‌فدیکی چوار که‌سی‌یه.

زۆر له‌ ژورێ نه‌ماینه‌وه‌و وه‌ده‌رکه‌وتین، بۆ هه‌ر جێگا‌یه‌ک چووباین سواری تاکسی ده‌بووین.

بصری گوتی:

– هه‌چ پێم خۆش نه‌ ئوتومبیلی تایبه‌تیم هه‌بێ.

سه‌رێکم بۆ له‌قاندو گوتم:

..... گیله پیاو

– چاك دهكەى. ئوتومبىلى تايىبەتى ژانەسەرى زۆرە. ژانەسەرى شۆفىتو خراب بوون تەنەكچى و ھەزار ژانەسەرى تر.

– ناوہللا، مەسەلە ئەوہ نىہ. لەبەر ئەوہىە من زوو لە مۆدىل وەرەز دەبم. بەلام تاکسى وا نىہ ھەر مۆدىلک پىم خۆش بى سوارى دەبم، واتە لە پاستىدا ھەموو تاکسىيەکان دەبنە ھى من، ھەر مۆدىل و ھەر پەنگىک حەزى لى بکەم لەبەردەستم داىە.

ھىچ وەك ئەو بصرى سەردەمى قوتابخانە نەدەچوو، بەتەواوى گۆراپوو. شەوئ سەرمان لەچەند گازىنۆو بار دا، خواردمان و خواردمانەوہ و کەيفمان کرد. ھەرلەوئ لەبارەکەدا کە سى ژنى بىگانەى جوانمان لەلا دانىشتبوون بۆ چەند دەقیقەيەک لەبىرم چوو کىم و لە کويم، بەپاستى بنیادەم کويزەينە، چەند زوو دەگۆيئ.

زۆر لەمىژ بوو دەمزانی خۆشى و لەزەت لەمن حەرامە. دەمزانی ھەر وہختىک خۆش راپويىرم و کەيف بکەم وەك مار پىمەوہ دەداتەوہ، بەوچالەش چەند دەقیقەيەک ھەموو شتىکم لەبىر چۆ بۆوہ.

لاى نيوەشەو چووينەوہ مەنزەلەکەى بصرى، لە شوققەيەکى سى ژوورى دا لەلاى ژنىکى يونانى دەژيا. کارى ناومايش ھەر ئەو ژنە بۆى دەکرد. کاتىک وەژوور کەوتىن ژنەکە بەپىرمانەوہ ھات و بەخەوالووى پرسى:

– جەنابى بصرى! ئەمۆ تەلەفۆن ت کرد ھىچت لى تىنەگەيشتم، لە شارەوانى بووى! کويت دەپشکنى؟!

ھەردووکمان سەرخۆش بووين، بصرى پىکەنى و گوتى:

– داىە قاوہيەکمان بۆ ساز بکە.

بەدەست ئەو موەممايەوہ وەخت بوو شىت بىم. پرسىم:

– بصرى گيان تۆ کارت چىە؟

قاقايەکى کىشاو گوتى:

گیله پیاو
.....

– مېشتا حالی نه بووی؟

– ناوه لالا.

– هردو وکمان هاوکارین، فرهقی نه وه په تق پابردووت مهیه و من نیمه. نه مېږ
نیوه پړ نمونه کم نیشان دای. چما نه ت دی پینسه د لیرم له خاوه ن گازینو که
وه رگرت؟

– نازانم چونت لئ وه رگرت؟

– نهی چوینه قوژینه که نه و سرته سرته مان چ بوو؟!

– به گیانی تق پیم و ابوو کار به ده ستيکی پای به رزی شاره وانی! وه که به پړتو به رزی
گشتی پشکنین!

– باشه. فرهقی من و که له کبازيکی خاوه ن پابردو نه وه په. نه و ده چی خوی
ده کاته پشکنه رو کاره که ی لئ ناشکرا ده بئ، به لام دیتت من چوئم پړ له کم یاری
کرد؟ جنیوم به کابرا دا چونکه لای و ابوو پشکنه رم. ده زانی بؤ وام کرد؟ بؤ نه وه ی
قوت بیرى نه وه نه کاته وه شکایه تم لئ بکا، با و ابزانی هر شکایه تيکی بیکا
دیتنه وه به ده ستي خؤم.

پاستی به که ی ویستم ده رسيکی تق دابده م که که له کبازيکی له ميژينه ی.

من له ژيانی خؤم دا نه وه نده گیراوم و نه و ه موو دزو درؤزن و که له کبازو پیاو کوژه
جوړاوجؤره م دیوه به لام هیچیان وه که نه و بصری به نه بوون. له بصريم پرسى:

– باشه نه گهر له مته به خ سبیره نه دیتبایه چیت ده کرد؟

وه که قسه به کی زؤر سه یرم کردبئ قاقا پیکنی و گوتی:

– مه به ست نه وه په که میندیک میوانخانه په نگه خاوین بن و سبیره یان لئ
نه بئ!

– به لئ، نه گه شانس که نه ی مینئ و سبیره نه بئ ته گبر چیه؟

بصرى ده ستيکی بؤ گیرفانی چاکه ته که ی بردو گوتی:

..... گیلەپیاو

– پیاو نابئ هیچ کاتیک کاری خۆی به شانس بسپێڕ پاشان قوتوو شقارتەیهکی له گیرفانی دهرهتتاو نیشانی دام:

– بپوانه ئه م قوتوو! هه میسه پره له سیسره. هه ئه وهختی که سهری مه نجه له کانم هه له ده دایه وه ته ماشام ده کردن دووم له مانه له سه سه کویه که به ره لا کردن. ئیستا تیگه یشتی که له کبازییش ریگای خۆی هیه و ده بئ به دهرس فیری بی؟!

ژنه که قاوه ی بۆ ههتاین خوادمانه وه تا لای به یانی به قسه ی خۆش پامان بوارد. بصری کاری وای کردبوو که من به خۆم دا ده شکامه وه، نه قلی شه ی تانیشت پیمان پانه ده گه یشت. بصری ده یگوت: ئه گه ر گوئ بۆ قسه ی من پابگری ژیا نت دابین ده که م. بپارمان دا ده ست وه ده ستی یه کتر بده یین و پیکه وه کار بکه یین. وه سه به ینی پرا به دوو ئوتومبیلی ئاخو مۆدیل وه چووینه فرۆکه خانه بۆ پیشوای میوانه ئی تالیایی یه کان. ئه و ئوتومبیلانه مان له بنکه یه ک به کری گرتبوو.

من و سکرته ره جوانه که ی له ئوتومبیلیک دا دانیشته یین و خۆشی به ته نیا سواری ئه وی تریان بوو. کاتیک میوانه کان دابه زین بصری به خیراتنی کردن، ئه وه نده ره وان به زمانی فه ره نسه یی قسه ی ده کرد سه رم سوپامبوو. منی به ناوی به پتوه به ری دامه زراوه که (مؤسه) پئ ناساندن و دیاره که که ش سکرته ره بوو.

له مه کته ب میوانداری یه کی سهیری لی کردن، پیشه کی دووسئ شووشه و یسکی دهرخوارد دان و پاشان گوئی:

"فه رموون دامه زراوه که مان ببینن". بۆخۆی پیش که وت. ده رگای کری نشینه کانی گوزه ره که ی ده کرده وه دووسئ قسه ی له گه له ده کردن ئه حوالی ده پرسین و پاشان ده رگای پتوه ده داو ده چۆ شوینیکی تر.

به کورتی وای نیشان دا که ئه و گوزه ره هه مووی هی ئه وه و خاوه نی ئه و دام و ده زگایانه هه موویان به رده ستی ئه ون.

گيلەپياو
.....

تەنانت دووسى دوكانى بەرگدرووى تىدا بوون ئەوانىشى بەميوانەكان نیشان دان وگوتى "ئەمانە جل و بەرگى فەرمانبەر كرىكارەكانى خۇمان دەدروون".

ميوانەكان دوو پۇز لە ئەستەمبول مانەو. بصرى نەخشەكەى ئەوئەندە پىك و پىك كىشابوو كە بەستەزمانانە پەيمانىكى بازىرگانى زۆر قورسىان لەگەل بەست و ميلیۆنىك لىرەيان دایە كە شتوومەكى بازىرگانىيان بۇ بنىر.

من لەگەل زۆر كەسى كەلەكبازو تاوانبار سەروكارم بوو، ھەمويان ھەول دەدەن بەلگەيك بۇ ئەو كارانەيان بتاشن و ویزدانى خۇيان ئاسوودە بكەن. ھىچيان وەك ئەم بصرىيە نەبوون. ئەو بە ئاشكرا شانازى بەوئەو دەكرد كە كلاًو لەسەر خەك دەن.

پۇزىكيان لىم پرسى:

– تۆكە ئەو ھەموو گووکارىيەت كرىو، چۆن تا ئىستا پىوئە نەبووى؟!
– ئەمە ھۆى زۆرە. من كارەكانى خۆم وا تىكەل پىكەل دەكەم كە كەس سەريان لى دەرناكا. ھەمىشە سى چوار كەسى دىكەش تىوئە دەگلېنم تا ئەگەر تووش بووم چوار پىنجىك لەو سەرزلانەش لەگەل من پىوئە بن. ھەر بۆیە كەس كارى بەكارى من نەداو.

ھۆيكە تری ئەوئەيە كە من قەت كارىك دووجار ناكەم. ھەمىشە شىوئەى كارەكەم دەگۆرم. ئەوانەى پىوئە دەبن ھەمىشە چەشنىك كار دەكەن. كاتىك لە بەندیخانەش دەردەچن سەرلەنوئ ھەر وەدواى كارەكەى پشوويان دەكەونەو.

ھۆى سىئەم ئەوئەيە كە من لە سەرەتاو تا ئىستا بەتەنىام كار كرىو و كەسم نەكردۆتە شەرىك.

لەولاتى ئىمەدا ھىشتا تەربىيەتى كۆمەلایەتى نەگەیشتۆتە ئەو پادەيە كە خەك كارى ھەرەوئەى بكەن.

لە تەواوى ئەو دامەزراو و كومپانىيانەدا يەككە نابىنى كە سى سال بى كار بكا. چونكە ھەمويان ھەر بىر لەو دەكەنەو چۆن كلاًو لەسەرى شەرىكەكانيان بنین.

..... گیله پیاو

هه‌ریۆیه پیاو ناتوانی هیچ کاریک به کۆمه‌ل بکا. ئه‌ویش دزی به کۆمه‌ل! ئیۆه‌ی
خاوه‌ن پێشیننه‌ بۆیه تووش ده‌بن که باوه‌رتان به خۆتان نیه‌ وه‌ل ومه‌رجی ولاتی
خۆتان باش ناناسن.

بصری سه‌ره‌نجام فه‌لسه‌فه‌ی دوورو درێژی خۆی بۆه‌ل‌پشتم و ئه‌مجار گوتی:

- زوو سازه‌ برۆین.

- بۆ کۆی.

- بجینه ئه‌نقهره‌.

- بۆچی؟!

- پێکه‌نی و گوتی:

- بزانه‌ هیشتا چه‌ند کالی. که‌ره گیان ئاخ‌ر نازانی پیاو ده‌بی پاره‌ له‌ جینگایه‌ک
په‌یدا بکاو له‌ جینگایه‌کی تر بیخوا. ئیمه‌ ده‌بی هه‌رچی زووتره‌ له‌ ئه‌سته‌مبول
برۆین هه‌تا ئه‌و ئیتالیایانه‌ نه‌توانن شوینمان هه‌لگرن.

به‌ دوو جانتا پاره‌وه‌ که‌وتینه‌پێ. لیم پرسی:

- باشه‌ ئه‌ی ته‌گبیری ئه‌م شتوومه‌که‌ی مه‌کته‌ب چیه‌؟

- کوپه‌ گۆی مه‌ده‌ری. با بۆسکرتیڤه‌که‌م بن. به‌ مه‌رجیک ئاقل بێ و پێش ئه‌وه‌ی
حکومه‌ت ده‌ستیان به‌سه‌ردا بگرێ له‌ ناویان به‌ری.

من زۆرم ده‌ریه‌رده‌ری کیشاوه‌، زۆرم ئه‌م شارو ئه‌م شار کردوه‌، به‌لام قه‌ت
هینده‌ی ئه‌و پۆژه‌ خه‌مناک نه‌بووم. پیم خۆش نه‌بوو له‌ ئه‌سته‌مبول برۆم. دلم
خه‌به‌ری دابوو که‌ تووشی به‌ده‌ختییه‌کی تازه‌ ده‌بم.

به‌لام چاره‌ نه‌بوو. له‌کاتی که‌ دا سه‌رم لێ شێوابوو و نه‌م ده‌زانی بمصری چۆن
په‌فتار له‌گه‌ل ده‌کا، سواری قه‌تار بووین و به‌ره‌و ئه‌نقهره‌ که‌وتینه‌پێ.

له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی قه‌تار ویستابووم، ته‌ماشای ده‌وریه‌ری پێگام ده‌کردو بیرم له‌
حالی خۆم ده‌کرده‌وه‌. به‌سه‌ره‌ات و پووداوه‌کانی پابردوو هه‌روه‌ک دارته‌له‌کان به‌
خێرای به‌به‌ر چاوم دا تێده‌په‌رین. له‌دلی خۆم دا گوتم:

گیله‌پیاو
.....

"تق کابرایه کی خاوهن پابردویی، هه‌موو پتگایه‌کت لئی به‌ستراوه، ته‌نیا پتگای به‌ندیخانه‌ت له پیتشه".

بپیارم دا خۆم بده‌مه ده‌م ئاوه‌که. نیت‌له‌مه‌ولا نه‌م ده‌ویست به‌بێ ئامانج هه‌ول بده‌م و به‌ پیچه‌وانه‌ی لافاو پێ هه‌لگه‌ڕیم.

باوه‌ڕم به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر نیه. نازانم ژبانی من بۆچی هه‌ینده سه‌ه‌یره‌یه‌وه‌هیج کارێکم به‌ده‌ست خۆم نیه.

بصری نه‌خشه تازه‌که‌ی بۆ باس کردم. یاری‌یه‌کی مه‌ترسیدار بوو. هه‌موو گیانم له‌رزێ. ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ته‌ماحی ئه‌و به‌شه نه‌بایه که قه‌رار بوو بمداتێ هه‌رله‌وێ لێی جیا ده‌بوومه‌وه‌و وه‌نوا‌ی کاری خۆم ده‌که‌وتم، به‌لام مالی ته‌ماح خرابێ که زۆر که‌سی به‌دب‌ه‌خت کردوه، ئه‌و نه‌خشه‌ی بصری کیشابویی داها‌تی زۆر بوو، زوو ده‌بوومه‌ میلیۆنێرو ئه‌و ئاوا‌ته دێرنه‌م وه‌دی ده‌هات. که گه‌یشته‌نه ئه‌نقه‌ره بصری گوتی:

— ده‌بێ ده‌سه‌بجێ ده‌ست به‌کاریکه‌ین.

— بابه‌ دووسی پۆژ پاوه‌سته پشوو‌یه‌ک بده‌ین.

— نا، گیانه‌که‌م وه‌خت ئالتوونه. نابێ ده‌رفه‌ت له‌ کیس خۆمان بده‌ین. ئه‌و کاره

تازه که ده‌ست پێ‌کرا‌بوو زۆر خه‌ته‌ر ناک بوو: پا‌ره چاپ کردن!

زۆر ترسان؟ هه‌قتانه. ئه‌م کاره گالته نیه. ئه‌گه‌ر پیاو تووش بێ په‌ندیکی به‌سه‌ر دێنن بۆ حه‌وت پشته ته‌مبێ ده‌که‌ن.

خۆتان باش بیرێ لێ‌که‌نه‌وه منی قورپه‌سه‌ر که ده‌مه‌ویست ئه‌و نه‌خشه خه‌ته‌رناکه جێ‌به‌جێ بکه‌م له‌ چ حالێک دا بووم؟

دووسی جار خه‌ریک بووم ده‌ستی لێ‌هه‌لگرم و بپۆم کارێکی دیکه په‌یدا بکه‌م. خۆ پارووه‌ناتێک قات نه‌بووه. به‌لام مالی ته‌ماح خرابێ که نه‌ی هه‌شت بپیار بده‌م.

..... گیلەپیاو

بصری دەسبەجێ ئامرازی کاری ئاماده کرد، ماکینەى چاپ، پەنگ و هەموو کەرەستەى پێویست. هەمووی کپین و خانووێکی دوری لە دەرەوێ ئەنقەرە بەکری گرت.

ئەم خانوو لە نيزیک پێگای قەتار بوو. دو ئیزگەى قەتار لە ئەنقەرە دور بوو. هەموو کارەکان بەپێى نەخشەىەکی ورد دەچوونە پیش.

کاتیەک ماکینەو کەل و پەلەکەمان بردن کارە بنەرەتیهکە دەستی پێکرد.

بەپراستی پێتان وانه بێ دەمانەویست پاره چاپ بکەین؟ نا، ئەو کارە زۆر دژوارەو کاری هەموو کەس نیە. نەخشەکەى ئێمە زۆر لەو هاسانترو بێ ژانەسەرتەر بوو.

بۆ بەیانی بصری چوو لە سەرپراپیکی گەرە که یەکیەک لە جوولەکەکانی ئەنقەرەو پیاویکی پاره دارو ناسراو. پێنج هەزار لیرەییەکی دەرھێناو گوتی:

ببۆرە دەکری ئەمەمان بۆ ورد بکەوێو؟ مال خراپە دەسبەجێ سندوو قەکەى کردەو و بۆی ورد کردینەو. لای نیوہ پۆ دیسان چوو لە و هەزار لیرەییەکی وئ دا:

– زۆر ببۆرە، ئەمەش ورد بکەوێو هەقى زەحمەتى خوشتى لى هەلگرە.

کابرا که بەیستنى هەقى زەحمەت زارى پڕ ببوو لە ئاو پێکەنینیکی وای کرد که ددانە کرمیەکانی دەرکەوتن:

تکات لى دەکەم. ئەم قسانە چین؟

بەلام چونکە جاری پیشو دیتبوی که بصری پارهکەى نەژماردو هەروا خستیه گیرفانى، بەو هیوايه که "کوپە حاجی" یەکی گیر کەوتوێ لە جیاتی هەزار لیرە تۆسەد لیرەى ژماردو دایە دەست بصری.

– فەرموو قوربان.

بصری دیسان پارهکەى بێ ژماردن خستە گیرفانى و گوتی: "زۆر سوپاس"

ئێوارى دیسان چوو لە و کاغەزێکی سەد لیرەیی وئ دا:

– کاکە بمبۆرە توخوا ئەمەش...

گیله‌پیاو
.....

— تكات لى ده‌كه‌م، كاكه؟ كارى نيمه نه‌وه‌يه. پۆڙى ده‌جار ته‌شريف‌تان بى،
سه‌رسه‌رم.

نه‌مجاره‌يان هه‌شتا ليره‌ى ژماردو دايه ده‌ست بصرى.
سه‌عات هه‌شت و نۆى شه‌و كه سه‌پرپاف خه‌ريك بوو داى بخا، بصرى دووباره
چۆوه لای. سه‌رراف كه چاوى به‌و موشته‌رى يه ده‌به‌نگه كه‌وت زه‌رده‌خه‌نه‌يه‌كى
هاتى:

— نه‌مرىكتان هه‌بوو؟

بصرى له كاتىك دا واى نيشان ده‌دا كه له‌شتىك ده‌ترسى، ته‌ماشايه‌كى نه‌م لاو
نه‌ولاى خۆى كردو پاشان سه‌رى برده پيش و به‌سپايى پپى گوت:
نه‌و پارانه‌ى داومن به‌تۆ قه‌لب بوون.

وه‌ك كوكتك له‌سه‌رى كابراى سه‌رراف داى، تىك پابوو، هه‌ر نه‌وه‌نده بوو دىقى
نه‌كرد:

— چى؟ كاكه. توخوا به‌پاستينه؟

— به‌ئى.

سه‌پرپاف خه‌ريك بوو هاوار كاو كاره‌كه پيس بى!

بصرى زۆر هئيدى و له سه‌ره‌خۆ گوتى:

— كاكه ئابروومان مه‌به، من هاتووم پارهى نه‌سلت بده‌مى و نه‌وانت لى
وه‌ريگر مه‌وه. فهرموو.

ده‌سه‌به‌جى سى هه‌زار ليره‌ى ده‌ره‌يتناو خستيه سه‌رميژى سه‌پرپافه‌كه.

كابراى سه‌پرپاف كه ده‌ست و لاقى وه‌ك ميژۆك ده‌له‌رزىن هه‌ستى ده‌كرد نه‌م
ماسته بى‌موو نيه، ناكه نه‌و موشته‌رى يه بيه‌هوى كلاًوئىكى له‌سه‌رنى. نه‌ى ده‌ويژا
سندووقه‌كه‌ى بكاته‌وه. ئيتىر نه‌ى ده‌زانى بصرى زۆر له‌و كه‌له‌كبانزو داىكى
خۆگى تره.

بصرى نه‌ختىك كشاو ده‌واوه و گوتى:

..... گیله پیاو

کاکه ! ئەم پارە یە لای تۆ بێ. بە کاوه خۆ پارە کە ی من بدۆزە وەو جیای کە وە
بە یانی بۆی دیمە وە. بە لام تکات لێ دە کەم هەر لە بەر خاتری خوشت بێ لە لای
پۆلیس و خەلکی ترمە ی درکێنە. ئە گینا بۆخۆت پێو دە بی.

بصری پۆشیت و کابرای جوولە کە هەتا نیو هەشە و ئەو پارە ی کە ئەو پۆزە
لە خەلکی وەرگرتبوو خستیه ژێر زەرە بین، بە لام هەرچی کرد پارە قەلبەکانی
نە دۆزیه وە.

بصری بە یانی زوو چۆ وە:

– کاکه دۆزیتنە وە؟

– نە خێر. نە متوانی بیان دۆزمە وە.

بصری زەرە دە یەکی هاتی و گوتی:

– دە مزانی بۆت نادۆزیتنە وە. نە کە هەرتۆ، گرەو دە کەم هەموو پسپۆرەکانی دنیا
کۆ وە بن ناتوانن ئەو پارانە ی من چاپم کردوون لە گەڵ ئەسلەکان لێک بکە نە وە.
بە مەر جێک لە نێو خۆمان دەر نە چێ و بە کەس نە لێی ئامادەم هەموو مانگێک سەد
هەزار لیرە ت لەم پارانە بدە می.

کابرای سەرپراف دە تگوت ئیزرائیلی میوانە و ئیستا نا ئیستا گیانی دە کێشێ.
بێ دەنگ پالێ وە کورسیه کە دابوو و گوتی بۆ قسەکانی بصری پراگرتبوو. هێشتا
نە ی دە توانی باوەر بکا کە ئەمە راستە.

بصری بۆ ئەو ی زەبری دوو هەم بوە شینێ و بەشی دوو هەمی نەخشە کە ی
جێ بە جێ بکا گوتی:

– هەر ئیستا هەستە لە گەڵم وەرە بۆ کارگە کەم. لەو کاغەزە چاپ کراوانە چەندی
پێت خوشە بێنە و بە وردی تا قی بکە وە ئەگەر قسە کەم پاست بوو سە ودا دە کە ی.
بصری و کابرای جوولە کە هاتنە وە کارگە. من لە وێ وە ک کرێکاری فەننی کارم
دە کرد.

گیله‌پیاو
.....

له‌یه‌کټک له ژورده‌کانی بنه‌وه‌دا ما‌کینه‌ی چاپمان دامه‌زاندبوو. پاره‌یه‌کی کاغه‌زی
ژورمان به‌په‌رش و بلاوی له‌سه‌ر تاقه‌کان و له‌سه‌ر زه‌وی دانا‌بوو.
بصری منی پټ ناساندو پاره‌کانی پټ نیشان دا:
— کامه‌یانت پټ‌خوشه‌ه‌لی گره‌و تاقی بکه‌وه.

کابرا چه‌ند کاغه‌زی وردو درشتی جیا‌کرده‌وه‌و پو‌یشت.
سه‌پرپاف به‌و مه‌رجه‌پازی بوو که ئیمه‌ه‌موو پاره‌که له ژوروی بژمیترین و
ته‌سلیمی بکه‌ین. پاشان نه‌و پاره‌که‌ی خوی کاتی گه‌پانه‌وه له‌قه‌تاردا ته‌سلیمی
ئیمه‌بکا.

بصری نه‌و مه‌رجه‌ی قبول‌کرد. ئیمه‌ده‌بوو سه‌ده‌زار لیره له‌و پارانه‌که
ده‌مانگوت خۆمان چاپمان کردوون و له‌پاستیش دا پاره‌ی پاست و حیستی‌بی بوون
بده‌ین و په‌نجا هه‌زار لیره له سه‌پرپاف وه‌ریگرین.

دیاره‌پیتان سه‌یره، یانی چی؟ چما ئیمه‌گیامان به‌کټوی یه‌وه خواردبوو؟ به‌لام
نه‌ختیک پاوه‌ستن با ته‌واوی نه‌خشه‌که‌تان بق باس بکه‌م.

قه‌رارو مه‌داری ئیمه‌نه‌وه بوو کاتیک من له‌قه‌تاردا پاره‌که‌م وه‌رگرت له‌یه‌که‌م
ئیزگه‌دابه‌زم و پاسته‌پټ بچه‌فرۆکه‌خانه‌و چاوه‌پوانی بصری بم.

کاری بص‌ریش نه‌وه بوو پاش رو‌یشتنی قه‌تار ته‌له‌فۆن بق ئیزگه‌که‌ی تر بکاو
پۆلیسی رټگای ئاسن تټ‌بگه‌یه‌نئ که جانتایه‌که‌ی به سه‌ده‌زار لیره‌وه له‌فلان
فارغون دا لئ به‌جئ‌ماوه‌و پاش نه‌وه‌ی هه‌موو نیشانه‌کانی پټ‌گوتن داوایان لئ
بکا که جانتاکه‌پاگرن تا خوی ده‌چئ.

نه‌خشه‌که به‌ته‌واوی پاست بوو. ئیمه‌دلنیا بووین کاتیک پۆلیس بجټته کووپه‌ی
کابرای سه‌پرپاف و پرس‌یار بکا نه‌م جانتایه‌هی کټیه، سه‌پرپاف له‌ترسی نه‌وه‌ی
پاره‌کان قه‌لب بن ده‌لئ نازانم. به‌وجۆره به‌بئ‌ماندوبوون په‌نجا هه‌زار لیره‌مان
ده‌ست ده‌که‌وئ و ده‌توانین به‌دلټیکی ئاسوده‌وه‌ه بجینه‌یه‌کټک له ولاتانی
درواسئ‌و له‌ویش شانس‌ی خۆمان تاقی بکه‌ینه‌وه.

..... گٺله پياو

سەپرپاف ھاتە مائى. بصرى سەدەھزار لىرەى خستە جانتايەك. لەپىش چاوى كابرە ژماردەمان و دامانە دەست.

منىش لەگەڵ سەپرپاف چووم سواری قەتار بووم كە پەنجا ھەزار لىرەكەى لى وەريگرم.

لە نىو قەتارەكە دا كۆپى كابرەى سەپرپاف چاوەپيمان بوو. جانتايەكى داىە دەستم كە پەنجا ھەزار لىرەى تىدا بوو. ھەر لەوێ بەسەرم كەردەوہ تەواو پەنجا ھەزار لىرە بوو.

بەم جۆرە بەخاترجەمى چوومە دەرى.

لە ئىزگەى دواتر دا بەزىم. چەند ھەنگاويك پۇيشتم دەستم قورس بوو. يەكئەك دەستى خستە سەر شانم. ئاوپم داىەوہ دىتم پۇلىسە گوتى:

– وەدوام كەوہ!

ترسام بەلام زۆرنا. لەدلى خۆم دا گوتم: "ئەمجار بەھەلە چووى".

ئەفسەرى پۇلىس گوتى:

– پاستم پى بلى ئەم پارانەت لە كوئى بووہ. ئەمانە قەلبن...!!

قەلەمى دەست و پىيانم شكاو زمانم رەق بوو. تازە تىگەيشتم كابرەى سەپرپاف چ كۆلۆيكى لەسەر ناوين. پاش ئەوہى من دا بەزىم ئەویش دا بەزى بوو و جانتاي پارەكەى بردبوو. بصرىش دەستى لەھىچ گىر نەبوو.

براىان! بەخۆپاى پىم پىمەكەنن. پىوئىستىش نىە بۆم بەپەرۆش بن. بۆخۆشم نازانم چ ناويك لەو بەسەرھاتەى خۆم بنىم، قىسمەت، چارەنووس، يان ھەر ژەھرەمارىكى تر؟!

وہك دەلئىن "فەقىرى خۆشە قۆپتى ناخۆشە".

بەلام ھەرچى بى ئەمجارەيان كەس بەتاوانبار نازانم. ئەمجار من نەبوومە داردەستى كەس. لەسەر ھىچ كەس ناچمە بەندىخانە. دەچم سزای كارى خراپى خۆم وەريگرم، سزای كەلەكبازىيەك دەكئىشم كە بەئەنقەست خەريك بووم بىكەم.

گیله پیاو

هر یویش د لنیام که نه مجار زور ده مینمه وه به پیچه وانه ی جاران که چونکه بی
تاوان ده گیرام زو به رده بووم، نه جار به خاترجه می ده بی پالی لی بده مه وه.
زورم کومه گ پی بکن هری له بیست سال. هتا بیست سالی دیکه ش خوا
ده زانی کئ دهری و کئ دهری.

له وانه شه قیسمه ت جاریکی دیکه دهره وه ی به ندیخانه م پی نیشان بداته وه.
له وانه یه بشمیتیم و دوویاره پیشهات و کاره ساتی سه یرو سه مه ره ببینم. پیاو هتا
نه مرئ نازانی چی به سه ر دی.

ترواو